

REIS
naar het
HART
van de
QUR'ÁN

HET HEILIGE BOEK VAN DE ISLAM VOOR
HEN DIE NADENKEN

(DOOR EEN NIET-MOSLIM)

MET SPECIALE FOCUS:
HEILIGE OORLOG EN STRIJD

Dit boek, hoewel in bijna drukklare formaat in deze 14,8 cm x 21 cm formaat versie, is nog niet gepubliceerd en gedrukt. Dit is een gratis versie die verkrijgbaar is bij de auteur via bestandsoverdracht (e-mailbijlagen). Een formaatversie met paginaformaat A4 of 8½ inch x 11 inch is ook beschikbaar. Er zijn geen auteursrechten of beperkingen op het afdrukken van deze bestanden. Geïnteresseerden moeten het boek gerust met anderen delen. (Dit is geen uitnodiging tot plagiaat of andere vormen van oneerlijkheid.) Rationele opmerkingen, suggesties voor verbetering en verzoeken om bestanden kunnen naar het onderstaande e-mailadres worden gestuurd.

David Russell Garcia

San Miguel de Allende, Guanajuato, Mexico dgarciaandrade@yahoo.com

5 oktober 2003

2022 vertaald door door Kees Poolman

Inhoud

Voorwoord.....	8
De zoektocht naar Salsabíl.....	8
Inleiding.....	9
Disclaimer.....	15
Hoofdstuk 1.....	16
Islam en Christendom – twee verschillende kanten van dezelfde munt.....	16
Gerechtigheid tegenover barmhartigheid.....	17
De vrees van God tegenover de liefde van God.....	27
Gods Wil tegenover de menselijke wil.....	29
Zich schrap zetten voor de strenge woorden van God.....	33
Hoofdstuk 2.....	34
De centrale boodschappen van de Qur’án.....	34
De Heilige Qur’án is van God (Alláh) door de engel Gabriël aan Mohammed.....	34
Indien de Qur’án niet van God was konden de mensen er veel tegenstellingen in.....	36
hebben gevonden.....	36
Er is slechts één God.....	36
Mohammed is slechts een apostel.....	37
De Eenheid van Gods boodschappers/profeten.....	38
De goddelijke zending van Jezus.....	45
Verheerlijking en lof van Maria.....	50
Islam – Onderwerping en Overgave.....	51
Het principe van zuiverheid.....	58
God controleert, ziet, hoort en weet alles.....	64
Het werkelijke leven is de volgende - dit leven is alleen maar een test en voorbereiding.....	65
Het volgende leven: Voortreffelijke beloningen voor de goede mensen en.....	66
afschuwelijke straffen voor de slechte mensen.....	66
Uiteindelijke vernietiging van volkeren die Gods Openbaring afwijzen.....	74
De mensen schenken geen aandacht op Gods openbaringen.....	74
Lot en noodlot: Gods Wil zit achter alle dingen - zelfs achter de menselijke wil.....	74
De menselijke wil is voortgekomen uit Gods Wil.....	75
Wij zijn niet onze eigen meesters.....	81
God geeft en neemt rijkdom.....	84

Geloof is van Gods wil	85
Alles wat ons overkomt, goed of slecht, is voorbeschikt door God	85
God leidt gelovigen en misleidt ongelovigen	86
God geeft rijkdom en comfort aan Zijn vijanden en straft hen dan later	87
Elk volk heeft zijn vastgestelde tijd	87
We krijgen wat we willen (diep in onze harten) in dit leven - God geeft het aan ons	87
Hoofdstuk 3	89
Oorlog en Strijd	89
Verzen van de Qur'án betreffende oorlog en strijd	89
Persoonlijke verdediging	89
Collectieve verdediging	91
Slechts verdedigend vechten is toegestaan	97
Vrede stichten indien anderen vrede willen	98
Wanneer vechten niet toegestaan is - met een uitzondering	98
Val degenen niet aan die berouw hebben, die hun verdragen nakomen, die asiel zoeken	99
Voer oorlog tegen degenen die hun eed breken en de Islam beschimpen	99
Gevaarlijke verzen wanneer ze alleen en uit hun verband worden genomen	100
Tegen elkaar opwegende verzen	100
Moslims moeten vriendelijk en eerlijk tegen degenen zijn die niet tegen de Islam zijn en die hen niet uit hun huizen hebben verdreven	101
Uit hun verband gehaalde verzen	102
Het is moslims verboden om opzettelijk andere moslims te doden	104
Jihad	106
Problemen met moslims die oorlog voeren in dit moderne tijdperk	106
Welke bevelen waren slechts van toepassing in de eerste dagen van de Islam?	107
Woestijn-Arabieren overtreffen anderen in ongeloof en huichelarij	107
Dood je kinderen niet uit angst voor gebrek	107
Joden en heidenen waren de meest onverzoenlijke mensen, de christenen de minste	108
Diverse adviezen over Mohammed, Zijn vrouwen en Zijn volgelingen	109
Instructies over het omgaan met afgodendienaars	110
Slavernij	111
De minderwaardigheid van vrouwen	112
Een oude opvatting van het universum	113

Heeft een nieuwe openbaring met nieuwe geboden de openbaring van Mohammed vervangen?	115
Een Eerste Kandidaat	121
Hoofdstuk 4	132
Wetten, verordeningen en vermaningen	132
Gebed	133
Drie keer per dag privacy vereist	133
Pelgrimsreis naar Mekka	134
Kuisheid en terughoudendheid	134
Blijf weg van menstruerende vrouwen	135
Ontucht en Overspel	135
Veroordeling van homoseksualiteit	136
Maximaal vier vrouwen toegestaan - maar gesteld op eerlijkheid en geen man kan eerlijk zijn	138
Gelovigen moeten niet ongelovigen of vreemdelingen trouwen of ermee bevriend zijn	138
Wijn, kansspelen, waarzeggerij verboden	139
De Sabbat	139
Aas, bloed en varkensvlees verboden	141
Stelen, de hand afhakken van de dief	141
Aalmoezen	141
Tienden	142
Veroordeling van opgepotte rijkdommen	142
Rente berekenen over leningen (woeker) verboden	142
Omkoping verboden	143
Hebzucht afgekeurd	143
Vriendelijkheid voor ouders	143
Verdeel religie niet	143
Alleen gelovigen mogen de moskee binnengaan	144
Goed gekleed zijn wanneer men de moskee bezoekt	144
Blijf uit de buurt van degenen die zich gedragen alsof hun religie een sport en tijdverdrijf is	144
Beloftes houden	144
Wees hoffelijk in spreken	145
Rechtvaardigheid, vriendelijkheid en liefdadigheid bevolen	145

Gematigdheid en evenwicht	145
Volharden met standvastigheid.....	145
Onderzoek naar zaken om de waarheid te achterhalen.....	146
De aard van lasteren	146
Het noemen met een bijnaam, laster en bespottling verboden	146
Vermijd achterdocht, spioneren en achterklap	146
Tovenarij en hekserij veroordeeld, en een gebed om bescherming	147
Een lijst met deugden.....	147
Kwaad met goed vergelden	148
Huichelarij veroordeeld	148
Hoofdstuk 5	148
Enige geestelijke en sociale principes.....	148
Mannen hebben gezag over vrouwen	149
Slavernij	150
Niemand wordt meer beproefd dan dat hij kan dragen.....	151
God vergeeft degene die berouw heeft	151
Er is geen dwang in religie.....	151
Enieder heeft zijn eigen geestelijke verantwoordelijkheid - niemand draagt de last van een ander.....	152
Goede daden maken zonden goed	158
We zijn een beproeving voor elkaar	158
Slechte daden werpen een sluier over het hart.....	159
Hoofdstuk 6	160
Andere belangrijke zaken van de Qur'án	160
De rechtvaardigen zullen de aarde beërven	162
De Djinn, Engelen, Satan (Iblis), Adam en de Hof van Eden	163
Mensen veranderen in afschuwelijke apen en zwijnen.....	198
Schepping	199
Wat er ook tussen hemel en aarde is	203
Frequente verwijzing naar tekenen.....	207
Frequente verwijzing naar twee zeeën, paren.....	212
God maakte de slechte daden van de ontkeners als eerlijk voor ze.....	216
Honing is een genezing voor de mensen	218

Openbaring is een genezing voor de geest.....	219
Goede daden worden tienvoudig terugbetaald.....	219
Satan verleidt allen die geen gelovige dienaren zijn.....	219
Gods gerechtigheid zal de aarde vernietigen.....	219
God initieert soms vernietiging met "de (vreselijke) kreet".....	220
De vloedwateren in Noach's tijd kwamen uit "The Oven".....	221
Ieder mens heeft beschermengelen.....	221
Duivels zijn behoeders over ongelovigen.....	221
Er was eens alleen maar één religie en volk op aarde.....	222
Huichelachtigen.....	222
De mens is flagrant overstreden.....	222
Kwaaddoeners worden gekend zijn door hun uiterlijk.....	222
Onze goede en slechte daden staan in de boeken van Sijjin en Illiyyun.....	223
Veel verwijzingen naar "Mensen met begrip", "Mensen met kennis".....	223
Een paar overeenkomsten met Bijbelse termen.....	223
Verwoesting van Gog en Magog (en Alexander de Grote).....	223
David en Goliath.....	224
Noach leefde meer dan 950 jaar.....	224
Bijzondere geschenken, gegeven aan David en Solomon.....	225
Hoofdstuk 7	226
Tekenen en symbolen van de laatste dagen	226
De opstanding.....	226
De Dag des Oordeels (Dag van Beslissing of Dag van Splitsing).....	229
Het bazuingeschal.....	248
Het uur van onheil, de catastrofe.....	252
Komende in de wolken van de hemel.....	253
De dagen van overwinning.....	262
Een krachtig antwoord.....	262
Hoofdstuk 8	265
Slotopmerkingen.....	265

Voorwoord

De zoektocht naar Salsabíl

Salsabíl is volgens *de Qur'án (Qur'án)*, de naam van een fontein in het Paradijs die een heerlijke drank met gembersmaak geeft. (*Qur'án*, 76:17e.v.) Voor deze schrijver, die een passie heeft voor frisdranken met gembersmaak, symboliseert zo'n goddelijke drank de bevrediging van het diepe verlangen om te weten wat de *Qur'án* en andere Heilige Boeken werkelijk zijn diep van binnen zeggen. Natuurlijk zijn er de uiterlijke verhalen en illustraties die velen kunnen aanspreken. Die zijn wel belangrijk. Maar alleen tevreden zijn met die uiterlijke betekenis is misschien hetzelfde als tevreden zijn met een ongeschilde sinaasappel of een ongepelde noot. De schat zit echt in de voedende vrucht verborgen in die beschermende buitenste schil of schil. Hoe weinigen worstelen om voorbij de buitenste omhulsels te komen en in het hart en de kern te komen!

Er zijn mensen die er trots op zijn, om zo te zeggen, de eigenaars te zijn van hoge bergen ongeschilde sinaasappelen en grote bakken met ongepelde noten, maar die nooit het fruit van binnen proeven. Het ontdekken van een diepere verborgen betekenis is als het eten van de vrucht van die sinaasappel of die noot. Dit is wat het innerlijke wezen van een mens voedt en ondersteunt. Er zijn deskundigen op het gebied van religie, zelfs religieuze leiders, die "alle feiten", "alle antwoorden" hebben en weinig echt begrip hebben van een dieper en bevredigender soort. Ze hebben misschien zelfs een groot deel van de *Qur'án* uit het hoofd geleerd, of de Bijbel, of wat hun Heilige Boek ook is. En toch kan hun greep nog steeds letterlijk, materieel, oppervlakkig zijn. Ze zijn vreemden voor de diepere betekenissen die God achter die uiterlijke betekenissen verbergt. Sommigen reciteren zelfs de Heilige Boeken als papegaaien, ze begrijpen bijna niets van wat ze zeggen - alsof ze magische bezweringen uitspreken. Zoals de *Qur'án* suggereert, moet men niet als een ezel zijn die een lading boeken op zijn rug draagt.

Het is niet genoeg om als een zeeman over de oceaan van een krachtige openbaring zoals de *Qur'án* te zeilen en nooit nat te worden in die oceaan. Je moet in die oceaan duiken, jezelf grondig onderdompelen en ver genoeg naar beneden duiken om de parels van innerlijke betekenis omhoog te trekken. Het is niet genoeg om alle aanloophavens en alle facetten van de aard van het oceaanoppervlak te kennen. De echte duiker ziet een wereld van ontzagwekkende schoonheid die de oppervlakkige zeeman niet kent. Een persoon

die wanhopig dorst heeft in een hete woestijn, komt uiteindelijk een fontein tegen van koel, zoet en verfrissend water. *Salsabíl* symboliseert voor deze zoeker de ultieme les van de dorst naar die diepere kennis en het ware begrip. Een visser of een schilder zou deze *Salsabíl* kunnen proeven, de vrucht van een echte diepere betekenis kunnen eten en naar de diepten van de Oceaan van Openbaring kunnen duiken, voordat een priester, een theoloog of een religieuze leider dat zal doen. Dit is een **zoekopdracht voor *Salsabíl***.

Inleiding

Het doel van dit boek is om samen met de auteur een reis te maken door de *Qur'án*, het Heilige Boek van de Islám, om enig begrip van die religie te krijgen. We zullen proberen zowel matroos als duiker te zijn, kijkend naar zowel letterlijke uiterlijke als verholde innerlijke betekenissen. Joden en christenen bewijzen zichzelf een grote dienst door te proberen een geloof te begrijpen dat beweert de volgende te zijn in de lijn van de openbaringen van God na hun twee openbaringen. Moslims moeten Mozes en Jezus accepteren als door God naar de aarde gezonden en iets weten over deze twee eerdere religies. Dus waarom zouden christenen en joden niet over de islam moeten leren? Bahá'ís worden aangespoord om de *Qur'án* en de islam te bestuderen als onderdeel van hun verdieping. De islam en de *Qur'án* zijn de context waarin hun heilige geschriften zijn geschreven. En volgelingen van de boeddhistische, hindoeïstische, zoroastrische en andere religies kunnen er zeker baat bij hebben iets over een religie te leren die ze misschien verkeerd hebben begrepen. Zelfs niet-religieuzen kunnen er baat bij hebben om over een religie te leren. Op dit moment in de geschiedenis, terwijl er zoveel verwarring, strijd en misverstanden zijn tussen moslims en anderen, kan kennis van de geest en leringen van de Heilige *Qur'án* alleen maar heilzaam zijn.

Een ander motief achter het opstellen van dit boek is om een kijkje te nemen naar enkele van de redenen achter de reputatie van de islam bij velen in de wereld als een felle en oorlogszuchtige religie. Sommige hedendaagse moslimstrijders terroriseren de wereld en laten een behoorlijk aantal mensen in verwarring achter over hoe een religie die beweert van God te zijn, mogelijk zo gewelddadig kan zijn. De extreme toewijding waarmee moslimstrijders vechten, en zelfs

bereidwillig zichzelf opofferen in *kamikaze*-stijl, lijkt om een of andere verklaring te vragen. De nationale vlaggen van veel islamitische naties vertonen een groot zwaard, waardoor er weinig twijfel bestaat over de centrale positie van de strijd in de religie - althans in de hoofden van veel van zijn volgelingen. Sommigen hebben zelfs de islam de *Religie van het Zwaard* genoemd. Voor degenen die zijn opgegroeid in culturen met eerdere sterke christelijke tradities, lijkt al dit geweld volkomen goddeloos en vreemd aan religie - ondanks het feit dat het christendom, ondanks zijn aansporingen tot vrede en zachtmoedigheid, ook een vicieuze geschiedenis van oorlogvoering, onderdrukking en geweld heeft gehad.

Om een beter begrip te krijgen van wat de meeste moslims motiveert, inclusief degenen die de niet-moslimwereld "fanatiek" en "fundamentalistisch" noemt, en zelfs om te komen tot een groter perspectief van de islam als één in een rij van vele religies, is het noodzakelijk om eerst te proberen een globaal begrip te krijgen van de geest en de bedoeling van de *Qur'án* en ook te zien hoe deze mooi aansluit bij een aantal andere religies. Hieruit kan worden afgeleid dat de meer oorlogszuchtige moslims de betekenis van hun eigen Heilige Boek misschien niet op een redelijke manier begrijpen. Zoals zoveel leden van andere religies die een bepaalde versie van hun religie willen promoten, lijkt het erop dat sommige aanhangers aandachtig focussen op bepaalde passages in hun Heilige Boek, terwijl ze andere, nogal contrasterende, complementaire geboden en vermaningen die het gewenste gedrag matigen of zelfs verbieden volledig negeren adopteren.

Er zijn andere geschriften in de islam, zoals de *Hadíth*, een verzameling uitspraken die aan Mohammed en enkele belangrijke figuren in de islam worden toegeschreven. Maar deze missen de volledige authenticiteit en autoriteit van de *Qur'án*. De focus zal hier dus op de *Qur'án* zelf liggen. Dit heeft geen betrekking op de geschiedenis, wetten en leerstellingen van de islam zoals die feitelijk door moslims worden gepraktiseerd, en het houdt zich ook niet bezig met de sociale en politieke zorgen van moderne islamitische volkeren. Er zijn veel andere boeken die over dergelijke onderwerpen gaan. Dit is een geconcentreerde blik op het hart van de islam - de Heilige *Qur'án* - aangezien al het andere in de islam om deze centrale kern draait.

Aangezien veel van de concepten in *dit Heilige Boek* zeer vreemd en vreemd zijn voor moderne niet-moslims, vooral die van het Westen, heeft de auteur een poging gedaan om voor veel hiervan een verklaring te geven door gebruik te

maken van noties uit de moderne wetenschap, filosofie en verschillende andere religies. Het is mogelijk dat het lezerspubliek van dit boek breed zal zijn, inclusief misschien enkele moslims. Het is onmogelijk om zo'n breed scala aan lezers aan te spreken: agnostische of atheïstische denkers die vertrouwen stellen in de wetenschap, New Age-enthousiastelingen, christenen en joden van alle stromingen, bahá'ís, hindoes, boeddhisten, moslims van fundamentalistische of liberale stromingen, sociale activisten, degenen die het hedendaagse moslimterrorisme bestuderen, of misschien degenen die niet zeker weten wat ze denken en geloven en die nieuwsgierig zijn om te weten te komen waar de *Qur'án* over gaat – dus is er ongeveer een middenweg gekozen die zich hier waagt en daar om verschillende temperamenten en achtergronden te benaderen.

Het is niet mogelijk voor een kort onderzoek als dit om alles in de *Qur'án* te behandelen. Zelfs in een heel lang boekdeel recht doen aan een groot Boek is beslist onmogelijk. Sommigen zullen opmerken dat er punten en principes ontbreken die zij belangrijk vinden. Dit is gewoon een beschrijving van de dingen die deze student van vitaal belang en zeer interessant leken en waarvan hij dacht dat ze waardevol zouden kunnen zijn om moderne niet-moslims kennis te laten maken met zijn ideeën en geest. Moslims zouden er ook baat bij kunnen hebben die punten in overweging te nemen die een nieuw licht zouden kunnen werpen op hun Heilige Boek. Maar dit is voor denkende en redenerende mensen; niet voor degenen die tevreden zijn met het reciteren van teksten zonder begrip, zoals papegaaien, alsof de woorden een soort magische bezwering zijn en gedachteloos volgen wat hun religieuze leiders hen vertellen.

Er is een duidelijk onderscheid tussen de openbaring van God en de culturele manieren waarop het wordt uitgedrukt. Een probleem dat vaak in de geschiedenis van religie wordt gezien, is dat de culturele uitingen van de mensen waartoe een religie behoort, worden vaak net zo belangrijk geacht als de religie zelf, die natuurlijk alle culturele uitingen moet overstijgen. Zo vind je bijvoorbeeld veel Indiase religies waar je geen volgeling kunt worden zonder Indiase culturele manieren over te nemen. Europese christelijke missionarissen hebben onbewust hun eigen culturele manieren gepromoot naast het christelijke geloof dat ze wilden verspreiden - ze waren zich er allemaal niet van bewust dat het christendom niet gebonden is aan een bepaalde cultuur.

Het is mogelijk voor de meer ongeduldige lezer die wil weten waarom sommige moslims oorlog voeren en vechten om gewoon verder te gaan naar het derde hoofdstuk "Oorlog en Strijd" om een beter begrip te krijgen van deze strijdlustige houding - als dat alles is wat de lezer wil weten. Maar zonder de citaten en commentaren van dat hoofdstuk te lezen in de grotere context van de centrale boodschappen van de *Qur'án*, zoals behandeld in de eerste hoofdstukken, en deze zelfs maar te zien in het kader van een reeks openbaringen, is het heel goed mogelijk dat begrip verdwalen. Een van de punten die gemaakt moeten worden, is dat voor een goed begrip van de leerstellingen van de islam over vechten en oorlog ze moeten worden gezien in de context van de hele *Qur'án*, en als onderdeel van een reeks openbaringen, niet alleen als geïsoleerde uitspraken. Evenzo zijn moslims geneigd te geloven dat de Arabische cultuur, taal en omgangsvormen essentieel zijn voor het geloof en de praktijk van moslims. Zo groot was de eerbied voor de Arabische taal onder de Arabieren, zelfs lang voor de tijd van Mohammed, waarbij het gemak in het gebruik van deze taal voor een Arabier een teken is van echte bekwaamheid en Arabisch, dat de gewoonte dat de *Qur'án* alleen in het Arabisch, de taal van de openbaring, mag worden geciteerd de overhand heeft gekregen en dat vertalingen niet echt vertalingen zijn, maar eerder 'interpretaties'.

Bovendien is het klassieke Arabisch waarin de *Qur'án* werd geopenbaard niet de moderne variant van het Arabisch dat tegenwoordig over de hele wereld wordt gesproken en geschreven. Het is een oude klassieke taal, van oud Engels tot modern Engels, van Latijn tot modern Italiaans. Dus zelfs wanneer moderne Arabischsprekenden hun *Qur'án* lezen, begrijpen ze vaak niet goed wat ze reciteren. En natuurlijk, voor degenen die niet goed Arabisch spreken, is er helemaal geen begrip. Dit resulteert in hetzelfde probleem dat bestond toen de Bijbel van Europese christenen alleen in zijn Latijnse vertaling bestond - die alleen geleerde priesters konden begrijpen (hoewel het lijkt alsof ze het ook niet zo goed begrepen).

Deze voorwaarde maakt het voor moslimgeestelijken mogelijk om te bepalen wat de moslimkudde precies gelooft en naar handelt. En hier vinden we veel van de oorzaken voor deze interpretaties van de *Qur'án* en de Hadíth die resulteren in zulke onevenwichtige fanatieke opvattingen die verzen uit de context van de hele *Qur'án* halen.

De volgende analogie brengt een buitengewoon belangrijk punt over met betrekking tot het begrip van de geest en de letter van elke religie. Denk aan een schilderij waarop een zeer intelligente mier loopt. Vanuit zo'n heel dichtbij perspectief kan deze mier niets zien van de betekenis en het doel van dat grote plaatje. Hij ziet eerst een vlekje groene verf, dan een streep wit, dan een vlekje rode verf. Hij kan de manier waarop deze penseelstreken met elkaar verbonden zijn niet begrijpen, omdat hij de afbeelding niet vanuit een grotere schaal en perspectief kan zien. Maar als die mier een vliegende mier is en omhoog en weg van die afbeelding vliegt, wordt de betekenis van deze penseelstreken duidelijk als grotere delen van de afbeelding worden gezien. Maar pas als dat miertje ver genoeg van het beeld vliegt om het in zijn geheel te zien, krijgen al die kleine penseelstreken hun ware betekenis.

De *Qur'án* of enig ander Heilig Boek is als zo'n beeld. Het is een consistent geheel waarvan de werkelijke betekenis pas duidelijk wordt als we naar het geheel kijken. Maar dit vereist een grote afstand van dat beeld. Elk vers van de *Qur'án* is als een penseelstreek van de Meesterschilder, Allah of God. Op zichzelf genomen heeft het een bepaalde betekenis. Maar de ware betekenis wordt pas onthuld wanneer deze penseelstreek wordt gezien in de context van het hele Heilige Boek, net zoals een groen stukje verf in een schilderij alleen betekenis heeft als het wordt gezien als een deel van een blad, laten we zeggen aan een boom in een tuin. Op zichzelf heeft het geen wezenlijke betekenis.

De geestelijk blinden onder religieaanhangers staan bekend om hun onvermogen om een objectieve onthechting te krijgen van het Heilige Boek dat ze bestuderen en zien zo vaak een enkel vers. Dus proberen ze conclusies te trekken uit dit enkele vers, zonder het verband te zien met andere uitspraken in dat Heilige Boek. En zo komen ze tot zulke bizarre en irrationele conclusies die zo vaak zoveel schade toebrengen aan die religie en aan onze wereld. En wat te zeggen van iemand die een penseelstreek niet eens duidelijk kan zien, laat staan hoe die in het geheel in het plaatje past, zoals iemand die de betekenis van wat hij opzegt niet kan begrijpen? Nou, dat is een recept voor problemen in onze wereld.

Gewelddadige moslims zijn uitstekend in staat om verzen die moslims aansporen tot geweld uit hun context te halen, terwijl ze andere balancerende verzen negeren die zeggen dat dergelijk geweld alleen ter verdediging mag worden

uitgevoerd, en dan alleen in bepaalde omstandigheden van extreem gevaar voor de islam en de gemeenschap.

Er zijn een aantal Engelse vertalingen van de Qur'án. De moderne Engelse vertaling door N.J. Dawood (dah-wood = David in het Arabisch) van Bagdad en Engeland zal worden gebruikt als de specifieke vertaling niet specifiek wordt vermeld.

[In de vertaling van de Qur'án zijn de hier gebruikte Dawood-versies in het Nederlands vertaald. Deze kan dus afwijken van in Nederland gebruikte versies, waarvan er verschillende afwijken van elkaar. Vertaler]

[In het origineel wordt bij verwijzingen naar de Qur'án-verzen de notatie (The Ant, 27:85f) gebruikt, maar in de vertaling wordt de in bahá'í literatuur gebruikelijk notatie (Qur'án, 27:85 e.v.) gebruikt. Vertaler]

[Voor bijbelteksten is de NBG51 versie gebruikt. Vertaler]

De auteur is zelf geen moslim (noch een christen of jood), hoewel hij er vrij zeker van is dat deze *Qur'án* niet slechts een product is van een of andere menselijke geest, dat hij inderdaad een bovenmenselijke oorsprong heeft, en dat Mohammed echt het instrument is waarmee deze transcendente openbaring aan de mensheid werd overgebracht. Verder is de auteur geen expert in islamitische, Arabische of Midden-Oosten studies. (Zijn achtergrond is gericht op wiskunde, wetenschap, filosofie en computerprogramming.) Het moet dus duidelijk worden gemaakt dat dit geen wetenschappelijke studie van de *Qur'án* is die is ontworpen voor een klein publiek van intellectuelen of toegewijden. Het is eerder de poging van één persoon, als buitenstaander van de islamitische wereld, om met de gemiddelde lezer, in eenvoudige alledaagse taal, de resultaten te delen van zijn eigen zoektocht om meer over de *Qur'án* te weten te komen, nadat hij dat Heilige Boek van begin tot beëindig een paar keer, maak aantekeningen en verzamel passages met vergelijkbare inhoud, terwijl je deze vergelijkt met de leringen van andere heilige boeken en met begrippen in de moderne filosofie en wetenschap.

Het is te hopen dat de lezer het niet erg vindt dat citaten zowel ingesprongen zijn als dubbele aanhalingstekens hebben. De gebruikelijke gewoonte is om slechts het een of het ander te gebruiken. Om bepaalde redenen is ervoor gekozen om beide hier te gebruiken.

Disclaimer

Afgezien van het gebruik van vele citaten uit het Heilige Boek van de Islám, had de schrijver een aantal opmerkingen gemaakt uit zijn eigen studies van de Heilige Boeken van andere religies, evenals van filosofie en sommige wetenschappen. Als het soms lijkt alsof hij predikt en de lezer vertelt hoe hij of zij moet denken, voelen of gedragen, moet erop worden gewezen dat het doel eigenlijk is om zijn mening te geven over wat de *Qur'án* zou kunnen zeggen. Het zou grove hypocrisie zijn als de schrijver zou prediken tot lezers terwijl hij zelf zo ver onder de hoge standaard zit die door deze *Qur'án* en andere Heilige Boeken wordt gesteld. Laat het in het begin duidelijk worden gesteld dat de schrijver een zoeker, een ontdekkingsreiziger, een onderzoeker is, die worstelt om de diepere betekenis van de religies van God te vinden. Hij nodigt de lezer slechts uit om met hem mee te gaan op zijn ontdekkingsreis, want het is een zeer spannende en mooie ontdekking voor hem gebleken. Laat de lezer voor zichzelf beslissen hoe hij of zij moet reageren op de *Qur'án* of een andere Heilige Schrift of zelfs de ideeën van de auteur zoals hier uitgedrukt; dat is de zaak van de lezer zelf. Het is in ieder geval de vurige overtuiging van de auteur dat er in het religieuze rijk geen echte autoriteit is voor degenen die beweren priesters en religieuze leiders te zijn, die zich tussen God en Zijn schepselen stellen alsof ze een tussenklasse zijn die boven de rest van de mensheid staat.

Ten tweede zijn alle ideeën die door de auteur worden genoemd zijn eigen persoonlijke opvattingen en mogen ze niet rechtstreeks worden geassocieerd met enige religie of filosofie. Ze zijn noodzakelijkerwijs onvolmaakt en in ontwikkeling. Over een paar jaar hoopt men dat deze ideeën zullen veranderen en evolueren - anders zou men kunnen zeggen dat zijn geest en hart niet meer groeien en stagneren. Het hebben van opvattingen die in een bepaald aspect niet veranderen, is een bewijs van een gebrek aan serieus nadenken. Het uiten van deze opvattingen aan anderen kan een hulpmiddel zijn bij het koesteren van hun eigen ideeën.

Dus welkom aan boord! Laten we beginnen met deze ontdekkingsreis! Voordat we verder gaan met de woorden van de *Qur'án* zelf, lijken enkele voorbereidende opmerkingen onontbeerlijk.

Hoofdstuk 1

Islam en Christendom – twee verschillende kanten van dezelfde munt

De meeste moslims hebben een ruw idee van waar het christendom over gaat, aangezien de *Qur'án* veel over Christus en Maria en over het christendom spreekt als het brengen van een echte religie van God in de wereld. Maar christenen, en mensen uit culturen met een eerdere christelijke traditie, vinden het soms moeilijk te begrijpen hoe de islam überhaupt een religie van God kan zijn. Dit misverstand wordt verergerd door onvriendelijke en oneerlijke verklaringen van christenen over de islam en Mohammed die niet op de werkelijkheid zijn gebaseerd en eenvoudigweg het product zijn van religieuze vooroordelen en onrechtvaardige oppositie. Mohammed was zachtmoedig en zachtaardig zoals Jezus, zelfs verlegen, behoorlijk analfabeet en in het begin doodsbang voor wat hem werd gevraagd te doen. Hij rende naar huis en wikkelde zichzelf in een mantel toen de stem van de engel Gabriël hem voor het eerst beval: "Reciteer!"

Bovendien denken veel christenen niet veel na over de gelegenheden waarop Jezus Christus behoorlijk fel en vol goddelijke toorn werd, zoals toen hij de geldwisselaars en verkopers met een zweep de tempel in Jeruzalem uit joeg, hun tafels omver wierp met grote macht en gezag sprak. Dat is allesbehalve zachtmoedig en mild. Hij noemde de mensen waartoe hij behoorde ook een "generatie adders", wat niet bepaald beleefd en zachtaardig is. Dus christenen verwaarlozen soms de realiteit dat Jezus Gods gerechtigheid toonde, net zoals Mohammed vaak Gods barmhartigheid en vriendelijkheid aan de dag legde. Een centraal punt hier is echter dat het christendom zich zeer sterk richtte op leringen van liefde, barmhartigheid, vriendelijkheid en mededogen - *"Wij gaven hem ['Jezus, de zoon van Maria'] het evangelie en legden mededogen en barmhartigheid in de harten van zijn volgelingen."* (*Qur'án*, 57:26) - *terwijl de islam dit in evenwicht hield met de nadruk op gerechtigheid, discipline, vrees voor God en onderwerping – "Als God niet sommige mensen had verdedigd door de macht van anderen, de kloosters en kerken, de synagogen en moskeeën waarin Zijn lof dagelijks wordt gevierd, zouden volkomen vernietigd zijn."* (*Qur'án*, 22:40)

Gerechtigheid tegenover barmhartigheid

Het christendom is ontstaan in een samenleving die werd gedomineerd door het Romeinse rijk. Er was al een gevestigd sociaal rechtssysteem in dat rijk - hoe verwaald soms ook van gerechtigheid. De leringen van Christus waren gericht op het individu en zeiden bijna niets over de sociale orde. Jezus zei tegen zijn volgelingen: " *Geeft dan de keizer wat des keizers is, en Gode wat Gods is. En zij verwonderden zich zeer over Hem.* " (Marcus, 12:17). Daarentegen was de islam, net als het jodendom, zeer betrokken bij de sociale orde. De primitieve en wrede Arabische stammen die deze openbaring via Mohammed zouden ontvangen, leefden in een veel minder ordelijk sociaal systeem dan de Romeinse Orde waar het christendom zijn oorsprong vond. Deze Arabieren waren fel, oorlogszuchtig en moeilijk te controleren. Het is een van de wonderen van de islamitische openbaring dat deze stammen zo snel werden onderworpen en bekeerd, en dat de islam zich zo snel verspreidde.

Terwijl we herhaalde vermaningen vinden om elkaar lief te hebben in de leringen van Christus, is dit bijna volledig afwezig in de *Qur'án*. In tegenstelling hiermee richt dit Heilige Boek zich op gerechtigheid, op rechtvaardig gedrag, op geven aan de behoeftigen, op vechten voor Gods zaak. Er zijn veel vermaningen die alleen gevolgd kunnen worden als er liefde en mededogen is in het hart van de gelovige, maar het komt maar zelden naar voren en zegt de *Qur'án* dit. De meeste hoofdstukken beginnen met de woorden: "In de naam van God, de Barmhartige, de Genadevolle", net zoals er sporen zijn van duidelijke gerechtigheid in het christendom. (Moderne christelijke ouders beginnen te beseffen dat de rechtvaardigheid van "harde liefde" de enige manier is om sommige van hun meer weerbarstige kinderen te helpen.) Maar in het algemeen is het niet moeilijk te zien dat het christendom zijn focus had op liefde, vriendelijkheid, barmhartigheid en vergeving, terwijl de islam zich meer richtte op gerechtigheid, sociale orde en onderwerping. Dit is te verwachten, aangezien gerechtigheid meer wordt toegepast in sociale omstandigheden, terwijl liefde en vriendelijkheid meer geschikt zijn in de omgang tussen individuen.

In het Westen heerst onder velen een vaag idee dat als we maar konden leren van elkaar te houden, alle problemen van de wereld zouden worden opgelost. Een populair lied uit de jaren '60, "All You Need Is Love", drukte deze houding goed uit. Maar dit kan verkeerd zijn, want gerechtigheid is misschien net zo belangrijk, of zelfs fundamenteeler, als we er even over nadenken.

Gerechtigheid kan worden vergeleken met de stevige, onbuigzame botten die in het menselijk lichaam verborgen zijn. Liefde, vriendelijkheid en barmhartigheid kunnen worden gezien als het zachte, buigzame en warme vlees dat die harde botten bekleedt. Zonder dit zachte vlees is een stel stijve botten slechts een dood skelet. En zonder een stevige basis van die stijve botten, is het zachte vlees zo vormloos, zwak en hulpeloos als een kwal op het land. Spieren oefenen hun grote aantrekkingskracht uit van het ene onbuigzame bot naar het andere. Hoewel de botten in het vlees verborgen zijn, vormen ze de feitelijke basis. Gerechtigheid is het werkelijke fundament van orde in onze samenlevingen. Liefdevolle vriendelijkheid, die zich uit tussen individuen, brengt leven, schoonheid, harmonie en productiviteit op dit fundament aan.

Beschouw de vis in het water in een glazen vissenkomp. De glazen vissenkomp is te broos en onbuigzaam om de productiviteit van het leven te laten zien. Deze glazen vissenkomp is als een starre, onbuigzame gerechtigheid; het kan niet veranderen en zich aanpassen aan groei. De druk om te veranderen maakt het alleen maar kapot. En het water in die vissenkomp is te vloeibaar, veranderlijk en vormloos om genoeg structuur en vorm te behouden om de kwaliteiten van het leven te manifesteren. Het water is als zachte, vloeiende liefde en barmhartigheid. Maar de gracieuze vis die in dat water zwemt, combineert prachtig de stijfheid met de vloeibaarheid, zodat hij voldoende stijfheid heeft om een of andere vorm te behouden en toch voldoende flexibiliteit om rond te zwemmen en te groeien. Alleen deze balans tussen stijfheid van structuur aan de ene kant en flexibiliteit voor verandering, groei en aanpassingsvermogen aan de andere kant, stelt de vis in staat om de verbazingwekkende eigenschappen van het leven tot uitdrukking te brengen. Evenzo is het alleen de prachtige balans van barmhartige liefde met stevige gerechtigheid die een persoon of een samenleving in staat stelt te profiteren en te groeien met alle kwaliteiten van het leven.

Liefde is het vuur dat het huis vult met licht en warmte; gerechtigheid is de haard die dat vuur controleert, bedwingt en matigt, zodat het dat huis niet tot as verbrandt of het koud en donker achterlaat. Liefde is de overvloedige stroom van water die de boerderijen en boomgaarden in staat stelt te gedijen, terwijl gerechtigheid de gereguleerde irrigatie is die die stroom controleert - omdat te weinig water een dodelijke droogte is en te veel water een verwoestende vloed is

die alles wegspoelt. Gerechtigheid is de regulator en moderator van overvloedige liefde. Zonder de controlerende rechtvaardigheid van wet, regels, regelgeving, beloning en straf, verbrandt het vuur van liefde alles tot as en spoelt de vloed van genade alle inspanningen weg. Zonder gerechtigheid is er geen orde in een individu of een samenleving. Zonder gerechtigheid is er geen manier om liefde en barmhartigheid te matigen zodat ze productief en vruchtbaar zijn.

Dus alles wat we nodig hebben is liefde *en* gerechtigheid! De twee vullen elkaar aan en houden elkaar in evenwicht. De meesten in het Westen waarderen, vanwege de christelijke traditie achter hun samenlevingen, de waarde van gerechtigheid nog niet, met name waar het religie betreft en zien het gemakkelijk aan voor wreedheid en wraak. Velen die de moderne liberale filosofieën van het Westen aanhangen en die zichzelf nauwelijks als christenen beschouwen, zijn zich er niet van bewust hoe diep hun opvattingen worden beïnvloed door christelijke opvattingen die ooit een diep fundament in hun cultuur hebben gelegd. Ze zijn niet in staat om onderscheid te maken tussen het recht van de samenleving om geweld uit te oefenen met constructieve gerechtigheid en het individuele misbruik van dergelijk geweld op destructieve criminele manieren.

Velen uit christelijke culturen waren er vrij zeker van dat als we Jezus' vermaning om onder alle omstandigheden "de andere wang toe te keren" maar konden toepassen, die vrede de wereld zou omvatten. Maar dit is erg onrealistisch. In feite leerden veel christelijke missionarissen die tussen felle oorlogszuchtige mensen leefden al snel dat "de andere wang toekeren" resulteerde in te veel christelijke doden en weinig bekeringen. Historicus R.A. Derrick schrijft in zijn Deel I van *A History of Fiji* (uitgegeven door de Fiji Government Press, 1950):

"In Bua [een provincie van de Fiji-eilanden aan de westkant van Vanua Levu, het op een na grootste eiland van dat land], laaiden de spanningen tussen christenen en heidenen in september 1850 op in openlijke vijandelijkheden, toen christenen die schuilden in het heuvelfort bij Nakorobase werden aangevallen. Op 1 december werd een groep christelijke leiders – ongewapend om met hun tegenstanders in Nawaca te onderhandelen – beschoten, waarbij Ratu George van Dama en enkele anderen werden gedood. Te laat realiseerden de missionaris [Williams] en zijn mensen zich dat een woeste vijand niet kon worden gestild door 'de andere wang toe te keren'; en op 2 januari 1851 bewapende Williams zijn

mensen. Dit was een extreme stap voor iemand die vrede onderwees; maar dat het nodig was, zullen weinigen twifelen.” (blz 104)

Ondanks hun principes leerden zelfs christelijke missionarissen zichzelf en hun gemeenschappen te verdedigen. De harde realiteit trad snel in. Een gemeenschap kan niet veilig zijn en overleven zonder dat de sociale vereisten van gerechtigheid in 'dat wat van Caesar is', om zo te zeggen, haar vitale rol spelen. Jezus liet deze gerechtigheid over aan de instellingen van het Romeinse Rijk; maar waar zo'n systeem ontbreekt, of niet in staat is om snel te hulp te komen, dan moet de gemeenschap deze verdedigende gerechtigheid zelf uitvoeren. Dit rechtvaardigheidsbeginsel impliceert hier het grootste goed en de minste vernietiging.

Daarom laten we de politie optreden met een zekere mate van geweld, met gecontroleerd geweld. Het is ter bescherming van de gemeenschap. Zonder deze stevige gerechtigheid is de totale hoeveelheid schade, lijden en onrecht die wordt aangericht veel groter.

Gandhi in India en Martin Luther King in de VS gebruikten passief, geweldloos verzet en slaagden daarin alleen omdat het was gericht op de machten van culturen, Britse en Amerikaanse, die al waren beïnvloed door christelijke waarden, zodat de normen die ze op een dieper niveau waren cultureel in plaats van alleen religieus. Dit gold zelfs wanneer individuen in die samenleving niet van plan waren in overeenstemming met christelijke waarden te handelen. Ze zouden uiteindelijk kunnen worden beschaamd om het juiste te doen door te veel de onderdrukker te lijken, door te brutaal en onbeschaafd te lijken, in schril contrast met het passieve, niet-gewelddadige gedrag. Maar zou een tactiek als Gandhi en Martin Luther King werken bij degenen voor wie het recht totale overwinning, overheersing en onderdrukking van anderen betekent? Zeker niet. Keer de andere wang toe naar een wilde kannibaal en je zult snel een diner zijn voor een man die denkt dat je een dwaas bent.

Dit idee wordt zo weinig begrepen door sommige van de meer naïeve mensen die pleiten voor vrede, liefde, broederschap en goede wil zonder gerechtigheid, dat het enige aandacht en uitleg behoeft.

"Dus toen zei Christus: 'Maar Ik zeg u, de boze niet te weerstaan, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe'" (Mattheüs 5:39). Dat was bedoeld om de mensen te leren geen persoonlijke wraak te nemen. Hij betekende niet dat, als een wolf op een kudde schapen zou vallen en die zou willen vernietigen, de wolf daartoe aangemoedigd zou moeten worden. Nee, als Christus had geweten dat een wolf de kudde was binnengegaan en op het punt stond de schapen te vernietigen, zou Hij het zeer zeker hebben voorkomen. "Zoals vergeving een van de hoedanigheden is van de Barmhartige, zo is ook gerechtigheid een van de hoedanigheden van de Heer. De tent van het bestaan wordt hoog gehouden door de pijler van gerechtigheid en niet die van vergeving. Het voortbestaan van de mensheid hangt af van gerechtigheid en niet van vergeving. Dus als nu de wet van vergeving in alle landen zou worden toegepast, zou de wereld in korte tijd ontregeld zijn en zouden de fundamenteën van het menselijk leven afbrokkelen. Als bijvoorbeeld de regeringen van Europa de beruchte Attila [de Hun] niet zouden hebben weerstaan, hij zou geen enkele levende man hebben achtergelaten.

"Sommige mensen zijn als bloeddorstige wolven: als ze geen straf zien aankomen, zullen ze mannen doden alleen voor plezier en afleiding. Een van de tirannen van Perzië vermoordde zijn leermeester alleen om vrolijkheid, plezier en sport te maken. De beroemde Mutawakkil, de Abbasid, die zijn ministers, raadsleden en functionarissen bij zich had geroepen, liet een doos vol schorpioenen in de vergadering en verbood iedereen om te bewegen. Toen de schorpioenen de aanwezigen prikten, barstte hij in luidruchtig gelach uit.

"Om samen te vatten: de constitutie van de gemeenschappen hangt af van gerechtigheid, niet van vergiffenis. Wat Christus dan bedoelde met vergeving is niet dat wanneer naties u aanvallen, uw huizen verbranden, uw goederen plunderen, uw vrouwen, kinderen en verwanten aanvallen en uw eer schenden, u onderdanig moet zijn in de aanwezigheid van deze tirannieke vijanden en hen in staat te stellen al hun wreedheden en onderdrukkingen uit te voeren. Nee, de woorden van Christus verwijzen naar het gedrag van twee individuen jegens elkaar: als een persoon een ander aanvalt, moet de gekwetste hem vergeven. Maar de gemeenschappen moeten de rechten van de mens beschermen. Dus als iemand mij aanvalt, verwondt, onderdrukt en verwondt, zal ik geen weerstand bieden en zal ik hem vergeven. Maar als iemand Siyyid Manshadi [een persoon die aanwezig is tijdens dit opgenomen gesprek] wil aanvallen, zal ik dit zeker

verhinderen. Hoewel voor de boosdoener niet-inmenging blijkbaar een vriendelijkheid is, zou het voor Manshadi een onderdrukking zijn. Als op dit moment een wilde Arabier deze plaats zou binnenkomen met een getrokken zwaard, die u zou willen aanvallen, verwonden en doden, dan zou ik dit zeker verhinderen. Als ik je aan de Arabier zou overlaten, zou dat geen gerechtigheid zijn, maar onrechtvaardigheid. Maar als hij me verwondt, dan zou ik hem persoonlijk vergeven." ('Abdu'l-Bahá'; Beantwoorde vragen, blz. 170-71)"

Het principe is dit: vriendelijkheid en genade voor de wolf is wreedheid voor de schapen. Door de wolf in bedwang te houden, worden de schapen beschermd. De daad van gerechtigheid die betrokken is bij het voorkomen dat de wolf de schapen aanvalt, vermindert de totale hoeveelheid schade. Deze defensieve rechtvaardigheid leidt tot de minste schade. Binnen gerechtigheid is er een verborgen genade. En binnen een schijnbare barmhartigheid schuilt onrecht.

Dit betekent dat de "liberale" traditie om het criminelen gemakkelijk te maken, hen "onvoorwaardelijke liefde", genade en vriendelijkheid te tonen, uiteindelijk meer wreed dan vriendelijk zal zijn en meer kwaad dan goed zal doen. Velen kunnen niet reageren op liefde en vriendelijkheid, zien het alleen als zwakte om belachelijk te worden gemaakt en misbruik van te maken. De minste schade wordt bereikt door een gevaarlijke crimineel te straffen, zodat dit niet alleen anderen beschermt die mogelijk zijn slachtoffer zijn geweest, maar ook andere criminelen ervan weerhoudt te denken dat ze "er mee weg kunnen komen". Nogmaals, een beetje gerechtigheid met de wolf beschermt veel schapen en minimaliseert de aangerichte schade, terwijl vriendelijkheid en barmhartigheid jegens de wolf een grotere mate van schade veroorzaakt en vanuit een groter gezichtspunt, wreder is.

Ongeacht waar "christelijke naties" over hebben gesproken, dit principe van rechtvaardigheid ter verdediging is het principe waarvan ze vaak beweerden dat ze het toepassen, want zonder dit zouden de wolven onder de mensheid alles vernietigen.

Dit is precies wat de *Qur'án* leert: dat de vroege moslims niet alleen het recht, maar ook de plicht hadden om zich te verdedigen tegen de felle Arabieren die van plan waren hen aan te vallen en hen volkomen te vernietigen. In het derde hoofdstuk, "Oorlog en Strijd", zal worden aangetoond dat de *Qur'án* zeer

krachtige oorlog en strijd ondersteunt, maar alleen in bepaalde verdedigingsomstandigheden. Aanstootgevende agressie en eerste aanval zijn verboden en dwang in religie is verboden op Gods bevel. Moslims die dit doen – en dat zijn er velen – zijn flagrant ongehoorzaam aan Gods gebod aan hen in de *Qur'án*.

Dit zal in dat hoofdstuk grondiger worden besproken met veel duidelijke bewijzen uit dat Heilige Boek zelf.

Zodra christenen en degenen uit culturen die ooit een sterke christelijke basis hadden het extreme belang van gerechtigheid, discipline, standvastigheid en onderwerping beseffen, wordt het gemakkelijker om te zien dat deze gerechtigheid geen wreedheid en brutaliteit is, dat het inderdaad een onderdeel kan zijn van een goddelijke religie. Motivatie en controle maken het verschil tussen een destructieve daad en een constructieve daad - ook al lijken de twee uiterlijk hetzelfde. Een geschenk is geen steekpenning, ook al zien de twee handelingen er uiterlijk hetzelfde uit. Het verschil is de motivatie en het doel. Dus een oprecht geschenk van liefde en vrijgevigheid dat wordt gegeven zonder aan teruggave te denken, heeft een heel ander resultaat dan steekpenningen – wat eigenlijk een vorm van aankoop is, geen geschenk. Daarom is een gewelddadige daad die wordt uitgevoerd door de gemeenschap, zoals door de politie, heel anders dan het geweld dat wordt uitgevoerd door criminelen - ook al lijken ze uiterlijk op elkaar. De één heeft de motivatie en het doel om orde, bescherming en veiligheid in de gemeenschap te brengen, terwijl de ander deze wil ondermijnen. Gecontroleerd gebruik maken van explosieven om een dam te bouwen heeft constructieve resultaten, terwijl het gebruik van diezelfde explosieven op een criminele manier om mensen en gebouwen te vernietigen negatieve resultaten heeft. De reactie van gerechtigheid wordt gecontroleerd, gemodereerd en gedaan zonder woede en haat. Het doel is niet om de dader pijn te doen en wraak op hem te nemen, maar om de hele samenleving te beschermen. De twee acties hebben dus totaal verschillende resultaten: de ene is constructief, de andere is destructief.

Wanneer een regering, politie of rechtssysteem corrupt wordt en anderen onderdrukt, is dit natuurlijk geen gerechtigheid meer; het is onrecht. Het zijn de daden van gerechtigheid, niet alleen het dragen van het uniform van gerechtigheid, en in instellingen die beweren gerechtigheid te brengen, die de

gunstige resultaten opleveren. Veel tirannieke en onderdrukkende regimes hebben het excuus van het handhaven van "wet en orde" gebruikt om hun onrecht te rechtvaardigen.

De meeste leraren weten dat het temperament en de persoonlijkheid van hun leerlingen heel verschillend kunnen zijn, dat een methode die bij de ene leerling werkt, bij een andere leerling jammerlijk zal mislukken. Een leerling kan erg gevoelig zijn en in staat zijn om te reageren op de zachtste aansporingen. De minste blik van ongenoegen van de leraar kan al resulteren in een onmiddellijke reactie. Ze zijn als violen die licht moeten worden gestreeld om muziek te maken. Anderen zijn taai en reageren nauwelijks, zodat alleen de stevigste behandeling enig nuttig effect heeft. Deze laatste lijken meer op drums die muziek maken als er op wordt geslagen. Strijk zachtjes over een trommel en er gebeurt niets. Sla op een viool en je breekt hem! De zachtaardige persoon heeft een zachte aanraking nodig, terwijl de ruwere en minder gevoelige een stevigere hand en echte gerechtigheid nodig heeft om verbetering in gedrag en leren tot stand te brengen. Het is een ernstige vergissing te denken dat één methode voor iedereen zou moeten gelden. Moderne christenen die nu spreken over 'harde liefde' bij het opvoeden van hun kinderen, beginnen de realiteit te beseffen en beseffen het extreme belang van stevige gerechtigheid, vooral wanneer ze omgaan met de minder gevoelige en responsieve. De coach die zacht is en toegeeft aan het gezeur van zijn atleten, produceert geen winnaars en wordt uiteindelijk niet aardig gevonden door zijn atleten. De coach die doet wat goed voor hen is en hen tot het uiterste drijft, produceert winnaars die van hun coach houden omdat hij hen tot winnaars heeft gemaakt.

Ditzelfde principe geldt voor hele samenlevingen. Een zachte en liefdevolle benadering in een samenleving van zeer felle, ruwe en brutale mensen zal waarschijnlijk meer schade aanrichten dan wanneer een sterkere hand wordt toegepast. De openbaring die ons de *Qur'án* bracht, verscheen onder zo'n ruw volk. (Dit beschrijft hoe ze veertienhonderd jaar geleden waren, niet noodzakelijk hoe Arabieren nu zijn. Alle mensen waren behoorlijk wild, woest en woest als we ver genoeg terug in de tijd gaan. En het was niet zo lang geleden dat Europeanen bekend stonden tegen andere, meer beschaafde volkeren van die tijd als ruwe en wrede barbaren die zich nooit wasten.) De zeer krachtige taal, strenge waarschuwingen en harde praat waren precies wat nodig was om die magische transformatie tot stand te brengen die op het hele Arabische schiereiland en

daarbuiten plaatsvond. De zachtere aanraking van het christendom was meer geschikt voor andere samenlevingen in een andere toestand die meer vatbaar waren om te ontwaken voor het belang van zachtaardigheid, liefde, vriendelijkheid en barmhartigheid.

Ten tweede lijkt het erop dat hele samenlevingen stadia van kindertijd, jeugd, volwassenheid en verval doormaken, net zoals individuen dat doen. Naarmate we teruggaan in de tijd, ontdekken we dat de kenmerken van de kindertijd vaker voorkomen bij de meeste individuen en sociale groepen. Misschien zijn velen van ons op dit moment als onhandelbare adolescenten die op de rand van de eerste fase van volwassenheid staan. Het is duidelijk dat de manier waarop een ouder of voogd met een kind moet praten, afhangt van het rijpingsniveau van dat kind. Met een klein kind moet men anders spreken en handelen dan met een meer volwassen jeugd. Het verstand en de wilskracht van een klein kind zijn nog niet voldoende ontwikkeld om het kind alleen maar logisch en rationeel te laten gebruiken om het juiste te doen. De regel van beloning en straf, plezier en pijn, werkt op dit ontwikkelingsniveau, terwijl de hogere regels van rede en geweten moeten wachten tot het intelligente ego en het gewetensvolle hoogste zelf voldoende sterk worden. De *Qur'án* spreekt vaak zeer streng. Maar het scherpzinnige hart beseft dat, ondanks dit strenge gepraat, er in feite veel barmhartigheid en vriendelijkheid wordt bedreven.

Dit is echter maar één manier om naar de zaak te kijken. Vanuit een ander perspectief zouden we kunnen zeggen dat de openbaring van Mohammed een strenge en rechtvaardige God openbaarde, omdat zeshonderdvijftig jaar na de tijd van Christus de mens de kracht had gekregen om recht te doen, terwijl die ontwikkeling er in de tijd van Christus misschien nog niet was. (Hoewel de Joden streng werden gewaarschuwd, schonken ze er helemaal geen aandacht aan, zoals het Oude Testament duidelijk vertelt.) Een klein kind kan geen recht doen. Het heeft die "onvoorwaardelijke liefde" nodig waar mensen in Zuid-Californië altijd over praten (maar minder vaak demonstreren). Naarmate dat kind ouder en sterker wordt, bereikt het een punt waarop het kan leren van de toepassing van gerechtigheid, van beloning en straf. Dus misschien kan deze visie de eerste die wordt gepresenteerd temperen.

Als de gemengde balans van gerechtigheid en barmhartigheid de beste resultaten oplevert, dan lijkt het erop dat de islam, in evenwicht gehouden door het

christendom, een uitstekende religie zou zijn. Maar het lijkt onwaarschijnlijk dat iemand hiervoor open zou staan - tenzij het God Zelf is die een nieuwe openbaring zendt die zo'n evenwicht brengt.

De *Qur'án* is niet uniek in het aanmoedigen van bepaalde vormen van geweld, zelfs oorlog, als het een rechtvaardige en eerlijke oorlog is. De *Bhagavad Gita* van het hindoeïsme begint met Arjuna die klaagt dat hij vrienden en familieleden moet doden in een oorlog van de krachten van goed tegen kwaad. Arjuna raakt in wanhoop en zegt dat hij liever zelf vermoord zou worden. Krishna raadt hem aan krachtig te vechten en zich geen zorgen te maken over louter fysieke dood. Hij zegt dat er sowieso geen echte dood is. Er was een krijgerskaste, de *Kshattriya*, en hun plicht was om te vechten. Krishna spoort Arjuna aan om te vechten in een oorlog van goed tegen kwaad en dat het verwaarlozen hiervan een zonde is. Dit doet denken aan de *Qur'án*. Secties uit die *Bhagavad Gita* zullen worden geciteerd in het hoofdstuk "Oorlog en Strijd".

Dus, als we een korte blik werpen op de *Qur'án*, denk er dan aan dat die krachtige woorden die door Mohammed komen niet in de eerste plaats gericht zijn tot een ontwikkeld en gematigd beschaafd volk zoals we vandaag zouden kunnen zien. Universele opvoeding is iets van deze tijd; het bestond gewoon duizend jaar geleden niet. Veel van de woorden van de *Qur'án* zijn een krachtig medicijn dat ontworpen is om een volk te schudden en te veranderen dat weinig anders kende dan vechten, bedrog en verraad, dat zelfs hun babydochters levend begroef omdat ze teleurgesteld waren dat het kind geen zoon was. Het is niet de zachte slag van de viool die in veel van Christus' leringen wordt gezien; het is het stevige slaan van de trommel van gerechtigheid en discipline. We vinden iets van hetzelfde in het Oude Testament van de Bijbel, misschien om ongeveer dezelfde redenen. Maar bij nadere beschouwing zal de lezer, naast deze sterke rechtvaardigheid, ook de zachte aanraking ontdekken die christenen zo vertrouwd zijn en die vaak als tweede en verkieslijke optie wordt gegeven.

Bijvoorbeeld,

"Laat het kwaad beloond worden met gelijk kwaad. Maar wie vergeeft en verzoening zoekt, zal door God worden beloond. Hij houdt niet van de onrechtplegers....

Met standvastigheid volharden en vergeven is een plicht voor iedereen. Hij die God beschaamt, heeft niemand om hem te beschermen." (Qur'án, 42:41e.v.)

De *Qur'án* heeft veel van dit soort uitspraken die één situatie noemen en toestaan, maar een nog hogere norm aanmoedigen als de gelovige de innerlijke wilskracht heeft om het te volbrengen. Mannen mogen bijvoorbeeld maximaal vier vrouwen hebben op voorwaarde dat ze eerlijk en onpartijdig zijn met hen allemaal, dat ze allemaal gelijk worden behandeld, anders staat er dat een man slechts één vrouw mag hebben. Een tijdje later in hetzelfde hoofdstuk van de *Qur'án* staat de verklaring dat het voor mannen onmogelijk is om onpartijdig te zijn tegenover meerdere vrouwen, hoe hard ze ook hun best doen. De logische implicatie is duidelijk: er is maar één vrouw toegestaan. Maar dit wordt niet naar buiten toe vermeld. Door de wet op deze manier te geven, is het mogelijk om meerdere vrouwen te nemen, tot vier, voor degenen met een losse interpretatie van het Heilige Boek en die niet de moeite nemen om logische gevolgtrekkingen te maken, of die religieuze leiders volgen die graag manieren vinden om Gods Wil te omzeilen en hun eigen wil te doen. Het op deze manier uitspreken van de wet is een genade voor de zwakken en beschermt hen tegen de gevolgen van ongehoorzaamheid aan de werkelijke bedoeling van de wet, namelijk om slechts één vrouw te hebben. Maar het impliceert, voor de gelovige met de meer strikte en logische interpretatie, dat het nemen van slechts één vrouw tegelijk in werkelijkheid meer in overeenstemming is met de openbaring van God door Mohammed. In een oorlogszuchtige samenleving waar veel mannen werden gedood en er een overschot aan vrouwen was ten opzichte van mannen, betekende overleven voor sommige ongehuwde vrouwen dat sommigen een echtgenoot moesten delen met een of meer andere vrouwen. Er is vaak een eerste keuze, gevolgd door een strengere, meer uitdagende keuze voor degenen met een dieper begrip en een grotere spirituele ontwikkeling.

De *Qur'án* is echter niet alleen voor ongeletterden en ongeschoolden. Het spreekt ook tot de spirituele zoeker, de wijze filosoof en de deugdzame heilige. Het zijn niet allemaal felle stormen, donder en bliksem. Zachte briesjes en zachte buien zijn er ook. De opmerkelijke lezer moet op zoek naar deze prachtige, geurige en delicate bloemen die groeien in de spleten van de zware rotsen van goddelijk bevel en felle dreiging.

De vrees van God tegenover de liefde van God

De meesten uit culturen waarvan de fundamentele levensfilosofieën zijn beïnvloed door christelijke waarden en principes, vinden de ietwat harde en strenge toon van het Joodse Oude Testament van de *Bijbel* en de *Qur'án* te sterk voor hun smaak. Het lijkt misschien wreed en onvriendelijk voor hen. Sommigen zullen zeggen: "Hoe kan een liefhebbende God zo tot Zijn schepselen spreken?" Deze vaste houding en strenge gerechtigheid is de keerzijde van de medaille van zachte liefde. Christenen mogen niet vergeten dat Christus bij enkele gelegenheden met deze strenge gerechtigheid heeft gesproken.

Zoals reeds uitgelegd, zijn er velen onder de onvolwassenen die niet kunnen reageren op een liefdevolle benadering. Ze beschouwen het als zwakte, lachen erom en maken er misbruik van. Zonder de liefde van God zullen ze nooit doen wat goed is voor zichzelf en hun samenleving, tenzij ze gewaarschuwd worden door de vrees voor God. De vrees voor God is eigenlijk de vrees voor de gevolgen. Als een vader tegen zijn zoon zegt dat hij niet van het dak mag springen en uitlegt hoe dit ertoe kan leiden dat hij gewond raakt, kan die zoon, als hij opstandig is, naar het dak gaan en er uit pure opstandigheid vanaf springen. Na de pret op de weg naar beneden valt hij hard op de grond en blesseert hij zichzelf. De strenge waarschuwing van die vader aan zijn zoon informeert hem echt over de gevolgen van acties. Het is niet alleen een manier voor de vader om wreed en heerszuchtig te zijn over zijn zoon. Nadat de zoon de gevolgen van zijn onverstandige actie heeft ervaren, zal hij waarschijnlijk meer oplettend zijn voor wat zijn vader daarna zegt - zelfs als hij geen echte liefde voor zijn vader heeft. Hij zal erop vertrouwen dat zijn vader hem goed advies geeft voor zijn eigen bescherming. Hij gehoorzaamt uit angst voor de gevolgen.

Naarmate die jongen ouder wordt, kan hij zijn vader echter gaan gehoorzamen uit liefde voor hem in plaats van alleen uit angst voor de gevolgen. Dit is een nobeler motief. Maar er zijn tegenwoordig heel veel mensen in onze wereld die niet het juiste kunnen doen uit liefde voor hun Schepper. Alleen de angst voor een sterke en felle God die dreigementen geeft met afschuwelijke straffen en beloften van glorieuze beloningen zal hen in bedwang houden en trainen. En in voorbije eeuwen waren er zeker veel meer die onvolwassen waren en niet in staat waren om de hoogten te bereiken van die weinigen die God gehoorzaamden uit liefde voor Hem.

Misschien is het wel het beste als we zowel de vrees voor God, de angst voor de gevolgen, als de liefde voor God hebben – de ene vanuit de houding van rechtvaardigheid, de andere vanuit de geest van liefde en barmhartigheid.

Gods Wil tegenover de menselijke wil

De mensen in de westerse wereld hebben de neiging om individualistisch te zijn. Misschien is het geen toeval dat het christelijk geloof, waarvan de leringen gericht zijn op het individu in plaats van op de sociale orde, Europa geruime tijd domineerde. Na de Europese Renaissance ontstond een groot gevoel van vertrouwen in de individuele macht en het succes daarvan door de gevolgen die voortvloeiden uit westers initiatief en inventiviteit. Europeanen vertrokken van hun kusten om de wereld te verkennen en te koloniseren. Het verbluffende succes dat ze vonden in de wetenschap en haar technologische toepassingen stelde hen in staat om dominant te worden in strijd, transport, zaken en meer. Zo'n onstuimige ervaring leidt gemakkelijk tot gevoelens van een enorme wils- en initiatiefkracht van de mens, zodanig dat men al snel de verborgen krachten vergeet die hierachter werken en die het mogelijk maken dat er ook maar iets van gebeurt.

Europeanen zeiden tegen zichzelf: "Ik ben de kapitein van het schip van mijn lot, de meester van mijn lot." en "Waar een wil is, is een weg." Slechts af en toe, wanneer aardbevingen en orkanen toeslaan, wanneer sociale strijd uitbreekt die de regering niet aankan, wanneer verwoestende oorlogen ons terughoudend maken in onze ontwikkeling, en wanneer het luchtschip van Hindenberg afbrandt, de "onzinkbare" Titanic zinkt en de spaceshuttle Challenger ontploft - alleen kortstondig wordt tijdens dergelijke tragedies dit gevoel van individuele almacht en onoverwinnelijkheid door elkaar geschud. Dan begint de menselijke wil te vermoeden dat misschien ook een andere Hogere Wil hierin een rol speelt.

In een groot deel van het Oosten en elders is de traditie echter heel anders geweest. Overweldigd door de krachten van de natuur, en niet in staat om adequaat uit te leggen hoe tegenslagen en crises in hun leven voorkomen, gaan deze mensen geloven dat hun lot niet in eigen handen is, maar eerder afhangt van sterkere krachten buiten hen. Ze wenden zich tot goden en geesten voor hulp, in een poging een beroep op hen te doen door middel van offers om het ons

mensen gemakkelijk te maken. En degenen die leerden dat er maar één God is, een idee dat krachtig werd verdedigd door Abraham, Mozes en Mohammed, leerden dat hun lot in de handen van deze ene God lag. Dit ging zo ver dat men vaak geloofde dat Gods Wil en menselijke wil beide op hetzelfde niveau en in concurrentie met elkaar werkten, en dat de menselijke wil niet kon wedijveren met de goddelijke Wil. Ze ontwikkelden een gevoel van hopeloze berusting, in de overtuiging dat het niet uitmaakt wat ze proberen te doen, omdat Gods Wil zal zegevieren over de nietige menselijke wil. Dit komt tot stand door aan God te denken als niet meer dan een superman die niet zo veel verschilt van wij, die gewoon slimmer en krachtiger is. Zo'n superman zou worden opgevat als iemand met een wil zoals wij mensen, maar dan sterker. Zo'n fantasie leidt tot verkeerde opvattingen over de wil - zoals later zal worden betoogd.

In delen van Zuid-Azië kon men in de jaren tachtig mensen aantreffen die midden op de weg liepen en weigerden opzij te gaan, hoewel ze auto's van achteren hoorden naderen, omdat, naar hun mening, elke poging om zichzelf te redden van aanstormend verkeer is vrij nutteloos, dat het God of de goden zijn die hun lot zullen bepalen. (Anderen waren gewoon suïcidaal.) Als God of de goden nog niet hadden besloten dat het hun tijd was, zou niets hen kunnen doden of schaden. En als God of de goden hadden besloten dat hun tijd was gekomen, dan konden geen inspanningen van de menselijke wil dat voorkomen. Dus deden ze niet de moeite om hun vrije wil uit te oefenen.

Er is veel in de *Qur'án* dat de dominantie van Gods Wil benadrukt en stelt dat er niets kan gebeuren zonder. En veel moslims hebben de fatalistische benadering van het leven aangenomen. Maar er zijn andere uitspraken in de *Qur'án* die heel duidelijk maken dat de vrije wil van de mens moet worden uitgeoefend. Hoe kan men anders de geboden en wetten van God gehoorzamen zonder de eigen menselijke wil te gebruiken? Wat heeft het voor zin om goed advies aan de mensenwereld te geven, advies om het kwaad te mijden en te doen wat juist is, als de menselijke wil geen rol speelt en nutteloos is? In feite vertelt de *Qur'án* ons heel duidelijk dat zowel de goddelijke wil als de menselijke wil essentieel zijn voor het succes van menselijke inspanningen:

"Dit is een vermaning voor alle mensen: voor degenen onder u die de wil hebben om oprecht te zijn. Toch kunt u niet willen, behalve door de wil van God, Heer van het Universum." (Qur'án, 81:28)

Dit wijst duidelijk op het belang van de menselijke wil om oprecht te zijn, terwijl het benadrukt dat dit, hoe belangrijk ook, afhangt van de wil van God om het te drijven. Dit is voor beide gezichtspunten een moeilijk begrip. Het Oosten had moeite het belang in te zien van de menselijke vrije wil voor het succes van welke onderneming dan ook, terwijl het Westen moeite had het belang in te zien van de goddelijke Wil die erachter schuilgaat. Beiden zijn ervan uitgegaan dat beide soorten op hetzelfde niveau opereren en met elkaar concurreren, dat de een of de ander moet heersen. Dit behoeft enige uitleg en zal later aan het einde van het volgende hoofdstuk worden gegeven, waar citaten uit de *Qur'án* worden gemaakt die het belang van de goddelijke Wil aangeven. Het doel hier in dit hoofdstuk is om aan te tonen dat het christendom en de islam elkaar aanvullen en in evenwicht houden, in die zin dat het christendom, in zijn nadruk op het individu, zich lijkt te hebben gericht op het belang van de uitoefening van de individuele menselijke wil, terwijl de islam het belang heeft benadrukt van de goddelijke wil. De lezer zal hopelijk zien, wanneer we dit tegen het einde van het volgende hoofdstuk verder bespreken, hoe deze twee soorten wil op verschillende niveaus werken, en dat ene, de menselijke wil, wordt afgeleid als een gedeeltelijke uitdrukking van de kracht van het goddelijke. Zullen. Dat wil zeggen, de menselijke wil wordt gecreëerd door de goddelijke Wil en werkt daaruit. Laten we als zeer korte en gebrekkige uitleg hiervan slechts een paar illustraties geven.

Als een persoon in een opgesloten situatie overleeft door het eten van het voedsel dat door een kok is gekookt, en de kok brengt het bereide voedsel naar de eettafel zodat dit diner kan eten, dan is het aan dit diner om zijn eigen wil te gebruiken om naar de tafel en om dat voedsel te eten dat hem in leven houdt. De energie waarmee hij kan eten, komt van het voedsel dat hij eet. Maar dit eten zou helemaal niet voor hem beschikbaar zijn als de wil van de kok om het eten te koken en het op tafel te brengen er niet bij betrokken was. Als de kok zou stoppen met koken en het eten naar de tafel zou brengen, dan zou de persoon die aan het dineren was niets te eten hebben en zou uiteindelijk geen kracht vinden om zelfs maar naar de tafel te kunnen komen. Hij zou zijn wil om te eten niet kunnen uitoefenen, tenzij de kok zijn wil om te koken en te dienen uitoefent. En als de kok het eten kookte en opdiende, maar de eter weigerde zijn wil uit te oefenen om aan tafel te komen eten – wat in zijn macht ligt – dan zal hij spoedig verhongeren en na een tijdje niet meer aan tafel kunnen komen, zelfs als hij wilde. De punten hier zijn dat:

- 1) de wil van de dinerende persoon om te eten hangt af van de wil van de kok om te koken en te serveren wat hij eet, en
- 2) dit eten hangt af van de uitoefening van beide soorten wil; zowel kok als diner moeten hun wil uitoefenen om het eten te laten gebeuren.

De wil van de kok en die van het diner zijn niet in concurrentie met elkaar; het is niet het een of het ander. In plaats daarvan moeten ze allebei in actie worden gebracht; en de ene wil is afhankelijk van de andere.

Onze eigen menselijke vrije wil moet worden uitgeoefend om "het voedsel te eten" van spirituele ontwikkeling door de geboden en het advies van God door de Heilige Boeken te gehoorzamen. Maar deze menselijke vrije wil kan helemaal niet worden uitgeoefend zonder dat de goddelijke Wil erachter zit en hem aanstuurt. "Toch kunt u niet willen, behalve door de wil van God, Heer van het Universum." Hier is een tweede voorbeeld om duidelijk te maken dat beide niveaus van wil, goddelijk en menselijk, nodig zijn om de menselijke wil te laten werken. De fysieke hemel, dat wil zeggen het uitspansel, wordt in de grote religies vaak gebruikt als symbool voor de spirituele hemel. Denk aan de relatie tussen de zon aan de hemel en een appelboom op aarde. Als iemand zou vragen waardoor de appels aan de boom verschijnen, zouden we kunnen verwachten dat één persoon uitlegt hoe de boom ervoor zorgt dat deze vrucht verschijnt. Een ander zou echter kunnen beweren dat de zon aan de hemel de oorzaak is van het verschijnen van de vrucht. Dan kunnen de twee hier ruzie over maken.

In werkelijkheid zijn beide correct. De boom groeit en alle delen ervan, zoals de vrucht, verschijnen door fotosynthese. Fotosynthese betekent dat de energie in het zonlicht wordt gebruikt om water en kooldioxide te combineren. Dieren en mensen ademen uit om de suikers en zetmeel te vormen die worden gebruikt om de materialen van de boom te bouwen. Zonder zonlicht kan de boom niet groeien en zijn vrucht dragen. Bovendien is het de zon die het water van de oceaan verdampt om wolken te vormen met de regen die de boom water geeft. En het is de zon die de temperatuurverschillen creëert tussen de lucht boven de oceaan en de lucht boven het land, zodat de wind die wolken naar het land blaast waar ze hun water op het land kunnen gieten. (Zelfs de zonnen of sterren creëren alle elementen die bomen uit de grond, het water en de lucht halen om te groeien. Deze worden gemaakt van de eenvoudigste waterstof in thermonucleaire reacties in de kernen van sterren en worden vervolgens naar de buurt gespreid wanneer de ster sterft in een explosieve nova of supernova.) Het is dus helemaal waar om

te zeggen dat de zon, ver weg in de "hemel", de oorzaak is van de appels die aan de boom verschijnen (evenals ook de rest van de boom). En het is ook waar om te zeggen dat het de boom is die de appels voortbrengt. De boom is de directe oorzaak, en de zon is de meer oorspronkelijke oorzaak.

De plant "wil" groeien en zijn vrucht voortbrengen, wat niet kan werken tenzij de oorspronkelijke "wil" van de zon ook werkt. Het is geen competitie tussen de twee "willen"; het is een kwestie van samenwerking tussen hen. Zonder de oorspronkelijke "wil" of "oorzaak" die werkt door het licht van de zon dat vanuit de verre "hemelen" naar beneden schijnt, kan de meer directe "wil" of "oorzaak" die op het niveau van de boom beneden op aarde werkt, niet functioneren. De laatstgenoemde directe oorzaak en wil is afhankelijk van de eerstgenoemde oorspronkelijke oorzaak en wil.

Misschien ziet de lezer nu dat deze illustratie een analogie kan zijn waarbij de appelboom een mens beneden in deze materiële wereld voorstelt en de zon voor de Oorspronkelijke Wil staat, waarvan we zeggen dat deze van God afkomstig is. Wij menselijke bomen moeten onze wil uitoefenen om in dit leven vrucht voort te brengen, en deze wil kan alleen functioneren door de werking van de goddelijke Wil die als de zon op alle mensen en alle dingen schijnt.

Dit idee heeft nog veel meer uitleg nodig, en dit zal later worden gedaan als we de uitspraken in de *Qur'án* over Gods Wil en de menselijke wil nauwkeuriger doornemen. Voor nu is het punt gemaakt dat het christendom en de islam elkaar in dit opzicht aanvullen, het christendom benadrukt het belang van individueel initiatief en de uitoefening van de menselijke vrije wil, en de islam benadrukt het belang van de almachtige goddelijke Wil die achter deze menselijke vrije wil drijft. Nogmaals, een religie die de christelijke nadruk op de individuele wil in evenwicht houdt met de moslimfocus op Gods wil, zou het meest realistisch zijn en de meest productieve resultaten opleveren.

Zich schrap zetten voor de strenge woorden van God

De eerste lezing van de *Qur'án* is vaak een schok en veroorzaakt bij veel lezers een of andere sterke reactie – in ieder geval voor degenen uit het Westen of van andere niet-moslimachtergronden. De moderne ontwikkelde persoon zou in de verleiding kunnen komen om een te snel oordeel te vellen, het te beoordelen naar moderne liberale (westerse) maatstaven, het af te wijzen, het neer te leggen en niet verder te lezen. Maar voor sommigen past de ziel zich op de een of andere

manier aan en begint te begrijpen wat ze voorheen niet deed. Men begint achter de uiterlijke manier van spreken te komen die wordt gebruikt om opstandige, onvolwassen en ongeschoolde mensen wakker te schudden en te wekken om te zien wat er wordt gezegd in plaats van hoe het wordt gezegd. Een tweede lezing doet de lezer vaak de coherente integriteit en de majesteit, grootsheid, schoonheid en glorie van dit weergaloze werk beseffen. Degenen die het alleen in een vertaling lezen, zullen, zeggen sommigen, het niet kunnen waarderen zoals in het originele Arabisch, waar de ware schoonheid en kracht liggen. Maar de grootsheid, majesteit en wijsheid zijn er nog steeds in elke vertaling. Sommige lezers zullen zich realiseren dat het helemaal geen menselijke literaire inspanning is, dat het buitengewoon onwaarschijnlijk is dat een ongeletterde en ongeschoolde man, de ongeletterde profeet, dit opmerkelijke boek van zo'n onvergelijkbare kracht, schoonheid en majesteit heeft geproduceerd.

Hoofdstuk 2

De centrale boodschappen van de Qur'án

Er zijn veel items die hier kunnen worden opgenomen. Dit zijn slechts enkele die de schrijver van waarde leken te zijn voor moderne lezers om een idee te geven van waar de *Qur'án* over gaat. De berichten over vechten en oorlog zijn gereserveerd voor het hoofdstuk hierna getiteld "Oorlog en Strijd".

Tenzij anders aangegeven, zijn alle citaten in dit hoofdstuk afkomstig uit N.J. Dawoods vertaling van de *Qur'án* in modern Engels (*en in het Nederlands vertaald. Vertaler*).

De Heilige Qur'án is van God (Alláh) door de engel Gabriël aan Mohammed

De *Qur'án* is een verslag van de woorden die de engel Gabriël Mohammed gebod te spreken. Deze woorden claimen hun bron als God Zelf, Die in het Arabisch Allah wordt genoemd. "Al-láh" betekent "de (ene) God". "God" is de Engelse vertaling van "Allah".

Sommigen halen woorden door elkaar en menen dat het geven van een andere naam aan iets het anders maakt. Of de zon nu "sol", "ilanga", "soleil", "shams", "Sonn" of "sun" wordt genoemd, het is nog steeds de zon. Als je er een ander etiket op plakt, verandert er niets aan wat het is. Evenzo verandert het noemen van de Allerhoogste met verschillende namen in verschillende talen die ene Allerhoogste op geen enkele manier. Sommigen beweren dat het hebben van de naam "Alláh" deze Schepper anders maakt dan de God die christenen en anderen kennen. Dit is natuurlijk absurd. Dus N.J. Dawood vertaalt "al-láh", de God, eenvoudig als "God".

"Deze Qur'án kan door niemand anders zijn bedacht dan door God. Hij bevestigt wat ervoor werd geopenbaard en verklaart de Geschriften volledig. Het staat buiten twijfel van de Heer van het Universum." (Qur'án, 10:37)

Dat wil zeggen, het bevestigt wat aan Abraham, Mozes, Jezus en vele andere profeten van God werd geopenbaard, en het verklaart bepaalde zaken die de volgelingen van de religies van deze profeten in verwarring hadden gebracht.

Het bovenstaande citaat komt uit het hoofdstuk met de titel "Jona" (degene die door de walvis wordt opgeslokt). Elk hoofdstuk is een sessie van openbaring door Mohammed. Deze hoofdstukken worden meestal geordend met de langste eerst en de kortste aan het einde. Dus dit citaat uit het hoofdstuk Jona is het tiende hoofdstuk van deze gebruikelijke volgorde. Elk hoofdstuk is onderverdeeld in verzen. Deze verzen zijn meestal genummerd. Dus dat citaat hierboven staat in het 37e vers van het 10e hoofdstuk genaamd "Jona" van de *Qur'án*. Door langs de zijkant van de pagina's van de meeste vertalingen van de *Qur'án* te kijken, kan men de nummering van de hoofdstukken en verzen vinden, waardoor een vers gemakkelijk te vinden is. Sommige van de hier getoonde versnummers kunnen een of twee (*of zelfs meer nummers, vertaler*) afwijken, aangezien de publicatie die hier het meest wordt gebruikt (die van Dawood) niet laat zien waar de verzen beginnen. De cijfers hier zijn slechts een richtlijn om een lezer te helpen een offerte te vinden.

"Dit Boek is geopenbaard door God, de Machtige, de Wijze. Wij hebben u het Boek met de Waarheid geopenbaard: dien daarom God en aanbid niemand dan Hem." (Qur'án, 39:1)

Indien de Qur'án niet van God was konden de mensen er veel tegenstellingen in hebben gevonden

"Zullen ze niet nadenken over de Qur'án? Als het niet van God was gekomen, hadden ze er zeker veel tegenstrijdigheden in kunnen vinden." (Qur'án 4:82)

Er is slechts één God

Door de hele *Qur'án* heen wordt er nadruk gelegd op het bestaan van één God. Het verhaal van Abraham, geboren in een Mesopotamische Chaldeeuwse samenleving die vele goden aanbad door middel van afgoden, leerde dat deze afgoden en goden slechts menselijke scheppingen waren, dat er maar één God is Die de Schepper en Heer van het Universum is. Afgezien van sommige mensen in India, Afrika en een paar andere delen van de wereld, aanbidden maar weinig mensen nog steeds afgoden en denken ze in termen van vele goden - hoewel we enkele overblijfselen hiervan zien in de katholieke kerk in de aanbidding van Maria en heiligen en doet een beroep op hen door middel van standbeelden van hen - dus voor de meeste moderne mensen lijkt het een raadsel waarom er zo'n nadruk moet worden gelegd op het bestaan van slechts één God. Maar de mensen van het Arabische schiereiland in de tijd van Mohammed waren door en door afgodisch en aanbaden vele goden. Sommige van de godinnen tot wie de vroege Arabieren zich wendden, werden door hen beschouwd als de dochters van God.

Abraham ging de tempel binnen waar de afgoden waren in zijn stad (Ur) en sloeg ze allemaal kapot, behalve degene die de belangrijkste God, de God, Al-láh vertegenwoordigt. Deze gerechtigheid doet denken aan Jezus die de geldschietters en verkopers uit de tempel van Jeruzalem verdreef. Vanwege zijn onvermurwbare aandrang dat er maar één God was om te aanbidden, werd hij uit zijn land in Mesopotamië verdreven en ging hij door wat nu Irak, Syrië, Libanon, Israël, Jordanië en Saoedi-Arabië zijn. Op het Arabisch Schiereiland, in Mekka, bouwde

hij de eerste tempel voor de aanbidding van de ene God. Dit is de Ka'bah (kubus), het Heilige Huis, het centrale object van de bedevaart voor moslims.

"De eerste tempel die ooit voor mensen werd gebouwd, was die in Bakkah (Mekka), een gezegende plaats, een baken voor de naties. Daarin zijn echte tekenen en de plek waar Abraham stond. Wie er binnengaat, is veilig. Bedevaart naar de Het huis is een plicht jegens God voor iedereen die de reis kan maken ..."
(Qur'án, 3:96)

Van degenen die een Profeet gelijkstellen aan God, of die andere goden of afgoden aan God toevoegen, wordt gezegd dat ze "partners zijn met God".

Mohammed is slechts een apostel

Als je een radio aanzet en een omroeper het nieuws hoort vertellen, begrijp je waarschijnlijk dat dit nieuws niet van de radio zelf komt, dat het alleen maar doorgeeft wat die omroeper in de radiostudio ver weg zegt. Veel verschillende radio's kunnen de woorden 'onthullen' van die ene omroeper die niet wordt gezien door de luisteraars van de radio. Evenzo is Mohammed een profeet van God, een boodschapper van God, de apostel van God, die de stem van God overbrengt, maar die niet God zelf is. De woorden van de *Qur'án* komen niet van Mohammed, ook al spreekt hij die woorden - net zoals de woorden van de omroeper die je op de radio hoort niet van de radio zelf komen. In het geval van goddelijke openbaring is er slechts één "radio" met deze perfecte ontvangst tegelijk aanwezig en deze verschijnt met zijn aankondiging slechts zelden in de geschiedenis.

Er wordt in de *Qur'án* veel nadruk gelegd op het feit dat Mohammed slechts een apostel, een boodschapper is. Dit is mogelijk een reactie op de neiging van gelovigen in eerdere religies zoals het christendom om de profeet van God bijna gelijk aan God Zelf te maken, of zelfs identiek aan Hem. De vurige verdedigingspogingen van veel christenen om de islam en mogelijk andere religies af te weren, hebben mogelijk geleid tot het benadrukken van de nadruk van een christelijke filosofie dat Jezus in feite God Zelf was (met de meest bizarre logica en een raadselachtige weigering om duidelijke uitspraken van Jezus te erkennen dat hij niet , dat hij alleen kon doen wat zijn Vader in de hemel hem opdroeg). In de

islam is dit gelijkstellen van de profeten met God godslastering. We zullen later zien hoe de *Qur'án* dit begrip zeer sterk verwerpt.

"Mohammed is niet meer dan een apostel: andere apostelen zijn voor hem overleden." (Qur'án, 3:144)

De Eenheid van Gods boodschappers/profeten

Als er maar één God is, dan is het redelijk dat er maar één ware Godsdienst is. Waarom zou één God veel verschillende tegenstrijdige religies scheppen? Waarom zou Hij met Zichzelf concurreren? En dit betekent dat de vele verschillende Profeten van God die op verschillende tijdstippen in verschillende delen van de wereld verschijnen, allemaal deel uitmaken van één groot goddelijk Proces dat is ontworpen om de mensheid te onderwijzen en te trainen. Deze ene Religie van God heeft veel verschillende openbaringen, elk met zijn eigen naam, die na elkaar voorkomen, net zoals een school een aantal verschillende leraren heeft met verschillende namen die verschillende klassen onderwijzen, maar die allemaal deel uitmaken van één leerplan. Een leraar leert alleen wat passend is voor het leerjaar van de leerlingen. Het onderwijzen van sferische trigonometrie en calculus aan leerlingen van de eerste graad, die optellen en aftrekken moeten leren, zou net zo min werken als lesgeven in optellen en aftrekken aan degenen die werken aan hogere graden in de wiskunde. Elke nieuwe openbaring voegt meer van dit geweldige leerplan van God toe aan de studenten van de aarde. Algebra leren betekent niet dat wat je eerder in rekenen hebt geleerd niet langer waar is. Het voegt alleen maar toe aan de waarheid. En het onvermogen van eersteklassers om de waarheid van algebra te begrijpen, betekent niet dat alleen de rekenkunde die ze begrijpen waar is. Er is maar één Waarheid, één grote Religie van God – omdat er maar één God is – maar het grootste deel van de Waarheid gaat ons ver te boven. Dus elke openbaring voegt wat meer toe, zoveel als we op elk moment kunnen nemen. Dit doet denken aan de uitspraak van Jezus Christus:

"Ik heb u nog veel dingen te zeggen, maar u kunt ze nu niet verdragen. Maar wanneer hij, de Geest van de waarheid, is gekomen, zal hij u in alle waarheid leiden; want hij zal niet uit zichzelf spreken; maar wat hij ook zal doen hoor, {dat} zal hij spreken: en hij zal u de toekomstige dingen tonen. Hij zal mij verheerlijken:

want hij zal van het mijne ontvangen, en zal het u tonen.' (Bijbel, Johannes 16:12-14)

Veel verschillen die we tussen de religies vinden, zijn te wijten aan misverstanden, aan menselijke verdorvenheid van de betekenis van de openbaringen van God, en aan menselijke toevoegingen aan wat de Schepper heeft geopenbaard. In de Heilige Boeken vinden we geen concurrentie of essentiële verschillen tussen de religies en hun stichters of profeten. Jezus bevestigde het Oude Testament van de Bijbel, waaronder het Heilige Boek van de Joden, de Pentateuch of Thora. Hij bevestigde de goddelijke missies van profeten als Abraham en Mozes, evenals de realiteit van mindere profeten zoals Daniël en Jesaja. Evenzo wordt er in de *Qur'án* herhaaldelijk verwezen naar de goddelijke staat van Jezus en de oude profeten van het jodendom. De *Qur'án* verheerlijkt zowel Jezus als Maria (hoewel Maria geen Profeet was).

De geschillen bestaan alleen tussen de **volgelingen** van deze religies, niet tussen hun Stichters of Profeten. Hoewel sommige moslims en hindoes met dezelfde Indiase raciale achtergrond elkaar naar de keel vliegen en elkaar verheerlijken, zijn Mohammed en Krishna in de grootste harmonie en overeenstemming. Nogmaals, er is één God en daarom één Godsdienst. En deze ene Religie van God wordt ons onderwezen door verschillende Leraren van God, de Profeten of Boodschappers of Apostelen van God, die elk ons meer leren over deze ene Religie van God. Er zit een grote wijsheid in het veranderen van de naam van elke openbaring, zodat er elke keer een nieuwe naam voor is – anders zouden wij mensen niet kunnen worden getest om te zien wie God echt herkent en wie gewoon namen, labels en menselijke leiders volgen. Elke openbaring brengt ook een Dag des Oordeels met zich mee!

Hier is een verhaal dat het basisidee van deze progressieve openbaring van Gods ene Religie uitdrukt. Er was eens een donkere grot waarin een groep mensen lange tijd vastzat. De Meester van de Grot had medelijden met deze mensen die in de duisternis strompelden en bracht een lamp en plaatste die in het midden van de grote grotkamer waarin deze mensen zich bevonden. Hij noemde de lamp **Mozes**. Licht scheen naar elke hoek van die kamer. Degenen die in de buurt van deze lamp waren, opende hun ogen. Ze waren er zo enthousiast over dat ze opgewonden zeiden tegen de mensen om hen heen: "Doe je ogen open! We kunnen nu zien! We hoeven niet langer blindelings in deze grot rond te

stompelen." Al snel openden velen hun ogen en begonnen een beter leven te leiden dankzij dit Licht. Hun bewondering was zo groot dat sommigen van hen kleine gouden snuisterijen begonnen uit te hameren om aan de lamp te hangen. Anderen maakten zilveren snuisterijen. Weer anderen drapeerden de lamp in een prachtige groene zijden versiering. En sommigen bedekten het met een rode zijden hoes. Na een tijdje hadden al deze toevoegingen door de mensen van de grot de lamp in zo'n mate bedekt dat het licht niet meer scheen. En de olie in de Lamp raakte ook op. Omdat het weer donker was, sloten de mensen van de grot hun ogen. Degenen die van de gouden ornamenten hielden, voelden deze met hun vingers en stonden erop dat dit de echte Lamp was. Degenen die de zilveren snuisterijen toevoegden, beweerden dat deze zilveren snuisterijen die ze aanbaden de ware lamp van God waren. Hetzelfde gold voor die met de groene zijde en rode zijde. Elk terwijl ze verschillende voorwerpen aanbaden die ze met hun eigen handen hadden geplaatst, begonnen ze opnieuw te vechten en ruzie te maken. Deze toevoegingen en versieringen zijn als de filosofieën, doctrines, theologieën en toevoegingen die mensen toevoegen aan Gods Religie.

De Meester van de Grot keerde terug om zijn mensen weer in hun oorspronkelijke staat te zien. Dus nam Hij de lamp, pakte hem op en schudde hem flink. Alle door de mens gemaakte snuisterijen, zijde en andere versieringen vielen eraf. Daarna voegde Hij nieuwe olie toe die nog helderder brandt, stak hem opnieuw aan en het oorspronkelijke licht scheen weer. Hoewel het hetzelfde Licht was als voorheen, besloot Hij de Lamp een nieuwe naam te geven, **Christus**, deze keer, want als Hij het dezelfde naam zou geven als voorheen, zouden de blinden die dol waren op de gouden snuisterijen denken dat de nieuwe Lamp ging over die gouden snuisterijen, en degenen die van de groene zijde hielden, zouden denken dat de Lamp over hun groene zijde ging. Nogmaals, degenen die in de buurt van de Lamp waren begonnen hun ogen te openen en het Licht te zien. Ze realiseerden zich dat er geen reden was om ruzie te maken en te vechten om de Lamp. Het was maar één lamp. Nogmaals, ze spoorden de mensen om hen heen aan om hun ogen te openen en het Licht te zien. Sommigen zouden antwoorden: "Licht? Hoe voelt het? Hoe zwaar is het? Is het zoals die prachtige gouden snuisterijen die ik vroeger kende?" "Nee, nee!", zouden de anderen antwoorden, "Het is niet zo materieel. Het is Licht. Je moet je ogen openen om het te weten!" En al snel openden velen hun ogen om te beseffen dat ze niet langer om de lamp hoefden te vechten en niet langer in de duisternis van de grot hoefden te stompelen.

Het gaat maar door. De Meester van de Grot komt af en toe naar beneden om de lamp te schudden van menselijke toevoegingen, nieuwe olie toe te voegen en die lamp opnieuw aan te steken. Het is één lamp, één religie van God. Dit verhaal is geen perfecte analogie voor wat er werkelijk gebeurt. Elke nieuwe openbaring heft oude sociale wetten en leringen op en brengt nieuwe met zich mee. Maar het brengt wel het idee over dat er slechts één Godsdienst is die periodiek wordt vernieuwd.

De Qur'án bevestigt het profeetschap van een zeer groot aantal mannen van God - profeten zoals Húd, Sálìh, Shu'aib, Idrís (Enoch of Hermes Trismegistus, de vader van de filosofie), Noach, Abraham, Ismaël, Isaac, Jacob, Jozef en Mozes. Het bevestigt ook de goddelijke schenkingen aan David en Salomo.

"Zeg: 'Wij geloven in God en dat wat aan ons is geopenbaard; in wat werd geopenbaard aan Abraham, Ismaël, Izaäk, Jacob en de stammen; aan Mozes en Jezus en de andere profeten door hun Heer. We maken geen onderscheid tussen hen en aan God hebben we ons overgegeven.' " (Qur'án, 2:137)

Veel uitspraken in de Qur'án beginnen met het bevel, "Zeg". Dit is de engel Gabriël die Mohammed vertelt wat hij moet zeggen. Het herinnert de lezer eraan dat Mohammed dit niet verzint, dat hij zegt wat hij moet zeggen, dat het van God komt - anders had Mohammed deze instructie aan hem kunnen weglaten.

*"Wij hebben onze wil aan jullie geopenbaard zoals Wij die hebben geopenbaard aan Noach en aan de profeten die na hem kwamen; zoals Wij die hebben geopenbaard aan Abraham, Ismaël, Izaäk, Jacob en de stammen; aan Jezus, Job, Jona, Aäron, Salomo en David, aan wie Wij de Psalmen gaven. Van sommige apostelen hebben We je al verteld, maar **er zijn anderen over wie we nog niet hebben gesproken** (God sprak rechtstreeks tot Mozes): apostelen die goed nieuws brachten aan de mensheid en hen vermaanden, dus opdat zij na hun komst geen smeekbeden tegen God zouden hebben. God is machtig en wijs." (Qur'án, 4:163) [nadruk van de auteur]*

"En vertel over Onze dienaren Abraham, Izaäk en Jacob: mannen van macht en visie die Wij rein hebben gemaakt met de gedachte aan het hiernamaals. Zij zullen bij ons wonen onder de rechtvaardigen die Wij hebben gekozen."

"En van Ismaël, Elisa en Dhul-Kifl [Dawood: waarschijnlijk Ezechiël], die allemaal gewoon mannen waren."

"En [vertel] over Idrís: ook hij was een heilige en een profeet, die Wij eerden en verheerlijkten." (Qur'án, 38:45)

Idrís = Henoch = Hermes Trismegistus was waarschijnlijk de stichter van de Sabeese religie waarnaar in de *Qur'án* wordt verwezen. (Dit is de Henoch in de zevende generatie na Adam, niet de zoon van Adam.) Sommigen geloven ook dat hij de grondlegger is van de filosofie zoals wij die kennen en wordt "de vader van de filosofie" genoemd. De geheimen van Zijn kennis zouden zijn ontcijferd door Apollonius, of Balínús, en van daaruit hebben vele andere filosofen veel van hun kennis opgedaan.

Met het oog op deze opmerkelijke harmonie tussen de belangrijkste onthullingen van dat deel van de wereld, verwondert men zich over de ongelooflijke vijandigheid die tegenwoordig tussen hun volgelingen bestaat. Hier is een verkort voorbeeld van de verhalen die in de *Qur'án* worden verteld over de Profeten van weleer:

"Lang geleden hebben Wij Noach naar zijn volk gestuurd. Hij zei: 'Dien God, mijn volk, want jullie hebben geen god dan Hem. Pas op voor de kwelling van een noodlottige dag.'

"Maar de oudsten van zijn volk zeiden: 'We kunnen zien dat je in een tastbare fout zit.'

" 'Ik heb geen dwaling, mijn volk', antwoordde hij. 'Ik ben uitgezonden door de Heer van het Universum om u de wil van mijn Heer bekend te maken en u vriendelijke raad te geven, want ik weet dat er een vermaning moet komen u van uw Heer door een sterveling zoals uzelf, en dat Hij u zou waarschuwen, zodat u zich voor het kwade bewaart en barmhartigheid wordt betoond.'

"Ze geloofden hem niet. Dus hebben Wij hem gered en allen die met hem in de Ark waren, en verdronken degenen die Onze openbaringen ontkenden. Het waren zeker blinde mannen.

"En naar de stam van 'Ad stuurden Wij hun landgenoot Húd. Hij zei: 'Dien God, mijn volk, want jullie hebben geen god dan Hem. Zullen jullie je niet beschermen tegen het kwaad?'

"De ongelovigen onder de oudsten van zijn stam zeiden: 'We kunnen zien dat je een dwaze man bent, en bovendien denken we dat je liegt.'

"Dwaas, ik ben niet, mijn volk," antwoordde hij. "Ik ben uitgezonden door de Heer van het Universum om u Zijn wil bekend te maken en u eerlijke raad te geven. Vindt u het vreemd dat er een vermaning komt u van uw Heer door een sterveling zoals uzelf en dat hij u zou waarschuwen? Bedenk dat Hij u tot erfgenamen van het volk van Noach heeft gemaakt en u heeft begiftigd met meer macht dan Hij aan andere mensen heeft gegeven. Denk aan de gunsten van God, zodat u kan goed zijn.'

'Ze zeiden: 'Wilt u dat wij alleen God dienen en afstand doen van de goden die onze vaders aanbaden? Breng de plaag waarmee u ons bedreigt ten gronde, als het waar is wat u zegt.'

"Hij antwoordde: 'De straf en toorn van uw Heer hebben u al bezocht. Zou u met mij willen twisten over louter namen die u en uw vaders hebben verzonnen en waarvoor God geen sanctie heeft geopenbaard? Wacht als u wilt; ik wacht ook. '

"Wij hebben hem en degenen die bij hem waren door Onze genade bevrijd, en vernietigden degenen die Onze openbaringen niet geloofden. Zij waren allemaal ongelovigen.

...

"En Lot, die tegen zijn volk zei: 'Zul je volharden in deze onfatsoenlijke daden die geen ander volk voor jou heeft begaan? Je begeert mannen in plaats van vrouwen. Echt, je bent een gedegenererd volk.'

'Het enige antwoord van zijn volk was: 'Verban ze uit uw stad. Het zijn mannen die kuis willen blijven.'

"We bevrijdden hem en al zijn verwanten, behalve zijn vrouw, die achterbleef, en lieten een regenbui op hen los. Denk aan het lot van de boosdoeners. [zeker een verwijzing naar de vernietiging van Sodom en Gomorra.] ...

“Telkens als Wij een profeet naar een stad stuurden, troffen Wij de mensen met rampen en tegenslagen, zodat zij zichzelf zouden vernederen. Toen veranderden Wij tegenspoed in geluk, zodat zij in het uur van voorspoed zeiden: ‘Onze vaders hadden ook hun zorgen en hun vreugde.’ En in hun achteloosheid sloegen Wij hen plotseling.

"Hadden de mensen van die steden geloofd en zich behoed voor het kwaad, zouden we hen hebben overspoeld met de rijkdommen van hemel en aarde. Maar zij geloofden niet en Wij straftten hen voor hun wandaden.

...

"Na hen zonden Wij Mozes met Onze tekenen naar Farao en zijn leiders, maar ook zij geloofden hen niet. Denk aan het lot van de boosdoeners. [Daarna volgt een lang verhaal over Mozes en de tovenaars van Farao, de ontsnapping van het volk van Mozes, en de vernietiging van Farao en zijn volk.] (Qur’án, 7:59e.v.)

Afgezien van de verdorvenheden en toevoegingen die mensen maken aan Gods geloof, zijn er verschillen in de sociale leringen in elke religie. Deze zijn te wijten aan de verschillende eisen van de mensen en tijden. Zoals gezegd, is wat een eersteklasser moet leren anders dan wat een tiendeklasser zou moeten leren. Maar het is allemaal één School van God met één Curriculum, één Waarheid, die geleidelijk aan wordt ontvouwd en geleidelijk onthuld. Mozes en Mohammed moesten strikte wetten vaststellen die nodig waren voor het vestigen van orde in primitieve stammenomstandigheden in de woestijn. Het is zeker verstandig om het eten van varkensvlees te verbieden in de zinderende woestijn waar geen koeling of andere conserveringsmiddelen aanwezig zijn om problemen zoals trichinose te voorkomen. En er kunnen ook andere redenen zijn, waarvan we ons nu niet bewust zijn, waarom een alwetende God varkensvlees zou verbieden. Mozes en Mohammed konden de technische details van dit alles moeilijk uitleggen aan een onwetend en onvolwassen volk; deze profeten van weleer gebod hun volgelingen eenvoudig om geen varkensvlees te eten. En er zijn veel andere sociale leringen die nodig zijn op het moment dat geschikt is voor de mensen bij wie ze komen. Deze zullen in elke situatie anders zijn.

In tegenstelling tot deze veranderende sociale situaties en behoeften, zijn er de meer stabiele en onveranderlijke spirituele wetten die door alle profeten zijn

gebracht - de geboden om eerlijk en rechtvaardig te zijn, waarheidsgetrouw en eerlijk te zijn, met heel je hart tot God te bidden enzovoort.

De goddelijke zending van Jezus

Er is een hoofdstuk, het 19e hoofdstuk, van de *Qur'án*, getiteld "Maria", dat het verhaal van Maria in gedeeltelijk vertelt en zowel Jezus als Maria verheerlijkt. Een interessant onderdeel is dat het vertelt hoe Jezus zelfs als baby in zijn wieg onderwees. Hier zijn enkele andere citaten over Jezus die enkele verkeerde opvattingen van bepaalde christenen corrigeren met betrekking tot monniken- en monnikendom, de Drie-eenheid, het zoonschap van Jezus en de identiteit van Jezus met God. Er wordt ook melding gemaakt van enkele wonderen die door Jezus hebben plaatsgevonden.

"Wij gaven hem ['Jezus, de zoon van Maria'] het evangelie en legden mededogen en barmhartigheid in de harten van zijn volgelingen. Wat het monnikendom betreft, zij hebben het zelf ingesteld (want Wij hadden het hun niet opgelegd), op zoek naar om God te behagen, maar ze hielden het niet trouw. We beloonden alleen degenen die ware gelovigen waren, want velen van hen waren boosdoeners." (Qur'án, 57:26)

"Op een dag zal God alle apostelen bijeenbrengen en hun vragen: 'Hoe bent u ontvangen?' Zij zullen antwoorden: 'We hebben geen kennis. Gij alleen weet wat er verborgen is.' God zal zeggen: 'Jezus, zoon van Maria, denk aan de gunst die ik u en uw moeder heb verleend: hoe ik u heb gesterkt met de Heilige Geest, zodat u predikte tot de mensen in uw wieg en in de bloei van uw mannelijkheid; hoe Ik onderwees je in het Boek en in wijsheid, in de Thora en in het Evangelie; hoe je met Mijn verlof uit klei de gelijkenis van een vogel hebt gevormd en erin hebt geademd, zodat het met Mijn toestemming een levende vogel werd; hoe, met Mijn toestemming genas u de blinde en de melaatse, en met Mijn verlof herstelde u de doden tot leven, hoe Ik u beschermd tegen de Israëlieten toen u met duidelijke tekenen naar hen toe was gekomen: toen degenen van hen die ongelovig waren verklaarden: 'Dit is slechts pure tovenarij'; hoe, toen Ik de discipelen opdroeg in Mij en in Mijn apostel te geloven, zij antwoordden: 'Wij geloven, getuig dat wij ons onderwerpen.'

'Jezus, zoon van Maria,' zeiden de discipelen, 'kan jouw Heer ons vanuit de hemel een tafel met eten laten neerdalen?'

"Hij antwoordde: 'Heb vrees voor God, als u ware gelovigen bent.'

'We willen ervan eten,' zeiden ze, 'zodat we ons hart kunnen geruststellen en weten dat wat je ons hebt gezegd waar is, en dat we er getuige van mogen zijn.'

'Heer', zei Jezus, de zoon van Maria, 'zend ons uit de hemel een tafel met voedsel, opdat het een feest mag zijn voor ons en voor degenen die na ons komen: een teken van U. Geef ons ons levensonderhoud; Jij bent de beste aanbieder.'

"God antwoordde: 'Ik stuur er een naar je. Maar wie van jullie hierna niet gelooft, zal gestraft worden.'

"Dan zal God zeggen: 'Jezus, zoon van Maria, heb je ooit tegen de mensheid gezegd: 'Aanbid mij en mijn moeder als goden naast God?'

" 'Eer aan U', zal hij antwoorden, 'hoe zou ik ooit iets kunnen zeggen waar ik geen recht op heb? Als ik het ooit had gezegd, zou U het zeker geweten hebben. U weet wat er in mijn hoofd omgaat, maar ik weet het niet wat in de Uwe is. U alleen weet wat er verborgen is. Ik vertelde hen alleen wat U mij opdroeg. Ik zei: "Dien God, mijn Heer en uw Heer." '... "(Qur'án, 5:111e.v.)

"Mensen van het Boek [christenen en joden], overschrijdt de grenzen van uw religie niet. Spreek niets anders dan de waarheid over God. De Messias, Jezus, de zoon van Maria, was niet meer dan Gods apostel en Zijn Woord dat Hij aan Maria: een geest van Hem. Geloof dus in God en Zijn apostelen en zeg niet: 'Drie.' Houd vol, en het zal beter voor u zijn. God is maar één God. God verhoede dat Hij een zoon zou krijgen! ..." (Qur'án, 4:171)

Dit laat zien hoe de *Qur'án* de noties van de Drie-eenheid [drie goden in één: Vader, Zoon en Heilige Geest] sterk weerlegt, dat Jezus letterlijk Gods zoon is en gelijkwaardig aan God Zelf. De Bijbel alleen is voldoende om dit heel duidelijk aan te tonen. Begrippen over de Drie-eenheid maken in het geheel geen deel uit van de leringen van Christus en lijken te zijn geïntroduceerd vanuit de religies en filosofieën die destijds bestonden, zoals het mithraïsme, het manicheïsme, versies van het Sabaeanisme, de Diana/Artemis-aanbidding en de Alexandrijnse Griekse filosofie. (Veel van de ceremoniën, sacramenten, kleding, priesterlijke hiërarchie, gebruiken en attributen van de katholieke en orthodox-christelijke kerken kwamen binnen vanuit deze en andere eerdere populaire Romeinse religies van die tijd.)

Dit is zeer jammer, aangezien het zulke vreemde ideeën waren die de twistpunten vormden die het christendom verdeelden en het onherstelbare schade toebrachten. Wat interessant dat niet-christelijke leringen in het christendom de oorzaak waren van de verdeeldheid binnen het christendom die de geest en de kracht van dat geloof zo afschuwelijk heeft beschadigd, waardoor het niet in staat is onze wereld echt tot een vredige plek te maken. Welke vrucht kan er komen van een eens levende Boom van God die in vele stukken is gehakt door toedoen van dwaze volgelingen? Die gezegende boom die ooit door Jezus Christus in onze wereld werd geplant, is nu in duizenden stukken gesneden. Hoeveel sekten en denominaties zijn er, die allemaal beweren de juiste te zijn!

Zoals ze tegenwoordig zeggen, er is geen raketgeleerde voor nodig om deze dingen uit te zoeken. Je hoeft alleen maar te lezen en te verwerken wat je in de Bijbel leest, vrij van vooroordelen en de invloed van degenen die voor je willen denken - hoewel dit vaak niet als denken wordt gekwalificeerd. Indoctrinatie en vooroordelen verblinden het hart en de geest, zodat ze niet langer kunnen redeneren en het hele plaatje kunnen zien. Zulke blindheid van hart en geest stelt zelfs de meest geleerde mensen in staat uitspraken die voor anderen overduidelijk duidelijk zijn, volledig te negeren, terwijl ze zich concentreren op alleen die uitspraken die ondersteunen wat ze willen geloven.

"Jezus riep en zei: 'Wie in mij gelooft, gelooft niet in mij, maar in hem die mij heeft gezonden.'

" (Bijbel, Johannes 12:44)

" 'Want ik heb niet over mezelf gesproken; maar de Vader die mij heeft gezonden, heeft mij een gebod gegeven, wat ik zou moeten zeggen en wat ik zou moeten spreken.' " (Johannes 12:49)

"En hij [Jezus] zei tot hem: 'Waarom noemt u mij goed? {er is} niemand goed dan één, {dat is}, God...' " (Mattheüs 9:17)

Hoe kan men zulke uitspraken en zo vele andere zoals deze van Jezus Christus Zelf in overeenstemming brengen met de ongefundeerde beweringen van religieuze leiders dat Jezus God is en dat Maria "de moeder van God" is? Nergens stelt Hij Zichzelf gelijk aan God! Of beweren dat Zijn moeder Gods moeder is. Wat een

duidelijke irrationaliteit en moedwillige blindheid! Wat een arrogante brutaliteit voor God om zulke onredelijke dingen toe te voegen aan Gods zuivere openbaring! Stel je voor dat je denkt dat de oneindige Schepper niet meer is dan een superman die voortkwam uit een moeder die hij niet heeft geschapen! Is Maria de Schepper? God gaf ons deze geest als kostbare geschenken. Deze geest is wat ons onderscheidt van de dieren. Het is zeker de bedoeling van de Schepper dat we de geest die hij ons heeft gegeven, gebruiken en niet alleen in de naam van het geloof afsluiten. Het ware geloof is niet onwetend en blind. En toch vinden we zovelen die doorgaan met zulke beledigende en kleinerende verwijzingen naar hun Schepper en beweren dat het oneindige, zelfbestaande en onkenbare Opperwezen een moeder, een gelijke, een zoon heeft. Dit, van degenen die beweren in Jezus' woorden te geloven zoals opgetekend in de Evangeliën als het Woord van God! Dat iedereen zulke goddeloze uitspraken als waar kan accepteren, is het positieve bewijs dat veel geesten zijn afgesloten en hebben opgehouden te denken.

Dergelijke onredelijkheid mag geen deel uitmaken van religie; er is niets in de leer van Christus, of de Bijbel in het algemeen, om het te ondersteunen. Een geloof dat gebaseerd is op gezond verstand, heldere visie en diep begrip is schromelijk te verkiezen boven het onwetende blinde geloof waarvan misleiders beweren dat het een teken is van waar geloof en toewijding. Zoals Jezus profeteerde, leidden de blinden de blinden de greppel in.

"Maar hij [Jezus] antwoordde en zei: 'Elke plant die mijn hemelse Vader niet heeft geplant, zal worden uitgeroeid. Laat hen [Joodse Farizeeën of priesters] alleen: zij zijn blinde leiders der blinden. En als de blinden leiden de blinden, beiden zullen in de greppel vallen.' " (Bijbel, Mattheüs, 15:13-14)

Het gezag van de Qur'án benadrukt wat duidelijk moet zijn voor iedereen die de Bijbel kan lezen met een open, denkende en onbevooroordeelde geest en hart.

Volgens de Qur'án voorspelde Jezus de komst van Mohammed.

"En [vertel] over Jezus, de zoon van Maria, die tegen de Israëlieten zei: 'Ik ben door God naar jullie gezonden om de reeds geopenbaarde Thora te bevestigen en om het nieuws te brengen over een apostel die na mij zal komen, wiens naam Ahmad

is. [een andere naam van Mohammed, wat 'De Geprezene' betekent].' " (Qur'án, 61:5)

Sommigen interpreteren de Bijbelse profetieën over de komst van de "Trooster" of "Parakleet" als een verwijzing naar Mohammed.

Wat betreft de wonderen die Jezus deed: velen twifelen eraan en zeggen dat zulke dingen niet in overeenstemming zijn met de wetenschap. In feite is het de wetenschap die voor veel technologische vooruitgang heeft gezorgd die door de mensen van vroeger zeker als wonderen zou worden beschouwd. We noemen ze nu zelfs 'wonderen van de wetenschap'. Vliegen in een vliegtuig zou wonderbaarlijk lijken voor de mensen van slechts een paar eeuwen geleden. Vliegtuigen vliegen niet omdat ze de wetten van de fysica overtreden om de zwaartekracht te overwinnen, maar omdat ze op nieuwe en onverwachte manieren profiteren van deze wetten. En hoe zit het met 'wondermiddelen' die bepaalde kwalen of symptomen zo snel wegnemen? Als we een tijdmachine zouden kunnen gebruiken om een groep Israëlieten uit de tijd van Jezus naar onze huidige tijd te brengen en ze onze luchthavens, onze fabrieken, onze ziekenhuizen vol luxe apparaten, onze bijna onmiddellijke wereldwijde communicatie, onze televisies en telefoons en onze astronauten die in ruimtevaartuigen naar de maan vliegen, zouden ze het wonderbaarlijk vinden.

We weten niet of de wonderen die Jezus verrichtte in strijd waren met de wetten van de wetenschap die we nu begrijpen; we weten alleen dat we nu niet in staat zijn om zulke dingen te doen. Als de Schepper de bron is van de regels waarmee onze wereld werkt, dan kan Hij waarschijnlijk doen wat wij niet kunnen door middel van Zijn profeten. Als je sterrenstelsels kunt creëren met zonnen en planeten, waarvan er één leven heeft voortgebracht dat tot ons mensen heeft geleid, dan is het misschien een gemakkelijke taak om een tafel vol voedsel te materialiseren en leven in een kleivogel te ademen en een baby wijsheid te laten spreken. Maar voor degenen die zich voorstellen dat de wetten van fysica en logica, en een rijk van ruimte, tijd en materie onafhankelijk van een Schepper bestaan, dat ze "gewoon zijn", dat ze voor een Schepper staan en dat zo'n Schepper wordt beperkt door de voorwaarden van zowel wat Hij niet schiep als wat Hij wel schiep (wat een verwarring! wat een kleinering van de Schepper!), dan zullen er natuurlijk problemen ontstaan met het idee dat wat we niet verwachten en niet gewend zijn kan gebeuren door een superieure macht die

slechts zelden wordt toegepast tijdens de verschijning van de Profeten van God. Onverwacht, verbazingwekkend en buiten ons huidige begrip van wetenschap en de natuurwetten? Ja! Tegen de wetten van de wetenschap waardoor de Schepper Zijn universum scheidt en in stand houdt? Nee!

*"Hij [Jezus, de zoon van Maria] is een voorteken van het uur van de ondergang."
(Qur'án, 43:61)*

Dit werd toegevoegd ter voorbereiding van de citaten over het uur des onheils, de catastrofe, de laatste dag, de dag des oordeels, de opstanding.

Verheerlijking en lof van Maria

Hoewel Maria geen Profeet of Boodschapper van God is (en nauwelijks de moeder en bron van de Schepper), is het zeer opmerkelijk hoeveel pagina's van de *Qur'án* aan haar zijn gewijd, hoeveel lof haar wordt geschonken. Jezus wordt meestal aangeduid als "zoon van Maria". We citeren hier slechts een klein deel van.

"En denk aan de woorden van de engelen aan Maria. Ze zeiden: 'God heeft jou uitverkoren. Hij heeft je rein gemaakt en je verheven boven de vrouw. Maria, wees gehoorzaam aan je Heer; buig neer en aanbid met de aanbidders.'

"Dit is een verslag van een goddelijk geheim. We onthullen het aan u [Mohammed]. U was niet aanwezig toen ze het lot wierpen om te zien wie van hen de leiding over Maria zou hebben, noch was u aanwezig toen ze ruzie maakten over haar.

"De engelen zeiden tot Maria: 'God verzoekt u zich te verheugen in een woord van Hem. Zijn naam is de Messias, Jezus de zoon van Maria. Hij zal nobel zijn in deze wereld en in het hiernamaals, en zal door God worden begunstigd. Hij zal prediken tot mensen in zijn wieg en in de bloei van zijn mannelijkheid, en zal een rechtvaardig leven leiden.'

'Heer,' zei ze, 'hoe kan ik een kind baren als geen man me heeft aangeraakt?'

"Hij antwoordde: 'Dat is de wil van God. Hij scheidt wie Hij wil. Als Hij iets beslist, hoeft Hij alleen maar te zeggen: 'Wees' en het is.' ..." (Qur'án, 3:43e.v.)

Islam – Onderwerping en Overgave

De naam van de religie die door Mohammed is gebracht is "Islam". Dit betekent "onderwerping" of "overgave". Het doel van de *Qur'án* is dat wij mensen ons moeten onderwerpen aan Gods Wil - niet voor het welzijn van God, maar voor ons eigen voordeel.

Toen de Spanjaarden voor het eerst te paard in het zuidwesten van de VS arriveerden, geloofden de oorspronkelijke inheemse Amerikanen ("Indianen") dat mens en dier één groot wezen waren, zoals een kameel met een menselijke bult, en renden doodsbang weg. Ze konden geen onderscheid maken tussen de menselijke berijder en het dier waarop hij reed. Wij mensen hebben vaak een soortgelijke moeilijkheid om onderscheid te maken tussen de dierlijke aard van ons lichaam en de menselijke geest die er doorheen dit leven 'meerijdt'.

Als we door de tijd gaan van die vroege dagen naar de afgelopen paar eeuwen, zien we de cowboys uit diezelfde regio van het Amerikaanse zuidwesten die deelnemen aan wedstrijden die rodeo's worden genoemd. Een van de belangrijkste onderdelen van een rodeo is waar cowboys proberen wild te rijden en zo lang als ze kunnen tegen ongebroken paarden tekeer gaan. Het is een zeer gevaarlijke sport en kan leiden tot ernstige verwondingen bij de cowboy. In dit geval is het weinig moeite om de cowboy te onderscheiden van het dier waarop hij rijdt; de twee zijn al snel gescheiden.

De pijn en moeite die gepaard gaan met het proberen op een bokkend *paard* te rijden, is omdat het lagere dier de controle heeft over de hogere mens die erop probeert te rijden. Wanneer de lagere de leiding heeft over de hogere, resulteren chaos en problemen. Wanneer het lagere deel van ons wezen, de dierlijke natuur van ons lichaam met al zijn instincten, driften en driften, het hogere deel van ons domineert, dan beheersen verwarring, verstoring, wanorde en pijn ons leven. Dit is ook wat we in onze wereld in het algemeen zien – omdat de lagere natuur van zovelen, in het bijzonder de leiders, de leiding heeft over de hogere werkelijk menselijke natuur. (Houd er rekening mee dat dit geen preek is, maar een poging

om een reden te geven voor het concept van onderwerping dat zo centraal staat in de islam.)

Wanneer een wijze ouder of leraar probeert een jong kind te trainen en te disciplineren, is het resultaat niet zelden een uitdagende en opstandige weerstand om te worden onderworpen - net als een wild paard dat zich verzet tegen controle door een cowboy die erop zit. Hetzelfde geldt wanneer God een openbaring stuurt naar de onvolwassenen in onze wereld

– en we zijn al duizenden jaren onvolwassen. Zowel het kind als de adolescent komen in opstand en verzetten zich tegen de onderwerping. Zoals hierboven opgemerkt in de verhalen van de *Qur'án* over de ontvangst die wij mensen hebben gegeven aan Gods Boodschappers en Profeten, wilden we ons niet onderwerpen, onderwerpen, temmen en trainen. We verzetten ons fel, als een bokkend paard. En de resultaten waren desastreus.

Wanneer de intelligente cowboy het paard uiteindelijk "breekt", wanneer het paard zich uiteindelijk onderwerpt aan de wil van die mens die het probeert te temmen en te trainen, dan verandert de relatie tussen de cowboy en het paard, de mens en het dier radicaal. Het paard wordt gevoed, verzorgd en geliefd door de cowboy. Het paard onderwerpt zich aan de wil van de cowboy en gaat waarheen de cowboy het stuurt. In ruil daarvoor wordt het met de grootste zorg en tederheid behandeld. Er ontstaat een nieuwe relatie tussen de intelligente mens en het onderdanige dier waarop hij rijdt. Wanneer het hogere de leiding heeft over het lagere, dan volgen orde, vrede en productieve resultaten. De chaos, verwarring, pijn en moeite die bestaat wanneer het lagere het hogere domineert, maakt plaats voor een veel mooiere en vruchtbare ontwikkeling.

Wanneer mensen leren onderscheid te maken tussen de dierlijke aard van het lichaam en de goddelijke aard van de menselijke geest die dit dier in ons berijdt, dan kunnen we beginnen de krachten van het hogere deel van ons uit te oefenen, zodat het uiteindelijk het lagere deel kan domineren van ons. We worden "beschaafder" en vruchtbaarder. Dit betekent niet dat het onderste deel wordt gedood of gewond; het is eerder "gebroken", getemd en getraind.

De geest van de *Qur'án* is om de lagere natuur van de mens te temmen en te trainen, zodat we kunnen groeien en ontwikkelen zoals we zijn ontworpen. Het

doel is om ons, net als het wilde paard, te laten onderwerpen aan een Hogere Wil, zodat de hogere wil in ons de lagere dierlijke wil in ons zal domineren, zodat het beste in ons naar voren komt. Soms moet de cowboy heel vastberaden, streng en volhardend zijn in het breken en temmen van het wilde paard. Evenzo moest de Stem van God, die 1400 jaar geleden door de *Qur'án* sprak tot opstandige en onvolwassen mensen, krachtig, streng en volhardend zijn - net als een vader die zijn eigenzinnige kind disciplineert en opvoedt. Het idee is dat een alwetende en alwijze Schepper die elk aspect van ons en deze wereld waarin we leven heeft ontworpen, zeker beter weet dan wij wat het beste is voor onze ontwikkeling.

God spreekt echt in zo'n krachtige taal tot het wilde dier en het egoïstische ego in ons, het opstandige deel van ons dat helemaal niet de echte wij is. Tot onze ware hogere menselijke natuur kan Hij zachter en verstandiger spreken. Maar zolang ons bewustzijn gefocust is op dat dier in ons in plaats van op onze hoogste natuur die nog slaapt, dan is dat wat er moet worden gesproken in termen die het lagere deel kan begrijpen. Het is alleen de hogere menselijke geest die het leven voortzet in de "volgende wereld" waarover de *Qur'án* spreekt. We stappen van het paard af en gaan er vrij van verder na de dood. Dus God spreekt streng tot een opstandig dierlijk deel dat niet de echte mens is. Als we eindelijk gaan beseffen dat we niet deze lichamen zijn, dat we geen dieren zijn, dat we in feite menselijke geesten zijn die door dit leven op deze dierlijke lichamen rijden, dan beseffen we dat God niet hard en fel tot ons spreekt; Hij zegt die strenge dingen tegen het dier waarop we rijden, in de hoop ons ertoe te brengen het te temmen en te trainen om zich te onderwerpen, zodat ons echte zelf, de menselijke geest, voorspoedig zal zijn en zich goed zal ontwikkelen. Maar de meesten realiseren zich niet dat ze niet hun lichaam zijn, dat ze niet het dier in hen zijn. De illusies van het materialisme houden hen voor de gek door te denken dat ze hun lichaam zijn, dat de ruiters en het paard één wezen zijn, net zoals de vroege inheemse Amerikanen geloofden.

Wanneer het lichaam sterft, rijdt de ongrijpbare menselijke ziel er niet meer op. Het blijft leven zonder zo'n lichaam. Wij zijn niet deze lichamen. Het zijn de voertuigen waarmee we door het leven rijden - terwijl we wakker en levend zijn. Tijdens de slaap en na de dood stappen we uit deze voertuigen en functioneren zonder. Dus de dood is niet de dood van onze menselijke spirituele realiteit, de

ware en echte menselijke identiteit; de dood is het afsterven van het voertuig waarmee we door het leven rijden.

"Nee, maar zoals wanneer iemand ligt...

Zijn versleten gewaden weg,

En, nieuwe nemen, zegt:

'Deze zal ik vandaag dragen!'

Dus gedragen door de geest

Licht zijn gewaad van vlees,

En gaat over om te erven

Een nieuw verblijf."

(Hindoe Heilige Boek, Bhagavad-Gita, Hoofdstuk 2)

Onze groei en ontwikkeling in dit leven vinden plaats door onze strijd om dit dierlijke rijdier, dit voertuig, te breken, te temmen en te trainen. De ziel groeit in kracht door deze strijd. De gewichtheffer wordt sterk omdat hij worstelt met de weerstand van de zwaartekracht die de gewichten naar beneden trekt. De spirituele sporter wordt sterk door te strijden tegen de neerwaartse aantrekkingskracht van het dier waarmee hij door het leven rijdt. De menselijke geest trekt naar boven, terwijl de dierlijke geest naar beneden trekt. Net zoals de vruchtbare boom opgroeit tegen de tegenwerkende kracht van de zwaartekracht in, zo groeit ook de echte mens op tegen de tegenwerkende kracht van het dierenrijk waarop hij rijdt. De religies van God hebben een belangrijk doel om de ziel te helpen zich krachtig te ontwikkelen door instructies te geven hoe dit dier te breken, te temmen en te trainen, zodat wanneer we het verlaten op het moment van overlijden, we met kracht en vrijheid verder zullen gaan.

Degene die deze kracht en macht niet krijgt, die het hulpeloze slachtoffer blijft van het dier waarop hij rijdt door de verkeerde illusie dat hij het dier is, zal zeker enorm berouw hebben omdat hij het dier dat hij berijdt hem heeft laten domineren, hem zwak en hulpeloos achterlatend .

De geest van de *Qur'án* en van de andere Heilige Boeken die enigszins in harmonie zijn met Gods openbaringen, is om het wilde en onvolwassen dier en ego in ons te temmen, zodat onze ziel, onze ware realiteit, zal verrijzen met kracht, macht en vrijheid aan het einde van deze aardse trainingssessie. De wijze coach traint zijn atleten hard, zelfs gewichten en andere handicaps opleggend,

zodat wanneer ze de competitie aangaan zonder deze handicaps, ze gemakkelijk winnen. De atleet die het beste presteert, is degene die zich onderwerpt aan de instructies van zijn coach en trainer. De atleet die zich niet onderwerpt, verliest uiteindelijk wanneer de laatste competitie aanbreekt. Islam is onderwerping – voor ons eigen blijvende voordeel.

"Nee, - wie zijn hele zelf aan Allah onderwerpt en een weldoener is, - hij zal zijn beloning krijgen bij zijn Heer; op zulke mensen zal geen angst zijn, noch zullen zij treuren. (Yusuf 'Ali vertaling, Qur'án, 2 :112)

"Inderdaad, degenen die zich aan God overgeven en goede werken doen, zullen door hun Heer worden beloond: ze zullen niets te vrezen of te betreuren hebben. (Dawood vertaling, Qur'án 2:112)

Onderwerping is ook een belangrijk thema van veel van de verschillende delen van het hindoeïsme. Het woord "Yoga" betekent "juk". Westerlingen zien yoga in de eerste plaats als het onderdeel dat zich bezighoudt met lichamelijke gezondheid, maar er is veel meer. De ware volgeling van Yoga staat onder een juk, zoals ossen, om zich te onderwerpen aan een hogere wil.

Er is een heel subtiel verschil tussen een westerse visie op onderwerping aan Gods Wil en een oosterse moslimvisie hierop. Misschien kan het in het volgende worden gesuggereerd. De westerse volgeling van religie, gewend aan individualisme en persoonlijk initiatief, bidt: *"O God! Help me alstublieft met **mijn** plan om Uw Zaak te helpen!"*. De oosterse volgeling van religie zegt: *"O God! Help me alstublieft met **Uw** Plan om Uw Zaak te helpen! (Maak mij een instrument van Uw wil.)"* De eerste handhaaft een volledig gevoel van zelf en ego in dienst van God, terwijl de tweede zich onderwerpt en probeert een onbaatzuchtig instrument, een instrument, van de Hogere Wil te worden. Maar het zou oneerlijk zijn om te zeggen dat veel christenen God niet ook vragen om ze te **gebruiken** zoals Hij wil en ze te leiden zoals Hij wil.

De rest van dit gedeelte is voor degenen die geïnteresseerd zijn om enkele van de ideeën hier wat verder uit te dragen. Wat tot nu toe is gezegd, is misschien voldoende. Om dit idee eenvoudig te maken en geen verwarring door complicaties te veroorzaken, zijn hier slechts twee soorten menselijk zelf beschreven: een hoger goddelijk zelf dat onze ware realiteit is, en een lager

dierlijk zelf dat ons tijdelijke voertuig in dit leven is. In werkelijkheid is het waarschijnlijk iets ingewikkelder dan dat. Het hoogste zelf ontmoet het laagste zelf en waar de twee verschillende rijken van bewustzijn elkaar ontmoeten en zich vermengen vormt een derde tussensoort van bewustzijn. Als twee bundels van verschillende kleuren licht die op een oppervlak schijnen, zodat er een snijpunt is waar ze elkaar overlappen, ontstaan er drie gebieden met drie kleuren. Evenzo creëert de ontmoeting van onze ware goddelijke natuur met de lagere dierlijke natuur van het lichaam drie verschillende vormen van bewustzijn of zelf. Het laagste dierlijke zelf zou vergeleken kunnen worden met het **Id** dat Freud beschreef en dat domineert in de kindertijd en de kindertijd. Het tussenliggende zelf is het slimme en egocentrische **ego** dat, wanneer het over de andere twee vormen van het zelf domineert, resulteert in het verschijnen van de kwaliteiten, houdingen en gedragingen van de adolescentie. Het hoogste zelf is zoiets als het **superego** waarnaar Freud verwijst, dat wordt bewogen door het geweten en de hoogste altruïstische idealen. (Hij zag dit superego duidelijk vanuit het gezichtspunt van het intelligente ego, anders zou hij het niet het **superego** hebben genoemd. Deze schrijver geeft de voorkeur aan de term **lo** voor dit hoogste zelf.) De kenmerken van kalme wijsheid, inzicht en stabiliteit die kenmerkend zijn van volwassenheid verschijnen op het moment dat deze hoogste vorm van zelf of bewustzijn dominant wordt over de andere twee.

Hieruit blijkt duidelijk dat zowel het dierlijke Id als het tussenliggende ego de lagere natuur zijn die uiteindelijk door de hoogste natuur moet worden overwonnen. Beide lagere vormen van bewust zelf zijn voor hun bestaan afhankelijk van de dierlijke natuur. Dit zijn de twee die zich moeten onderwerpen aan de ware hoogste menselijke natuur. Aangezien het ego voor zijn bestaan afhankelijk is van ons dierlijke lichaam en de natuur (ook al ontleent het zijn krachten ook aan de hoogste natuur), verdwijnt zijn bewustzijn samen met het puur dierlijke Id-bewustzijn wanneer het lichaam sterft en de ware menselijke realiteit vrij is om te gaan en zijn weg er niet door wordt gehinderd. Later zal worden beargumenteerd dat Satan of "de Duivel" een gemakkelijk te begrijpen symbool is om de krachten van deze lagere naturen, dierlijkheid en egoïsme te vertegenwoordigen, terwijl ze werken om de ontwikkeling van een mens naar volwassenheid tegen te houden waar het hoogste ware zelf dominant wordt. Dit heeft veel meer uitleg nodig die later zal worden gegeven (in het bijzonder in het gedeelte dat handelt over Jinn, Satan, de engelen, Adam en de Hof van Eden in een later hoofdstuk over "Andere belangrijke zaken van de *Qur'án*").

Er lijken vormen van sociale organisatie te zijn die passen bij elk stadium van deze psychologische ontwikkeling. De tribale orde die onvoorwaardelijke conformiteit afdwingt, past bij de collectieve kindertijd. De 'beschaving' die we de laatste 6000 jaar kennen met zijn diversiteit aan beroepen en ruimte voor individualisme past bij een samenleving waarin de kenmerkende trekken van de adolescentie domineren. En een vorm van sociale orde die we nog niet hebben gezien, die net zo verschillend zal zijn van de beschaving die we nu kennen als van de stammenorde, zal het meest geschikt zijn voor de menselijke collectieve volwassenheid in de dagen die voor ons liggen. Natuurlijk zijn deze stadia van psychologische ontwikkeling die hier worden beschreven als "jeugd, "adolescentie" en "volwassenheid" niet hetzelfde als de culturele, chronologische en fysieke definities die dezelfde woorden gebruiken. Dat wil zeggen iemands leeftijd, stadium van fysieke ontwikkeling en sociale classificatie als kind, jongere of volwassene, zoals erkend door iemands cultuur, zijn niet dezelfde als deze psychologische stadia die worden gedefinieerd door karakteristieke houdingen en gedragingen. Er zijn 90-jarige mannen die de eigenschappen van kinderen vertonen en 12-jarigen die bijna volwassen lijken en Verschillende culturen ervaren de psychologische stadia op verschillende leeftijden en hebben verschillende criteria op basis waarvan ze iemands stadium bepalen. (Afrikaanse Zoeloes en Swazi's met wie deze schrijver vele jaren samenwoonde, beweerden dat hij nog steeds *umfana* was, een jongen, en geen *indoda*, een volwassen man, ook al was hij in de dertig, omdat hij nog niet getrouwd was. Je bent geen man wiens meningen en opvattingen het waard zijn om naar te luisteren in die culturen totdat je een gezin hebt.)

Dit punt, dat een bepaald soort sociale structuur geschikt is voor elke collectieve fase van psychologische ontwikkeling, heeft invloed op de wetten en sociale normen die bij elke openbaring van God worden gebracht. Sommige onthullingen waren duidelijk van toepassing op het kind en de stamorde. Anderen, zoals het christendom en de islam, lijken geschikt voor het leven in een beschaving. Een belangrijke wereldreligie die is verschenen sinds de islam, in het midden van de 19e eeuw, die meer dan zes miljoen volgelingen heeft en die, na het christendom, de meest wijdverbreide religie ter wereld is, het Bahá'í-geloof, beweert geschikt te zijn voor een podium van menselijke volwassenheid die in de niet al te verre toekomst zal verschijnen. In feite beweert het een middel te zijn om de 'volwassenheid' van de mensheid tot stand te brengen, die eerste fase van volwassenheid. De zeer opmerkelijke geschriften van zo'n krachtig geloof kunnen

hier nauwelijks worden genegeerd - ze ontstonden binnen de context van de islamitische cultuur en verwijzen regelmatig naar de Qur'án, waarin zo veel van zijn uitspraken heel treffend worden uitgelegd. Dus, samen met de heilige boeken van het jodendom, het christendom en het hindoeïsme, zullen ook de geschriften van het Bahá'í-geloof worden geciteerd.

Het principe van zuiverheid

Een beetje nadenken onthult dat de eigenschap zuiverheid nauw verbonden is met rechtvaardigheid. De Qur'án houdt zich veel bezig met gerechtigheid en zuiverheid. Dit behoeft uitleg. Zonder een dergelijke uitleg is het voor de gemiddelde westerse mens moeilijk om de strikte eisen van de Qur'án aan moslims te begrijpen met betrekking tot wie ze moeten zijn om bevriend te raken en te trouwen en de mate waarin reinheid en heiligheid van hen worden verwacht. De volgende zin uit de Qur'án kan bijvoorbeeld voor velen uit het Westen erg onvriendelijk en onaardig overkomen.

"Schuw daarom degenen die zich afkeren van Onze Boodschap en niets anders verlangen dan het leven van deze wereld." (Yusuf 'Ali vertaling, Qur'án, 53:29)

Zuiverheid verwijst naar de scheiding van de componenten van de dingen, zodat degene die zuiver moet worden vrij is van vermenging, associatie of verbinding met alle andere componenten - in het bijzonder van lagere componenten. Bij gezuiverd goud worden bijvoorbeeld idealiter alle delen die geen goud zijn, verwijderd totdat er alleen maar goud overblijft. Wanneer we ons lichaam wassen, scheiden we de niet-levende dingen, zoals vuil, van het lichaam, zodat meestal de levende componenten die echt deel uitmaken van het lichaam achterblijven.

Het principe van barmhartigheid vermengt componenten met elkaar, terwijl het rechtvaardigheidsbeginsel hen scheidt. Barmhartigheid laat de lagere naar een hogere positie stijgen. Barmhartigheid laat de wolf zich vermengen met de schapen, terwijl gerechtigheid de twee scheidt en de schapen beschermt. Een illustratie hiervan is hier op zijn plaats. Bedenk hoe rotsen en grond de neiging hebben om naar de bodem van een watermassa te vallen, terwijl lucht en andere gassen naar de top gaan. De zon verdampt het water van de oceaan zodat het

vocht opstijgt in de lucht - wat niet het natuurlijke huis van een vloeistof is. Dit vormt wolken die het licht van de zon blokkeren die hen door zijn "barmhartigheid" optilde. Deze wolken bedreigen het land met hevige stormen vol bliksem en donder, en keren uiteindelijk door "gerechtigheid" terug "naar huis" door als regen te vallen en in rivieren terug naar de oceaan te stromen. Gerechtigheid brengt het water terug naar zijn thuis in de oceaan en zorgt voor zuiverheid door het water van de lucht en het land te scheiden.

Kijk ook eens hoe dezelfde zon winden produceert, door verschillen in de opwarming van de atmosfeer te creëren, die over het land waaien om stof- en zandstormen te creëren die de lucht donkerder maken en het moeilijk maken om te zien. Sterke stromingen in het water roeren ook de modder op de bodem van zeeën, meren en rivieren om het water te vertroebelen en het moeilijk maken om er ook doorheen te kijken. Genade kan tijdelijke verwarring, onduidelijkheid en wanorde veroorzaken, omdat het lagere stijgt en controle krijgt over het hogere - net als het wilde bokkende paard dat de hogere intelligente cowboy domineert.

Gerechtigheid brengt zuiverheid teweeg die de verschillende componenten van aarde, water en lucht scheidt. Wanneer deze zuiverheid en afscheiding bestaat, schijnt de zon ongehinderd, is de lucht kristalhelder, is het water ook vrij helder en zuiver en liggen al het vuil en de stenen op de bodem. Gerechtigheid brengt zuiverheid, orde, duidelijkheid.

We spraken eerder over hoe sommige mensen zijn als wolven die onschuldige schapen aan stukken scheuren en ze verslinden. Gods hoedanigheid van barmhartigheid beroert de wereld zodat degenen wiens natuurlijke thuis de laagste staat is, naar hogere posities stijgen waar ze niet echt thuishoren - net zoals de wolken die vanuit de oceaan in de lucht opstijgen waar ze de zon blokkeren die heb ze opgevoed. De lagere die door Barmhartigheid naar een hogere positie in deze wereld zijn verheven, zijn hier niet dankbaar voor. Net als de wolken blokkeren ze precies datgene dat hen ophief. Deze lagere soorten verzetten zich tegen de Bron van Barmhartigheid die hen verhief.

We kijken naar onze wereld en zien dat tirannen, pestkoppen, onruststokers, ondeugende zielen, corrupte politici, gewetenloze zakenlieden, rijke omkopers en manipulators, egoïstische brutale leiders, krijgsheren, corrupte priesters en andere goddeloze religieuze leiders, en vele anderen die "slecht" zijn de

mensenwereld in het algemeen hebben geregeerd. Ze zijn als wolven die door barmhartigheid worden opgeheven, zodat ze over het land heersen en de zon blokkeren. De geschiedenis van goddelijke openbaring is er een van religieuze leiders, die door Gods barmhartigheid in de wereld zijn verwekt en Zijn profeten en boodschappers hebben aangevallen, verworpen en gekruisigd. Waar we ook kijken vandaag en in de afgelopen zesduizend jaar van de menselijke geschiedenis, zien we de laagste, de meest onwaardige, heersen over de zachtmoedigen, de waardige, de wijze, de eerlijke, de altruïstische, de eerlijke, de rechtvaardige mens. Dit is echt het product van Gods barmhartigheid jegens de wolven dat ze in hoge mate over de schapen heersen en controleren. In onze stadia van onvolwassenheid kunnen we geen gerechtigheid krijgen, dus heerst er genade en dit is het resultaat. Barmhartigheid is melk voor de zwakken en onvolwassenen; gerechtigheid is vlees voor de sterken en rijpen.

In de vorige paragraaf was er sprake van wat er gebeurt als het lagere de controle over het hogere heeft, wanneer er niets anders dan chaos, vernietiging en ondergang tot gevolg heeft. Is het een wonder dat de menselijke geschiedenis het verhaal is geweest van de ene oorlog, gevolgd door de andere. Veel geschiedenisboeken zijn meestal het verhaal van de ene oorlog of veldslag na de andere - zonder te vertellen over de dwaasheid van de machtigen en beroemdheden. Voor velen is geschiedenis oorlogsverhalen. De langste periode van vrede die in een samenleving op aarde is geregistreerd, was die verbazingwekkende heerschappij van drie eeuwen oorlogloze constructieve samenwerking die plaatsvond in een groot deel van India nadat koning Ashoka Boeddha en zijn leringen van vrede en mededogen had aanvaard. Koning Ashoka zei dat hij gedurende zoveel jaren duizenden anderen had overwonnen, dat hij nu de veel moeilijkere taak zou volbrengen om zichzelf te overwinnen met de hulp van Boeddha. Wat een enorme uitstorting van weldaad volgde op die ene mooie daad van onderwerping aan wat het hoogste en edelste in hem was! Welke koning of andere heerser heeft sindsdien met zoveel wijsheid, moed, nobelheid en menselijkheid gehandeld? Afgezien van dit uitstekende voorbeeld, dit stralende licht in een donkere wereld van dwaze leiders, hebben we elkaar het grootste deel van deze tijd als vraatzuchtige wolven naar de keel gestoken. De wolven hebben de leiding gehad. Onrecht heeft de overhand gehad. Bijgevolg hebben chaos, problemen, lijden, ondergang, ellende en verwarring onze wereld gevuld. Dit is allemaal het gevolg van het feit dat we het uitstekende advies dat onze Schepper ons door middel van zijn openbaringen heeft gegeven, hebben

genegeerd of ertegen in opstand zijn gekomen. Het wilde, ongebroken paard heeft de intelligente menselijke ruiter gedomineerd en maakte het de afgelopen 6000 jaar een zeer zware rit voor ons!

Misschien is dit grotendeels te wijten aan onze onvolwassenheid, aan het feit dat we ons nog steeds in de stadia van opstandige adolescentie en dwaze kindertijd bevinden. De lagere heeft de leiding gehad over de hogere. Dus chaos, verwarring, oorlog, tirannie, problemen en eindeloze ondergang hebben ons voortdurend geplaagd. Niet lang daarna doen we enorm veel moeite om onze steden op te bouwen, anderen, of zelfs wijzelf, werken eraan om ze af te breken.

Het rechtvaardigheidsbeginsel scheidt echter de verschillende groepen en brengt elk terug naar zijn 'thuis', naar de plaats waar het werkelijk thuishoort. Gerechtigheid plaatst de wolf waar hij de schapen geen kwaad kan doen. Het brengt de felle onweerswolken vol waterdamp die de zon blokkeren terug naar de oceaan. Het laat de modder die het water vertroebelt en vervuult door vrede en rust bezinken zodat het helder en zuiver wordt. Wat het hoogste is, blijft zuiver en onbesmet door wat lager is.

Dit is de reden waarom, wanneer het beginsel van rechtvaardigheid heerst in onze toekomstige volwassenheid, "de zachtmoedigen de aarde zullen beërven". De meest waardige zal naar de top stijgen. De rechtvaardigen zullen heersen. De wijzen en intelligente zullen heersen over degenen die alleen slim en sluw zijn. Dan zullen orde, vrede en immense productiviteit verschijnen. De intelligente cowboy zal het wilde paard van een lagere natuur hebben gebroken, getemd en getraind en ervoor gezorgd dat het zich heeft **overgegeven** aan wat Hoger is.

De *Qur'án* benadrukt dat ware moslims niet met ongelovigen mogen trouwen of met hen omgaan en vriendschap met hen sluiten. Het idee is scheiding en zuiverheid. Ongelovigen zijn niet toegestaan in de moskeeën. Voor westerse ideeën, geconditioneerd door christelijke noties van liefde voor iedereen, klinkt dit erg onvriendelijk en liefdeloos. Maar als we beter kijken, zien we dat er soortgelijke vermaningen zijn in het christendom en andere religies om het gezelschap van de goddelozen te vermijden. Deze gerechtigheid brengt orde en zuiverheid in de wereld.

"Onreine vrouwen zijn voor onreine mannen en onreine mannen voor onreine vrouwen en reine vrouwen zijn voor reine mannen en reine mannen voor reine vrouwen: deze worden niet beïnvloed door wat mensen zeggen: voor hen is er vergeving, en een eervolle voorziening. (Yusuf 'Ali, Qur'án, 24:26)

"Waarschuw de huichelaars voor een strenge kastijding: degenen die de ongelovigen verkiezen in plaats van de gelovigen als hun vrienden. Zoeken ze glorie van hun handen? Zeker, alle glorie behoort God toe." (Qur'án, 4:137)

"Gelovigen, verkies niet de ongelovigen in plaats van de gelovigen voor uw vrienden. Zou u God een duidelijk bewijs tegen uzelf willen geven?" (Qur'án, 4:135)

Op zichzelf kan zo'n gerechtigheid fanatiek en schadelijk worden. Maar wanneer het wordt gecompenseerd door de meer christelijke idealen van liefde voor iedereen, wordt het optimale goed bereikt. Is er ergens een religie die deze twee tegengestelde principes in evenwicht brengt en harmoniseert? – dat de deur van vriendschap en kameraadschap opent voor alle volkeren en religies van de wereld en dit toch matigt met een wijze terughoudendheid in het bevriend raken met de goddelozen en anderen in een lage toestand wier voortdurende omgang ons zou neerhalen?

Deze punten zijn vermeld zodat de moderne westerse lezer de *Qur'án* niet te snel zal beoordelen naar de maatstaven van zijn of haar cultuur en achtergrond. Er is een grote wijsheid in het balanceren van afscheiding en zuiverheid met vriendelijke omgang en liefde voor iedereen. Bedenk hoe de atomen niet uit elkaar vallen om op te lossen in een amorfe massa om zo moleculen te vormen. Integendeel, ze behouden hun integriteit en zuiverheid terwijl ze samen moleculen vormen. Evenzo behouden moleculen hun integriteit wanneer ze zich vormen in de cellen, weefsels en organen van het menselijk lichaam. De kleinere onderdelen voegen zich samen om grotere systemen te vormen, maar zonder hun eigen integriteit, orde en zuiverheid te verliezen. We hoeven de familie niet uit elkaar te halen om mensen in gemeenschappen te plaatsen. Steden en dorpen worden niet ontbonden om natiestaten te vormen. De landen van de wereld hoeven niet te worden ontmanteld om lid te worden van een wereldgemeenschap. De kleinere eenheid behoudt zijn integriteit en zuiverheid terwijl hij deel gaat uitmaken van de volgende grotere eenheid.

Zuiverheid en heiligheid van geest betekenen dat wat lager is in een persoon, de egoïstische en dierlijke natuur, gescheiden is van wat hoger is, dat het hoogste zelf is dat de uitdrukking is van het goddelijke in een mens. Wanneer deze ware menselijke natuur wordt verfijnd en gezuiverd van wat lager is, dan zullen, net als de cowboy en het paard, geweldige resultaten worden behaald. De wetten en geboden van God zoals uitgedrukt in de *Qur'án* en in heilige geschriften van andere religies zijn middelen om een persoon te zuiveren van wat lager is. Wanneer de persoon reinheid en heiligheid bereikt, betekent dit dat hij of zij zichzelf heeft gezuiverd van de lagere natuur, zodat deze gezuiverde hogere natuur met grote kracht en effectiviteit kan handelen. Kennis en wijsheid nemen enorm toe en de invloed van een persoon in deze wereld wordt groot - ook al wordt het door de meesten misschien niet gezien en erkend. De Heilige Boeken zijn een sleutel om echt mens te worden, echt de meester van dit dierlijke lichaam waarop we door het leven rijden. We zullen later spreken over hoe zulke zuiverheid en heiligheid ook hun grootste effect hebben in het volgende leven – waarvan de *Qur'án* uitlegt dat het het echte leven is, dit leven is slechts een korte voorbereiding en opmaat naar dat volgende leven.

Degenen die naar spiritualiteit streven, weten dat veel van waar ze voor werken, verloren kan gaan door om te gaan met een persoon met lage gewoonten en leven. Het is alsof deze goddeloze hen berooft van waar ze voor hebben gewerkt, en ze degenereren. Associatie met mensen in een aanzienlijk lagere geestestoestand kan de lagere tot op zekere hoogte beïnvloeden, maar de kans is veel groter dat de lagere persoon de hogere nadelig zal beïnvloeden en hem naar beneden zal halen. Gif werkt sneller dan voedsaam voedsel. Er is een verhaal over een zeer goede en deugdzame man die, sympathiserend met een man die de slaaf was van alcohol, drugs en een losbandig leven, een beroep op hem deed: "Kom een maand bij me logeren. Misschien zal de omgang met mij je veranderen en ervoor zorgen dat je me leuk gaat vinden." De ander antwoordde: "Kom maar een paar dagen bij me logeren, dan zal ik ervoor zorgen dat je me leuk gaat vinden!"

De *Qur'án* bevat veel uitspraken over het verlangen van de ongelovigen, de goddelozen, om de godvruchtigen en reinen ten val te brengen. En jaloezie is niet zeldzaam. Zoals gezegd, werkt de kracht van vergif om het menselijk lichaam te vernietigen veel sneller en krachtiger dan de kracht van goed voedsel om dat lichaam te voeden. Vuur brandt een huis veel sneller en gemakkelijker af dan het

is gebouwd. De besmettelijke geest van rebellie en eigenzinnigheid werkt veel sneller dan de invloed van een goed leven - maar de laatste is sterker op de lange termijn omdat de eerste ook snel werkt om zichzelf te vernietigen. Kankercellen vermenigvuldigen zich en verspreiden zich snel door het lichaam; maar uiteindelijk doden ze ook zichzelf door de gastheer te doden waarop dergelijke parasitaire cellen leven.

Hopelijk geeft dit de lezer enig idee waarom moslims worden aangemoedigd om zichzelf te beschermen tegen onrein worden en geestelijk neergehaald worden door anderen. De feitelijke details van de vermaningen van de *Qur'án* tot reinheid en afscheiding van niet-moslims (ongelovigen) zullen later worden besproken. Deze woorden worden eerst gezegd, voordat er meer uit de *Qur'án* worden geciteerd, zodat het gemakkelijker zal zijn om ze in je op te nemen en ze niet zozeer te weerstaan omdat ze vreemd of te sterk lijken. Je zult merken dat er nog niet zoveel citaten uit de *Qur'án* zijn geweest. Het is vooral voorbereiding geweest. Verderop in dit boek zullen de citaten in overvloed verschijnen. Een regenbui begint met een paar verspreide druppels, en daarna gaat het echt gieten.

God controleert, ziet, hoort en weet alles

Het Heilige Boek van de Islám brengt herhaaldelijk het idee over dat God almachtig, alziend, alhorend en alwetend is, dat niets aan Zijn kennis ontsnapt. Hij maakte de hele schepping en Hij kent elk klein ding erin.

"God schiep u uit stof en vervolgens uit een kleine kiem. In twee geslachten verdeelde Hij u. Geen enkele vrouw wordt zwanger of wordt verlost zonder Zijn medeweten. Geen enkele man wordt oud of wordt zijn leven afgebroken, maar in overeenstemming met Zijn besluit. gemakkelijk genoeg voor God (Qur'án, 35:11).

"Zeg: 'Zou u God van uw religie willen vertellen, als God weet wat de hemelen en de aarde bevatten? God heeft kennis van alle dingen.' " (Qur'án, 49:16)

"Of je nu in het geheim spreekt of hardop, Hij kent je diepste gedachten." (Qur'án, 67:13)

Het werkelijke leven is de volgende - dit leven is alleen maar een test en voorbereiding

"Weet dat het leven van deze wereld slechts een sport en een tijdverdrijf is, een show en een lege roes onder jullie, een zoektocht naar grotere rijkdom en meer kinderen. Het is als de planten die bloeien na regen: de landman verheugt zich om ze te zien groeien; maar dan verwelken ze en worden geel, en worden al snel waardeloze stoppels. In het komende leven wacht u een ellendige plaag - of de vergeving van God en Zijn welbehagen. Het leven van deze wereld is slechts een ijdele voorziening." (Qur'án, 57:20)

"Het leven van deze wereld is slechts een sport en een tijdverdrijf. Het is het leven dat komt dat het ware leven is: als ze het maar wisten." (Qur'án, 29:64)

"We hebben de aarde versierd met allerlei versieringen om de mensheid op de proef te stellen en te zien wie zichzelf het beste zou kunnen vrijspreken. Maar we zullen zeker alles wat erop is reduceren tot dor stof." (Qur'án, 18:7)

Het is allemaal maar een show, een test, een proef, een voorbereiding op het volgende echte leven. Maar de meesten worden bedrogen, voor de gek gehouden. Het is logisch dat als dit leven en deze wereld echt belangrijk en van grote waarde waren, de Schepper niet zou hebben toegestaan dat de onwaardige, lagere soorten mensen, de wolven, de wereld domineren. Dat Zijn barmhartigheid tijdens onze onvolwassenheid toestaat dat de laagsten naar de hoogste posities kunnen opklimmen, maakt duidelijk dat deze wereld niet van grote waarde is. Dit is het rijk van het dier, het beest, waarop we door dit leven rijden.

"Wee degenen die meer van dit leven houden dan van het toekomstige leven; die anderen van het pad van God afsnijden en proberen het krom te maken. Ze zijn ver afgedwaald in de dwaling." (Qur'án, 14:2)

"Als het kwaad de mens overkomt, roept hij Ons toe; maar wanneer Wij hem een gunst van Onszelf schenken, zegt hij: 'Het is mijn verdienste.' In geen geval! Het is maar een test: toch weten de meeste mannen het niet." (Qur'án, 39:49)

"Wie de oogst van de toekomstige wereld zoekt, aan hem zullen Wij in grote overvloed geven; en wie de oogst van deze wereld verlangt, een deel daarvan zal hem toekomen; maar in het hiernamaals zal hij helemaal geen deel hebben."
(*Qur'án, 42:20*)

"... We hebben de mens geschapen om hem te beproeven met kwellingen."
(*Qur'án, 90:4*)

Maar ...

"Elke ontbering wordt gevolgd door gemak. Elke ontbering wordt gevolgd door gemak." (*Qur'án, 94:6e.v.*)

Het "volgende leven" kan niet plaatsvinden in deze fysieke wereld, anders zou de *Qur'án* niet spreken van "de komende wereld" (in het citaat net voor de laatste hierboven) en zou hij niet spreken van "*de verblijfplaats van het hiernamaals*" (*Qur'án, 33:28*). Het is duidelijk dat het volgende leven zich afspeelt in een 'volgende wereld' die heel anders is dan de fysieke wereld die we nu kennen. Verwijzingen naar het in staat zijn om deze botten en dit vlees weer tot leven te brengen, moeten zeker verwijzen naar het spirituele 'lichaam', de spirituele realiteit van een mens, niet naar de fysieke weerspiegeling in de materie - waar we het straks over zullen hebben. Dus, met dit idee dat het volgende leven een heel andere en reëlere staat is dan dit leven en dat het zich afspeelt in een ander niet-fysiek rijk waarvan we ons nu heel weinig bewust zijn, laten we dan eens kijken naar de beloningen en straffen van dat volgende leven in een volgende wereld zoals beschreven in de Heilige *Qur'án*.

**Het volgende leven: Voortreffelijke beloningen voor de goede mensen en
afschuwelijke straffen voor de slechte mensen**

Een van de meest dramatische en voor moderne ontwikkelde lezers de meest uitdagende aspecten van de *Qur'án* zijn de zeer levendige beelden van het hemelse Paradijs dat de ware gelovige te wachten staat en de afschuwelijke straffen die de goddelozen in petto hebben. Voordat we hier enkele citaten over delen, is het nuttig om te onthouden dat God spreekt tot een wild en ongetemd volk zonder opleiding zoals we dat nu kennen. Ze waren als eenvoudige en zeer

onhandelbare kinderen. Complexe verklaringen van de verschillen tussen spirituele realiteit en fysieke realiteit, van hoe hemel en hel spirituele in plaats van fysieke omstandigheden zijn, zouden niet begrepen worden. Levendige en krachtige fysieke representaties van deze spirituele toestanden zijn daarom nodig om een diepe en blijvende indruk te maken.

Het zou verkeerd zijn om te zeggen dat door hemelse tuinen af te schilderen als fysieke plaatsen met stromend water, mooie jonge dames, banken in rijen en heerlijk fruit binnen handbereik, God leugens vertelt en moslims probeert te misleiden met valse beelden die niet kunnen echt waar zijn. Het zou godslastering zijn om te zeggen dat de Heer van het Universum bedriegt en liegt - zelfs als wordt erkend dat de Schepper alles kan doen wat Hij wil, dat de wetten en regels die Hij van Zijn schepselen eist, niet op Hem van toepassing hoeven te zijn. (Gelden de regels die een mens toepast op zijn hond of kat, zoals 's nachts het huis uit moeten, ook voor de baas? Natuurlijk niet en de Schepper is niet verplicht zich te houden aan de regels voor de ontwikkeling van Zijn schepselen. De Schepper is niet de geschapene.) Maar er is een manier om naar deze verbazingwekkende beloften te kijken, zodat ze niet echt spreken over fysieke werkelijkheden – ook al lijken de woorden dit uiterlijk aan te geven. Dit behoeft enige uitleg.

Laten we, als de lezer het toestaat, eens kijken naar enkele ideeën van Plato, een oude filosoof die ongeveer 500 jaar voor Christus' tijd in Griekenland woonde en dan een korte reis maken in de wereld van de moderne natuurkunde, om enkele aanwijzingen te verzamelen over hoe we deze fysieke beschrijvingen van een toekomstig leven op een redelijke, wetenschappelijke en realistische manier kunnen interpreteren.

Laten we eerst kort praten over Plato's Allegorie van de Grot, aangezien enkele citaten die we zullen maken van een groot natuurkundige en een bekende bioloog hiernaar verwijzen. Plato beschrijft een donkere grot waarin een aantal mensen aan een rij zijn vastgeketend, zodat ze alleen hun schaduwen kunnen zien zoals ze op de grotmuur voor hen werpen door een vuur dat achter hen brandt. Omdat de geketende gevangenen hun zicht nergens anders kunnen richten dan naar de muur, zien ze alleen schaduwen, niet wat die schaduwen werpt. Wanneer een persoon zijn rechterarm wil bewegen, is het de schaduwarm die hij ziet bewegen. Dus, niets wetend van zijn eigen realiteit, komt hij tot de conclusie dat hij de

schaduw is, dat de schaduwrechterarm zijn echte rechterarm is. Er zijn ook andere objecten die schaduwen werpen. Plato stelt dat dit een analogie is voor onze hele wereld, dat alle fysieke objecten in werkelijkheid schaduwen in de materie zijn, geworpen door meer duurzame en permanente spirituele werkelijkheden of essenties.

Wanneer een van de gevangenen in de grot zijn ketenen verbreekt en zichzelf bevrijdt, wordt hij zich plotseling bewust van zijn eigen ware aard en realiseert hij zich dat de schaduwen die hij voor de werkelijkheid aannam helemaal niet echt zijn. Hij krijgt een ware kennis van zichzelf, van de realiteit van anderen en van de realiteit van alle fysieke dingen. Nadat hij zich van zijn ketenen heeft bevrijd, draait hij zich om om het Vuur te zien dat de schaduwen werpt en gaat zelfs buiten de grot, waar grote aanpassingen aan zijn zicht nodig zijn om aan het felle licht te wennen. Wanneer hij terugkeert naar de gevangenen die langs de rij zijn geketend en hun over zijn ontdekking vertelt, lachen ze hem uit en maken ze het idee belachelijk dat de schaduwen geen realiteit zijn - net zoals zoveel moderne wereldwijze materialisten lachen om degenen die beweren dat wat materieel is niet de ultieme realiteit is.

De *Qur'án* vertelt ons iets soortgelijks over deze wereld in een poging uit te leggen dat het volgende leven het echte is. De moderne kwantumfysica spoort ons ook aan tot dit idee. Populairwetenschappelijk schrijver en bioloog Lyall Watson citeert de grote natuurkundige Sir James Jeans in het volgende:

"Natuurkunde heeft te maken met schaduwen. Dat is altijd zo geweest, maar de nieuwe natuurkunde is zich bewust geworden van het feit, terwijl de oude natuurkunde opereerde in de illusie dat het met de wereld zelf te maken had. De verandering wordt het best uitgedrukt door een andere ridder van het nieuwe rijk, Sir James Jeans:

'De uitmuntende prestatie van de twintigste-eeuwse natuurkunde is niet de relativiteitstheorie met het samensmelten van ruimte en tijd, of de kwantumtheorie met de huidige schijnbare ontkenning van de wetten van oorzakelijk verband, of de dissectie van het atoom met als resultaat de ontdekking dat dingen niet zijn wat ze lijken; het is de algemene erkenning dat we nog niet in contact staan met de ultieme werkelijkheid. We zitten nog steeds gevangen in onze grot, met onze rug naar het licht en we kunnen alleen de schaduwen op de

muur zien.' (Jeans, J. *The Mysterious Universe*. University Press, Cambridge, 1931)
[nadruk van de auteur]

"Voor de meesten van ons lijken de schaduwen nog steeds echt genoeg. Ze lijken de hele wereld te zijn, tenzij er iets gebeurt waardoor je twijfelt aan je waarnemingen. Jeans en andere gevoelige natuurkundigen die partij waren bij de complexe wiskunde werden zich bewust van de schimmige aard van het geheel onderneming, en draaiden zich om om naar het licht te kijken. Ze ontdekten tot hun verbazing dat zelfs hun nieuwe natuurkunde hen niets kon vertellen over de wereld buiten de grot. Als ze voorbij de schaduwen gingen, ontdekten ze, betekende dit dat ze helemaal voorbij de natuurkunde en in de metafysica gingen. Met als resultaat dat elk van hen - inclusief Einstein, Schroedinger, Heisenberg, De Broglie, Planck en Pauli - een mysticus werd." (Lyall Watson, *Beyond Supernature*, Bantam Books, VS, 1988)

Welnu, veel van wat deze grondleggers van de kwantumfysica dachten, wordt uitgedrukt in een boek met de titel *Quantum Questions* (red. Ken Wilber, Shambhala Press). Hoewel veel van deze pioniers van de natuurkunde heel snel ontkenen dat hun mystieke interesses iets te maken hadden met hun natuurkunde, was de simpele realiteit dat ze allemaal onmiddellijk "oosterse religies" en mystiek gingen studeren toen ze de implicaties ontdekten van wat ze hadden ontdekt in deze nieuwe kwantumfysica zegt meer dan hun woorden doen. Tegenwoordig vinden we een niet gering aantal kleinere natuurkundigen die vasthouden aan het oude materialistische bijgeloof - ondanks de duidelijke implicaties van hun eigen werk. Maar de grondleggers van de moderne natuurkunde, degenen die het voortouw namen, die deze dingen ontdekten, die niet alleen volgelingen zijn, zijn allesbehalve materialistisch in hun opvattingen. De reuzen van de natuurkunde, Kepler, Newton, Einstein, Eddington bijvoorbeeld, waren allemaal behoorlijk spiritueel ingesteld, zelfs religieus (maar niet in enge sociale zin), terwijl degenen die in hun voetsporen zijn getreden maar al te vaak een bekrompen materialistische visie tentoonspreidden die totaal onverenigbaar is met zowel de implicaties van de moderne theoretische fysica als de uitgebreide leringen van de grote religies.

Het punt is dat deze fysieke wereld inderdaad de materiële schaduw is van essentiële werkelijkheden in een rijk van "ultieme" werkelijkheid" waarmee onze fysieke zintuigen nog niet in contact zijn. Dit betekent dat het menselijk lichaam

een materiële schaduw of beeld is van een overeenkomstige spirituele werkelijkheid - net als in Plato's grot-allegorie. Misschien zouden we deze realiteit kunnen identificeren met de menselijke ziel. Dit betekent dat we niet echt ons lichaam zijn, dat wanneer deze lichamen sterven en ontbinden, de oorspronkelijke essentie of spirituele menselijke realiteit nog steeds bestaat - net zoals een object bestaat, zelfs wanneer een spiegel die een beeld ervan weergeeft, gebroken is.

Zoals eerder vermeld, is de ruiter op het dierlijke paard niet het paard. De bestuurder van het voertuig is niet het voertuig. De lichamen bestaan in deze materiële wereld, terwijl de zielen die erop rijden hun wortels hebben in een andere wereld met andere eigenschappen - een wereld buiten ruimte, tijd en materie. Wij zijn intelligente geesten wiens bewustzijn in en door deze dierlijke lichamen werkt terwijl we wakker en levend zijn. Als we niet wakker en niet levend zijn, functioneren we zonder het dierlijke lichaam.

Als elk bestaand ding in de materiële wereld een weerspiegeling is van een spirituele realiteit, dan is het hele fysieke rijk een beeld van een ongrijpbaar spiritueel rijk dat niet beschikbaar is voor onze zintuigen. Jezus sprak soms over de hogere delen van deze wereld van "ultieme werkelijkheid" als "het Koninkrijk". Dus als de *Qur'án* en de Bijbel spreken over spirituele werkelijkheden en principes met behulp van fysieke modellen zodat we ze kunnen begrijpen, betekent dit niet noodzakelijkerwijs dat het in feite deze fysieke entiteiten zijn waarnaar wordt verwezen. De tuin van Eden, de boom van Kennis van Goed en Kwaad, de boom des Levens, de tuinen van het Paradijs, de vlammen van de Hel, de Catastrofe, de vernietiging van bergen tot stof, het splijten van de hemel, de terugkeer van Jezus **in** de wolken – dit kunnen allemaal fysieke representaties zijn van spirituele werkelijkheden. Omdat we de fysieke dingen kunnen begrijpen, maar het moeilijk, zo niet onmogelijk vinden om te spreken over de spirituele werkelijkheden die deze vertegenwoordigen, spreken de Heilige Boeken over fysieke objecten die we kennen. Maar dit is misschien niet de bedoeling. Een ongevoelig en onbewust persoon die zich totaal niet bewust is van iets spiritueels, zal alleen reageren op wat hij kan begrijpen. Vandaar de verhalen over een fysiek Paradijs en de Hel in de Bijbel en de *Qur'án*. Het is zeer waarschijnlijk dat ze spirituele realiteiten vertegenwoordigen die passen bij de spirituele 'ultieme realiteit' van die veel reëlere wereld. Er is een spiritueel equivalent aan tuinen, aan het eten van rijk fruit, aan het drinken van het heerlijke, dorstlessende, naar

gember smakende water van de fontein van Salsabíl, en aan de vuren en kwellingen van de hel.

De leringen van het Bahá'í-geloof, een religie die in het midden van de islam in het midden van de 19e eeuw is geboren, maar die een volledig onafhankelijke en afzonderlijke religie is van de islam, heeft een aantal zeer mooie en interessante ideeën hierover die bevestigen en uitbreiden wat we zojuist hebben uitgelegd vanuit de moderne natuurkunde en de oude filosofen. Om eerlijk te zijn, is het juist om te stellen dat sommige van de ideeën die hier worden neergezet een deel van de leringen van het Bahá'í-geloof als inspiratie hebben – hoewel het oneerlijk zou zijn om met zekerheid te beweren dat ze die Bahá'í-leringen precies overbrengen.

Zoals reeds vermeld, is het "volgende leven" in de "volgende wereld" geen variatie op het fysieke leven in deze wereld. Het is een andere toestand, vrij van de beperkingen en beperkingen van ruimte, tijd en materie. De beloningen en straffen van dat "volgende leven" moeten met dit begrip worden begrepen - hoewel het vrij waarschijnlijk is dat God niet verwachtte dat de vroege moslims dit zouden begrijpen en hen eenvoudig wilde aanmoedigen, of liever sterk aanspoorde door dreigementen en beloften, om doe wat juist en goed is om de beloningen van het volgende leven te krijgen.

Dus, met dit is de geest, laten we nu kijken naar de woorden van de *Qur'án* betreffende het Paradijs en de Hel.

"Ze zullen de tuinen van Eden binnengaan, waar ze versierd zullen zijn met gouden armbanden en parels en getooid in zijden gewaden. Ze zullen zeggen: 'Geprezen zij God, die ons alle verdriet heeft weggenomen. Onze Heer is vergevingsgezind en overvloedig in Zijn beloningen. Door Zijn genade heeft Hij ons toegelaten tot de Eeuwige Woning, waar we geen moeite zullen verduren, geen vermoeidheid.

"Wat de ongelovigen betreft, het vuur van de hel wacht hen. De dood zal hen niet verlossen, noch zal de kwellung ooit voor hen verlicht worden. Zo zullen Wij de ondankbare belonen.

"Daar zullen ze roepen: 'Heer, verwijder ons van hier! We zullen een goed leven leiden en niet doen wat we hebben gedaan.' Maar Hij zal antwoorden: "Hebben

Wij uw leven niet lang genoeg gemaakt voor iemand die gewaarschuwd zou worden om te waarschuwen? Trouwens, er is wel iemand gekomen om je te waarschuwen: ga er dan maar eens van proeven. Niemand zal de onrechtplegers helpen.

'God kent de mysteries van hemel en aarde. Hij kent de verborgen gedachten van mensen.' (Qur'án, 35:35)

De intelligent denkende lezer moet achter deze woorden kijken om te zien wat ze werkelijk kunnen vertegenwoordigen. Het is duidelijk dat een fysiek lichaam uiteindelijk wordt verbrand door fysiek vuur. De uitspraken kunnen dus niet verwijzen naar fysieke vuurverbrandende fysieke lichamen; ze moeten eerder verwijzen naar een spirituele tegenhanger van dit fysieke vuur. Zoals we later zullen leren, zijn de **djinn** waarover de *Qur'án* zo vaak spreekt, gemaakt van "rookloos vuur" (in tegenstelling tot mensen die van "droge klei" zijn gemaakt), en toch moeten ze in grote aantallen naar Het Vuur. Hoe zal fysiek vuur fysiek vuur verbranden? Een zorgvuldige gedachte helpt ons uit deze puzzels. Zie het hoofdstuk over "Andere belangrijke zaken van de *Qur'án* " voor meer informatie over de *djinn*.

Ruimte en tijd zijn attributen van dit fysieke rijk. De spirituele werelden die materiële schaduwen werpen, moeten vrij zijn van de beperkingen van ruimte en tijd. Er kan niet voor en na zijn, die plek en deze plek, in zo'n "ultieme realiteit". Hoe kun je anders naar zo'n vrijheid uit de tijd verwijzen dan als "eeuwig", enzovoort. Omdat we geen ervaring hebben met dergelijke spirituele werelden, kunnen we er niet eens echt over praten - behalve door fysieke analogieën te gebruiken. We zeggen bijvoorbeeld dat iemand een "gebroken hart" heeft. Maar iedereen zou lachen als je zou voorstellen dat deze persoon een cardioloog, een hartspecialist, zou moeten consulteren om zijn gebroken hart te genezen. Het fysieke hart wordt gebruikt als een fysieke beschrijving om het spirituele hart te vertegenwoordigen. Het is het spirituele hart dat gebroken wordt in onbeantwoorde liefde, niet het fysieke hart - hoewel er zeker een nauw verband tussen de twee is, misschien is de ene een soort beeld van de andere, net zoals het fysieke brein en de ongrijpbare geest nauw met elkaar verbonden zijn. We weten dat ons hart "door een hel kan gaan" tijdens een gebroken hart, verdriet, ruzie met degenen die dicht bij ons staan, depressie of een soort geestesziekte.

"Hier zijn twee tegenstanders die twisten over hun Heer. Er is kleding van vuur gemaakt voor de ongelovigen. Verbrandend water zal op hun hoofd worden gegoten, waardoor hun huid en dat wat in hun buik is zal smelten. Ze zullen worden vastgebonden met ijzeren staven.

"Telkens wanneer ze in hun angst proberen te ontsnappen uit de hel, zullen ze worden teruggesleept en zal worden verteld: 'Proef de kwelling van de vuurzee.'" (Qur'án, 22:19)

Dit is zeer sterke taal. Maar als een eenvoudig persoon het serieus neemt en er alles aan doet om deze hel te vermijden en dan grote vreugde ervaart na de dood, zal hij dankbaar zijn, zelfs als hij dit verkeerd had begrepen om te verwijzen naar echte fysieke kwellingen in plaats van hun spirituele equivalenten die hij tijdens zijn leven niet kon begrijpen. We kunnen niet verwachten dat de eenvoudigen en ongeschoolden altijd spirituele subtiliteiten zullen begrijpen. Het is het eindresultaat dat telt. De alwetende Vader weet hoe hij zijn kind het beste kan opvoeden om de best mogelijke resultaten te behalen. Degenen met een zwak begripsvermogen en extreem beperkte kennis moeten de dingen zo duidelijk mogelijk aan hen uitgelegd krijgen binnen de grenzen van wat ze kunnen vatten.

"De rechtvaardigen zullen wonen te midden van tuinen en fonteinen, en zullen ontvangen wat hun Heer hun zal geven. Want zij hebben goede werken gedaan, slapen maar weinig in de nacht, bidden bij het ochtendgloren om Gods vergiffenis en delen hun goederen met de bedelaars en de behoeftigen." (Qur'án, 51:17)

Sla geen acht op de ongelovigen: zij willen dat u hun daden over het hoofd ziet, zodat zij de uwe over het hoofd zien. Noch toegeven aan de brekers van vele eden, de kwaadsprekerij, de tegenstander van het goede, de slechte overtreder, de pestkop die van twijfelachtige afkomst is, om te beginnen. Hoewel zo'n man gezegend is met rijkdom en kinderen, zegt hij, wanneer onze openbaringen aan hem worden voorgedragen: 'het zijn maar fabels van de ouden.' Op de neus zullen we hem brandmerken!" (Qur'án, 68:10)

Behalve dat ze "verzorgd worden door jongens die gezegend zijn met eeuwige jeugd, die in de ogen van de toeschouwer zullen lijken op besprenkelde parels" (Qur'án, 76:14), zullen de bewoners van het Paradijs ook "hoge boezemmesjes als metgezellen" hebben. (Qur'án, 78:31)

Uiteindelijke vernietiging van volkeren die Gods Openbaring afwijzen

Ondertussen terug op aarde in dit leven:

"Hoeveel steden, krioelend van zonde, hebben Wij volkomen vernietigd! Ze liggen in een desolaat verval, hun putten verlaten en hun trotse paleizen leeg."

"Zijn ze nooit door het land gereisd? Hebben ze geen hart om mee te redeneren, of oren om mee te horen? Het zijn hun harten, niet hun ogen, die blind zijn."

"Ze vragen u de dreigende plaag te bespoedigen. God zal Zijn belofte niet nalaten. Elke dag van uw Heer is als duizend jaar in uw afrekening."

"Ik verdroeg lang met vele naties, hoewel ze krioelden van de zonde, en uiteindelijk sloeg ik hen. Tot Mij zullen alle dingen terugkeren." (Qur'án, 22:43e.v.)

De mensen schenken geen aandacht op Gods openbaringen

"Maar elke keer als er een openbaring tot hen komt van hun Heer, slaan ze er geen acht op. Zo ontkennen ze de waarheid wanneer die hun wordt verkondigd: maar ze zullen de gevolgen van hun minachting ondergaan." (Qur'án, 6:4)

Dit betekent dat, in het algemeen, het wilde paard waarop onze zielen rijden nog niet is gebroken en getemd. Het heeft zich nog niet overgegeven en onderworpen. We zijn nog steeds opstandige kinderen en opstandige adolescenten. Maar zou het kunnen dat onze collectieve volwassenheid nabij is, dat het door Jezus Christus voorspelde "Koninkrijk van God op aarde" binnen niet al te lange tijd een realiteit zou kunnen zijn?

Lot en noodlot: Gods Wil zit achter alle dingen - zelfs achter de menselijke wil

Een inleiding tot enkele van de principes hier werd gegeven in het vorige hoofdstuk, waarin werd beschreven hoe de geest en de leringen van de islam en het christendom elkaar aanvullen en in evenwicht brengen. Deze ideeën zullen nader worden bekeken.

De menselijke wil is voortgekomen uit Gods Wil

"Dit is een vermaning voor alle mensen: voor degenen onder u die de wil hebben om oprecht te zijn. Toch kunt u niet willen, behalve door de wil van God, Heer van het Universum." (Qur'án, 81:28)

Dit citaat (dat in het vorige hoofdstuk werd aangeboden en besproken) is zeer onthullend en bevat een oceaan van filosofie en wijsheid. De menselijke vrije wil is voor zijn werking afhankelijk van een Hogere Wil. Laten we eens kijken naar een uitlegsysteem dat dit misschien duidelijker maakt.

Hier is nog een allegorie die een hulpmiddel zou kunnen zijn om de geest en het hart te helpen hier een dieper begrip van en gevoel voor te krijgen. Henry Ford was de eerste fabrikant van auto's. Hij ontwierp en bouwde de vroegste Ford-auto's door een fabriek te bouwen die auto-onderdelen maakte en assembleerde. Als iemand vraagt: "Wie heeft die auto gebouwd?", dan zijn er verschillende mogelijke antwoorden, die allemaal waar zijn. Men kan antwoorden: "Dat deden de fabrieksarbeiders die de auto-onderdelen maakten en monteerden." Ze zouden de directe aanleiding bieden. En als een ander zegt: "Henry Ford heeft het gebouwd.", dan klopt dat ook. Hij was degene die het idee bedacht en alle middelen bij elkaar bracht om zijn plan in realiteit om te zetten. Auto-ontwerpers en ingenieurs, degenen die de fabriek hebben ontworpen en gebouwd, degenen die de grondstoffen en andere items binnenbrengen om de auto-onderdelen te maken, degenen die de auto's assembleren en degenen die auto's testen en afleveren, maken allemaal deel uit van dit grote systeem dat de bedoeling en wil van Henry Ford implementeert of uitvoert. Henry Ford was niet de directe oorzaak achter die voertuigen – hij stond niet aan de lopende band om die auto-onderdelen in elkaar te zetten; hij was de oorspronkelijke oorzaak van die auto's. Al deze andere werkers zijn instrumenten van zijn wil en plan. Elk van deze arbeiders kan goed of slecht werk leveren, of zelfs in staking gaan en het werk helemaal niet doen - dat alles ligt in hun eigen vrije wil. Maar ze zouden dit helemaal niet kunnen doen als de bron van de oorspronkelijke zaak, Henry Ford, hen niet had ingehuurd en in dienst had genomen om zijn wil uit te voeren. Dat wil zeggen, hun wil om goed of slecht te werken is allemaal afgeleid van Henry Ford's wil om Ford-auto's te maken met behulp van hun arbeid. Zonder de wil van

Henry Ford om deze fabriek te maken en te gebruiken, zouden ze ook niet kunnen.

Op een vergelijkbare manier zijn we gemachtigd om onze vrije wil in dit leven in deze wereld te gebruiken, alleen omdat we deel uitmaken van deze grote "fabriek" van God die dit universum is. Dit alles wordt bekrachtigd door de Wil van de Schepper. Onze kracht om onze vrije wil te gebruiken om op te staan om te doen wat goed en goed is, of om te weigeren die te gebruiken en zwak in onze dierlijke en ego-wil in te storten, hangt af van de kracht van Degene Die bedacht, ontworpen, gebouwd en onderhoudt deze creatie. Zonder die Kracht achter ons kunnen we helemaal niets doen. *"Toch kunt u niet willen, behalve door de wil van God, Heer van het Universum."*

Sommigen zullen hier misschien beledigd zijn door te denken dat we zouden kunnen zeggen dat Henry Ford als God is. Dat zou betekenen dat deze analogie niet goed begrepen werd. Een analogie zegt niet dat twee dingen die worden vergeleken gelijk of identiek zijn; het gebruikt alleen iets dat in deze wereld gemakkelijk bekend is om de geest te helpen iets heel anders te begrijpen dat niet gemakkelijk te begrijpen is. Deze analogie zegt niet dat Henry Ford als God is. Het gebruikt alleen een gelijkenis, net zoals Jezus de gelijkenis van de wijngaard en de terugkeer van de eigenaar van de wijngaard gebruikte om een geweldig idee over te brengen. Hij zei niet dat de eigenaar van de wijngaard God is, of de Vader, of iets dergelijks. Het is slechts een analogie om over te brengen in termen dat mensen gemakkelijk begrijpen wat veel moeilijker te begrijpen is.

Laten we nu nog dieper graven in het voordeel van denkers. Alle kracht en actie in het universum kan worden gezien als het product van een manifestatie van de Volledige Wil, de Totale Wil, de Absolute Wil, wat we ook de Almachtige Wil zouden kunnen noemen. Het niet-levende mineralenrijk manifesteert of weerspiegelt deze wil slechts in geringe mate in de zwaartekracht, magnetisme, elektriciteit en andere krachten zoals die in het atoom. Planten tonen een nog grotere uitdrukking van deze Volledige Wil: planten groeien op tegen de zwaartekracht van het mineralenrijk in en hun wortels doorbreken de samenhangende banden van dat niet-levende rijk dat rotsen en grond bij elkaar houdt. Daarenboven tonen dieren een opmerkelijke mate van deze Wil in hun vermogen om te willen bewegen op zoek naar voedsel, partners, spel enzovoort. In tegenstelling tot de planten die op één plek geworteld zijn, rennen de dieren

over de grond, zwemmen ze door de zeeën en rivieren en vliegen ze met grote snelheid door de lucht. Menselijke wezens tonen nog een grotere mate van weerspiegeling van deze Volledige Wil. We kunnen ons dierlijke niveau van wil opheffen als we de geboden van God en van de sociale orde gehoorzamen, als we diëten en vasten, als we onszelf ervan weerhouden te doen wat verkeerd is, als we besluiten te studeren in plaats van te spelen, wanneer we besluiten om een geweldig project realiseren. We kunnen verbazingwekkende technologische apparaten maken, zoals jumbojets die met honderden tegelijk door de lucht vliegen. We kunnen zelfs ruimtevaartuigen maken om sommigen van ons naar de maan te brengen!

Het is duidelijk dat deze wil van ons niet volledig en almachtig is. Het citaat hierboven past de voorwaarde toe dat het is voor *"degenen onder u die de wil hebben om oprecht te zijn"*. Het is duidelijk dat sommigen die mate van wilskracht niet hebben. Het kind kan zichzelf niet disciplineren en beheersen zoals een volwassen volwassene dat kan.

Sommigen, zoals bahá'ís, zeggen dat de profeten van God een hoger wilsniveau hebben dan gewone mensen, ook al probeert de *Qur'án* hun menselijke natuur te benadrukken om de neiging om hen te vergoddelijken te bagatelliseren. Dit zou het middel kunnen zijn waarmee ze tot stand brengen wat voor ons op wonderen lijkt. Onthoud dat de *Qur'án* herhaaldelijk verwijst naar de wonderen van Jezus (die hun uiteindelijke oorsprong hebben in Gods Wil zoals alle andere vormen van wil).

Het punt hier is echter dat al deze manifestaties van de wil gedeeltelijke reflecties of uitdrukkingen zijn in verschillende gradaties van die ene grote Volledige Wil. Zonder die oorspronkelijke Bron Wil zou geen van deze manifestaties van de wil überhaupt werken. *"Toch kunt u niet willen, behalve door de wil van God, Heer van het Universum."*

We zouden ook Gods hoedanigheid van Volledige Kennis kunnen beschouwen. Elk koninkrijk manifesteert een gedeeltelijke mate van deze Totale Kennis, het mineralenrijk drukt dit het minst uit en elk koninkrijk daarboven laat er nog meer van zien. (Niet-lokale interactie in de moderne kwantumfysica met als gevolg dat de intentie van een onderzoeker de uitkomst van experimenten beïnvloedt, suggereert een laag kennisniveau in het niet-levende mineralenrijk.) Planten

hebben ook een opmerkelijk vermogen om te reageren - zelfs op menselijke attitudes, zoals experimenten zoals die van Backster hebben aangetoond. Elektroden die aan plantenbladeren zijn bevestigd, laten zien dat ze zeer dramatisch reageren op een mens die planten heeft gedood en aanzienlijk zachter op degenen die hen hebben geholpen te groeien. Plantenwortels lijken op enige afstand in de richting van water te kunnen bewegen, zelfs als er dicht bij de plant geen verschillen in waterconcentratie zijn. Dit zijn aanwijzingen voor een laag kennisniveau in het plantenrijk. Dierenkennis wordt gezien in de fysieke zintuigen van zien, horen, ruiken, proeven en voelen. Mensen hebben een kennis die tot op zekere hoogte kan begrijpen en begrijpen. De Profeten van God lijken een veel grotere mate van deze Volledige Kennis te hebben. Het punt is dat alle kennis die bestaat - helemaal tot aan het niet-levende mineralenrijk - een gedeeltelijke uitdrukking is van de Volledige Kennis. Niets ervan kan bestaan zonder de aanwezigheid van deze Totale Kennis.

We weten dat zo'n Volledige Kennis en een Volledige Wil moet bestaan omdat wij mensen slechts een gedeeltelijke mate van kennis en wil hebben - toch kunnen we denken aan het idee dat er een volledige mate van deze is. Het bestaan van een fractie of een deel van iets impliceert het bestaan van het hele ding. Er kan bijvoorbeeld niet zoiets zijn als een halve taart zonder dat er een hele taart is - anders zou het idee van een halve taart niet kunnen bestaan. Dus onze erkenning dat we een gedeeltelijke graad van wil en kennis hebben, betekent dat de Volledige Wil en Volledige Kennis moet bestaan. Dit is van de Schepper. Dit op zichzelf bevestigt het bestaan van het Opperwezen, de ene God en Heer van het Universum. En als alle uitingen van kennis en wil die we in onze wereld zien, manifestaties zijn van een grote Kennis en Wil, dan kunnen we deze laatste als compleet en totaal beschouwen. De reflectie of manifestatie kan niet bestaan zonder een bron, net zomin als een spiegelbeeld kan bestaan zonder dat een object dat beeld veroorzaakt.

Het licht van de zon is wit licht. Het is samengesteld uit alle kleuren gecombineerd. Door dit witte licht door een prisma te laten gaan, wordt dit licht opgedeeld in de samenstellende kleuren van de regenboog. In feite is zo'n regenboog het resultaat van het uiteenvallen van dit licht door regendruppels. Elke kleur kan worden vergeleken met een van deze grote universele hoedanigheden van God, zoals Kennis, Wil, Schoonheid, Glorie, Eenheid, Gerechtigheid en Liefde. Alles bij elkaar vormen ze het ene "witte licht" van wat

uit de Schepper schijnt om Zijn schepping naar buiten te brengen. Dit ene witte licht van alle complete attributen, wat men "universele attributen" kan noemen, schijnt als een licht op de hele schepping, waarbij elk niveau reflecteert wat het van dat licht kan. Sommige dingen weerspiegelen nauwelijks iets, zoals een zwarte rots - zoals het mineralenrijk dat nauwelijks de kwaliteiten van het leven manifesteert. Andere delen zijn als een groen blad dat alleen het groene deel van het witte licht weerkaatst en alle andere kleuren opneemt. Weer iets anders is als een witte lelie of een stuk papier dat al het witte licht verstrooid weerkaatst. Maar een spiegel weerkaatst al dat licht op een volkomen getrouwe manier zodat we het beeld van alles erin zien - zelfs het beeld van de zon die de bron is van al dat licht. Sommigen, zoals de bahá'ís, geloven dat de profeten van God, hoewel ze er menselijk uitzien, in feite de volledige mate van deze universele eigenschappen, zoals kennis en wil, uitdrukken zoals een spiegel het ene witte zonlicht weerkaatst. Dus de profeten worden "Manifestaties van God" genoemd, wat betekent dat ze als spiegels zijn die het licht van alle goddelijke eigenschappen perfect manifesteren of weerkaatsen. Deze Manifestaties van God zijn natuurlijk niet God.

Dit betekent dat alle dingen deze universele eigenschappen in verschillende mate tot uitdrukking brengen. Net zoals de groene kleur van een blad, het rood van een roos en het wit van een lelie helemaal niet kunnen bestaan zonder het witte zonlicht dat al die kleuren bevat, kunnen de verschillende niveaus van wil en kennis niet bestaan en functioneren zonder de volledige Kennis en de wil waaruit ze voortkomen. In een donkere grot is het groen van bladeren, het rood van rozen en het wit van lelies niet te zien. Evenzo, zonder de volledige universele eigenschappen, die hoedanigheden van God, zouden er geen gedeeltelijke uitdrukkingen of manifestaties ervan kunnen bestaan en functioneren. Het universum kan niet bestaan zonder deze stralende uitstraling van het "witte licht" van de Oerwil dat uitstraalt van de Schepper.

Hier is een principe om over na te denken. Het kan zijn dat elk niveau van de wil vrij is in overeenstemming met het begrip van het overeenkomstige kennisniveau. Maar een hoger kennisniveau begrijpt dat niveau van wil om voorbestemd, beperkt en vooraf bepaald te zijn. Deze laatste twee zinnen drukken een diep principe uit dat enige doordachte contemplatie nodig heeft, misschien zelfs meditatie, om volledig te registreren en zinvol te zijn. Iemand die bijvoorbeeld volledig het slachtoffer is van zijn dierlijke natuur en volledig wordt geregeerd

door de ingevingen en driften van zijn lichaam, zal geloven en begrijpen dat hij volledig vrij is wanneer hij doet wat hij wil, wetten en regels overtreedt, doet wat hij maar wil. wil, stelen, vechten, verkrachten enzovoort. Maar voor iemand die op een hoger niveau van zichzelf leeft, die zijn dierlijke natuur tot op zekere hoogte heeft overwonnen, wordt deze veronderstelde vrijheid van de misdadiger gezien als slavernij aan een lager deel in hem dat niet zijn ware zelf is. De hogere soort ziet de lagere soort als de volledige slaaf van zijn dierlijke natuur en zal precies kunnen voorspellen wat die crimineel in elke situatie zal doen. Het hogere niveau van kennis ziet het lagere niveau van de wil als beperkt, voorbestemd, bepaald en helemaal niet vrij, ook al ziet en begrijpt de persoon op dat lagere niveau dat het met zijn lagere soort kennis volledig vrij is.

Evenzo, vanuit het gezichtspunt van dat hogere soort mens, wordt zijn eigen soort vrije wil als volledig vrij beschouwd. Maar vanuit het gezichtspunt van de Volledige Kennis, dat van God, is deze schijnbare vrijheid beperkt en volledig vooraf bepaald en voorbestemd - precies zoals de *Qur'án* zegt. Onze geest kan niet begrijpen wat dat hogere soort kennis werkelijk is. We kunnen weten dat het bestaat, maar we kunnen niet weten wat het is. Dit is niet het soort voorbestemming waar we aan kunnen denken – dit soort bestaat niet voor ons – het is een hoger soort bestemming dat ons begrip te boven gaat.

Dit betekent niet dat het nutteloos is om onze menselijke wil uit te oefenen. Als we dat niet doen, kunnen we ons niet innerlijk sterk ontwikkelen en groeien. De menselijke wil is reëel en zeer noodzakelijk. De verwarring die sommige geesten vinden, ontstaat alleen door de Goddelijke Wil en de menselijke wil als gescheiden en op hetzelfde niveau te zien in plaats van dat de een uit de ander voortkomt. Aannemen dat de goddelijke wil op hetzelfde niveau staat als de menselijke wil en er dus van gescheiden is en ermee in concurrentie staat, is enigszins godslasterlijk en respectloos jegens God. Het slaagt er niet in te erkennen dat Gods Wil ver boven alles staat wat menselijke kennis kan begrijpen. De menselijke wil drukt een gedeeltelijke weerspiegeling uit van die Volledige Wil.

Deze ideeën zijn die van de auteur en komen niet uit de *Qur'án* of de leer van de islam (voor zover deze schrijver weet). Het doel is om te proberen enige betekenis te geven aan wat de *Qur'án* zegt. Sommige Geschriften van Bahá'u'lláh, de grondlegger van het Bahá'í-geloof, lijken echter (althans voor de auteur) de geldigheid van een dergelijke interpretatie te impliceren. Deze opvattingen

worden hier gegeven voor het geval een lezer worstelt om het schijnbare conflict tussen de uitoefening van de vrije menselijke wil en de Volledige Wil te verzoenen waarin alle dingen vooraf bepaald en voorbestemd zijn (vanuit het oogpunt van de Volledige Kennis, niet vanuit de perspectief van menselijke kennis).

De alwetende Schepper weet wat we zullen doen, zelfs als we alle vrije wil hebben die onze beperkte soort menselijke kennis kan bevatten. Voor Hem is het allemaal vast en voorbestemd. Hij weet wie er fout zal gaan en wie er goed zal eindigen. Maar dat is Zijn Volledige Kennis. Naar onze beperkte menselijke kennis weten we niet wat we over tien jaar zullen doen.

Het is het antwoord op "*Maar waarom gehoorzamen sommige mensen God en de rebelleren anderen?*" en dat is misschien in een gebied van kennis hierboven wat we kunnen begrijpen dat leidt tot een Hogere Kennis die begrijpt wat we zullen doen met onze niet voorbestemde vrije wil.

Wij zijn niet onze eigen meesters

"Inderdaad, de mens maakt een overtreding door te denken dat hij zijn eigen meester is: want tot jouw Heer keren alle dingen terug." (Qur'án, 96:3)

Zoals vermeld in het vorige hoofdstuk, druist dit in tegen veel van wat de gemiddelde persoon van het Westen gelooft: "Ik ben de kapitein van het schip van mijn lot". "Waar een wil is, is een weg." "Ik ben degene die hard heeft gewerkt voor mijn geld. Mijn succes hangt alleen af van mijn eigen wil." Welnu, volgens de *Qur'án* kan de menselijke wil helemaal niet functioneren zonder dat de Volledige Goddelijke Wil erachter hem bekrachtigt. Het is als een afgevaardigde die door een koning of president wordt gestuurd om die leider op een vergadering te vertegenwoordigen. Het is de afgevaardigde toegestaan zich uit te drukken als vertegenwoordiger van die leider. Of hij dat op een uitstekende of een slechte manier doet, of zelfs helemaal weigert zijn werk te doen, is aan zijn eigen wil. Maar hij kan dit allemaal niet doen zonder dat de koning of president deze afgevaardigde machtigt om hem te vertegenwoordigen. De illustratie van de kok die eten klaarmaakt en serveert voor een eter, die het werk moet doen om aan tafel te komen en zelf te eten, werd in het vorige hoofdstuk gegeven. Of de

eter eet of niet en hoe hij besluit te eten, hangt allemaal af van de kok die hem het eten bereidt en serveert.

Een andere enigszins onvolmaakte maar eenvoudige analogie wordt geleverd door een zeilboot. De persoon die de zeilboot vaart, bestuurt het roer om te bepalen in welke richting hij zal gaan. Maar dit alles zou helemaal niet mogelijk zijn zonder de kracht van de wind die in de zeilen waait en die boot vooruit duwt. Als de wind de boot niet naar voren duwt, heeft het bewegen van het roer of het wiel geen effect. Deze wind is als de Volledige Wil achter alle andere vormen van wil. Deze analogie is niet perfect omdat ze niet laat zien hoe de beweging van de persoon die het roer bestuurt, wordt bepaald door dezelfde wind die de boot naar voren duwt - maar voor sommigen kan het een vage hulp zijn om het te begrijpen.

Hier is nog een onvolmaakte analogie die de zaak wat grondiger zou kunnen verklaren. Laten we de Henry Ford-allegorie een beetje aanpassen. Hier zullen we de gefabriceerde auto nu vergelijken met een menselijk lichaam 'gefabriceerd' door een proces waarvan de directe oorzaken worden bestudeerd door de moderne biologie en waarvan de meer oorspronkelijke oorzaken momenteel buiten het bereik van ons begrip liggen. De Heilige Boeken verzekeren ons dat God de ultieme oorspronkelijke oorzaak is. Onze menselijke spirituele werkelijkheid of ziel zal worden vergeleken met de bestuurder van dat voertuig. (Je moet de ideeën in hoofdstuk 2 hebben begrepen om dit te kunnen begrijpen.) De wil van de bestuurder bepaalt waar de auto en de bestuurder samen naartoe gaan. Maar tenzij de auto brandstof heeft, voetpedalen, besturing en andere essentiële zaken heeft, kan de bestuurder nergens heen. Ergens heen gaan hangt zowel af van de auto als van de wil van de bestuurder om ergens heen te rijden. En, belangrijker nog, het hangt af van degene die dit voertuig heeft ontworpen en gebouwd. In het geval van het voertuig van het menselijk lichaam is het duidelijk wie de oorspronkelijke Ontwerper en Bouwer is. De menselijke vrije wil, die werkt via het voertuig van het menselijk lichaam, kan niet functioneren zonder de wil die dit voertuig in de eerste plaats heeft ontworpen en gebouwd.

We kunnen de autofabriek en alle middelen die daarvoor nodig zijn, beschouwen als de wereld waarin we leven. De eigenaar van de fabriek van creatie is ook de ontwerper en heeft de leiding over al degenen die de auto's bouwen. Dit is de Schepper die ons en alle levende wezens heeft ontworpen en gebouwd met

behulp van verschillende tussenpersonen - net zoals de fabrieksarbeiders de wil van de fabriekseigenaar en auto-ontwerper vervullen. We kunnen deze voertuigen van ons lichaam met vrije wil bedienen en besturen. We kunnen ervoor kiezen om van een rots af te rijden, of op de vuilnisbelt van de stad te botsen, of ergens nuttig en constructief te gaan. Het hangt allemaal af van onze vrije wil. Maar niets van dit alles zou kunnen gebeuren als de ontwerper en maker van dit voertuig het niet perfect had gebouwd en een brandstofvoorraad had geregeld zodat we onze vrije wil kunnen uitoefenen. We kunnen ervoor kiezen om met deze lichamen te doen wat goed of slecht is, alleen door de kracht van de grote Wil die deze lichamen en deze wereld heeft ontworpen, gebouwd en van brandstof heeft voorzien. Zonder dat dit voertuig met zo'n perfectie is ontworpen en gebouwd door zijn ontwerper en maker, gaan we helemaal nergens heen. Net zoals alle kracht en energie op onze aarde van de zon komt, zo komt ook alle kracht en energie om iets te doen van God.

Het Westen heeft uitgeblonken in de uitoefening van menselijke vrije wil en initiatief. Het is niet gebonden en verlamd door het misverstand van een groot deel van het Oosten van een vroegere tijd dat de uitoefening van de menselijke wil zinloos is, aangezien het zal worden opgeheven door de Allerhoogste Wil.

De *Qur'án* spreekt over de technologie waarin het Westen zo uitblinkt in het volgende:

"We hebben ijzer, met zijn machtige kracht en diverse toepassingen voor de mensheid, neergezonden, zodat God degenen kan kennen die Hem helpen, hoewel onzichtbaar, en Zijn apostelen helpen." (Qur'án, 57:25)

Wij mensen worden getest om te zien hoe we de gaven van de Schepper gebruiken. Soms gebruiken we deze gaven op zo'n dwaze manier dat we middelen bedenken om onze medemensen, onze steden en een groot deel van de planeet te vernietigen. We kunnen ijzer gebruiken voor wapens van gerechtigheid of onrecht, of zelfs voor landbouwwerktuigen. We kunnen explosieven gebruiken om dammen te bouwen of om te vernietigen wat we hebben gebouwd. Zelfs atoomenergie heeft constructieve toepassingen. Maar dwaze geesten en harten doorstaan Gods test en gebruiken deze gaven onverstandig. En we straffen onszelf door te falen in Gods test om te zien hoe we deze gaven gebruiken. De man die zich inbeeldt de meester van zijn lot te zijn, lijkt uiteindelijk zichzelf en

zijn medemensen te vernietigen, schijnbaar hulpeloos om te handelen met echte menselijke volwassenheid en wijsheid.

God geeft en neemt rijkdom

"God geeft overvloedig aan wie Hij wil en spaarzaam aan wie Hij wil..." (Qur'án, 30:37)

"Zeg: 'Mijn Heer geeft overvloedig aan wie Hij wil en spaarzaam aan wie Hij wil. Maar de meeste mensen weten het niet.'" (Qur'án, 34:36)

De ruige individualist van het Westen die er zeker van is dat hij alleen door zijn eigen harde werk en inspanningen zeker rijk is, heeft een heel andere kijk op deze kwestie. Als het ongeluk hem treft en hij alles verliest, ondanks al zijn inspanningen en strijd, vraagt hij zich af wat er aan de hand is. Veel Amerikanen van de Depressiejaren van de jaren dertig waren er zeker van dat ze, vanwege deze filosofie waarmee ze waren grootgebracht, er op de een of andere manier naast zaten arm en wanhopig te zijn, dat ze beloond zouden worden als ze maar hard genoeg zouden strijden. Menselijke wil en strijd zijn essentieel; maar dat geldt ook voor de goddelijke Wil die erachter zit. God geeft en God neemt. Zijn wil bepaalt of onze inspanningen slagen of niet. En zoals later zal blijken, blijkt vaak dat degene die rijk wordt dat alleen doet omdat God hem aan dit lot heeft overgelaten.

"Maar uit angst dat de hele mensheid één ras van ongelovigen zou zijn geworden, zouden Wij degenen die de Heer der Barmhartigheid verloochenden woningen hebben gegeven met zilveren daken, en poorten en trappen van zilver; zilveren banken om op te leunen en ornamenten van goud. Want dit alles is slechts de vluchtige troost van dit leven. Het is het leven dat komt dat uw Heer reserveert voor degenen die Hem vrezen." (Qur'án, 43:33)

"Wanneer Wij de mens een voorproefje geven van Onze barmhartigheid, verheugt hij zich erin; maar wanneer hem door zijn eigen schuld het kwaad overkomt, is de mens ondankbaar." (Qur'án, 42:48)

"... Als God u met ongeluk kwelt, kan niemand het wegnemen behalve Hij en als Hij u een gunst verleent, kan niemand Zijn milddadigheid tegenhouden. Hij is vrijgevig voor wie Hij wil. Hij is de Vergevende, de Barmhartige." (Qur'án, 10:107)

Geloof is van Gods wil

"Niemand kan geloof hebben dan door de wil van God. Hij zal Zijn gesel over de zinlozen brengen." (Qur'án, 10:100)

Alles wat ons overkomt, goed of slecht, is voorbeschikt door God

"Zeg: 'Niets zal ons overkomen behalve wat God heeft verordend. Hij is onze Bewaker. Op God laten de gelovigen hun vertrouwen stellen.' " (Qur'án, 9:51)

"Het lot van elke man hebben we om zijn nek gehangen." (Qur'án, 17:12)

"Niemand sterft tenzij God het toestaat. De duur van elk leven staat vast. Hij die de beloning van deze wereld verlangt, zal die krijgen en hij die de beloning van het komende leven verlangt, zal die ook krijgen. We zullen zeker de dankbare belonen." (Qur'án, 3:145)

"Elk ongeluk dat de aarde of uw eigen persoon overkomt, is verordend voordat Wij het tot stand brengen. Dat is gemakkelijk genoeg voor God, zodat u niet treurt om de goede dingen die u mist, of dolblij bent met wat u wint. " (Qur'án, 57:22)

"Er valt geen ongeluk dan door de wil van God. Hij leidt de harten van degenen die in Hem geloven. God heeft kennis van alle dingen." (Qur'án, 64:11)

Zoals al gezegd, zelfs als onze eigen vrije wil er volledig bij betrokken is, zoals het moet zijn als we vooruitgang willen boeken, is alles wat we doen al voorbeschikt door God. Maar dit is in overeenstemming met Zijn Volledige Kennis, niet door onze beperkte menselijke kennis die niet in staat is om een dergelijke voorbestemming en lot te zien. In overeenstemming met alles wat we kunnen weten, is er geen voorbestemming en staat de weg voor ons open om onze vrije wil uit te oefenen. Maar we zouden nog steeds moeten erkennen dat de

Alwetende en Alziende precies weet wat we zullen kiezen door onze vrije wil. En Hij doet dit door een Kennis die ons bevattingsvermogen volkomen te boven gaat.

God leidt gelovigen en misleidt ongelovigen

Dit is een veel voorkomende uitspraak in de *Qur'án*.

'Als het God had behaagd, zou Hij u tot één natie hebben verenigd. Maar Hij verwacht wie Hij wil en geeft leiding aan wie Hij wil. U zult ondervraagd worden over al uw daden.' (*Qur'án*, 16:93)

"... Niemand kan degenen leiden die God op een dwaalspoor heeft gebracht." (*Qur'án*, 13:34)

'Niemand kan degenen leiden die God in verwarring brengt. Hij laat ze blunderen in hun slechtheid.' (*Qur'án*, 7:186)

"Je kunt de doden niet naar je laten horen, noch kun je de doven je roep laten horen als ze zich omkeren en geen acht slaan; noch kun je de blinden uit hun dwaling leiden. Niemand zal naar je luisteren behalve degenen die geloven in Onze openbaringen, en zijn onderworpen aan Onze wil." (*Qur'án*, 30:52)

"We hebben veel djinn en veel mannen voorbestemd voor de hel." (*Qur'án*, 7:179)
[Het onderwerp *djinn* zal in een later hoofdstuk worden behandeld. Voorlopig zijn het intelligente wezens gemaakt van "rookloos vuur" die interactie hebben met ons mensen die zijn gemaakt van "droge klei". Sommige djinn zijn goed en andere, zoals Satan, zijn slecht.]

Dit maakt duidelijk dat er mysteries zijn die ons begrip te boven gaan. De wegen van de oneindige en Almachtige God staan noodzakelijkerwijs ver boven wat ons verstand en hart kan bevatten. Waarom zou God sommige mensen scheppen die bestemd zijn voor de hel, die Hij misleidt en beschaamt, en anderen die voorbestemd zijn om het Paradijs binnen te gaan, die Hij leidt en helpt? Waarom zouden sommige delen van de boom kostbare vruchten zijn en andere delen blaffen die afbladderen en bladeren die opdrogen en vallen? Waarom zouden sommige delen van het menselijk lichaam zo gewaardeerd en kostbaar zijn als het

oog, terwijl andere delen, zoals de vingernagels en het haar, worden weggeknipt en met weinig aandacht of zorg worden weggegooid. Waarom zijn diamanten zeldzaam en zijn er doffe stenen in overvloed? Waarom zouden sommigen onder de mensheid kostbaar en gewaardeerd en gekoesterd zijn, terwijl zoveel anderen zich niets aantrekken van hun hoogste zelf en van God? Waarom heeft God ons anders geschapen? Achter alles zitten wijsheden. Maar sommige dingen zijn soms moeilijk te begrijpen. We hebben niet alle kennis. Misschien zullen we sommige van deze dingen in het volgende leven duidelijker zien. Als we alles zouden kunnen begrijpen, dan zouden we alwetend zijn. Dat zijn we inderdaad niet! Er zijn dingen die ons begrip te boven gaan.

God geeft rijkdom en comfort aan Zijn vijanden en straft hen dan later

"We laten toe dat ze [die ongelovig zijn] een tijdje hun gemak nemen en zullen ze dan onderwerpen aan een zware plaag." (Qur'án, 31:24)

"Denken ze dat wij, door hun rijkdom en kinderen te geven, ons bekommeren om hun welzijn? In geen geval! Ze kunnen niet zien." (Qur'án, 23:55)

Elk volk heeft zijn vastgestelde tijd

"Er is een tijdsbestek vastgesteld voor elk volk; wanneer hun uur is gekomen, zullen ze het geen moment tegenhouden, en ze kunnen er ook niet voor gaan." (Qur'án, 7:34)

We krijgen wat we willen (diep in onze harten) in dit leven - God geeft het aan ons

"Degenen die verlangen naar het leven van deze wereld met al zijn opsmuk zullen worden beloond voor hun daden in hun eigen leven: niets zal hen worden ontzegd. Dit zijn de mannen die in de komende wereld niets anders zullen hebben dan het Hellevuur. Vruchteloos zijn hun daden, en ijdel zijn al hun werken." (Qur'án, 11:15)

"Er zijn sommigen die zeggen: 'Heer, geef ons overvloed in deze wereld.' Deze zullen geen deel hebben aan de komende wereld, maar er zijn anderen die zeggen:

'Heer, geef ons wat goed is in deze wereld en in het hiernamaals en behoed ons voor de kwellung van het Vuur.' Dezen zullen een aandeel hebben, al naar gelang wat zij hebben gedaan. Snel is Gods afrekening.' (Qur'án, 2:201)

"Als Wij besluiten een stad te vernietigen, waarschuwen Wij eerst de mensen die in comfort leven. Als zij volharden in de zonde, wordt het oordeel onherroepelijk geveld en maken Wij die stad met de grond gelijk."

"Hoeveel generaties hebben Wij vernietigd sinds de tijd van Noach! Het volstaat dat uw Heer goed op de hoogte is van de zonden van Zijn dienaren: En alles in acht neemt!"

"Hij die dit vluchtige leven wenst, zal er spoedig in ontvangen wat We willen: we schenken onze gaven aan wie we willen. Maar dan hebben we de hel voor hem voorbereid, waar hij veracht en hulpeloos zal branden."

"Wat betreft hem die het toekomstige leven verlangt en ernaar streeft zoals hij zou moeten, daar hij een ware gelovige is, zijn inspanningen zullen door God worden beloond."

"Aan allen - aan deze en die - schenken wij de milddadigheid van uw Heer: niemand zal de milddadigheid van uw Heer worden ontzegd." (Qur'án 17:16e.v.)

Soms is het beter te verlangen naar wat de Alwetende en Alwijze Schepper voor ons verlangt, in plaats van wat wij alleen voor onszelf verlangen. Hij weet beter dan wij wat goed voor ons is. Hij heeft ons tenslotte ontworpen en geschapen! Zou Hij het niet het beste moeten weten?

Misschien is dit een geschikte plaats om twee verschillende betekenissen van "de wil van God" te onderscheiden. Gods almachtige wil, wat wij de Volledige Wil noemden, is één ding. Wat Hij wil dat we doen, ook wel "Zijn wil" voor ons genoemd, is iets anders. De eerste is een feitelijke wil. De tweede verwijst naar Zijn verlangen dat we goed handelen. Het verwijst naar een reeks bevelen en vermaningen voor goed gedrag. Wanneer we "Gods wil doen", betekent dit niet dat we op enigerlei wijze betrokken zijn bij de almachtige Volledige Wil. Het betekent dat we naar een hoger wilsniveau in onszelf opstijgen om het wijze advies van de Schepper voor onze ontwikkeling uit te voeren -- figuurlijk, om te

doen wat Hij wil dat we doen. Woorden kunnen in verschillende contexten met verschillende betekenissen worden gebruikt. Als je niet naar betekenissen kijkt en je alleen maar op de woorden concentreert, leidt dat gemakkelijk tot verwarring. Er is geen andere uitweg dan hier goed en diep over na te denken.

Hoofdstuk 3

Oorlog en Strijd

In de inleiding stond dat een goed begrip van wat er in dit hoofdstuk staat, het beste kan worden gevonden na het lezen van de eerdere hoofdstukken. Zonder dit begrip van wat gerechtigheid werkelijk is en hoe fundamenteel het is voor het scheppen van orde, veiligheid en zekerheid in de gemeenschap, zal het volgende mogelijk niet goed worden begrepen of rondit als onaanvaardbaar worden afgewezen. De lezer wordt dringend verzocht eerst de vorige twee hoofdstukken te lezen, vooral de delen die gaan over gerechtigheid, de verschillende accenten van het christendom en de islam, het hiernamaals en de manier waarop de Schepper tot Zijn onvolwassen en onhandelbare kinderen spreekt.

Verzen van de Qur'án betreffende oorlog en strijd

Zoals wordt geïmpliceerd in wat eerder is gezegd, zijn er twee verschillende soorten verdediging: een waarbij een individu zichzelf verdedigt en een andere waarbij een gemeenschap zichzelf verdedigt. Aangezien er onder de Arabieren van Mohammeds tijd geen duidelijk omliggende sociale instellingen voor gerechtigheid bestonden, zijn uitspraken in de Qur'án over individuele verdediging en de collectieve defensieve oorlogvoering van moslims in groepen niet zorgvuldig gescheiden.

Persoonlijke verdediging

Hier zijn enkele uitspraken die in de eerste plaats op individuen lijken te zijn gericht:

"Gelovigen, vergelding is voor jullie verordend in bloedvergieten: een vrije man voor een vrije man, een slaaf voor een slaaf en een vrouw voor een vrouw." (Qur'án, 2:178)

"Als iemand u aanvalt, val hem dan aan zoals hij u aanviel. Heb vrees voor God en weet dat God met de rechtvaardigen is." (Qur'án, 2:194)

God legt hier een verdedigingsmethode vast die de persoon in de verdediging ervan weerhoudt buitensporig te zijn in zijn vergelding. Hij staat erop dat hij het geweld van de aanvaller evenaart. Als er geen goed gefundeerde instelling is om de gemeenschap te bewaken, dan moet een persoon zich verdedigen tegen aanvallers. Houd er rekening mee dat dit over **verdediging** gaat, niet over aanval.

'Mannen van begrip! Als vergelding hebt u een beveiliging voor uw leven; misschien zult u zich beschermen tegen het kwaad.' (Qur'án, 2:179)

Daarna volgt echter een verklaring die persoonlijke wraak toestaat en toch een hogere standaard van geduld, vergevingsgezindheid en lankmoedigheid aanmoedigt:

"Laat het kwaad beloond worden met gelijk kwaad. Maar wie vergeeft en verzoening zoekt, zal door God worden beloond. Hij houdt niet van de onrechtplegers."

"Degenen die zich wreken wanneer hen onrecht wordt aangedaan, zijn niet schuldig. Maar groot is de schuld van degenen die hun medemensen onderdrukken en zich in het land met slechtheid en onrechtvaardigheid gedragen. Dezen zullen streng gestraft worden."

"Met standvastigheid volharden en vergeven is een plicht voor iedereen. Hij die God beschaamt, heeft niemand om hem te beschermen." (Qur'án, 42:41e.v.)

Er worden hier dus drie actieniveaus beschreven:

- 1) Aanval, onderdrukking, onrecht - die grote schuld en een strenge straf met zich meebrengen,
- 2) Defensieve vergelding die in overeenstemming is met de overtreding - die geen schuld, straf of beloning met zich meebrengt, en
- 3) Lankmoedig geduld, vergeving en pogingen tot verzoening - dat levert beloning op.

Bedenk hoe gemakkelijk het voor een moslim zou zijn om zijn geest alleen te concentreren op de eerdere leiding die hem in staat stelt wraak te nemen en het advies erboven te negeren dat het beter is om te vergeven, vrede te zoeken, te verzoenen, "met standvastigheid te verdragen" in lankmoedig geduld. God staat in Zijn barmhartigheid de eerste toe, de zwakheid van zoveel mensen kennende, en toch moedigt hij de laatste aan tot een hogere gedragsnorm die vergevingsgezind, vriendelijk en vredelievend is.

Collectieve verdediging

Tijdens de eerste 12 of 13 jaar van Mohammeds zending in Mekka hebben de moslims zichzelf niet verdedigd. Ze waren overgeleverd aan de uiterst vijandige Quraysh-stam overal om hen heen. Er was geen instructie door Openbaring om zichzelf te verdedigen.

Toen de Quraysh van Mekka plannen maakten om Mohammed in Zijn huis te vermoorden, vluchtte Hij van Mekka met Zijn volgelingen naar Medina, een stad die toen bekend stond als Yathrib. Deze datum in 622 na Christus markeert het begin van de islamitische maankalender. Het wordt de Hijrih-kalender genoemd, "Hijrih" en verwijst naar deze "vlucht" van Mekka naar Medina.

Zo hevig was de oppositie tegen Mohammed en Zijn Zaak in die tijd dat Hij, Zijn volgelingen en de nieuwe religie volledig zouden zijn uitgeroeid als ze zichzelf niet hadden verdedigd. Dus kwamen de bevelen om precies dat te doen:

"Toestemming om de wapens op te nemen wordt hierbij gegeven aan degenen die worden aangevallen, omdat hun onrecht is aangedaan. God heeft de macht om

hen de overwinning te schenken: degenen die onterecht uit hun huizen zijn verdreven, alleen omdat ze zeiden: 'Onze Heer is God.' ' Als God sommige mensen niet had verdedigd door de macht van anderen, zouden de kloosters en kerken, de synagogen en moskeeën waarin Zijn lofprijzing dagelijks wordt gevierd, volkomen vernietigd zijn...' (Qur'án, 22:39)

Sommige volgelingen van de islam waren terughoudend om te vechten. De onthulling vertelde hen dat deze verdediging niet optioneel was:

"Strijden is verplicht voor jou, hoe erg je het ook vindt." (Qur'án, 2:216)

"Gelovigen, hoe komt het dat wanneer er tegen u wordt gezegd: 'Mars voor de zaak van God', u lui in het land blijft hangen? Bent u tevreden met dit leven boven het leven dat komt? Er zijn inderdaad maar weinig zegeningen van dit leven, vergeleken met dat van het komende leven.

"Als je niet vecht, zal Hij je streng straffen en je vervangen door andere mannen..." (Qur'án, 9:38 e.v.)

"Wanneer je de ongelovigen op het slagveld ontmoet, sla dan hun hoofden af en bind je gevangenen stevig vast als je ze hebt neergelegd. Verleen ze dan hun vrijheid of neem losgeld van hen, totdat de oorlog haar lasten zal neerleggen."

"Zo zult u doen. Als God het had gewild, had Hij ze zelf kunnen straffen; maar Hij heeft het zo verordend dat Hij u zou kunnen testen, de een voor de ander."

"Wat betreft degenen die zijn gedood voor de zaak van God, Hij zal niet toestaan dat hun werken verloren gaan. Hij zal hun leiding geven en hun staat veredelen; Hij zal hen toelaten tot het Paradijs dat Hij hun bekend heeft gemaakt." (Qur'án, 47:4 e.v.)

Dit zijn de verzen van de Heilige Qur'án die moslimstrijders worden onderwezen. Ze krijgen te horen dat ze in het volgende leven gezegend zullen worden, dat de oorlog die ze voeren ter verdediging van Gods zaak is. Het is hier een specifieke bedoeling om uitspraken te vermijden die zelfs maar in de verste verte politiek zijn, die verder gaan dan wat er in het Heilige Boek zelf staat. Maar degenen die geïnformeerd en opmerkzaam zijn, kunnen zich afvragen of veel van de doelen

waarvoor moslims hebben gevochten en hun leven vrijwillig hebben gegeven, minstens even politiek en cultureel als religieus zijn. Sommige hedendaagse moslimstrijders staan er natuurlijk op dat de islam op verschillende manieren wordt aangevallen en dat hun oorlog een heilige oorlog is en gerechtvaardigd is. Sommigen zullen deze beweringen als nogal belachelijk beschouwen, terwijl anderen misschien geloven dat ze waarde hebben.

Deze religieuze oproep tot oorlog ter verdediging van wat juist is, is niet uniek voor de islam. Het hindoeïsme is een enorme verzameling religies en tradities. Binnen dit enorme lichaam van Indiaas geloof en folklore is de centrale parel van de Bhagavad Gita. Het is zeker een van de krachtigste religieuze geschriften in de menselijke geschiedenis. Daarin spoort de boodschapper van God, of avatar, Krishna, Arjuna, de krijger, aan om dapper te strijden in een oorlog van goed tegen kwaad. Hoewel velen dit begrijpen als slechts symbolisch voor een persoonlijke spirituele strijd die ieder van ons moet strijden, is het ook duidelijk dat Krishna spreekt over echte oorlog, aangezien hij stelt dat de krijger (van de Kshatriya-kaste) niet echt een persoon doodt, dat hij is slechts het instrument van God om een mens over te brengen van de wereldse toestand naar een andere toestand van het volgende leven. Krishna vergelijkt het lichaam met een huis en met kleding. De mens in het huis en in de kleding is niet het huis of de kleding; en de vernietiging van het huis of de kleding laat de menselijke geest onaangeroerd. Laat dit heilige boek van de hindoes voor zichzelf spreken -

"... Zonder geboorte, onsterfelijk en onveranderlijk blijft de geest voor altijd;

De dood heeft het helemaal niet aangeraakt, hoewel het huis ervan dood lijkt!

Wie kent het onuitputtelijk, zelfvoorzienend, onsterfelijk, onverwoestbaar, - zal zo iets?

Zeg: 'Ik heb een man gedood of laten doden?'

Neen, maar zoals wanneer iemand ligt...

Zijn versleten gewaden weg,

En, nieuwe nemen, zegt:

'Deze zal ik vandaag dragen!'

Dus gedragen door de geest

Licht zijn gewaad van vlees,

*En gaat over om te erven
Een nieuw verblijf.*

Ik zeg u dat wapens het leven niet bereiken; Vlam verbrandt het niet, water kan het niet overweldigen, Noch droge wind verdort het. Ondoordringbaar, Onbetreden, onaangetast, ongedeed, onaangeroerd, Onsterfelijk, al-aankomend, stabiel, zeker, onzichtbaar, onuitsprekelijk, door woord

En gedachte onovertroffen, ooit helemaal zelf,

Zo wordt de Ziel verklaard! Hoe zoudt gij dan, het zo wetende, treuren, terwijl u niet zou moeten treuren?

*Hoe, als je hoort dat de man nieuw-dood?
Is, net als de pasgeboren man, nog levende man-*

Eenzelfde, bestaande Geest - wil je huilen? Het einde van de geboorte is de dood; het einde van de dood Is geboorte: dit is verordend! en treurt gij, hoofd van de stoere arm! voor wat overkomt Wat niet anders zou kunnen overkomen? De geboorte van levende wezens komt onopgemerkt; de dood komt onopgemerkt; tussen hen nemen wezens waar:

Wat is hier droevig aan, beste prins?

Dit leven in alle levende wezens, mijn prins! Verbergt zich zonder kwaad; veracht u dan om te lijden, voor dat wat niet kan lijden. Doe uw deel! Denk aan uw naam en beef niet!

Niets beters kan een krijgshaftige ziel overtreffen

*Dan wettige oorlog; gelukkig de krijger
Tot wie komt de vreugde van de strijd - komt, zoals nu,
Glorieus en eerlijk, ongezoekt; opening voor hem
Een poort naar de hemel. Maar als u mijdt
Dit eervolle veld- een Kshatriya-*

Als u uw plicht en uw taak kent, zou u plicht en taak voorbijgaan, dat zal zonde zijn!

En degenen die komen zullen u schande spreken Van eeuw tot eeuw; maar schande is erger

Voor mannen van edel bloed om te dragen dan de dood!

De leiders op hun strijdwagens

Zal denken dat het de angst was die je uit de strijd dreef.

Van degenen die u met een machtige ziel vasthielden, de minachting

Gij moet blijven, terwijl al uw vijanden

Zal bittere spraak van u verspreiden, om te bespotten

De moed die je had; welk lot zou kunnen vallen?

Nog erger dan dit? Ofwel - gedood worden -

Je zult Swarga's veiligheid winnen, of levend

En overwinnaar, u zult een aardse koning regeren.

Sta daarom op, zoon van Kunti! beugel

Uw arm voor conflict, zenuw uw hart om te ontmoeten-

Als dingen voor u hetzelfde - plezier of pijn,

Winst of ondergang, overwinning of nederlaag:

Zo bedachtzaam, omgord u voor de strijd, want zo zult u niet zondigen!"

(Bhagavad Gita, Hoofdstuk 2, vert: Sir Edward Arnold) [zoek een betere vertaling; deze is moeilijk te lezen; het probeert te hard om te klinken als moeilijk leesbare Engelse poëzie. Auteur][Uit het Engels vertaald. Vertaler]

'Wettelijke oorlog' geeft toegang tot de hemel en het falen van de krijger om te strijden is een zonde! Wat doet het denken aan de *Qur'án*!

Hier is een heel belangrijk punt voor de lezer om over na te denken: als alles wat van belang en waarde is alleen in dit materiële leven bestaat, als we niets meer zijn dan alleen deze lichamen, dan zijn al dit geweld en vernietiging, dit doden en vechten, zinloos en dom. Maar als dit leven slechts een show is, slechts een test, slechts een illusoir rijk dat ons traint en onderwijst ter voorbereiding op een volgend leven in een volgende wereld die veel reëler is, wanneer God mensen in

grote aantallen doodt, zelfs door Zijn dienaren die geloven dat ze Hem gehoorzamen, het brengt niet echt de dood met zich mee; het brengt gewoon een overgang teweeg van een minder belangrijke voorbereidende wereld naar een belangrijker en reëler rijk. Het verplanten van de zaailingen van bomen lijkt misschien de dood voor de zaailingen die nog niet zijn getransplanteerd (ervan uitgaande dat dergelijke bomen zouden kunnen denken als mensen), maar voor degenen die op een nieuwe, ruimere en vruchtbare grond groeien, is het helemaal geen dood. Er is een neiging om de dood van mensen te zien als een echte dood, als het einde van dit alles - vanwege een materialistische en onreligieuze oriëntatie op het leven. Maar als wat alle profeten ons vertellen waar is – en de moderne natuurkunde bevestigt dit zeker meer dan veel mensen van de wetenschap beseffen – dan is wat lijkt op massamoord in werkelijkheid een verborgen genade. Het vernietigen van een stad van degenen die hun ziel verwonden door dwaas gedrag maakt eenvoudig een einde aan het destructieve gedrag en maakt het mogelijk dat het proces van opleiding en training in een andere omgeving wordt voortgezet. Vanuit een breder perspectief dan het materialistische perspectief is deze dood een genade en een goedheid. Maar dit doden is natuurlijk alleen legitiem als het gehoorzaam is aan Gods gebod en niet alleen het resultaat is van persoonlijke motieven.

Hier, in het volgende item, worden die moslims die bang zijn om de moslimgemeenschap te verdedigen tegen haar aanvallers aangespoord om te gehoorzamen en geen gemakkelijke uitweg te zoeken:

"De gelovigen zeggen: 'Was er maar een Hoofdstuk geopenbaard!' Maar wanneer een openhartig hoofdstuk wordt geopenbaard en oorlog wordt genoemd, zie je de zieken van hart naar je kijken alsof ze flauwvallen uit angst voor de dood. Toch zouden gehoorzaamheid en hoffelijke spraak hen meer worden. Inderdaad, als oorlog wordt beslist op, zou het beter voor hen zijn om trouw te zijn aan God." (Qur'án, 47:20)

"De gelovigen die thuis blijven - afgezien van degenen die lijden aan een ernstige belemmering - zijn niet gelijk aan degenen die strijden voor de zaak van God met hun goederen en hun persoon. God heeft degenen die strijden met hun goederen en hun persoon een hogere rang dan degenen die thuis blijven. God heeft iedereen een goede beloning beloofd; maar veel rijker is de beloning van degenen die voor

Hem vechten: rangen van Zijn eigen schenking, vergeving en genade. God is vergevingsgezind en barmhartig." (Qur'án, 4:95f)

De moslim die defensief vecht voor de zaak van God wordt beschouwd als superieur aan degenen die dat niet kunnen. Uit deze citaten blijkt heel duidelijk dat God de moslims beveelt – tenminste die van Mohammeds tijd – om te strijden ter verdediging van het geloof van de islam en krachtig te strijden. Als men wil strijden, dan moet men volledig strijden, niet halfslachtig. En als men niet wil strijden, dan moet men dat ook volledig doen.

Als we deze citaten hierboven op zichzelf zouden nemen, los van de vele andere uitspraken over oorlog en vechten, zou het gemakkelijk zijn om de meest onderdrukkende en kwaadaardige daden tegen anderen te rechtvaardigen die hun overtuigingen niet delen, en denken dat iemand heel goed om dit te doen: *"Maar Satan deed hun slechte daden eerlijk voor hen lijken" (Qur'án, 16:63)*. Niemand is er zekerder van dat hij gelijk heeft dan de kwaaddoener die op grote schaal kwaad doet, terwijl hij die meer gelijk heeft zich er zorgen over maakt en zich in zijn bezorgdheid tot God wendt die smeekt om op het juiste pad te worden gebracht. Het eerste teken dat iemand op een dwaalspoor zit en verkeerd doet, is de volledige overtuiging en zekerheid dat men geen kwaad kan doen. Hitler, Stalin en anderen zoals zij lijken geen twijfel te hebben gehad, geen reden tot diepe reflectie en bezorgdheid over wat ze aan het doen waren. Maar laten we nu eens kijken naar andere uitspraken die een moslim heel duidelijk vertellen wat voor soort oorlog en gevechten ter verdediging van de islam acceptabel is:

Slechts verdedigend vechten is toegestaan

"Vecht in het belang van God degenen die tegen je vechten, maar **val hen niet eerst aan**. God houdt niet van de agressors." (Qur'án, 2:190) [nadruk van auteur]

Dat is duidelijk genoeg. Vechten voor de zaak van God is alleen ter verdediging. Het is een moslim niet toegestaan om "eerst aan te vallen". "God houdt niet van de agressors." Het volgende citaat maakt duidelijk dat de Arabieren van die oude tijd een millennium en een derde geleden misschien het excuus zouden willen gebruiken om erop te staan dat anderen ongelovig zijn om het nemen van hun bezittingen te rechtvaardigen. Dit wordt duidelijk afgeraden:

"Gelovigen, toon onderscheidingsvermogen wanneer u gaat strijden voor de zaak van God, en zeg niet tegen degenen die u vrede bieden: 'Jullie zijn geen gelovigen' - op zoek naar de toevallige buit van deze wereld; want bij God is er overvloedige winst Dat was vroeger uw gewoonte, maar nu heeft God u Zijn genade geschonken. Toon daarom onderscheidingsvermogen; God is op de hoogte van al uw daden.'" (Qur'án, 4:94)

In het volgende maakt de ene God duidelijk dat het motief van verdediging niet haatdragende wraak en boze vergelding is, maar veeleer stevige gerechtigheid.

"Sta niet toe dat uw haat voor degenen die u van de Heilige Moskee willen weren om u tot zonde te leiden. Help elkaar in wat goed en vroom is, niet in wat slecht en zondig is. Heb vrees voor God; God is streng in vergelding ." (Qur'án 5:2)

Het volgende citaat benadrukt de kracht waarmee een moslim zijn zaak en zijn gemeenschap moet verdedigen en volgt deze vervolgens met de voorwaarde om vreedzaam met hen te zijn als ze vrede met hem sluiten.

Vrede stichten indien anderen vrede willen

"Laat de ongelovigen niet denken dat ze ooit zullen ontsnappen. Ze hebben niet de macht om dat te doen. Verzamel alle mannen en cavalerie die onder uw bevel staan, zodat u de vijand van God en uw vijand kunt schrikken en anderen naast hen die u onbekend zijn maar bij God bekend. Alles wat u voor de zaak van God geeft, zal u worden terugbetaald. U zult geen onrecht worden aangedaan.

'Als ze tot vrede neigen, sluit dan vrede met hen en vertrouw op God. Hij hoort alles en weet alles.' (Qur'án, 8:59 e.v.) [nadruk van auteur]

Naast de beperking dat men niet offensief, maar alleen defensief mag strijden, zijn er ook beperkingen op wanneer men kan vechten. Oorlog is niet toegestaan tijdens de heilige maand Ramadan, behalve in de onderstaande omstandigheden:

Wanneer vechten niet toegestaan is - met een uitzondering

"Ze vragen je over de heilige maand. Zeg: 'Vechten in deze maand is een ernstige overtreding; maar anderen van het pad van God af te sluiten, Hem te verloochenen en Zijn aanbiddeers uit de Heilige Moskee te verdrijven, is veel ernstiger. in Zijn ogen. Afgoderij is erger dan bloedbad.'

"Ze zullen niet ophouden tegen je te vechten totdat ze je dwingen je geloof af te zweren - als ze daartoe in staat zijn..." (Qur'án, 2:217 e.v.)

"Afgoderij is erger dan bloedbad." Dit is best interessant.

Val degenen niet aan die berouw hebben, die hun verdragen nakomen, die asiel zoeken

"Verkondig een ellendige bestraffing af aan de ongelovigen, behalve aan die afgodendienaars die hun verdragen met u tot in detail hebben nageleefd en niemand tegen u hebben geholpen. Met dezen blijven geloven, totdat hun verdragen hun termijn hebben doorlopen. God houdt van de rechtvaardigen.

"Als de heilige maanden [Shawwal, Dhul-Qu'adah, Dhul-Hajjah en Muharram] voorbij zijn, doodt u de afgodendienaars waar u ze ook vindt. Arresteer ze, beleger ze en lig overal in een hinderlaag voor hen. bidden en aalmoezen betalen, laat ze hun gang gaan, God is vergevingsgezind en barmhartig.

"Als een afgodendienaar asiel bij u zoekt, geef hem dan bescherming zodat hij het Woord van God kan horen, en breng hem dan in veiligheid. Want de afgodendienaars zijn onwetende mensen.

"God en Zijn apostel hebben geen vertrouwen in afgodendienaars, red degenen met wie je hebt gemaakt verdragen in de Heilige Moskee. Zolang ze blijf bij u, blijf bij hen. God houdt van de rechtvaardigen."

...

Voer oorlog tegen degenen die hun eed breken en de Islam beschimpen

Maar als degenen die vrede lijken te sluiten later onthullen dat dit vals was, wordt oorlog opnieuw opgelegd:

"Maar als zij, nadat zij met u in het reine zijn gekomen, hun eed breken en uw geloof beschimpen, voer dan oorlog tegen de leiders van het ongeloof - want geen enkele eed is voor hen bindend - zodat zij kunnen ophouden.

"Wilt u niet strijden tegen degenen die hun eed hebben gebroken en hebben samengespannen om de apostel te verbannen? Zij waren de eersten die u aanvielen. Bent u bang voor hen? Zeker, God verdient uw angst meer, als u ware gelovigen bent.

Voer oorlog tegen hen: God zal hen straffen en nederig maken. Hij zal u de overwinning over hen schenken en de geest van de gelovigen genezen. Hij zal alle rancune uit hun hart verwijderen: God toont genade aan wie Hij wil. God is alwetend en wijs." (Qur'án, 9:4 e.v.)

Hier is er nog een in dezelfde geest:

"Anderen zul je vinden die zowel bij jou als bij hun eigen mensen veiligheid zoeken. Telkens wanneer ze tot oproer worden teruggeroepen, storten ze zich er halsoverkop in. Als deze geen afstand van je houden, als ze je geen vrede bieden of hun vijandigheden tegen u, grijp ze vast en dood ze waar u ze ook vindt. Over zulke mannen geven Wij u absolute autoriteit." (Qur'án, 4:91)

Gevaarlijke verzen wanneer ze alleen en uit hun verband worden genomen

Sommigen zullen echter naar de volgende citaten verwijzen en volhouden dat deze het aanvallen van ongelovigen of ongelovigen rechtvaardigen, en misschien zelfs geweld rechtvaardigen bij het verspreiden van het geloof van de islam.

"Profeet, voer oorlog tegen de ongelovigen en de hypocrieten, en handel streng met hen. De hel zal hun thuis zijn, het kwaad hun lot." (Qur'án, 66:9)

"Gelovigen, voer oorlog tegen de ongelovigen die om je heen wonen. Reageer stevig met hen. Weet dat God met de rechtvaardigen is." (Qur'án, 9:123)

Tegen elkaar opwegende verzen

Deze sterke verzen hierboven moeten worden begrepen in de context van het hele Heilige Boek, niet alleen op zichzelf. De volgende citaten wijzigen ze zeer sterk:

"Er zal geen dwang zijn in religie." (Qur'án, 2:256)

'We weten heel goed wat ze zeggen. Je zult geen dwang tegen ze gebruiken. Vermaand iedereen met de Qur'án die Mijn waarschuwing vreest.' (Qur'án, 50:45)

"Roep mensen op het pad van uw Heer met wijsheid en vriendelijke vermaning. Redeneer met hen op de meest hoffelijke manier. Uw Heer kent degenen die van Zijn pad afdwalen en degenen die op de juiste manier worden geleid het best.

*"Als je straft, laat je straf dan evenredig zijn met het onrecht dat je is aangedaan. **Maar het is het beste voor je om je onrecht met geduld te verduren.**" (Qur'án, 16:124f) [nadruk van auteur]*

"Wees hoffelijk als je ruzie maakt met de mensen van het boek [joden en christenen], behalve met degenen onder hen die kwaad doen." (Qur'án, 29:46)

Men kan alleen maar concluderen dat sommige moslims net zo nalatig zijn geweest ten aanzien van de geboden van hun eigen geloof als christenen van hun eigen leringen. Beiden voerden oorlog en werden onderdrukt in directe ongehoorzaamheid aan de leringen van hun Heilige Boeken. Wat kan er duidelijker zijn dan deze volgende instructie van de Schepper aan elke ware moslim?

Moslims moeten vriendelijk en eerlijk tegen degenen zijn die niet tegen de Islam zijn en die hen niet uit hun huizen hebben verdreven

"God verbiedt u niet vriendelijk en rechtvaardig te zijn jegens degenen die geen oorlog hebben gevoerd tegen uw religie, noch u uit uw huizen hebben verdreven. God houdt van de rechtvaardigen. Maar Hij verbiedt u om vrienden te maken met degenen die tegen u hebben gevochten vanwege uw religie en heeft u uit uw huizen verdreven of anderen ertoe aangezet dat te doen. Degenen die vriendschap met hen sluiten, zijn kwaaddoeners (Qur'án, 60:8 e.v.).

Uit hun verband gehaalde verzen

In de inleiding van dit boek werd de analogie gegeven dat deze verzen van de Qur'án als penseelstreken van een schilderij zijn. De penseelstreek heeft alleen betekenis in de context van het hele schilderij. Eén vers moet worden begrepen in de betekenis van het hele Heilige Boek.

Hier is nog een analogie om duidelijk te maken wat religieuze fundamentalisten doen als ze conclusies trekken uit een vers zonder de betekenis ervan in het licht van de hele openbaring te overwegen. Ik noem het de fout van Rodney King Videotape Lawgic. Elk klein kind kan deze beroemde videoband bekijken en je duidelijk vertellen wat daar gebeurt. Een aantal politieagenten staat over een Afro-Amerikaanse man op de grond heen en slaat hem met hun knuppels. Geen eerlijk persoon kan dat zien en zich voorstellen dat Rodney King de politieagenten aanviel en dat ze zich tegen hem verdedigden.

Er is echter één manier om aan deze voor de hand liggende conclusie te ontsnappen. En dat is de methode die de advocaten voor de verdediging van de politieagenten gebruikten. Wat ze deden was proberen de hele lopende videoband zoveel mogelijk te vermijden en in plaats daarvan de aandacht van de jury te vestigen op individuele frames van die videoband. Vervolgens probeerden ze, door te wijzen op bepaalde posities van Rodney King, te suggereren dat hij de officieren aanviel en dat ze zichzelf verdedigden. Dit wordt gedaan door te proberen de geest van de juryleden te beïnvloeden om zich voor te stellen wat de volgende reeks acties zou zijn - acties extrapoleren van slechts één bevroren frame. De juiste manier om te weten wat er werkelijk aan de hand was, zou natuurlijk zijn om de volledig lopende videoband te bekijken en daaruit een oordeel te vellen. Maar door deze lastige techniek te gebruiken om de hoofden van de juryleden zich voor te stellen waar één positie zou leiden, waren ze in staat om de voor de hand liggende conclusie die de volledig lopende videoband overbrengt, teniet te doen en tot een heel andere en onrealistische conclusie te komen.

Religieuze fundamentalisten gebruiken dezelfde truc. Ze nemen één vers uit hun Heilige Boek en bekijken het afzonderlijk van de rest van de verzen. Vervolgens

suggereren ze betekenissen ervan die in een richting gaan die in strijd is met andere verzen in datzelfde Heilige Boek. Dit is wat moderne moslimterroristen doen. Het lijkt geen twijfel dat er verzen in de Qur'án zijn die moslims opdragen om te strijden. Nog een keer:

"Profeet, voer oorlog tegen de ongelovigen en de hypocrieten, en handel streng met hen. De hel zal hun thuis zijn, het kwaad hun lot." (Qur'án, 66:9)

"Gelovigen, voer oorlog tegen de ongelovigen die om je heen wonen. Reageer stevig met hen. Weet dat God met de rechtvaardigen is." (Qur'án, 9:123)

Maar deze verzen hebben betekenis in de context van andere verzen die duidelijk maken dat deze oorlog alleen ter verdediging van de islam en moslims is. Het is van toepassing op omstandigheden waarin het bestaan en de vrijheid van godsdienst van de moslimgemeenschap worden bedreigd. Nog een keer:

"Toestemming om de wapens op te nemen wordt hierbij gegeven aan degenen die worden aangevallen, omdat hun onrecht is aangedaan. God heeft de macht om hen de overwinning te schenken: degenen die onterecht uit hun huizen zijn verdreven, alleen omdat ze zeiden: 'Onze Heer is God.' ' Als God sommige mensen niet had verdedigd door de macht van anderen, zouden de kloosters en kerken, de synagogen en moskeeën waarin Zijn lofprijzing dagelijks wordt gevierd, volkomen vernietigd zijn...' (Qur'án, 22:39)

Dit maakt duidelijk dat vechten ter verdediging van de islam, zoals de Qur'án beveelt, een daad van gerechtigheid is, geen daad van wraak, onderdrukking en tirannie. Het is net zo anders dan agressie als het geven van een geschenk anders is dan het geven van steekpenningen. Uiterlijk lijken ze op elkaar, maar in werkelijkheid zijn ze heel anders en hebben ze volledig tegenovergestelde resultaten. Onderdrukking en agressie vergroten de hoeveelheid schade, terwijl gerechtigheid het minimaliseert. Zoals God in dit citaat zegt, als sommige mannen niet in rechtvaardigheid waren opgestaan om hun gemeenschap te verdedigen tegen wrede agressieve aanvallen, zouden de plaatsen van aanbidding van alle religies waar God wordt aanbeden "volledig vernietigd" zijn. Het gebruik van geweld in dienst van gerechtigheid is constructief, terwijl het gebruik ervan bij onrecht destructief is. Degenen met culturele achtergronden waar ooit christelijke idealen werden gepropageerd en die vinden dat dit verkeerd is,

moeten alstublieft het eerste hoofdstuk lezen of herlezen en goed nadenken over de argumenten die daarin worden aangevoerd om dit punt van het legitieme en constructieve gebruik van krachtige gerechtigheid te begrijpen door een samenleving.

Dus als God zegt: *"Zoek je vijanden meedogenloos op."* (Qur'án, 4:104), is het duidelijk dat wat de Almachtige en Alwetende Met "vijanden" bedoelt, degenen zijn die het eerst aanvallen, die moslims uit hun huizen verdrijven, die hen verhinderen om te aanbidden, die niet geneigd zijn tot vrede, die geen vredesverdragen hebben die ze trouw nakomen.

Sommige moslims voeren tegenwoordig oorlog en vechten met de meest verschrikkelijke daden van onderdrukking en kwaad die je je kunt voorstellen. En ze rechtvaardigen dit door zich alleen te concentreren op de bevelen om te vechten, oorlog te voeren tegen de ongelovigen en de andere bevelen te negeren die heel duidelijk maken dat deze alleen van toepassing zijn als verdedigingsdaden waar anderen zich duidelijk verzetten tegen de islam, moslims direct aanvallen en ze uit hun huizen verdrijven. Als hun hierop wordt gewezen, zullen sommigen misschien manieren vinden om het te laten lijken alsof ze zichzelf verdedigen. En natuurlijk, als degenen die ze aanvallen zichzelf verdedigen, kan dit als aanvallend worden beschouwd en vervolgens een verdediging rechtvaardigen. Wij mensen zijn meesters in rationalisatie en kunnen onszelf voor de gek houden door zo ongeveer alles te rechtvaardigen.

Het zou gemakkelijk zijn om meegezogen te worden in de politiek van de huidige strijd van moslims tegen anderen. Maar het is de uitdrukkelijke bedoeling van de schrijver om dat te vermijden en zich strikt te houden aan de richtlijnen van de *Qur'án*, vrij van de interpretaties van moslimleiders/geestelijken, politiek, nationalisme en andere minder centrale zaken.

Het is moslims verboden om opzettelijk andere moslims te doden

"Het is onwettig voor een gelovige om een andere gelovige te doden, behalve per ongeluk." (Qur'án, 4:92)

"Hij die een gelovige met opzet doodt, zal voor eeuwig in de hel branden. Hij zal zich de toorn van God op de hals halen, die Zijn vloek op hem zal leggen en een ellendige plaag voor hem zal bereiden." (Qur'án, 4:93)

Als je het schouwspel ziet van verschrikkelijke oorlogen tussen moslims, zoals die tussen Iran en 'Irak, dan vraag je je af hoe ze dit hebben gerechtvaardigd. God wil duidelijk dat Zijn onderdanige dienaren overleven, zoals het volgende citaat laat zien.

"Hij was het die een einde maakte aan de vijandelijkheden tussen jullie in de vallei van Mekka nadat Hij jullie de overwinning op hen had gegeven. God keek naar al je acties.

"Dat waren de ongelovigen die u van de Heilige Moskee hebben uitgesloten en hebben voorkomen dat uw offeranden hun bestemming bereikten. Maar uit angst dat u gelovige mannen en vrouwen die u onbekend waren onder de voet zou hebben gelopen en zo onwetende schuld voor hun rekening zou hebben gekregen, zou God hebben beval u om het met hen uit te vechten, maar Hij heeft het zo verordend dat Hij zou brengen wie Hij wil in Zijn genade. Als de gelovigen apart van hen hadden gestaan, zouden Wij de ongelovigen streng hebben gestraft." (Qur'án, 48:24 e.v.)

Als twee groepen moslims toch met elkaar vechten, dan krijgen moslims het bevel om te proberen vrede tussen hen te stichten. Als een van hen de agressor is, moeten ze eerst tegen de agressors vechten totdat ze zich onderwerpen en dan proberen vrede te sluiten:

"Als twee partijen van gelovigen de wapens opnemen tegen elkaar, sluit dan vrede tussen hen. Als een van hen agressie tegen de ander begaat, vecht dan tegen de agressors totdat ze zich onderwerpen aan Gods oordeel. Als ze zich onderwerpen, sluit dan vrede tussen hen in rechtvaardigheid en gerechtigheid. God houdt van degenen die gerechtigheid uitoefenen." (Qur'án, 49:9)

Hoewel God moslimmannen aanmoedigt om te strijden voor de verdediging van de islam, is het duidelijk dat het diepere doel van onze Schepper is om vrede onder mensen tot stand te brengen. De defensieve strijd is gerechtigheid, wat

slechts een middel is om de schade te minimaliseren die wordt aangericht door degenen die gewelddadig aanvallen en zich verzetten tegen de islam.

"Wat u van uw Heer is geopenbaard, zal zeker de slechtheid en het ongeloof van velen van hen doen toenemen. Ze verspreiden het kwaad in het land, maar God houdt niet van de boosdoener." (Qur'án, 5:65)

Jihad

Er wordt tegenwoordig veel gesproken over *jihad*. Het is gelijkgesteld met heilige oorlog. In werkelijkheid betekent dit Arabische woord "strijd" of "inspanning" en wordt het meestal toegepast op strijd in en voor de Zaak van de islam. Het kan verwijzen naar de strijd om iemands lagere natuur te overwinnen en de geboden en wetten van God te gehoorzamen. Maar meestal verwijst het naar de strijd om de islam te verdedigen en vooruit te helpen. Dat wil zeggen dat *jihad* onder bepaalde omstandigheden een heilige oorlog kan zijn, maar ook een bredere betekenis kan hebben.

De citaten uit de *Qur'án* hier over oorlog en strijd gaan over alle citaten die deze schrijver in dat Heilige Boek kon vinden. Er zijn een paar anderen die de punten in deze citaten herhalen. Dit maakt duidelijk dat wat hier is compleet of bijna compleet is en geen bevooroordeelde bedekking is van slechts enkele ervan.

Problemen met moslims die oorlog voeren in dit moderne tijdperk

Afgezien van het voor de hand liggende punt dat sommige moslims de delen van de *Qur'án* negeren die erop staan dat een moslimoorlog alleen defensief moet zijn, zijn er in deze moderne tijd, zo'n duizend vier honderd jaar sinds de vroegste dagen van de islam. Een daarvan is dat er veel instructies in de *Qur'án* staan die alleen van toepassing lijken te zijn op de situatie van moslims in die zeer vroege omgeving van het Arabische schiereiland en mogelijk in de buurt. Islamitische heilige oorlog zou een van deze kunnen zijn. De andere is dat als er een nieuwe openbaring van God heeft plaatsgevonden, het de geboden van de nieuwe openbaring zijn die in praktijk moeten worden gebracht. De oude wetten en geboden zijn niet langer van toepassing, tenzij ze worden bekrachtigd door de

nieuwe openbaring. Sommige geboden en wetten van de islam zouden zijn ontworpen voor meer primitieve sociale omstandigheden waar er geen formele instellingen waren voor het uitvoeren van gerechtigheid, zoals rechtbanken en een politiemacht. Laten we dit nader bekijken.

Welke bevelen waren slechts van toepassing in de eerste dagen van de Islam?

Het is heel duidelijk dat veel instructies en verklaringen die informatie in de *Qur'án* overbrengen, alleen van toepassing zijn op de dagen dat Mohammed leefde en alleen op de specifieke situaties die op het Arabische schiereiland te vinden zijn. Laten we eens kijken naar enkele van deze.

Woestijn-Arabieren overtreffen anderen in ongeloof en huichelarij

"De woestijn Arabieren overtreffen anderen in ongeloof en huichelarij en hebben meer reden om onwetend te zijn van de wetten die God aan Zijn apostel heeft geopenbaard. Maar God is alwetend en wijs. ..."

"Toch zijn er anderen onder de woestijn Arabieren die in God en de laatste Dag geloven ..." (Qur'án, 9:97f)

"De Arabieren van de woestijn verklaren: 'Wij zijn echte gelovigen.' Zeg: 'Gelovigen zijn jullie niet. Zeg liever: 'Wij belijden de Islám', want het geloof heeft nog geen weg gevonden naar jullie harten...' (Qur'án, 49:14 e.v.)"

Kan men echt zeggen dat dit nu waar moet zijn? Of tenminste duizend jaar na de tijd van Mohammed? Zeker, de omstandigheden veranderen in de loop van de tijd en de woestijn-Arabieren (van wie velen de woestijn hebben verlaten om in moderne steden te werken) hebben minder reden "onwetend te zijn van de wetten die God aan Zijn apostel heeft geopenbaard". Kan men echt zeggen dat nu, ongeveer 1400 jaar later, de woestijn-Arabieren meestal nog steeds zonder geloof zijn, dat ze alleen de islam belijden?

Dood je kinderen niet uit angst voor gebrek

"Je zult je kinderen niet doden uit angst voor gebrek. [Dawood: Een toespeling op de pre-islamitische gewoonte om ongewenste pasgeboren meisjes levend te begraven.] We zullen voor hen en voor jou zorgen. Hen doden is een grote zonde." (Qur'án, 17:31)

Is dit echt van toepassing op enige tijd nadat de islam stevig verankerd was in de Arabische wereld?

Joden en heidenen waren de meest onverzoenlijke mensen, de christenen de minste

"Je zult ontdekken dat de meest onverzoenlijke mannen in hun vijandschap jegens de gelovigen de Joden en de heidenen zijn en dat degenen die in genegenheid het dichtst bij hen staan degenen zijn die zeggen: 'Wij zijn christenen.' Dat komt omdat er priesters en monniken onder hen zijn en omdat ze vrij zijn van trots.

"Als ze luisteren naar wat aan de apostel is geopenbaard, zie je dat hun ogen zich vullen met tranen als ze de waarheid ervan herkennen..." (Qur'án, 5:82)

Dit gold misschien voor de joden, heidenen en christenen van het Arabische schiereiland in die dagen, zo lang geleden. Maar in een later tijdperk, in Europa, reageerden christenen over het algemeen helemaal niet op de openbaring van Mohammed. Duizenden christelijke mannen naar het Heilige Land sturen tijdens de kruistochten om tegen moslims te vechten, staat ver af van het feit dat "hun ogen zich vullen met tranen als ze de waarheid erkennen". De islam veroverde Spanje en Sicilië (met de meeste beschaafde, verlichte en indrukwekkende resultaten), maar de rest van Europa vocht krachtig tegen de moslims, vooral bij de Pyreneeën die Spanje scheiden van de rest van Europa. In de Renaissance nam Europa ruimschoots deel aan de intellectuele en materiële vrucht van de Boom van de Islam (al onze kennis van de Griekse filosofie, wiskunde en wetenschap kwam via de Arabische vertalingen), maar het verwierp resoluut de Boom zelf en het Zaad, Mohammed, van waarin het groeide. Het is duidelijk dat deze uitspraak van toepassing is op de tijd waarin Mohammed leefde.

Diverse adviezen over Mohammed, Zijn vrouwen en Zijn volgelingen

"Profeet, zeg tegen uw vrouwen: 'Als u dit leven en al zijn opsmuk zoekt, kom, ik zal voor u zorgen en u eervol vrijlaten. Maar als u God en Zijn apostel en de verblijfplaats van het hiernamaals zoekt, weet dan dat God een rijke beloning heeft voorbereid voor degenen onder jullie die goede werken doen.' (Qur'án, 33:28)

"Profeet, Wij hebben u de vrouwen gewettigd aan wie u een bruidsschat hebt verleend en de slavinnen die God u als buit heeft gegeven; de dochters van uw ooms van vaderszijde en van moederszijde en van uw tantes van vaderszijde en van moederszijde die met u zijn gevlucht en elke gelovige vrouw die zichzelf aan de profeet geeft en die de profeet ten huwelijk wil nemen. [Mohammed had toen negen vrouwen, met uitzondering van slavinnen.] Dit voorrecht is alleen van jou, en wordt aan geen enkele andere gelovige verleend." (Qur'án, 33:50).

Nogmaals, de baas van een hond of kat is niet onderworpen aan de regels die aan zijn of haar huisdieren worden opgelegd. Dat alle katten 's nachts het huis uit moeten, betekent niet dat de baas dit ook moet doen. De Profeet van God neemt geen vrouwen als gevolg van lust en hebzucht. Vaak was het bedoeld om hen te beschermen en te verheffen. Degenen die zich verontwaardigd voelen dat de Profeet van God niet onderworpen is aan de regels die God oplegt aan de mensheid in het algemeen, zijn er niet in geslaagd de immense kloof te begrijpen die er bestaat tussen een Profeet van God en een gewoon persoon. Dat de Profeet een menselijke positie met ons deelt, betekent niet dat dat alles voor hem is. Er is nog iets meer -- iets dat ver uitstijgt boven wat een mens kan bevatten. Anders zouden ze de intense en aanhoudende vervolging nooit met zo'n moed en onwankelbaar principe kunnen doorstaan. Wij mensen lijken op apen zoals gorilla's en orang-oetans, maar er is een verschil in geest dat ons mensen in staat stelt beschavingen op te bouwen en naar de maan te gaan, iets waar apen nog niet eens mee begonnen zijn omdat de menselijke geest gewoon niet bestaat in die dierlijke lichamen die zo op ons lichaam lijken. We hebben iets ongeziens, een begripdend menselijk verstand en hart dat de apen niet hebben, en de profeten van God hebben een spirituele natuur die ver boven hun menselijke natuur staat die het menselijk verstand en hart op geen enkele manier kan begrijpen of aanvoelen. Louter gelijkenis van fysieke verschijning is geen bewijs van een identieke aard. Het betekent alleen dat de profeten en mensen een

menselijke natuur delen, net zoals mensen en apen de dierlijke natuur delen. Bahá'u'lláh heeft hier een wonderbaarlijke verklaring voor in het boek waarnaar eerder werd verwezen, de Kitab-i-Iqan of het Boek van Zekerheid. Maar het zou afleiden van ons punt hier om te veel af te leiden door er uit te citeren. Dit alles betekent niet dat de profeten gelijk zijn aan God. Zoals ze allemaal bekennen, staan ze ver, ver beneden de Schepper. Dat de Profeten van God ver boven ons staan en toch ver beneden God getuigt van hoe ver God boven ons staat. De *Qur'án* benadrukt hun menselijke positie, misschien als tegenwicht tegen een eerdere neiging van de religieuzen om hun profeet gelijk te stellen aan God. Hier is nog een passage gericht op de tijd van Mohammed.

"Gelovigen, ga de huizen van de Profeet niet binnen voor een maaltijd zonder te wachten op de juiste tijd, tenzij je toestemming hebt gekregen. Maar als je wordt uitgenodigd, ga dan naar binnen en als je hebt gegeten, ga je weg. Doe geen vertrouwde gesprekken, want dit zou de Profeet irriteren en hij zou zich schamen om u te verzoeken te gaan, maar voor de waarheid schaamt God zich niet. Als u zijn vrouwen om iets vraagt, spreek dan van achter een gordijn tot hen. Dit is kuiser voor uw harten en hun harten.

"Je mag geen kwaad spreken over Gods apostel, noch zul je ooit zijn vrouwen na hem trouwen; dit zou een ernstige overtreding zijn in de ogen van God. Of je ze nu verbergt of openbaart, God heeft kennis van alle dingen.

"Het zal geen belediging zijn voor de vrouwen van de Profeet om ontsluit te worden gezien door hun vaders, hun zonen, hun broers, de zonen van hun broers, de zonen van hun zusters, hun vrouwen of hun slavinnen." (Qur'án, 33:5)

Instructies over het omgaan met afgodendienaars

"Als een afgodendenaar asiel bij u zoekt, geef hem dan bescherming zodat hij het Woord van God kan horen en breng hem dan in veiligheid. Want de afgodendienaars zijn onwetende mensen.

"God en Zijn apostel stellen geen vertrouwen in afgodendienaars, behalve degenen met wie u verdragen hebt gesloten in de Heilige Moskee. Zolang zij bij u blijven, blijf bij hen. God houdt van de rechtvaardigen."

[In het origineel staat hier geen bron bij vermeld. Vertaler]

Het Arabische schiereiland en een groot deel van de wereld eromheen, was in die oude tijden gevuld met afgodendienaars. Maar weinigen aanbidden nog steeds afgoden. Deze instructie is zeker in de eerste plaats van toepassing op die vroege dagen van de islam. Misschien is er een bepaalde betekenis waardoor we moderne westerlingen "afgodendienaars" kunnen noemen, omdat ze geld en hun popmuziek en film "idolen" "afgoden". Of we zouden figuurlijk kunnen verwijzen naar verschillende moderne materialistische ideologieën zoals communisme, nationalisme en racisme als afgoden van seculier 'geloof' en toewijding die het echte religieuze geloof hebben vervangen. Maar dit brengt het woord "afgodendenaar" zeker veel verder dan de voor de hand liggende betekenis van de *Qur'án* hier.

Slavernij

Overweeg de wetten en geboden van de *Qur'án* met betrekking tot slavernij:

*"Het is geen gerechtigheid dat jullie je gezicht naar het oosten en het westen wenden; maar rechtvaardig is hij die gelooft in Allah en de Laatste Dag en de engelen en de Schrift en de profeten en uit liefde voor Hem rijkdom geeft aan verwanten en aan wezen en de behoeftigen en de reiziger en aan hen die vragen en **om slaven vrij te laten** en de juiste aanbidding in acht nemen en de armen betalen. En degenen die hun verdrag houden wanneer ze er een maken en de geduldige in verdrukking en tegenspoed en tijd van stress. Dat zijn zij die oprecht zijn. Dat zijn de Allah-vrezende. (Pickthal, *Qur'án*, 2:177) [nadruk van auteur]*

*"... Hij die per ongeluk een gelovige doodt, moet **één moslimslaaf vrijlaten** en bloedgeld betalen aan de familie van het slachtoffer, tenzij ze ervoor kiezen om het als aalmoes weg te geven..." *Qur'án*, 4:92) [nadruk van auteur]*

*"God zal u niet straffen voor datgene wat onopzettelijk in uw eden staat. Maar Hij zal u ter verantwoording roepen voor de eden die u plechtig zweert. De straf voor een gebroken eed is het voeden van tien behoeftige mannen met voedsel zoals u normaal offert aan uw eigen volk, of de kleding van tien behoeftige mannen, of **de vrijlating van één slaaf**. ..." (*Qur'án*, 5:89) [nadruk van auteur]*

"... Wat betreft degenen van uw slaven die hun vrijheid willen kopen, laat hen vrij als u enige belofte in hen vindt en schenk hun een deel van de rijkdom die God u heeft gegeven.

"Gij zult uw slavinnen niet tot prostitutie dwingen om geld te verdienen, als ze hun kuisheid willen behouden. Als iemand hen dwingt, zal God vergevengszind en genadig jegens hen zijn." (Qur'án, 24:33 e.v.)

*"Degenen die van hun vrouw scheiden door dit te zeggen, en daarna hun woorden intrekken, zullen **een slaaf [Dawood: als straf] vrijlaten** voordat ze elkaar weer aanraken..." (Qur'án 58:3) [nadruk van auteur]*

*"Ah, wat zal u duidelijk maken wat de verhoging is! - (Het is) om **een slaaf te bevrijden** en te voeden op de dag van de honger en een wees of naaste verwanten, of een arme stakker in ellende, om tot hen te behoren die geloven en elkaar aansporen tot volharding en elkaar aansporen tot medelijden." (Pickthall, Qur'án, 90:12 e.v.) [nadruk van auteur]*

Is het gebod om een gelovige slaaf te bevrijden als straf voor bepaalde overtredingen werkelijk van toepassing op de huidige omstandigheden? Hoeveel moslims hebben tegenwoordig slaven? Kunnen we nog steeds volhouden dat slavernij een geldig instituut is? Jezus en Mohammed spraken nooit tegen de instelling van de slavernij zelf. Integendeel, ze drongen er bij ons op aan vriendelijk te zijn voor slaven, om hen eerlijk en rechtvaardig te behandelen. Maar vandaag is er over de hele wereld het gevoel, zelfs onder sommige moslims, dat slavernij tot het verleden behoort en niet langer past in onze wereld van nu. Dit zou ons moeten suggereren dat God nu een nieuwe reeks instructies voor de wereld zou kunnen hebben.

De minderwaardigheid van vrouwen

Kunnen we nog steeds volhouden dat mannen gezag over vrouwen hebben en inherent superieur zijn aan vrouwen, zoals de christelijke en islamitische openbaringen beweren?

"Mannen hebben gezag over vrouwen omdat God de ene superieur heeft gemaakt aan de andere en omdat ze hun rijkdom uitgeven om ze te onderhouden. Goede

vrouwen zijn gehoorzaam. Ze bewaken hun onzichtbare delen omdat God ze heeft bewaakt. Wat betreft degenen voor wie je bang bent of ongehoorzaamheid vreest, verman ze en stuur ze naar aparte bedden en sla ze. Als ze je gehoorzamen, onderneem dan geen verdere actie tegen hen. God is hoog, oppermachtig." (Qur'án, 4:34 e.v.)

Wat is er met onze wereld gebeurd dat zovelen in zelfs de meest afgelegen uithoeken van de planeet sterk het gevoel hebben dat in deze tijd de samenleving in veel grotere mate zal worden verheven wanneer vrouwen gelijkheid bereiken met mannen? Een bedachtzaam persoon zou zich beginnen af te vragen of God niet een nieuwe openbaring had gezonden met nieuwe leringen over de gelijkheid van de seksen, de afschaffing van de instelling van slavernij, universele opvoeding en zoveel andere hoogstaande idealen die nu alles behalve de meest primitieve, conservatieve en resistente regio's van onze wereld. Heeft de in het oog springende realiteit dat een aantal naties vrouwelijke leiders met grote bekwaamheid hebben gehad, de geesten niet ertoe aangezet zich af te vragen wat er werkelijk in onze wereld gebeurt? Een van deze vrouwelijke leiders leidde zelfs een moslimnatie!

Een oude opvatting van het universum

De *Qur'án* spreekt tot mensen in overeenstemming met het begrip van de tijd. Als God tot mensen uit de oudheid sprak in overeenstemming met onze moderne, meer wetenschappelijke kijk op wat de hemel en de aarde zijn, suggererend dat de sterren gigantische zonnen zijn die meer dan een miljoen keer zo groot zijn als de aarde – wat een ronde bal is die door de ruimte snelt rond onze zon – en dat deze sterren verstrooid zijn door een enorme leegte van de ruimte die ver buiten ons voorstellingsvermogen reikt, zouden die mensen hebben gelachen en volgehouden dat een dergelijk begrip belachelijk was. Hoe duidelijk was het voor hen dat de aarde plat is, dat de zon en de maan groter zijn dan de sterren, die kleine lichtpuntjes zijn en dat het de zon is die om de aarde draait en niet omgekeerd! Misschien zullen de mensen van een tijd over duizenden jaren lachen om onze huidige kijk - die de meesten van ons als feilloos correct beschouwen - en zich afvragen dat we zo onwetend konden zijn, net zoals we de opvattingen van de ouden zien. Dus God moet spreken in overeenstemming met het begrip van de tijd:

"We spreiden de hemel uit als een baldakijn en voorzagen het van steun, maar van zijn tekenen zijn ze achteloos." (Qur'án, 21:32)

"...Als We willen, kunnen We in de aarde onder hun voeten instorten of fragmenten van de lucht op hen laten vallen..." (Qur'án, 34:9)

Als God een nieuwe openbaring zou sturen die dichter bij onze tijd staat, zou Hij zeker spreken in termen van ideeën die we nu realistisch vinden en een taal gebruiken die geschikt is voor deze tijd. Moeten deze oude kijk op de werkelijkheid nog op de juiste manier worden vastgehouden?

Dus, als het duidelijk waar is dat bepaalde delen van de *Qur'án* het meest spreken over de omstandigheden die in de dagen van Mohammed heersten, met name op het Arabische schiereiland, kunnen we dan niet verwachten dat er andere instructies in dat Heilige Boek staan die, hoe passend ze ook zijn, voor het leven in de woestijnnaties van het Midden-Oosten van die tijd waren en niet zo geschikt zijn voor het moderne leven? Het is erg moeilijk om deze citaten uit de *Qur'án* net hierboven over oorlog en strijd te lezen zonder het gevoel te hebben dat ze te maken hebben met situaties betreffende opstandige afgodische stammen die erop uit zijn het geloof van Mohammed uit hun wereld te wissen en dat ze niet zo goed geschikt zijn voor onze moderne wereld 1400 jaar later. Als je ze leest met een onbevooroordeelde en niet-geïndoctrineerde geest, is dit zeker de conclusie die je moet trekken.

Het is nogal moeilijk voor te stellen dat het bevel: *"Profeet, voer oorlog tegen de ongelovigen en de huichelaars en handel streng met hen."* (*Qur'án, 66:9*) van toepassing is op alles behalve die vroege dagen. "Hypocrieten" waren een bepaalde groep zogenaamde moslims die in die tijd geloofden, maar die er innerlijk tegen waren en geen geloof of echt geloof in de waarheid van de islam hadden. Elke religie heeft zijn hypocrieten. Kan het ook zijn dat andere uitspraken over gewelddadige oorlogen tegen ongelovigen en hypocrieten ook het meest geschikt zijn voor die vroegste dagen van de islam en veel minder geschikt zijn voor onze moderne wereld nu we via onze regeringen rechtsinstellingen hebben die de religieus onderdrukten kunnen verdedigen?

Heeft een nieuwe openbaring met nieuwe geboden de openbaring van Mohammed vervangen?

Alleen al de suggestie hiervan is in veel moslimlanden en -gebieden zeer gevaarlijk. Zelfs de mogelijkheid erkennen dat God een nieuwe openbaring aan de wereld heeft gezonden zou betekenen dat de islam in dezelfde verhouding staat tot dit nieuwe geloof als het christendom en het jodendom tot de islam: wáár voor de vergangenheid, maar achterhaald en niet langer geschikt voor de behoeften van een modernere tijd. Er is niets absurds of dwaas aan het onderzoeken van de mogelijkheid dat de Schepper van het Universum een andere Profeet naar onze wereld heeft gestuurd. In feite lijkt het uitkijken naar zo'n immens belangrijke gebeurtenis een belangrijke leerstelling van de meeste religies.

Zoals Jezus aangaf, als je de tekenen van de lente ziet - de bomen die bloeien met bloemen, de koude winter die plaats maakt voor warmer weer, de rivieren die zich vullen met gesmolten water van de bergsneeuw - weet je dat er een nieuwe lente aankomt. Als je de lucht ziet oplichten na een donkere nacht, als de vogels beginnen te zingen en de hanen luid kraaien, weet je dat er een nieuwe dag gaat beginnen. Op dezelfde manier zien we, als we onze wereld rondkijken, zoveel tekenen van een nieuwe geest die door de aderen van het menselijk leven pulseert. Slavernij is niet langer geaccepteerd als een legitieme instelling. Zovelen erkennen nu dat onze samenlevingen er baat bij hebben als vrouwen samen met mannen mogen dienen en alle talenten en vaardigheden mogen gebruiken die zich voorheen niet mochten ontwikkelen. Wetenschap en technologie bloeien tot een verbazingwekkende mate en bieden nieuwe transport- en communicatiemiddelen die de wereld in één huis hebben samengebracht, hoe weinig we ook hebben geleerd om goed samen te leven met onze nieuwe burens over de hele planeet. Overal waar we kijken zien we de tekenen van een nieuwe geest die oude opvattingen en instellingen afbreekt en nieuwe opricht. Waar komt het allemaal vandaan? Zulke dingen gebeuren niet "zomaar". Ze hebben oorzaken. Een denkend mens zou zeker uitkijken naar een nieuwe openbaring van God. Er is niet één grote religie die niet de volgende openbaring voorzegt, evenals een grote openbaring die het Koninkrijk van God op aarde tot stand zal brengen. Zoals later in een hoofdstuk over de Metaforen van de Eindtijd zal worden aangetoond, vertelt de *Qur'án* vrij krachtig over die volgende openbaring – maar in verholde en symbolische taal.

Als je kijkt naar de nieuwe religies die deze dagen opduiken, is er zeker geen tekort aan eisers om de nieuwe openbaring van God te zijn. Maar het was hetzelfde in de dagen van de verschijning van Jezus en net daarna: zoveel mysterie religies en sekten waren er in overvloed. Zowel het mithraïsme als het manicheïsme, zeer populaire religies van het Romeinse rijk, hadden hun stichters die maagdelijke geboorten en zelfs opstandingen na de dood zouden hebben gehad. Alleen een zeer scherpzinnig hart en geest zou hebben kunnen erkennen dat één kleine, obscure en onopvallende religie Europa zou hebben veroverd, terwijl alle veel meer populaire religies van die tijd gewoon verdwenen waren (hoewel, veel van hun ceremonies, sacramenten, priesterhiërarchieën, kledingstukken, gebruiken, gewoonten en tradities komen nog steeds voor in de katholieke en orthodox-christelijke kerken). Eén zaadje onder velen heeft het potentieel voor immense groei – omdat het van de Schepper is – terwijl alle andere verwelken omdat ze het product zijn van menselijke verbeeldingskracht, of oude religies zijn die uiterlijk zijn gestorven maar nog steeds worden ondersteund, alle vermogen om de wereld te veranderen verloren hebben. De wereld is nu gevuld met aanvragers van deze hoge rang.

Het dier gaat rechtstreeks naar het soort plant dat het op dit moment nodig heeft, zijn reukzin leidt het daarheen. Hij snuffelt onderweg aan alles, maar gaat door totdat hij degene ontdekt die hij echt wil en nodig heeft. Sommige mensen hebben een innerlijk spiritueel gevoel dat hen naar het doel van hun zoektocht leidt. Ze kunnen ruiken wat van God is en wat niet. Mensen die, zoals de *Qur'án* beschrijft, "gelovigen" zijn, zijn op die manier potentieel zelfs voordat ze ooit horen waar hun hart naar dorst. Ze snuffelen hier en daar tussen alle kandidaten en gaan teleurgesteld door tot ze op een dag goud bereiken. "Dit is waar ik de hele tijd naar op zoek was! Ik heb dit altijd geloofd!" ze zeggen. De potentiële gelovige wordt de gerealiseerde gelovige. Zoals de *Qur'án* herhaaldelijk zegt, heeft God hen de hele weg geleid, net zoals Hij de ongelovigen misleidt.

En anderen zijn alleen op zoek naar een handig sociaal programma van vrienden, een geruststellend geloof of het gevoel dat iemand gered, speciaal, uitverkoren en geselecteerd is om zich superieur te voelen aan anderen. Er zijn talloze religies en denominaties van religies in de buurt om hun "religieuze behoeften" te bevredigen en hen het gevoel te geven "uitverkoren" en "gered" te zijn. Sommige van deze religieaanhangers komen zelfs per ongeluk in Gods huidige religie

terecht omdat het toevallig langskwam en die "religieuze behoeften en wensen" bevredigde. Maar ze dorstten nooit naar de Waarheid, naar de werkelijkheid, naar God; ze snakten naar de vervulling van hun "behoefte en wensen". Ze wilden iets om hen een goed gevoel te geven, om hun verlangens te vervullen en eenzaamheid te verminderen, om een leuke sociale club te hebben met veel leuke vrienden om mee te doen voor potluck-diners, sociale uitjes, symbolische service aan de armen en behoeftigen, enzovoort. Ze willen een "feel good" religie. Sommigen gaan voor de denominatie met de beste zang. Na preken op zondag of zaterdag of wanneer dan ook, voelen ze zich goed, heilig en verheven. Dan gaan ze terug naar hun gebruikelijke goddeloze en wereldse leven. Hun religie is niet hun leven; het is slechts een deel ervan dat ze ervoor zorgen dat ze niet te ver gaan en hen domineren. Ze krijgen wat ze willen. Ze maken goede testen voor de echte gelovigen.

"Vermijd degenen die hun geloof als een sport en een tijdverdrijf behandelen en verleid worden door het leven van de wereld. Verman hen hiermee opdat hun ziel niet verdoemd wordt door hun eigen zonden..." (Qur'án, 6:70)

Er zijn duizend religies en sekten, sommige bijna op maat gemaakt voor speciale persoonlijke behoeften en verlangens, wachtend op hen. Maar iemand die op zoek is naar God, naar de waarheid, naar de realiteit, is klaar om door de hel te gaan om in deze hemel te komen. Niets anders zal hem tevreden stellen! Zijn spirituele neus leidt hem of haar geleidelijk, pijnlijk, met strijd en zoeken naar het doel van zijn zoektocht. Zo iemand vindt het ene Geloof dat door een Openbaring van God is neergedaald. Deze schrijver heeft mensen gekend die een uur door de stad reden op zoek naar het exacte voedsel dat ze wilden, maar het niet helemaal konden vinden. Dan vinden ze het na enig zoeken. Hetzelfde geldt voor het vinden van de Waarheid waar het hart van een echte zoeker naar verlangt.

Deze twee algemene categorieën zoekers omvatten echter nog steeds slechts een kleine minderheid van leden van religieuze groeperingen. Veel mensen zijn helemaal geen zoekers. Ze volgen gewoon blindelings de religie waarin ze toevallig geboren zijn. Ze worden op jonge leeftijd geïndoctrineerd en leren dat de religie van de mensen van hun cultuur de enige juiste is. Dit stellen ze niet in vraag. Wat betekent dat ze niet denken. Er zijn maar weinig mensen die echt denken. Ze leren gewoon **wat** ze moeten denken, wat betekent wat ze moeten geloven. Dus als de persoon toevallig in Saoedi-Arabië of Syrië is geboren, dan is

hij een moslim en kan hij zich niets anders voorstellen. Als ze in Thailand is geboren, dan is ze boeddhist en weet ze zeker dat dit de enige geldige en mogelijke religieuze waarheid is. Als hij is opgegroeid in een christelijk gezin of een christelijk milieu, dan voelt hij zich, na al die jaren van indoctrinatie over wat waar is, ervan verzekerd dat de specifieke versie van het christendom die hij heeft geleerd de absolute en definitieve waarheid is, dat hij naar de hemel gaat als een geredde favoriet van God en alle anderen zijn voorbestemd om het meest pijnlijk in het vuur te bakken.

Dit is waar het grootste deel van de wereld nu is, en waar het al duizenden jaren is. Het is een belangrijke oorzaak van oorlog en bloedvergieten. Dit is de reden waarom hindoes en moslims in India elkaar vermoorden in volledige strijd met de geest van hun religies. Als ze echt naar de waarheid hadden gezocht en niet blindelings hadden geloofd in welke religie ze ook waren geboren, zouden ze hun religie niet zo vreselijk te schande maken. Krishna en Mohammed staan in volledige harmonie en liefde, terwijl sommige van hun volgelingen woeste wolven zijn. Mohammed en Krishna schamen zich zeker voor deze volgelingen.

Zulke mensen zijn als computers of robots; alles wat ze nodig hebben is om geprogrammeerd te worden en daar gaan ze - zonder enige twijfel, zonder enige zoektocht naar de Waarheid, zonder enige vragen, zonder zelfs maar de geringste eigen gedachten! (Waarvoor heeft God ons deze geest gegeven?) En dan, wanneer ze een andere persoon ontmoeten die net als zichzelf is, maar die is geïndoctrineerd om te geloven dat een andere religie waar is, redetwisten ze, maken ze ruzie en vechten ze zelfs. Dit is blind, onwetend geloof en onwaardig voor iedereen die beweert bezorgd te zijn over God en de Waarheid. In feite is het iemand onwaardig die als mens kan worden beschreven, omdat het unieke kenmerk waarmee een mens zich onderscheidt van alle dieren, zijn vermogen is om te denken, te redeneren en te zoeken naar de Werkelijkheid. Als we niet voor onszelf kunnen denken en zelf kunnen zoeken naar wat waar, juist en echt is, welke kwaliteit is het dan in ons die ons onderscheidt van de dieren?

Wanneer daarentegen een groep ware zoekers elkaar ontmoeten, zijn ze het eens en eensgezind omdat ze niet beweren de volledige waarheid te hebben; ze zijn er naar op zoek. En aangezien er maar één Werkelijkheid hoog boven ons allen is, zal degene die de Waarheid zoekt dichterbij alle anderen komen die haar zoeken. Het is maar één doelpunt. Het is alsof honderden mensen worstelen om de top

van een hoge berg te bereiken, elk hun eigen pad volgend. Hoe dichterbij hun doel komen, hoe dichterbij elkaar komen. En als ze eindelijk de top bereiken, zijn ze allemaal samen. Er is maar één God, maar één Waarheid, maar één Religie, maar één Werkelijkheid. Maar het is ver boven ons. Onwetend geïndoctrineerd fanatisme kweekt verdeeldheid, strijd en problemen, terwijl een verlichte zoektocht naar de waarheid harmonie, liefde en eenheid voortbrengt.

Dit is de reden waarom de meeste christenen geen echte christenen zijn, de meeste hindoes zijn niet echt volgelingen van Krishna en de andere avatars, de meeste boeddhisten geloven niet echt in Boeddha, de meeste joden weten niet echt wie Mozes is, de meeste moslims zijn niet echt moslims en misschien waarom velen die zichzelf bahá'ís noemen, niet echt bahá'ís zijn. Het is de reden waarom zoveel van deze religieaanhangers niet echt de leringen en geboden van hun religie volgen, waarom ze vechten en argumenteren in plaats van de leringen van Krishna, Boeddha, Mozes, Jezus, Mohammed en Bahá'u'lláh te volgen om samen te werken, nederig en vrede sluiten. Het is niet hetzelfde als lid worden van een club waar je vrienden, familie of burenlid van zijn. Kostbare diamanten zijn zeldzaam en verborgen; doffe stenen van weinig waarde komen veel voor en zijn overal te zien.

Wat interessant dat de meesten in Thailand boeddhist zijn, de meesten in Irak moslim zijn, de meeste in India hindoe. Suggereert zo'n verspreiding dat mensen op zoek zijn naar wat Gods Wil nu is? Hoeveel van hen hebben echt nagedacht over de kwestie van religie - genoeg om zich af te vragen, te zoeken en vragen te stellen als "Wat als ik in Vietnam of China of Tibet geboren zou zijn? Waar zou ik dan in geloven?" Maar zulke vragen komen niet op bij degenen die niet op zoek zijn naar de Waarheid, die nooit hebben geleerd na te denken of zich af te vragen of belangrijke vragen te stellen. Ze willen zich gewoon op hun gemak, voldaan, tevreden voelen. Ze willen een God die onderdanig en gehoorzaam is aan hun wensen en gebeden. Ze bidden en vragen om een kind, of bakken met geld, of om te winnen met gokken, of om aan hun kant te staan om een oorlog of een veldslag te winnen, of om een vriendje te vangen, of wat dan ook. Ze verwachten dat een gehoorzame God weet wie de baas is. Ze willen een God die zich nederig overgeeft en hun alles geeft waar ze om vragen.

En als de Almachtige en Majestueuze Heer van het Universum besluit hun egoïstische en kleinzielige gebeden niet te beantwoorden, als Hij besluit dat zij

het zijn die moeten gehoorzamen en zich onderwerpen aan Zijn Bevel, dan worden ze boos en bedreigen ze zelfs de God die ze vleien, pleiten met, onderhandelen met en porren met het niet doen van Zijn Wil. Heb je die boze man zien schreeuwen en tekeergaan tegen het Mariabeeld bij de kathedraal omdat het hem niet liet winnen met gokken? – voor het niet "doorkomen" van de "deal" die hij eerder met het beeld maakte? Heb je die dame offers zien brengen aan een klein heiligdom en zo lief sprekend in de hoop de Heer van het Universum over te halen en te vleien om haar die aardige jongen te brengen die ze leuk vindt? – of misschien een baby? Dit is het egoïstische kind dat tevreden wil zijn, niet de volwassen volwassene die verlangt naar realiteit en waarheid.

Geen mens kan een ander naar de Waarheid leiden, of iemand op een fundamentele manier veranderen. Echte religieuze inspanningen zijn een kwestie van het potentieel in een persoon naar boven halen. Het sinaasappelzaad zal geen druiven of bananen voortbrengen. Het watermeloenzaad zal geen appels produceren - zelfs niet door de meest vurige inspanningen. Nog een keer:

"Het lot van elke man hebben we om zijn nek gehangen." (Qur'án, 17:12)

"... Niemand kan degenen leiden die God op een dwaalspoor heeft gebracht." (Qur'án, 13:34)

"Je kunt de doden niet naar je laten luisteren, noch kun je de doven je roep laten horen als ze zich omkeren en geen acht slaan; noch kun je de blinden uit hun dwaling leiden. Niemand zal naar je luisteren behalve degenen die geloven in Onze openbaringen, en zijn onderworpen aan Onze wil." (Qur'án, 30:52)

Dus de ware zoeker, de potentiële gelovige, heeft het al in zich om naar Gods Geloof te zoeken, terwijl anderen hebben wat ze willen in religies die anderen zoals zij zelf creëren, of in religies die ze hebben veranderd om bij zichzelf te passen, of in religies van Gods oude openbaring van voorbije eeuwen waarin ze zijn geïndoctrineerd. Diep in ons hart krijgen we wat we willen. Degenen die deze wereld en haar leven en rijkdom willen, krijgen die. En degenen die Waarheid, Realiteit en God en het volgende leven willen, krijgen dat! Het is God of goud. Nog een keer:

"Degenen die verlangen naar het leven van deze wereld met al zijn opsmuk zullen worden beloond voor hun daden in hun eigen leven: niets zal hen worden ontzegd. Dit zijn de mannen die in de komende wereld niets anders zullen hebben dan het Hellevuur. Vruchteloos zijn hun daden, en ijdel zijn al hun werken." (Qur'án, 11:15)

Dus iemand die echt naar God verlangt, vindt dit hopelijk een opstapje in die richting. En een ander die is geprogrammeerd om te geloven in het "juiste" geloof van zijn familie, cultuur of groep, en geïndoctrineerd is in een fanatieke en onredelijke benadering van religie, zal de waarheid verwerpen, wat het ook is voor deze tijd, omdat het zal strijd met zijn vooroordelen, verlangens en indoctrinatie. De potentiële gelovige zal zich ontwikkelen tot een werkelijk gerealiseerde gelovige, want dat is wat in hem verborgen zit. En degene die geen potentiële gelovige is, kan er nooit in veranderen, net zomin als een appelzaad kan uitgroeien tot een kokospalm.

Dit verandert of verstoort op geen enkele manier het principe dat de Profeet een immense kracht door zich heen heeft die hem in staat stelt een persoon op de meest radicale manier te transformeren, zodat satanische kracht wordt omgezet in hemelse kracht. De transformatie van de lelijke rups in de prachtige vlinder na een periode van totale vormloosheid in een cocon is opmerkelijk. (Er is een fase in de cocon waarin alle substantie van de rups oplost in een homogene vloeistof en dan volledig reorganiseert en stolt tot de nieuwe vlinder.) Maar hoe groot deze transformatie ook is, de waarheid blijft dat de vlinder zich alleen kan ontwikkelen van zijn vorige toestand als rups. Andere wormachtige wezens zullen en kunnen niet in vlinders worden veranderd. Er is niet het potentieel.

Een Eerste Kandidaat

Zoals eerder gesuggereerd, meent deze schrijver dat de religies van de Báb en Bahá'u'lláh, de Bábí en Bahá'í religies, die in het islamitische Perzië (het huidige Iran) van de 19e eeuw verschenen, geen echte concurrentie hebben als kandidaten om de volgende openbaring van God te zijn. In feite is het voor hem als de zon die opkomt na een donkere nacht; de oude sterren zijn er nog, maar je ziet ze gewoon niet meer omdat het licht van deze zon zo fel is. Maar niemand kan zijn geloof aan een ander opdringen. Zoals geciteerd, het is een geschenk van

God, de Schepper. Zonder dit glorieuze geschenk zullen de geest en het hart niet zien. Het is dus aan elke zoeker om zelf zorgvuldig te onderzoeken.

Dit zijn niet langer de dagen van de kindertijd, waarin iemands denk- en begripsvermogen zwak is, waar men moet worden verteld wat te doen, wat te denken, wat te geloven, waar blinde imitatie en conformiteit de regel zijn. We naderen nu volwassenheid en volwassenheid vereist dat geloof wordt gebouwd op rationaliteit en de wetenschappelijke benadering. Een persoon moet oprecht zoeken naar wat waar is, zorgvuldig bewijzen en argumenten doornemen totdat hij volledig overtuigd is. In feite kan het geen kwaad om zelfs maar te proberen te bewijzen dat een religie ongelijk heeft - zolang men eerlijk en onbevooroordeeld is en oprecht zoekt naar wat waar is. Het is de slechte houding van het negeren van een mogelijke waarheid, of het verzetten ervan zonder het te onderzoeken, of het herkennen van de waarheid, het niet leuk vinden en er vervolgens tegen in te gaan, die onredelijk en schadelijk is. Niemand kan voor een ander zoeken. Elke persoon heeft zijn of haar eigen zoektocht om het doel van de zoektocht van het hart te vinden.

Als het waar is dat er een nieuwe openbaring in onze wereld is gekomen sinds de openbaring van de *Qur'án* door de profeet van God, Mohammed, dan zal deze nieuwe profeet nieuwe wetten, nieuwe geboden, nieuwe vermaningen en adviezen openbaren die passen bij deze nieuwe tijd. Bahá'u'lláh heeft dat zeker gedaan. In feite zijn veel van de principes die onze wereld nu als vanzelfsprekend beschouwt de tekenen van een progressieve samenleving welke voor het eerst werden genoemd door de Báb en Bahá'u'lláh: de afschaffing van de slavernij, de gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen, universeel onderwijs voor iedereen (met een speciale voorkeur voor meisjes), de volledige overeenstemming en harmonie van wetenschap en religie, de eliminatie van alle vormen van vooroordelen die het ene deel van de mensheid van het andere scheiden, de instelling van een wereldregering (waarvan we de eerste fasen zien in de Volkenbond en de Verenigde Naties) om ons te beschermen tegen internationale anarchie en agressie door naties en volkeren, de verwijdering van het priesterschap en buitensporige rituelen in religie, de oprichting van een wereldwijde hulptaal voor de wereld waarmee iedereen kan communiceren. En, zo belangrijk voor onze discussie hier, de verwijdering van de instelling van heilige oorlog en strijd.

*"O volk der aarde! De eerste Blijde Tijding die het Moederboek, in deze grootste Openbaring, aan alle volkeren der wereld heeft meegedeeld is dat **de wet van de heilige oorlog uit het Boek is gewist**. Verheerlijkt zij de Albarmhartige, de Heer van overvloedige genade, door Wie de deur van hemelse milddadigheid is geopend voor allen die in hemel en op aarde zijn." (Bahá'u'lláh, Tafelen van Bahá'u'lláh, blz. 19) [nadruk van auteur]*

"O gij minnaars van God! In deze cyclus van de Almachtige God worden geweld en macht, dwang en onderdrukking allemaal veroordeeld". ('Abdu'l-Bahá' in Kitab-i-Aqdas, §155)

Dit is goed nieuws! Bovendien heeft Bahá'u'lláh de eis geschrapt om niet om te gaan met religies van andere religies. Er wordt niet meer gemeden van "ongelovigen". Hij zegt:

"De tweede Blijde Tijding. Het is aan de volkeren en geslachten der aarde toegestaan met elkaar in stralende vreugde om te gaan. O volk! Gaat met de volgelingen van alle godsdiensten om in een geest van vriendschap en kameraadschap. Aldus heeft de Dagster van Zijn goedkeuring en gezag helder geschinen boven de horizon van het gebod van God, de Heer der werelden." (Bahá'u'lláh, Tafelen van Bahá'u'lláh, blz. 20)

Als dit waar is (en de schrijver vindt het moeilijk om dit voorwaardelijk te zeggen omdat hij ervan overtuigd is dat het waar is), dan is het huidige moslimgeweld dat we in de wereld zien begaan nu in strijd met het bevel van God. Als dit de volgende openbaring van God is, dan zou zelfs Mohammed het nu oneens zijn met de wet van heilige oorlog en geweld tegen anderen. Degenen die de nieuwe openbaring verwerpen en zich blijven houden aan de oude religie zijn nu niet anders dan het volk van Ur dat zich tegen Abraham verzette, niet anders dan Thamoed die Salih verwierp, niet anders dan 'Ad die zich afkeerde van Hoed, niet anders dan Faraó die tegen Mozes waren, niet anders dan de joodse sadduceeën en farizeeën die achter de kruisiging van Jezus zaten en niet anders dan de christenen, joden en heidenen die zich tegen Mohammed verzetten en hem pijnigden. Alle gruwelijke uitspraken in de *Qur'án* die van toepassing zijn op ongelovigen, hoe hun slechte daden "eerlijk" voor hen lijken, hoe ze in de hel zullen eindigen, zijn nu allemaal van toepassing op degenen die de nieuwe openbaring verwerpen omdat **zij** nu de ongelovigen zijn; nu verwerpen **zij** God in

deze Laatste Dag, deze Opstanding, dit grote Uur des Oordeels, deze Catastrofe, deze eerste en tweede stoot op de Trompet, dit splijten van de hemel en vernietiging van de bergen, deze Dag des Oordeels.

Kunnen we de belofte van de *Qur'án* zien uitkomen dat de ontkeners zullen krijgen wat ze willen in dit leven? Wat een grote materiële rijkdom, vaak door olie, is op sommigen neergestort! Maar vroeg of laat, zoals die *Qur'án* zegt, komt de dag des onheils.

Denk eens aan het verschrikkelijke lot van degenen die in het verleden tegen de Boodschappers van God waren. Bedenk wat er met India is gebeurd sinds de tijd dat deze geboorteplaats van het boeddhisme de Boeddha verwierp en terugkeerde naar oude manieren. Van de glorie van de dagen van koning Ashoka, een echt wijze koning die de wijsheid van Boeddha accepteerde en zijn land verhief tot welzijn en vrede, zink India terug naar de ellende, degradatie en het lijden dat we nu nog steeds zien. Bedenk hoe zwaar het Joodse volk tweeduizend jaar geleden heeft geleden, zo kort na de kruisiging van degene die hun beloofde Messias was. Het was nog geen 40 jaar na Christus' kruisiging voordat de Romeinse generaal Titus Jeruzalem tot ruïnes herleidde en de Joden uit hun eigen land werden verdreven om bijna twee millennia lang vervolgd te leven in andere landen over de hele wereld. Dat was het gevolg van het drie jaar lang kwelen van Jezus. Als Bahá'u'lláh inderdaad "De Vader" is, is de "eigenaar van de wijngaard gekomen om gerechtigheid te brengen in de wijngaard", de Vrededorst, de Heer der heerscharen, de Glorie van God voorzegt in de Heilige Schrift van alle grote religies, dan zullen degenen die Hem en Zijn Voorloper, de Báb, bijna een halve eeuw hebben gekweld en tegengewerkt, inderdaad een pijnlijke prijs moeten betalen. Is het een wonder dat de *Qur'án* naar de Laatste Dagen verwijst als de "Catastrofe", de "Aardbeving" enzovoort? (Een later hoofdstuk zal deze Laatste Dag-zaken behandelen.) De barmhartigheid van God strekt zich uit over een lange tijd en dan breekt het uur van gerechtigheid aan. Men kan zien dat hiervoor al het toneel wordt klaargezet.

Moslimterroristen teisteren nu de wereld in de overtuiging dat ze gehoorzaam zijn aan God door middel van verschillende rationalisaties en rechtvaardigingen. Zou het kunnen dat ze worden gebruikt als hulpmiddelen om de ware gelovigen te disciplineren en op te leiden. Ze denken dat ze het goed doen. Hun vuile daden lijken hen "eerlijk". Ze zijn zo vaak moedwillig blind voor een nieuwe openbaring

en voelen zich verplicht om deze en zijn volgelingen aan te vallen. Ze hebben tot nu toe meer dan 20.000 volgelingen van de nieuwe onthullingen gemarteld en gedood en werken ijverig om het leven van bahá'ís tot een bijna ondraaglijke kwelling te maken door hen de rechten te ontzeggen die andere burgers hebben. Als het middel zijn doel heeft bereikt, is het voorbij. Niemand kan tegen God vechten - zelfs degenen die tevergeefs denken dat ze Hem verdedigen. Als God inderdaad een nieuwe openbaring heeft gezonden, dan is er nu geen enkele rechtvaardiging meer voor degenen die beweren moslims te zijn en toch doen wat de schande is van de islam en Mohammed.

Hoe zou Krishna degenen ontvangen die zich verzetten tegen de tiende Avatar die Zijn terugkeer is (of reïncarnatie zoals ze zouden zeggen)? Hoe zou de Boeddha degenen ontvangen die tegen de Vijfde Boeddha werken, de Amitabha Maitreya Boeddha van Universele Vrede? Hoe zou Mozes de Joodse priesters ontvangen die de kruisiging van de Messias hadden geregeld? Hoe zou Jezus christenen ontvangen die tegen Mohammed waren? Hoe gaat Mohammed om met moslims die meer dan 20.000 volgelingen van de Báb en Bahá'u'lláh hebben gemarteld en gedood, die de heilige Báb hebben opgehangen en hem voor de ogen van duizenden hebben vermoord, die Bahá'u'lláh hebben gevangengenomen en gekweld, hem hebben verbannen uit Perzië, naar Irak, naar Constantinopel, naar Palestina in het Heilige Land (nu Israël) - hoe zullen deze door Mohammed worden ontvangen?

" 'O achteloze!' Hij [Bahá'u'lláh] richt zich aldus in de Lawh-i-Burhán tot een beruchte Perzische mujtahid [priester], wiens handen bevestigd waren met het bloed van bahá'í-martelaren, 'vertrouw niet op uw glorie en uw macht. Gij zijt zelfs als het laatste spoor van zonlicht op de bergtop. Spoedig zal het vervagen, zoals bevolen door God, de Albezittende, de Allerhoogste. Uw glorie, en de glorie van degenen die zijn zoals u, zijn weggenomen en dit is waarlijk wat is verordend door Degene met Wie het Moederboek is.

"...Om jou klaagde de Apostel [Mohammed] en de Kuise [Fatimih] schreeuwde het uit, en de landen werden verwoest, en duisternis viel over alle regio's. O samenkomst van godgeleerden! Door jou werden de mensen vernederd en de banier van de islam werd neergehaald en zijn machtige troon werd omvergeworpen. Elke keer dat een man met onderscheidingsvermogen probeerde vast te houden aan dat wat de islam zou verheerlijken, liet je een schreeuw horen

en daardoor werd hij ervan weerhouden zijn doel te bereiken, terwijl het land duidelijk in puin bleef liggen.'

'Zeg: O schare van Perzische godgeleerden!'

Bahá'u'lláh profeteert opnieuw: 'In Mijn naam hebt u de teugels van mensen gegrepen en de erzetels ingenomen vanwege uw relatie met Mij. Toen Ik Mijzelf openbaarde, keerde u zich echter af en beging wat de tranen heeft veroorzaakt van degenen die Mij hebben herkend. Weldra zal alles wat u bezit vergaan, en uw glorie wordt veranderd in de meest ellendige vernedering, en u zult de straf aanschouwen voor wat u hebt aangericht, zoals bepaald door God, de Beschikker, de Alwijze.' " (Bahá'u'lláh geciteerd door Shoghi Effendi in *"The Promised Day is Come"*, pp 88-89, ongeautoriseerde vertaling)

Wanneer men echter de krachtige brieven leest die Bahá'u'lláh aan de paus en aan koningen en heersers van Europa en het Midden-Oosten - paus Pius IX, Napoleon III van Frankrijk, Alexander II van Rusland, Franz Joseph van Oostenrijk - Hongarije, keizer Wilhelm van Duitsland-Pruisen, koningin Victoria van Engeland, Násiri'd-Dín Sháh van Perzië en 'Abdu'l-'Azíz, sultan van het Ottomaanse rijk – heeft geschreven, meestal terwijl Hij een gevangene in Palestina was, met zo'n ontzagwekkende kracht en gezag, "het is alsof de koning der koningen zijn verzoek aan zijn nederigste vazalkoning uitvaardigde en zijn gedrag regelde!" (om de woorden van de grootvizier van sultan 'Abdu'l-'Azíz te gebruiken). Het meest ontnuchterend is het besef dat alle waarschuwingen en profetieën die Bahá'u'lláh aan deze koningen, heersers en religieuze leiders heeft gedaan, zijn uitgekomen. Er zijn geen koningen of koninginnen meer in een van die naties waarvan de heersers Hem arrogant verwierpen.

Koningin Victoria was de enige soeverein die niet afwijzend reageerde. Bahá'u'lláh prees haar dat Engeland de slavenhandel had afgeschaft en een representatieve regering had. De man die Bahá'u'lláh's strenge veroordeling van die verwaande kleine keizer, Napoleon III, op het toppunt van zijn macht, afleverde werd later een volgeling van Bahá'u'lláh nadat hij had gezien hoe Zijn waarschuwing dat een plotselinge en meest onverwachte val aanstaande was uitkwam. Het sultanaat en het kalifaat van de islam zijn verdwenen, samen met het Turkse Ottomaanse rijk, en er zit geen sjah van Iran meer op de troon. Paus Pius IX werd zelfs gevangengenomen en de tijdelijke heerschappij van de katholieke kerk over

Europa werd teruggebracht tot het Vaticaan. *"Van twee rangen onder de mensen is de macht gegrepen: koningen en geestelijken."* zei Bahá'u'lláh. Je hoeft geen ervaren historicus te zijn om te zien dat dat is gebeurd. (Echter, zegt Hij, in een later tijdperk zal de instelling van het koningschap terugkeren. Maar het priesterschap is voltooid en niet langer geschikt voor een meer volwassen mensheid.)

Geen weldenkend, geïnformeerd en intelligent mens kan dit bestuderen en niet beseffen dat hier iets immens, iets werkelijk verbazingwekkends, glorieus en majestueus aan de hand is. Dit is niet zomaar een menselijke hang naar een leider die een kleine religie begint, gevuld met wanhopig onzekere mensen die de eerste vrucht verslinden die bij hun smaak past, hoe giftig ook. Deze nieuwe openbaring wordt geprofeteerd in de Heilige Boeken van alle grote religies. Na het christendom is het de meest wijdverbreide religie ter wereld. Het heeft nu meer dan vijf miljoen aanhangers, waarschijnlijk zes miljoen, over de hele wereld. Wat vreemd dat zovelen die erover horen plotseling stil worden, bijna met stomheid geslagen, in plaats van er het belangrijkste nieuwsitem van onze tijd van te maken. Er is niets om mee te vergelijken.

Professor Edward G. Browne, een gerenommeerd geleerde van studies in het Midden-Oosten van de Cambridge University of England, ontmoette Bahá'u'lláh in 1890 en had dit te zeggen:

"... mijn geleider hield een ogenblik stil, terwijl ik mijn schoenen uittrok. Toen trok hij met een snelle beweging van de hand het gordijn open en liet het weer vallen nadat ik gepasseerd was. Ik bevond mij in een ruim vertrek, waar langs de verst verwijderde wand een divan stond, terwijl aan de kant tegenover de deur twee of drie stoelen waren geplaatst. Hoewel ik een flauw vermoeden had waarheen ik ging en wie ik zou zien (men had mij geen nadere aanduidingen gegeven), verliepen er een of twee seconden eer ik mij er plotseling met een gevoel van verbazing en ontzag van bewust werd, dat ik niet alleen was in de kamer. In de hoek waar de divan tegen de muur aansloot, zat een wonderbaarlijke en eerbiedwaardige figuur die een vilten hoofddekseel droeg van het soort dat de derwisjen táj noemden, maar van ongewone hoogte en vorm, waarvan het onderste gedeelte omwonden was met een smalle witte tulband. Het gelaat van hem op wie mijn blik viel, zal ik nooit vergeten, ofschoon ik het niet kan beschrijven. De doordringende ogen leken diep in iemands ziel te lezen, macht en

autoriteit spraken uit dat hoge voorhoofd, diepe groeven in voorhoofd en gelaat deden aan een leeftijd denken die in tegenspraak scheen te zijn met het gitzwarte haar en de tot zijn middel reikende, weelderige baard. Onnodig te vragen in wiens tegenwoordigheid ik mijn bevond, toen ik diep boog me voor één die het voorwerp is van een toewijding en liefde, die koningen zouden benijden en waar keizers vergeefs naar zouden verlangen!

Een zachte, waardige stem verzocht mij plaats te nemen en vervolgde: 'Geprezen zij God, dat u gekomen bent ... U bent hier gekomen om een gevangene en banneling te zien ... Wij wensen slechts het welzijn van de wereld en het geluk van de volkeren, toch houdt men Ons voor een onruststoker en oproerkraaiër, die verdiende gekneveld en verbannen te worden ... Dat alle volkeren één worden in geloof en alle mensen als broeders, dat de banden van liefde en eenheid onder de mensen verstevigd worden, dat verscheidenheid van godsdienst ophoudt te bestaan, alle onenigheid tussen de rassen teniet wordt gedaan - welk kwaad schuilt daarin? ... Toch zal dit eenmaal geschieden; dit vruchteloos strijden, deze vernietigende oorlogen zullen voorbijgaan en de 'Allergrootste Vrede' zal komen ... Hebt u dit ook in Europa niet nodig? Is dit niet wat Christus heeft voorspeld ... ? Toch zien Wij uw koningen en heersers hun schatten meer verspillen aan middelen die tot vernietiging van het menselijk ras leiden dan ze aan te wenden om het geluk van de mensheid te bevorderen. Deze strijd, dit bloedvergieten en deze onenigheid moeten ophouden en alle mensen moeten als één familie, één gezin worden ... Men beroeme zich er niet op zijn vaderland lief te hebben, maar stelle er een eer in de wereld lief te hebben ...'

Dat waren maar enkele van de vele woorden die ik mij van Bahá'u'lláh herinner. Laten zij die dit lezen, goed bij zichzelf overwegen of deze stellingen dood en verbanning verdienen en of de wereld zal winnen of verliezen door de verspreiding ervan."

(A Traveller's Narrative blz. 39 e.v. geciteerd in J.E. Esslemont's, Bahá'u'lláh en het nieuwe tijdperk, 3^e druk, 2010, blz.28)

Vrede! Het langverwachte Koninkrijk Gods op aarde, voorspeld door Jezus Christus! De Gouden Eeuw van de mensheid! "*Toch zal dit eenmaal geschieden; dit vruchteloos strijden, deze vernietigende oorlogen zullen voorbijgaan en de 'Allergrootste Vrede' zal komen*" Geen heilige oorlog meer, of welke oorlog dan ook! De dag waarop zwaarden tot ploegscharen zullen worden geslagen, wanneer mannen de oorlog niet meer zullen leren! Is dit goed nieuws of zo?

Stelt u zich een wereld voor waar de duizelingwekkend grote bedragen die zijn begroot ter voorbereiding op oorlog en de oorlogsdreiging ("defensie" genoemd) in plaats daarvan worden aangewend voor het verlichten van problemen als armoede, honger, gebrek aan schoon water en sociale rechtvaardigheid en voor de ontwikkeling van wetenschap en andere constructieve toepassingen. Oorlog is een proces van verspilling van geld, moeite, tijd en middelen zonder constructieve eindresultaten; alleen de ondergang van het karakter en de geest van onze kinderen, de verspreiding van ziekte en lijden en de vernietiging van wat we zoveel moeite hebben gedaan om op te bouwen. Het is het annuleren van elkaars inspanningen. Hoe volkomen dwaas en zelfvernietigend is het! Niemand wint oorlogen. Degene die ze de 'winnaar' noemen, is in feite de verliezer die het minst heeft verloren. Alleen samenwerking levert een echte winnaar op. Zo winnen alle partijen. En er is geen echte winnaar tenzij iedereen wint! Al meer dan 6000 jaar zijn we als de man die zijn kameraad probeert te laten zinken die in hetzelfde schuitje zit, als de dwaas die probeert de kamer van zijn broer in brand te steken in hetzelfde huis waarin hij woont. Wat een glorieuze wereld zal dit zijn als we wakker worden en de grove domheid en zelfvernietigende kinderlijke dwaasheid zien van de wederzijdse vernietiging die oorlog en vechten wordt genoemd! Misschien kunnen we verontschuldigd worden voor het handelen als dwaze kinderen terwijl we kinderen zijn. Maar naarmate onze collectieve volwassenheid nadert, is er geen excuus meer om onze eigen menselijke familie zo grof aan te vallen. Het is niet verstandig of onzinnig voor de menselijke familie om zichzelf aan te vallen en te verwonden.

Dit betekent echter niet dat er in onze nabije toekomst geen plaats is voor het rechtvaardige gebruik van geweld. Zolang er onvolwassen mensen zijn die niet aan het welzijn van anderen denken, zullen er onruststokers en problemen zijn. Hoewel de gemene wolf nog steeds vrij is om de schapen aan te vallen, is er een beschermingsmiddel nodig. Zoals gezegd, wordt het optimaal goede en minimale schade bereikt door het toepassen van geweld door gecontroleerde en gedisciplineerde gerechtigheid. Dus politiediensten op maatschappelijke, nationale en mondiale niveaus zullen zeker een tijdje nodig zijn. Bahá'u'lláh verklaart:

“O koningen der aarde! Wij zien hoe gij uw uitgaven jaarlijks vergroot en uw onderdanen de last laat dragen. Dit, waarlijk, is volkomen en grovelijk onrechtvaardig. Vreest de zuchten en tranen van deze Verguisde en legt uw

volkeren geen buitensporige lasten op. Berooft hen niet, teneinde paleizen voor uzelf te bouwen; neen, verkiest veeleer voor hen datgene wat gij voor uzelf verkiest. Aldus onthullen Wij u hetgeen u tot voordeel strekt; ontwaart gij het slechts. Uw volk is uw rijkdom. Waakt ervoor, dat uw bestuur de geboden van God niet schendt en gij uw beschermelingen niet overlevert aan de uitbouter. Door hen regeert gij, van hun middelen bestaat gij, met hun hulp maakt gij veroveringen. Nochtans, met welk een minachting bezieet gij hen! Hoe vreemd, hoe zonderling! Nu gij de Allergrootste Vrede hebt afgewezen, houdt u aan de Kleine Vrede, zodat gij mogelijkerwijs uw eigen toestand en die van uw onderdanen enigermate kunt verbeteren.

O heersers der aarde! Legt uw geschillen bij, opdat gij niet meer bewapening behoeft dan noodzakelijk is ter beveiliging van uw gebieden. Hoedt u dat gij de raad van de Alwetende, de Getrouwe, niet veronachtzaamt.

*Verenigt u, o koningen der aarde, want daardoor zal de storm van verdeeldheid onder u bedaren en zullen uw volkeren rust vinden, indien gij behoort tot hen die begrijpen. **Mocht één uwer de wapenen tegen een ander opnemen, staat dan allen tegen hem op, want dit is niet anders dan onmiskenbare gerechtigheid.** “ (Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh, hfdst. CXIX) [nadruk van auteur]*

Ter verklaring hiervan zei 'Abdu'l-Bahá', zijn zoon en benoemde opvolger:

"De ware beschaving zal haar banier ontvouwen in het hart van de wereld wanneer een bepaald aantal van haar vooraanstaande en hooggestemde vorsten - de stralende voorbeelden van toewijding en vastberadenheid - voor het welzijn en geluk van de hele mensheid, met vastberadenheid zal opstaan, met vastberadenheid en heldere visie, om de Zaak van Universele Vrede te vestigen. Ze moeten de Zaak van Vrede tot onderwerp van algemeen overleg maken en met alle middelen die in hun macht liggen trachten een Unie van de naties van de wereld te vestigen.

Ze moeten een bindend verdrag sluiten en een verbond sluiten, waarvan de bepalingen deugdelijk, onschendbaar en definitief zullen zijn. Ze moeten het aan de hele wereld verkondigen en daarvoor de goedkeuring van het hele menselijk ras verkrijgen.

Deze allerhoogste en nobele onderneming - de echte bron van vrede en welzijn van de hele wereld - moet door iedereen die op aarde woont als heilig worden beschouwd. Alle krachten van de mensheid moeten worden gemobiliseerd om de stabiliteit en duurzaamheid hiervan te verzekeren Grootste Verbond. In dit allesomvattende pact moeten de grenzen en grenzen van elke natie duidelijk worden vastgesteld, de beginselen die ten grondslag liggen aan de betrekkingen van regeringen ten opzichte van elkaar definitief worden vastgelegd en alle internationale overeenkomsten en verplichtingen worden vastgesteld. de omvang van de bewapening van elke regering moet strikt worden beperkt, want als de oorlogsvoorbereidingen en de strijdkrachten van een natie mogen toenemen, zullen ze de argwaan van anderen wekken. Het fundamentele principe dat aan dit plechtige pact ten grondslag ligt, zou zo moeten zijn vastgesteld dat als een regering later een van haar bepalingen schendt, alle regeringen op aarde zouden moeten opstaan om het te reduceren tot volledige onderwerping, ja het menselijk ras als een geheel zou moeten besluiten, met alle macht tot haar beschikking, om die regering te vernietigen. Mocht dit grootste van alle remedies worden toegepast op het zieke lichaam van de wereld, dan zal het zeker herstellen van zijn kwalen en voor eeuwig veilig en zeker blijven.”

(The Secret of Divine Civilization, pp. 64-65, ongeautoriseerde vertaling)

De Volkenbond en de huidige Verenigde Naties zijn de eerste twee aarzelende stappen op weg naar dit grote doel van wat Bahá'u'lláh de Kleine Vrede heeft genoemd. In de Allergrootste Vrede, die komt op een moment dat de mensheid in het algemeen eindelijk onze eerste fase van volwassenheid heeft bereikt (we zijn nu in de adolescentiefase), zal er weinig reden zijn om je zorgen te maken dat leiders van volkeren zo mentaal en geestelijk achterlijk zijn om zich voor te stellen dat het enig voordeel zou hebben om andere volkeren aan te vallen en binnen te vallen. We zullen tegen die tijd volwassen zijn en de dingen van onze onvolwassenheid achter ons hebben gelaten. Het licht van gerechtigheid en vrede zal dan de wereld vullen. Maar tot die gezegende en mooie dag zal de wijze en rechtvaardige toepassing van defensieve kracht vereist zijn voor de bescherming van iedereen.

Het punt is om het idee over te brengen dat als er een nieuwe openbaring van God in onze wereld is, deze geboden in de *Qur'án* om te vechten en oorlog te voeren niet langer geschikt zijn voor deze tijd.

Vergeef de schrijver als zijn enthousiasme hier een beetje is overgelopen. Hoe kun je doen alsof het allemaal maar een nette intellectuele oefening is? Is zo'n opgewonden hartstocht echt hetzelfde als preken? Hier wordt geen druk uitgeoefend; de lezer is vrij om zelf op onderzoek uit te gaan en tot zijn of haar eigen conclusies te komen.

Je begrijpt nu tenminste waarom de schrijver zei dat hij geen moslim is en toch in de openbaring van Mohammed gelooft.

Hoofdstuk 4

Wetten, verordeningen en vermaningen

Hoewel er hier veel besproken moet worden, krijgt elk item slechts een korte overweging, tenzij het lijkt alsof het interessant kan zijn voor niet-moslims. (Anders wordt dit boek groter dan wenselijk.) In sommige artikelen zullen citaten spaarzaam worden gebruikt, aangezien sommige moslimwetten zijn afgeleid van tal van verschillende passages in de *Qur'án*, evenals andere bronnen, met aanzienlijke interpretaties gemaakt door religieuze leiders. Velen zouden onderscheid maken tussen Wetten van God, geboden, vermaningen en advies. Hier zijn ze allemaal op één hoop gegooid. Dit boek heeft als doel enkele dingen te laten zien die interessant zijn voor de niet-moslimlezer. Het is geen gids voor moslims. Raadpleeg voor meer nauwkeurige details een van de vele boeken met informatie over de islam.

Iedereen die in een moslimland of met praktiserende moslims heeft gewoond, zal snel beseffen dat moslims zich over het algemeen houden aan een bepaald begrip van de islamitische wetten en verordeningen, dat veel verder gaat dan de voor de hand liggende uitspraken van de *Qur'án*. Dit is te wijten aan verschillende islamitische 'tradities' en overtuigingen over wat Mohammed zei, evenals een groot deel van de interpretatie door moslimleiders. Aangezien het doel van dit boek is om tot de kern te komen van waar de *Qur'án* over gaat, en niet om de islamitische praktijk te beschrijven, zullen alleen die wetten waarover duidelijk in de *Qur'án* wordt gesproken, hier worden opgenomen.

Gebed

Moslams bidden een aantal keer per dag regelmatig de verplichte gebeden, vaak vijf keer per dag. Zoals velen weten, omvatten deze verschillende lichaamshoudingen die nederigheid en onderwerping betekenen om het opzeggen van het gebed te begeleiden. Degenen die de verplichte gebeden bidden, worden verondersteld tegenover de Ka'bah in Mekka te staan, de Qiblah of Qiblah genoemd. Vóór het verplichte gebed worden de wassingen gedaan, het wassen van de armen van de hand tot de elleboog en het hoofd. Bepaalde situaties van ceremoniële onreinheid vereisen de volledige wassing van het lichaam vóór het verplichte gebed. Naast dit regelmatige gebed worden gelovigen aangespoord om oprecht persoonlijk te bidden in privé tot God.

'Verhoor je gebeden 's morgens en 's avonds, en ook 's nachts. Goede daden zullen zonden goedmaken. Dat is een vermaning voor bedachtzame mensen.'

Dat wil zeggen, bid, maar vergeet niet dat gebed geen vervanging is voor actie. Er is een verhaal over twee vrome jonge meisjes die bang zijn om te laat op school te komen. Terwijl ze zich haasten, zegt een van hen: "Laten we stoppen en bidden dat we niet te laat komen." De andere, meer praktische en verstandige antwoordt: "Laten we bidden terwijl we rennen."

Drie keer per dag privacy vereist

"Gelovigen, laat uw slaven en minderjarigen drie keer uw verlof vragen wanneer ze u komen bezoeken: vóór het ochtendgebed, wanneer u uw kleding op het heetst van de middag hebt uitgetrokken en na het avondgebed. Dit zijn de drie gelegenheden waarin niemand inbreuk mag maken op uw privacy. Op andere momenten zal het voor u of voor hen geen belediging zijn om elkaar te bezoeken. Zo maakt God u Zijn openbaringen duidelijk: God is alwetend en verstandig."
(Qur'án, 24:58)

Vasten tijdens de maand Ramadan

"In de maand Ramadán werd de *Qur'án* geopenbaard, een boek van leiding met bewijzen van leiding die goed van kwaad onderscheiden. Daarom, wie van jullie in die maand aanwezig is, laat hem vasten. Maar hij die ziek is of op reis is, zal op soortgelijke wijze vasten. aantal dagen later.

"God verlangt uw welzijn, niet uw ongemak. Hij wil dat u de hele maand vast, zodat u Hem kunt verheffen en Hem kunt danken voor het geven van zijn leiding.

...

"Het is u nu geoorloofd om tijdens de nacht van vasten bij uw vrouwen te liggen; ze zijn een troost voor u zoals u voor hen bent. God wist dat u uzelf bedroog. Hij heeft toegegeven aan u en heeft u vergeven. Daarom mag nu bij hen liggen en zoeken wat God voor u heeft verordend. Eet en drink totdat u een witte draad van een zwarte kunt onderscheiden in het licht van de komende dageraad. Hervat dan het vasten tot de avond valt en nader hen niet, maar blijf bij uw gebeden in de moskeeën." (*Qur'án*, 2:184 e.v.)

Moslams mogen tijdens de 30 dagen van de heilige maand Ramadan niet eten, drinken of roken terwijl de zon op is. Eten, drinken en roken gebeurt voor zonsopgang en na zonsondergang. Het is een tijd van toewijding en gebed tot God.

Pelgrimsreis naar Mekka

"De eerste tempel die ooit voor mensen werd gebouwd, was die in Bakkah [Mekka], een gezegende plaats, een baken voor de volkeren. Daarin zijn echte tekenen en de plek waar Abraham stond. Wie er binnengaat, is veilig. Pelgrimage naar de Huis is een plicht jegens God voor iedereen die de reis kan maken. Wat de ongelovigen betreft, God kan zeker zonder hen.'" (Qur'án, 3:96) [Deze eerste tempel, de Ka'bah, werd gebouwd door Abraham.]

Kuisheid en terughoudendheid

"Geef gelovige mannen de opdracht hun ogen af te wenden van verleiding en hun vleselijke verlangens in bedwang te houden. Dit zal hun leven zuiverder maken. God heeft kennis van al hun daden.

"Geef gelovige vrouwen de opdracht om hun ogen af te wenden van verleiding en hun kuisheid te bewaren, om hun versiering te bedekken (behalve die normaal worden getoond), om hun sluiers over hun boezem te trekken en hun opsmuk niet te openbaren behalve aan hun echtgenoten, hun vaders, de vaders van hun echtgenoten, hun zonen, hun stiefzonen, hun broers, de zonen van hun broers, de zonen van hun zusters, hun slavinnen en hun slavinnen, mannelijke bedienden zonder natuurlijke kracht en kinderen zonder vleselijke kennis van vrouwen. En laat ze niet met hun voeten stampen als ze lopen om hun verborgen snuisterijen te onthullen.'" (Qur'án, 24:30 e.v.)

Blijf weg van menstruerende vrouwen

"Ze vragen je naar menstruatie. Zeg: 'Het is een ongesteldheid. Houd afstand van vrouwen tijdens hun menstruatie en raak ze niet aan totdat ze weer schoon zijn. Heb dan gemeenschap met hen op de manier die God je heeft voorgeschreven. God houdt van degenen die zich berouwwol tot Hem wenden en ernaar streven zichzelf rein te houden.'" (Qur'án, 2:222)

Ontucht en Overspel

"Gij zult geen overspel [hoererij] plegen, want het is onfatsoenlijk en onfatsoenlijk." (Qur'án, 17:32)

"De overspelige [man] en de overspelige [vrouw] zullen elk honderd zweepslagen krijgen. Laat geen medelijden met hen u ertoe brengen God ongehoorzaam te zijn, als u echt in God en de Laatste Dag gelooft; en laat hun bestraffing worden gezien door een aantal gelovigen .

"De overspelige mag alleen een overspelige of een afgodendienaar trouwen; en de overspelige vrouw mag alleen een overspelige of een afgodendienaar trouwen. Echte gelovigen zijn zulke huwelijken verboden." (Qur'án, 24:2 e.v.)

Veroordeling van homoseksualiteit

"... Ook het volk van Lot geloofde hun apostelen niet. Hun landgenoot Lot zei tegen hen: 'Zul je God niet vrezen? Ik ben inderdaad je ware apostel. Vrees God en volg mij. Hiervoor eis ik geen vergelding; niemand kan mij belonen behalve de Heer van het Universum. Wilt u hoererij met mannen en verlaat u uw vrouwen, die God heeft voor jou gemaakt? Jullie zijn toch zeker grote overtreders.'

'Lot,' antwoordden ze, 'houd op of je wordt verbannen.'

"Hij zei: 'Ik verafschuw uw wegen. Heer, behoed mij en mijn verwanten voor hun slechte daden.'"

*"We hebben Lot en al zijn verwanten verlost, behalve één oude vrouw die achterbleef, en de rest hebben We volkomen vernietigd..." (Qur'án, 26:160)
[Sodom en Gomorra]*

"Zijn [Lot's] mensen, lang verslaafd aan slechte praktijken, kwamen naar hem toe gerend. 'Mijn volk', zei hij, 'hier zijn mijn dochters: ze zijn zeker gezonder voor u. Vrees God en verneder me niet door te beledigen mijn gasten [boodschappers van God] Is er niet één goede man onder u?'

"Ze antwoordden: 'Je weet dat we je dochters niet nodig hebben. Je weet heel goed wat we zoeken.' [de twee boodschappers/engelen]

"Hij riep: 'Zou ik de kracht genoeg hebben om je te overwinnen, of zou ik mijn toevlucht kunnen zoeken bij een machtige man!'

"Ze zeiden: 'Lot, wij zijn de boodschappers van jouw Heer: ze zullen je niet aanraken. Vertrek met je verwanten in het holst van de nacht en laat niemand van jullie terugkeren, behalve je vrouw. Zij zal het lot van de anderen ondergaan. 's Morgens zal hun uur komen. Is de morgen niet nabij?'

"En toen Ons oordeel kwam, keerden Wij hun stad ondersteboven en lieten daarop een regen van kleistenen los met de tekenen van uw Heer. De straf van de onrechtvaardigen was niet ver weg." (Qur'án, 11:78 e.v.)

Ontucht, dat wil zeggen de bevrediging van de seksuele drang buiten een wettig huwelijk tussen een man en een vrouw of vrouwen, is verboden. Het is duidelijk dat homoseksualiteit in deze categorie valt. Alle grote religies handhaven het heilige karakter van het gezin. Het is niet alleen het nest waarin kinderen moeten worden grootgebracht; het is ook de bouwsteen van de samenleving. Als de bouwstenen uit elkaar vallen, loopt de opvoeding van kinderen op een dwaalspoor en de sociale structuur die is opgebouwd uit deze samenstellende gezinnen valt ook al snel uit elkaar. Allerlei ontucht ondermijnt de stabiliteit van het gezin. Er zit dus een grote wijsheid in het verbieden van alles wat de stabiliteit van het gezin kan verstoren of aantasten. Individuele geestelijke, mentale en fysieke gezondheid hangt ook af van het zorgvuldige en gedisciplineerde gebruik van de krachtige drang waarmee nieuwe mensen worden geschapen. AIDS, syfilis, gonorroe, herpes en andere seksueel overdraagbare aandoeningen zijn de gevolgen van promiscuïteit. Als iedereen bij slechts één partner zou blijven, zouden deze ziekten binnen een paar generaties verdwijnen. Hoewel het tegenwoordig niet populair is om dat te zeggen, hebben promiscuïteit en perversie van seksualiteit ook ernstige psychologische gevolgen. Dit is heel duidelijk voor degenen die vrij zijn van deze vervormingen en gebreken. Dat het de geestelijke ontwikkeling verpest, spreekt voor zich. Het is alsof je jezelf onderdompelt in een zee van modder; men wordt blind voor de dingen van de geest. De Schepper lijkt alle niveaus van de wereld - materieel, mentaal en spiritueel - zo te hebben ontworpen dat het immens voordeel het gevolg is van het gehoorzamen van Zijn wetten, terwijl schade en lijden, zowel individueel als sociaal, het gevolg zijn van het negeren van deze wetten. Het huwelijk tussen een echte vrouw en een echte man is de open haard waarin het vuur van seksuele gevoelens wordt beheerst en getemperd. Zonder deze controlerende open haard kan het hele huis van een mensenleven en familie tot as worden verbrand. Het punt is niet de volledige uitdoving van dit natuurlijke menselijke vuur, maar veeleer de zorgvuldige controle en matiging ervan binnen de instelling van het huwelijk.

Maximaal vier vrouwen toegestaan - maar gesteld op eerlijkheid en geen man kan eerlijk zijn

*"Geef wezen het eigendom dat hun toebehoort. Wissel hun kostbaarheden niet in voor waardeloze dingen of beroof ze niet van hun bezittingen; want dit zou zeker een grote zonde zijn. Als je bang bent dat je wezen [weesmeisjes] niet eerlijk kunt behandelen, dan u kunt met andere vrouwen trouwen die u goed lijken: twee, drie of vier van hen. **Maar als u bang bent dat u geen gelijkheid tussen hen kunt handhaven, trouw dan met slechts één** of eender welke slavinnen die u bezit. Dit zal het gemakkelijker maken voor u om onrecht te voorkomen.*

"Geef vrouwen hun bruidsschat als een gratis geschenk; maar als ze ervoor kiezen om een deel ervan aan u over te dragen, mag u het als wettelijk van u beschouwen." (Qur'án, 4:3 e.v.) [nadruk van auteur]

*'Hoe je ook probeert, **je kunt niet al je vrouwen onpartijdig behandelen.**' (Qur'án, 4:130) [nadruk van auteur]*

Dus in werkelijkheid zegt de *Qur'án* eigenlijk dat er maar één vrouw is toegestaan. Maar het geeft enige speelruimte voor degenen die deze voor de hand liggende logische gevolgtrekking niet willen maken. Ze kunnen maximaal vier vrouwen hebben zonder Gods wet te overtreden als ze dit begrijpen.

Gelovigen moeten niet ongelovigen of vreemdelingen trouwen of ermee bevriend zijn

"Waarschuw de huichelaars voor een strenge kastijding: degenen die de ongelovigen verkiezen in plaats van de gelovigen als hun vrienden. Zoeken ze glorie van hun handen? Zeker, alle glorie behoort God toe." (Qur'án, 4:137)

"Gelovigen, verkies niet de ongelovigen in plaats van de gelovigen voor uw vrienden. Zou u God een duidelijk bewijs tegen uzelf willen geven?" (Qur'án, 4:135)

Wijn, kansspelen, waarzeggerij verboden

"Gelovigen, wijn en kansspelen, afgoden en waarzeggerij zijn gruwelen die door Satan zijn bedacht. Vermijd ze, zodat u voorspoedig zult zijn." (Qur'án, 5:90)

"Ze vragen je over drinken en gokken. Zeg: 'Er zit veel schade aan beide, hoewel ze enig voordeel hebben voor mannen, maar hun schade is veel groter dan hun voordeel.'" (Qur'án 2:219)

De Sabbat

Joden beschouwen de sabbat, of rustdag, die op zaterdag valt. Veel van de op het Latijn gebaseerde of Romaanse talen gebruiken een variatie van het woord voor sabbat voor "zaterdag". In het Spaans en Portugees is "zaterdag" "Sábado". In het jodendom begint de sabbat op vrijdag bij zonsondergang en duurt tot zonsondergang op zaterdag, aangezien de dag wordt beschouwd als beginnend en eindigend bij zonsondergang in de Hebreeuwse kalender (en ook in de moslim- en bahá'í-kalenders). Blijkbaar veranderde Jezus de sabbat in zondag. Dit staat niet in de Bijbel, maar blijkt duidelijk uit de simpele realiteit dat bijna alle christenen de zondag als de sabbat beschouwen. De Zevendedagsadventisten gebruiken in dit opzicht alleen de autoriteit van de Bijbel en dringen erop aan dat deze terug moet naar de zaterdag, aangezien dit is wat in het Oude Testament aan de Joden wordt gegeven. Moslims beschouwen vrijdag als de sabbat. De *Qur'án* stelt dat de enige reden om dit vast te stellen is om te stoppen met het gekibbel over welke dag van de week het is.

"De sabbat was alleen ingesteld voor degenen die erover van mening verschilden. Op de Dag der Opstanding zal uw Heer hun geschillen beslechten." (Qur'án, 16:24)

Voor degenen die kunnen redeneren, maakt het niet uit op welke dag van de week de sabbat valt. Wat belangrijk is, is alleen dat er één dag van de zeven wordt gereserveerd voor deze rustdag, zodat iedereen in de religie dezelfde rustdag heeft. Deze namen, "maandag", "dinsdag" enzovoort zijn willekeurig toegepast op de dagen. Er is geen noodzakelijk verband tussen de naam van een bepaalde dag van de week en die dag. We hadden de dagen van de week een dag eerder of een

dag later kunnen noemen. Het is slechts een menselijke afspraak waarover we het eens zijn.

In oktober 1582 besloot de paus om 10 dagen van de kalender te schrappen omdat de wiskundigen en astronomen hem vertelden dat de Juliaanse kalender die ze gebruikten uit de pas was gelopen met het werkelijke jaar (het jaar gedefinieerd door een omwenteling van de aarde rond de zon ten opzichte van de sterren) met deze tien dagen. Om ervoor te zorgen dat de kalender beter overeenkomt met dit werkelijke zonnejaar, zijn drie schrikkeljaren in een periode van 400 jaar geschrapt (die in eeuwjaren die niet deelbaar zijn door 400). Dit is de Gregoriaanse kalender die we nu gebruiken. Sommige ongeschoolde mensen begrepen niet dat het veranderen van de getallen die van toepassing zijn op een dag willekeurig is, slechts een menselijke afspraak en de dagen zelf niet veranderen. Ze kwamen in opstand in de veronderstelling dat er tien dagen van hen waren gestolen.

Degenen die geloven dat de namen van de dagen van de week inherent bij bepaalde dagen horen en niet alleen conventies zijn die we gebruiken, maken dezelfde fout. Zevendedagsadventisten moeten zich misschien meer concentreren op de advent en minder op de zevende dag om redelijk en trouw te zijn. (Net als bahá'ís en de Millerieten zoals de vroege Jehova's Getuigen en andere adventisten, geloven zij ook dat Jezus in 1844 zou terugkeren in overeenstemming met Jezus' verwijzing naar Daniël's profetie over de Terugkeer, maar ze waren van mening dat het niet fysiek gebeurde - zoals bahá'ís doen.) Het maakt niet uit welke dag van de week als de sabbat wordt uitgeroepen. Waar het om gaat is dat iedereen in één religie het eens is over het kiezen van dezelfde dag van elke week. De Profeten hebben de autoriteit om dit te doen. Jezus veranderde de dag van de sabbat misschien om christenen van joden te onderscheiden. De Qur'án deed het om de geschillen op te lossen over de dag waarop het viel en blijkbaar om de islamitische sabbat te onderscheiden van de joodse en de christelijke. Bahá'ís hebben geen bepaalde dag van de week als sabbat, misschien omdat werk gedaan in de geest van dienstbaarheid wordt beschouwd als een vorm van aanbidding, wat betekent dat elke dag in deze zin heilig is en een veel geavanceerdere technologie en een patroon van sociale rechtvaardigheid in de toekomst zullen de noodzakelijke menselijke werkuren aanzienlijk verminderen.

Aas, bloed en varkensvlees verboden

"Hij heeft u verboden om aas [vlees van een reeds dood gevonden dier], bloed en het vlees van varkens [varkensvlees] alsook elk vlees dat anders is geheiligd dan in de naam van God te eten. Maar wie gedwongen wordt door noodzaak, noch van plan te zondigen noch te overtreden, zal ontdekken dat God vergevingsgezind en barmhartig is." (Qur'án, 16:115)

Stelen, de hand afhakken van de dief

"Wat betreft de man of vrouw die schuldig is aan diefstal, hak hun handen af om hen te straffen voor hun misdaden. Dat is de straf die God heeft opgelegd. God is machtig en wijs. zal door God vergeven worden. God is vergevingsgezind en genadig." (Qur'án, 5:39)

"Geen enkele profeet zou zijn volgelingen beroven, want iedereen die steelt, zal op de Dag der Opstanding meebrengen wat hij heeft gestolen. Dan zal elke ziel worden betaald wat ze heeft verdiend: niemand zal onrecht worden aangedaan." (Qur'án, 3:161)

Aalmoezen

"Aalmoezen (donaties aan goede doelen) zijn alleen voor de armen en hulpbehoevenden, voor degenen die zich bezighouden met het beheer van aalmoezen en voor degenen wiens hart sympathiek staat tegenover het Geloof, voor de bevrijding van slaven en schuldenaren, voor de bevordering van Gods zaak en voor de reiziger in nood. Dat is een door God opgelegde plicht. God is alwetend en wijs." (Qur'án, 9:60)

"Degenen die aalmoezen geven, of het nu mannen of vrouwen zijn en degenen die een gulle lening aan God geven, zullen dubbel worden terugbetaald. Zij zullen een nobele vergoeding ontvangen." (Qur'án, 17:18)

"Ze zullen je vragen naar het geven van aalmoezen. Zeg: 'Alles wat je aan liefdadigheid schenkt, moet naar de ouders en verwanten gaan, naar de wezen en naar de hulpbehoevenden en naar de reiziger in nood. God is op de hoogte van al het goede dat je doet.'" (Qur'án, 2:215 e.v.)

"Je zult nooit echt rechtvaardig zijn totdat je aalmoezen geeft wat je innig koestert." (Qur'án, 3:92)

Tienden

"Weet dat een vijfde van uw buit (oorlogsbuit) toebehoort aan God, de Apostel, de verwanten van de Apostel, de wezen, de behoeftigen en degenen die onderweg zijn: als u echt in God gelooft en in wat Wij aan onze dienaar op de dag van de overwinning, de dag waarop de twee legers elkaar ontmoetten. God heeft macht over alle dingen." (Qur'án, 8:41)

Veroordeling van opgepote rijkdommen

"Laat degenen die de rijkdom oppotten die God hun uit Zijn milddadigheid heeft geschonken, nooit denken dat het goed voor hen is: het is niets anders dan slecht. De rijkdommen die ze hebben opgepot, zullen hun boeien worden op de Dag der Opstanding. Het is God die dat zal doen. Beërf de hemelen en de aarde. God is op de hoogte van al je daden.'" (Qur'án, 3:181)

Rente berekenen over leningen (woeker) verboden

"God heeft Zijn vloek gelegd op woeker [rente in rekening brengen op leningen] en het geven van aalmoezen gezegend met verhoging. God heeft geen liefde voor de goddelozen en de zondaars." (Qur'án, 2:276)

"Wat u met woeker tracht te vermeerderen, zal niet door God worden gezegend; maar de aalmoezen die u om Zijntwil geeft, zullen u vele malen worden terugbetaald." (Qur'án, 30:39)

Omkoping verboden

'Verleen geen gunsten in afwachting van winst. Wees geduldig ter wille van uw Heer.' (Qur'án, 74:4)

"Verslind elkaars eigendom niet met onrechtvaardige middelen en koop er ook niet de rechters mee om, zodat u onrechtmatig en willens en wetens de bezittingen van andere mannen toe-eigent." (Qur'án, 2:188)

Hebzucht afgekeurd

"... Degenen die zichzelf behoeden voor hun eigen hebzucht zullen zeker voorspoedig zijn." (Qur'án, 59:9)

Vriendelijkheid voor ouders

"... Uw Heer heeft u bevolen om niemand anders dan Hem te aanbidden en vriendelijkheid te betonen aan uw ouders. Als een van hen of beiden de hoge leeftijd bereiken in uw woning, toon hen dan geen teken van ongeduld, noch berisp hen, maar spreek vriendelijke woorden voor hen. Behandel ze met nederigheid en tederheid en zeg: "Heer, wees genadig voor hen. Ze verzorgden me toen ik een baby was." " (Qur'án, 17:23 e.v.)

"We hebben de mens bevolen om vriendelijkheid te tonen aan zijn ouders. Maar als ze je vragen om naast Mij goden te dienen waarvan je niets weet, gehoorzaam ze dan niet. Tot Mij zullen jullie allemaal terugkeren, en ik zal jullie alles vertellen wat jullie hebben gedaan. ..." (Qur'án, 29:7)

Verdeel religie niet

"Verdeel uw religie niet in sekten, die elk jubelen over hun eigen overtuigingen." (Qur'án, 30:31)

Op Mohammeds sterfbed vond de eerste divisie plaats in de islam. Sjiitische moslims (voornamelijk in Iran en nu in mindere mate in Irak) accepteren Mohammeds benoeming van zijn schoonzoon en neef 'Alí als zijn opvolger en eerste imam. De grotere verdeeldheid van soennitische moslims vloeit voort uit de afwijzing hiervan en het kiezen van een leider door het democratische principe om hun doelen te rechtvaardigen.

Alleen gelovigen mogen de moskee binnengaan

"Niemand mag de moskeeën van God bezoeken, behalve degenen die in God en de Laatste Dag geloven, hun gebeden bijwonen en de aalmoes betalen en niemand anders vrezen dan God. Deze zullen op de juiste manier worden geleid." (Qur'án, 9:18)

Dit suggereert dat een zeer aanzienlijk aantal van degenen die moslims worden genoemd, de moskeeën zouden kunnen betreden in ongehoorzaamheid aan het gebod van God in de *Qur'án*.

Goed gekleed zijn wanneer men de moskee bezoekt

"Kinderen van Adam, kleeft je goed als je naar je moskeeën gaat." (Qur'án, 7:31)

Blijf uit de buurt van degenen die zich gedragen alsof hun religie een sport en tijdverdrijf is

"Vermijd degenen die hun geloof als een sport en een tijdverdrijf behandelen en verleid worden door het leven van de wereld. Vermaan hen hiermee opdat hun ziel niet verdoemd wordt door hun eigen zonden..." (Qur'án, 6:70)

Beloftes houden

*"Hou je aan je beloften; je bent verantwoordelijk voor alles wat je belooft."
(Qur'án, 17:36)*

Wees hoffelijk in spreken

"Zeg tegen Mijn dienaren dat ze hoffelijk moeten zijn in hun spreken. Satan zou onenigheid onder hen zaaien; Satan is de gezworen vijand van de mens." (Qur'án, 17:53)

Rechtvaardigheid, vriendelijkheid en liefdadigheid bevelen

"God beveelt gerechtigheid, vriendelijkheid en naastenliefde aan je verwanten en verbiedt onfatsoenlijkheid, slechtheid en onderdrukking. Hij vermaant u, zodat u er acht op kunt slaan." (Qur'án, 16:90)

Gematigdheid en evenwicht

"... Verspil uw bezit niet verkwistend, want de verspillende zijn Satans broeders; en Satan is zeer ondankbaar jegens zijn Heer." (Qur'án, 17:27)

"Eet en drink, maar vermijd overdaad. Hij houdt niet van de onmatigen." (Qur'án, 7:31)

"Wees niet gierig of verkwistend, want dat moet je ofwel worden verweten of tot armoede worden teruggebracht. (Qur'án, 17:29)

Volharden met standvastigheid

"Zeg: '... Degenen die volharden zullen zonder mate worden vergolden.'" (De Qur'án, 19:10)

'Met standvastigheid volharden en vergeven is een plicht voor iedereen. Hij die God beschaamt, heeft niemand om hem te beschermen.'" (Qur'án, 42:43)

"We schonken wijsheid aan Luqmán en zeiden: 'Dank God. Hij die dankt, heeft veel te winnen..."

" 'Mijn zoon, wees standvastig in gebed, beveel gerechtigheid en verbied het kwaad. Verdraag met kracht wat je ook overkomt. Dat is een plicht die op iedereen rust. ... '" (Qur'án, 31:12, 17) [Dawoodfootnote: Luqmán was 'Een wijze die, zo wordt ons verteld, een kleinzoon was van een zus of een tante van Job.']

Onderzoek naar zaken om de waarheid te achterhalen

"Gelovigen, als een boosdoener u een nieuwtje brengt, vraag dan eerst naar de waarheid ervan, opdat u anderen niet onbewust iets zou aandoen en dan spijt zou krijgen van uw actie." (Qur'án, 49:6)

De aard van lasteren

"Degenen die eervolle vrouwen belasteren en geen vier getuigen kunnen produceren, zullen tachtig zweepslagen krijgen. Aanvaard hun getuigenis niet voor altijd, want zij zijn grote overtreders - behalve degenen onder hen die zich daarna bekeren en hun wegen verbeteren. God is vergevingsgezind en barmhartig." (Qur'án, 24:4)

Het noemen met een bijnaam, laster en bespottig verboden

"Gelovigen, laat geen man een andere man bespotten, die misschien beter is dan hijzelf. Laat geen vrouw een andere vrouw bespotten, die misschien beter is dan zijzelf. Belast elkaar niet en geef elkaar geen bijnamen. Het is een kwaad een slechte naam genoemd te worden nadat ze het ware geloof hebben omarmd. Zij die zich niet bekeren, zijn onrechtvaardigen." (Qur'án, 49:11)

Vermijd achterdocht, spioneren en achterklap

"Gelovigen, vermijd buitensporige achterdocht, want in sommige gevallen is verdenken een misdaad. Bespioneer elkaar niet en laster elkaar niet. Zou iemand van jullie het vlees van zijn overleden broer willen eten? Je zou er toch een hekel aan hebben. Vrees God. God is vergevingsgezind en barmhartig." (Qur'án, 49:12)

Tovenarij en hekserij veroordeeld, en een gebed om bescherming

"Mozes was erg gealarmeerd [door de tovenarij van Farao's tovenaars] . Maar Wij zeiden tot hem: 'Wees niet bang; je zult zeker winnen... .. Tvenaars zullen niet welvarend zijn, wat ze ook doen.'" (Qur'án, 20:67)

"[Mozes:] 'De tovenarij die u God hebt aangericht, zal zeker tot niets leiden. Hij zegent het werk van degenen die kwaad doen niet. Door Zijn woorden betuigt Hij de waarheid, hoezeer de schuldigen er ook een hekel aan hebben.'" (Qur'án, 10:81)

"Zeg: 'Ik zoek mijn toevlucht bij de Heer van de Dageraad tegen het onheil van Zijn schepping, tegen het onheil van de nacht wanneer zij haar duisternis verspreidt, tegen het onheil van het bezweren van heksen, tegen het onheil van de jaloerse, wanneer hij jaloers is. ' " (Qur'án, 113:1 e.v.)

Een lijst met deugden

"Inderdaad, de mens werd ongeduldig geschapen. Als het kwaad hem overkomt, is hij moedeloos; maar gezegend met geluk, wordt hij gierig.

"Niet zo de aanbidders, die standvastig zijn in het gebed, die een behoorlijk deel van hun goederen opzij zetten voor de behoeftigen en de behoeftigen, die echt geloven in de Dag des Oordeels en de straf van hun Heer (want niemand is veilig voor de bestraffing van hun Heer), die hun vleselijke begeerte in bedwang houden (behalve met hun vrouwen en slavinnen, want deze zijn hun geoorloofd: hij die andere begeert dan deze is een overtreder), die hun vertrouwen en beloften nakomen en een waar getuigenis afleggen en die hun gebeden met stiptheid verhoren. Dezen zullen met eer worden beladen en zullen in mooie tuinen wonen." (Qur'án, 70:21)

"Heb je aan hem gedacht die het Laatste Oordeel ontkent? Hij is het die de wees afwijst en geen drang heeft om de armen te voeden.

"Wee degenen die bidden, maar achteloos zijn in hun gebed; die vroomheid tonen en geen aalmoezen geven aan de behoeftigen." (Qur'án, 107:1-7)

Kwaad met goed vergelden

"Goede en slechte daden zijn niet hetzelfde. Vergeld kwaad met goed en hij die je vijand is, zal je beste vriend worden. Maar niemand zal deze eigenschap bereiken behalve degenen die geduldig volharden; niemand zal het bereiken behalve degenen die echt gelukkig zijn." (Qur'án, 41:34)

Huichelarij veroordeeld

'Gelovigen, waarom belijdt u wat u nooit doet? Het is in Gods ogen hoogst verfoeilijk dat u het ene zegt en het andere doet.' (Qur'án, 61:2)

"... Doe niet alsof je rein bent. Hij kent degenen die zich beschermen tegen het kwaad het beste." (Qur'án, 53:34)

Hoofdstuk 5

Enige geestelijke en sociale principes

Om enkele van de hier aangehaalde principes te verduidelijken, geeft de auteur enkele van zijn eigen gedachten. De lezer moet zich vrij voelen om ze te gebruiken als ze van enige waarde zijn om een beter begrip te krijgen. Anders kunnen ze worden weggegooid, omdat ze niet noodzakelijk rechtstreeks zijn afgeleid van uitspraken in de *Qur'án* of andere Heilige Boeken.

Mannen hebben gezag over vrouwen

"Mannen hebben gezag over vrouwen omdat God de ene superieur heeft gemaakt aan de andere en omdat ze hun rijkdom uitgeven om ze te onderhouden. Goede vrouwen zijn gehoorzaam. Ze bewaken hun onzichtbare delen omdat God hen heeft geleid. Wat betreft degenen onder jullie die bang zijn voor ongehoorzaamheid, verman ze en stuur ze naar aparte bedden en sla ze. Als ze je gehoorzamen, onderneem dan geen verdere actie tegen hen. God is hoog, oppermachtig." (Qur'án, 4:34 e.v.)

Hier is hetzelfde vers in een andere vertaling. Merk op hoe heel verschillend de interpretatie is.

"Mannen zijn de beschermers en onderhouders van vrouwen, omdat Allah de ene meer (kracht) heeft gegeven dan de andere en omdat ze hen met hun middelen ondersteunen. Daarom zijn de rechtschapen vrouwen vroom gehoorzaam en bewaken zij in (de man's) afwezigheid wat Allah wil dat ze de wacht houden. Wat betreft die vrouwen van wiens kant je ontrouw en slecht gedrag vreest, vermaan hen (eerst), (Vervolgens), weiger hun bedden te delen, (En als laatste) sla ze (lichtjes); maar als ze naar gehoorzaamheid terugkeren, zoek tegen hen geen Middelen (van ergernis): Want Allah is de Allerhoogste, groot (boven jullie allemaal) (Yusuf 'Ali, Qur'án, 4:34 e.v.)

Het zou geweldig zijn om klassiek Arabisch te begrijpen en voor jezelf te ontdekken wat de *Qur'án* zegt, onafhankelijk van de opvattingen en neigingen van de vertalers. In beide vertalingen (en in de andere vertalingen die de auteur heeft gelezen) vreest deze schrijver erg dat dit principe geen grote hit zal zijn bij moderne westerse vrouwen – vooral niet bij degenen die voorstander zijn van de feministische ideologie. Maar ook op dit punt is de Bijbel niet veel anders. Daar is de man nog steeds dominant.

Misschien is het het verstandigst om te begrijpen dat de sociale wetten van onze Schepper veranderen in overeenstemming met het ontwikkelingsstadium van ons mensen. In de stadia van onvolwassenheid kan gelijkheid niet worden geïmplementeerd; iemand moet de baas zijn of er is teveel egoïstisch gekibbel en onenigheid. Om daadwerkelijk tot echte gelijkheid te komen, is echte volwassenheid nodig. Zelfs de meesten van degenen die beweren dat ze pleiten

voor de gelijkheid van vrouwen en mannen, slagen er zelden in om dit in hun eigen privéleven te doen. Als het niet de man is die zijn vrouw domineert en regeert, dan is het wel de vrouw die heerszuchtig regeert over haar man (iets dat in het Westen niet zelden wordt gezien). Maar een paar van de meer verlichte mensen slagen er wel in om te strijden voor het ideaal van gelijkheid tussen mannen en vrouwen.

Dit brengt ons tot de vraag: als zowel Christus als Mohammed onthullen dat het Gods wil is dat de man boven de vrouw staat, dat vrouwen hun echtgenoten moeten gehoorzamen, hoe komt het dan dat het idee van de gelijkheid van de seksen zo krachtig in beweging is? via onze sociale ordes? Zelfs de lang onderdrukte vrouwen in Afrika, die vaak weinig meer zijn dan slaven van hun echtgenoten, beginnen nu te beseffen dat de dagen van mannelijke dominantie over vrouwen ten einde zijn, dat het nu tijd is voor vrouwen om op te staan, om leidende rollen in de samenleving op zich nemen, om als gelijken met hun echtgenoten op te treden. In Swaziland buigen de vrouwen van traditionele Swazi-mannen zich voor hun man op de grond om hem toestemming te vragen om met hem te spreken. En in datzelfde land gaan opgeleide vrouwen onbevreesd vooruit om de verantwoordelijkheden en uitdagingen op zich te nemen waarvan ze weten dat ze hun recht zijn, werken in organisaties voor de vooruitgang van vrouwen en schelden de mannen uit in brieven aan de redacteur in kranten omdat ze niet met de tijd meegaan. Waar komt deze nieuwe notie van de gelijkheid van vrouw en man vandaan? Het bestond twee eeuwen geleden niet in onze wereld.

Dit lijkt zeker te suggereren dat er een nieuwe openbaring van God is gekomen die de gelijkheid van de seksen bevordert. Zoals de lezers inmiddels zullen hebben begrepen, meent deze auteur dat dit in hoge mate het geval is. De dominantie van het ene geslacht over het andere is niet langer passend in onze wereld; het is een kenmerk van voorbije eeuwen en openbaringen. Het was voor onze zwakke onvolwassenheid. En dit nieuwe ideaal van gelijkheid is het resultaat van de verspreiding van een idee dat voortkomt uit een recente openbaring van God.

Slavernij

Net als het Oude en Nieuwe Testament van de Bijbel spreekt de *Qur'án* niet tegen de instelling van slavernij. Deze Heilige Boeken moedigen echter iedereen aan om

vriendelijk en eerlijk te zijn jegens hun slaven. Er zijn een aantal straffen voor verschillende overtredingen waarbij een gelovige slaaf wordt vrijgelaten. Het wordt duidelijk als een goede zaak beschouwd voor een slaaf, in ieder geval een gelovige, om vrij te zijn. Het is duidelijk dat in Gods ogen, vanuit een spiritueel standpunt, een vrij persoon niet inherent beter is dan een slaaf:

"... Een gelovige slaaf is beter dan een afgodendienaar, hoewel hij u misschien behaagt." (Qur'án, 2:221)

De houding dat slavernij als instelling inherent verkeerd is, is vrij recent - niet veel ouder dan het idee van de gelijkheid van de seksen. Waar komt het vandaan? Is er een openbaring van God geweest sinds de openbaring van Mohammed die leert dat slavernij verkeerd is?

Niemand wordt meer beproefd dan dat hij kan dragen

"God rekent een ziel niet meer aan dan ze kan dragen." (Qur'án, 2:286)

God vergeeft degene die berouw heeft

"Als iemand van jullie kwaad doet door onwetendheid en dan berouw heeft en zijn leven verbetert, zal hij God vergevensgezind en barmhartig vinden." (Qur'án, 6:54)

God klinkt heel streng en streng in de *Qur'án*, misschien met het doel om opstandige en onvolwassen mensen aan te sporen te doen wat het beste voor zichzelf is. En toch is Hij heel snel om te vergeven en barmhartig te zijn voor degenen die oprecht het goede willen doen, maar zichzelf soms zwak vinden.

Er is geen dwang in religie

We hebben dit al besproken in het vorige hoofdstuk over oorlog en strijd. Maar het is ook van toepassing op omstandigheden waarin er geen fysieke strijd is. Er is ook *berouw*, wat een poging betekent om iemand door verschillende aansporingen en druk in een religie te duwen, misschien met het idee om de

persoon te indoctrineren om elke onafhankelijke gedachte van zichzelf op te geven en zich volledig te onderwerpen aan de reeks doctrines, normen en normen van een groep. sociale organisatie. Laten we dus eens kijken naar de citaten die we eerder hebben geselecteerd in het licht van deze nieuwe overweging.

"Er zal geen dwang zijn in religie." (Qur'án, 2:256)

'We weten heel goed wat ze zeggen. Je zult geen dwang tegen ze gebruiken. Vermaand iedereen met de Qur'án die Mijn waarschuwing vreest.' (Qur'án, 50:45)

"Roep mensen op het pad van uw Heer met wijsheid en vriendelijke vermaning. Redeneer met hen op de meest hoffelijke manier. Uw Heer kent degenen die van Zijn pad afdwalen en degenen die op de juiste manier worden geleid het best.

"Als je straft, laat je straf dan evenredig zijn met het onrecht dat je is aangedaan. Maar het is het beste voor je om je onrecht geduldig te verduren." (Qur'án, 16:124 e.v.)

"Wees hoffelijk als je ruzie maakt met de mensen van het boek [joden en christenen], behalve met degenen onder hen die kwaad doen." (Qur'án, 29:46)

Eenieder heeft zijn eigen geestelijke verantwoordelijkheid - niemand draagt de last van een ander

"Geen ziel zal de last van een ander dragen. Als een beladen ziel om hulp roept, zal zelfs een naaste familie haar last niet delen." (Qur'án, 33:16)

"... Heeft hij [die het geloof de rug toekeert] niet gehoord van wat wordt gepredikt in de Schriften van Mozes en Abraham, die zijn plicht hebben vervuld: dat geen ziel de last van een ander zal dragen en dat een ieder zal worden geoordeeld naar zijn eigen werk ..." (Qur'án, 53:37)

"Als hen wordt gevraagd: 'Wat heeft jouw Heer geopenbaard?' ze zeggen: 'Oude fictieve verhalen!' Zij zullen de volle last van hun lasten dragen op de Dag der

Opstanding, samen met de lasten van degenen die in hun onwetendheid door hen werden misleid. Het kwaad is dat wat zij zullen dragen." (Qur'án, 16:25)

Deze vermaning is nuttig in elke samenleving waar sommigen die infantiel of kinderlijk zijn (op elke leeftijd - zelfs op hoge leeftijd) afhankelijk willen zijn van anderen en kinderachtig elk verantwoordelijkheidsgevoel voor hun eigen daden willen vermijden. Hier zijn enkele van de ideeën van de schrijver hierover. De lezer wordt aangemoedigd om ze naar zijn eigen rede te beoordelen, te begrijpen en te ervaren en tot zijn eigen conclusies te komen.

Dit principe dat we spiritueel allemaal alleen verantwoordelijk zijn voor onze eigen ontwikkeling en niet kunnen vertrouwen op een of andere verbinding met elkaar, betekent niet noodzakelijk dat wij mensen elkaar niet kunnen helpen, vooral niet als een zeer onvolwassen persoon hulp nodig heeft. Misschien verwijst dit naar een dieperliggend principe dat het werkelijke spirituele voordeel dat een persoon ontvangt, alleen afhangt van zijn eigen inspanningen. Een ouder draagt bijvoorbeeld een kind voordat het leert lopen. En terwijl het leert lopen, kunnen de ouders de hand van het kleine kind vasthouden of hem steunen, zodat het kind een gevoel van hulp en overwinning kan voelen en weet hoe het moet voelen om rechtop te kunnen lopen. Maar het enige echte voordeel dat het kind krijgt, is van zijn eigen inspanningen en strijd. De ouder kan niet voor het kind lopen. Als de testdag komt, moet het kind zelfstandig kunnen lopen en alleen de eigen inspanningen van dat kind stellen het in staat dat doel te bereiken. Al het dragen en ondersteunen in de wereld kan geen vervanging zijn voor de eigen strijd van het kind om te lopen.

Evenzo, zoals zoveel christenen geloven, is er hulp wanneer iemand zich in zijn hart tot Jezus wendt. (Doen moslims hetzelfde met Mohammed?) Of, aangezien bahá'ís dit ook zullen lezen, voelen ze zo vaak een diep emotionele relatie met Bahá'u'lláh of 'Abdu'l-Bahá' waarvoor ze de hele wereld niet zouden willen ruilen. Ze zijn zich er terdege van bewust dat ze geholpen en ondersteund worden door deze verbinding van het hart. Maar dit is als een mug die een gratis ritje krijgt op de rug van een machtige adelaar. Je leert met de meest opwindende vreugde hoe het voelt om door het rijk van de geest te vliegen. Maar hoe verheffend en behulpzaam dit alles ook is, het enige dat de gelovige blijvend ten goede komt, zijn zijn of haar eigen inspanningen om te leren vliegen voor zichzelf door zijn eigen wil. De ervaring op de rug van de Adelaar is als de ervaring van de peuter

die door zijn ouders wordt ondersteund bij zijn pogingen om te lopen: het laat hem weten hoe het voelt en waar hij naar moet streven. Maar vroeg of laat weet de Adelaar dat het het beste is als de persoon leert vliegen met de vleugels van zijn of haar eigen wilskracht. Dus de meelifter wordt afgestoten als het tijd is voor ontwenning. Na een periode van veel verdriet en verlies en misschien veel gezeur over "Bahá'u'lláh houdt niet meer van me!" of "Jezus heeft me in de steek gelaten!", realiseert de jonge menselijke vogel zich eindelijk dat als hij niet op de grond wil neerstorten, hij maar beter uit eigen vrije wil met die spirituele vleugels kan gaan klapperen en overeind blijven. En zo wordt er kracht gewonnen.

We kunnen elkaar helpen. In feite is het een levenswet dat de zwakken zich tot de sterken wenden voor hulp, dat de onvolwassenen leunen op de meer volwassen mensen voor hulp, dat het kind zich tot de ouder wendt in een gevoel van vastklampende afhankelijkheid. Maar deze hulp versterkt de zwakke en onvolwassen niet echt. Het geeft alleen aanmoediging en een voorbeeld zodat de zwakke weet wat het doel is en hoe het te bereiken. Uiteindelijk maken alleen onze eigen inspanningen het echte verschil.

De leraar schenkt de beker van zijn kennis niet in de beker van de geest van een leerling. Een goede leraar kan er alleen aan werken om de eigen geest van de leerling wakker te maken, zodat deze leerling zijn eigen denk- en begripsvermogen zal uitoefenen. Zoals een oude filosoof zei: echte opvoeding is niet het uitgieten van de beker met kennis van de ene geest in de andere; het is het aansteken van het vuur van de eigen geest van een leerling vanuit het vuur van de liefde van de leraar voor kennis. Het is zoals de eerder genoemde illustratie van het diner en de kok. De kok kan het eten bereiden en serveren, maar het is aan de eter om zijn eigen wil te gebruiken om aan tafel te komen en voor zichzelf te eten. De kok kan niet eten voor het diner. Uiteindelijk zijn het alleen de individuele inspanningen die echt tellen. Tijdens tentamentijd helpt de docent de student niet. De leerling wordt getest om te zien hoe goed hij of zij het alleen doet. Hetzelfde geldt geestelijk.

Degenen die een groot deel van hun leven zwak zijn en toegeven aan wat de Heilige Boeken het kwaad noemen, zijn als zwakke vogels die door het leven op de rug van anderen rijden. Ze zijn altijd op zoek naar iemand om op te rijden. Ze voelen zich ongelukkig tenzij er iemand is om zich aan vast te klampen en een gratis ritje van te krijgen. Zulke kinderen ten laste zijn van alle leeftijden, van één

tot eenennegentig. Ze leren niet alleen te vliegen. Wanneer dit leven voorbij is, is het ieders eigen Dag des Oordeels, zijn dag van beproeving. Ze worden allemaal getest om te zien hoe goed ze hebben geleerd om zelfstandig te vliegen. Het is als een schoolexamen; niemand mag een ander helpen. Elk wordt afzonderlijk getest. Niemand mag op de rug van iemand anders rijden. Dus de sterke vogels die anderen op hun rug hebben gedragen en hierdoor veel beweging en kracht hebben opgedaan, voelen zich plotseling enorm verlicht en vliegen als atleten wiens zware trainingsgewichten en handicaps zijn afgenomen, met kracht en gemak naar de hoogten van vreugde en vrijheid. Het is pure hemel! En de zwakken die alleen wisten hoe ze op de rug van anderen moesten rijden, nooit echt opgroeien, merken dat ze niet kunnen vliegen en vallen in de laagste kuilen en moerassen. Dat is de hel!

Grote inspanningen leveren om de bevelen en het advies van onze Schepper te gehoorzamen, geeft kracht - ook al voelen we misschien geen opwindning terwijl we de lasten en lasten van problemen door het leven dragen. En gewoon op de rug van anderen rijden als baby's, altijd op zoek naar de gratis rit, zou de onvolwassen en dwaze persoon een gevoel van plezier kunnen geven, van homo zijn en vol energie en geest in dit leven. Maar wanneer aan het einde van deze aardse les de Dag van Onderzoek en Beproeving aanbreekt, zullen de meelifters vallen en de grootste ellende en somberheid ervaren. Er is niemand meer om op te rijden en hen te ondersteunen.

Sommigen zullen zich afvragen hoe dit werkt. Alle mensen zijn verbonden door spirituele banden die ons tot op zekere hoogte met elkaar verbinden. Deze banden kunnen worden gezien als elastische koorden. De verbinding is het sterkst met degenen die het dichtst bij ons staan, maar de banden reiken tot op zekere hoogte naar alle mensen.

“ ... Ieder hoger ontwikkeld mens is het middel tot steun van hen die lager zijn ontwikkeld; en de hoogste ontwikkelden zijn de helpers van de hele mensheid. Het is alsof alle mensen door elastische koorden met elkaar verbonden zijn. Als iemand boven het algemene niveau van zijn medemensen uitstijgt, worden de koorden gespannen. Zijn vroegere metgezellen trachten hem terug te trekken, maar met dezelfde kracht trekt hij hen omhoog. Hoe hoger hij komt, des te meer voelt hij dat het gewicht van de hele wereld die hem terugtrekt en des te afhankelijker is hij van de goddelijke steun, die hem bereikt door de enkelen die hoger zijn dan hij.

Het hoogst van allen staan de grote Profeten en Verlossers, de Goddelijke 'Manifestaties' – deze volmaakte mensen, die in Hun tijd zonder gelijke of metgezel zijn en de last van de hele wereld dragen, alleen gesteund door God. 'De last van onze zonden lag op Hem' gold voor een ieder van Hen. Ieder was de 'Weg, de Waarheid en het Leven' voor Zijn volgelingen. Ieder was het kanaal voor elk hart dat Gods milddadigheid wilde ontvangen. Ieder van Hen had Zijn rol te spelen in het grote goddelijke Plan voor de verheffing van de mensheid." (J.E. Esslemont, Bahá'u'lláh en het Nieuwe Tijdperk, 2010, 3^e druk, blz. 128)

Deze analogie van Dr. Esslemont is heel illustratief. Het verklaart de afgunst en jaloezie die degenen die lager zijn motiveren voor degenen die met uitmuntendheid boven hen uitstijgen. Het verklaart de tribale drang naar conformiteit, die poging om iedereen op hetzelfde lage niveau te houden, die poging om "grote klaprozen" om te hakken (Australië), om elke spijker die nog overeind staat in te slaan (Japan), die oppast voor iedereen die "uit de pas loopt" en "op maat gesneden" en "op zijn plaats moet worden gezet" (VS). Elke persoon die zich tot God wendt door een goddelijke openbaring, wordt verheven tot superieur gedrag en superieure eigenschappen die op zichzelf de status-quo van degenen om hen heen uitdagen. De tribale geest van conformiteit, die nog steeds behoorlijk krachtig werkt, zelfs in zogenaamde beschaafde samenlevingen, probeert vervolgens die uitstekende persoon die "opvalt", die uitstekende ziel die de mensen om hem heen overtreft, neer te halen. En deze sterkere persoon oefent, als hij standvastig is, een gelijke en tegengestelde kracht uit op de zwakkeren in de buurt. Een wezen als Jezus vervulde dit principe zo volledig dat Hij uiteindelijk werd gekruisigd en toch, door standvastig en standvastig te blijven, oefende het een gelijke kracht uit om zoveel anderen eeuwenlang op te tillen. Hetzelfde geldt voor Mohammed en alle profeten van God.

Maar deze hulp en bijstand is instructie en aanmoediging. Pas wanneer een persoon die geholpen wordt daadwerkelijk de strijd begint om zelf overeind te komen, zelfs als hij de hulpeloze baby's draagt, als het ware, ontwikkelt zich enige echte kracht. Laten we deze analogie van de elastische koorden enigszins veranderen om het punt in een nieuw licht te brengen.

Wij mensen zijn als bergbeklimmers die de steile kant van een berg opgaan. De banden die ons samenbinden zijn als de touwen die dat team bergbeklimmers bij elkaar houden. Stevig vasthouden aan de rots van de bergwand is als stevig

vasthouden aan Gods wetten, geboden en vermaningen. Sommigen houden zich stevig vast en anderen zijn hier onzorgvuldiger in. En sommigen geven er helemaal niets om en springen er gewoon af. Door de banden die hen met hun medemensen verbinden, vallen ze nog niet in de diepe afgrond beneden. Ze worden opgehouden omdat degenen die zich nog stevig vastklampen aan de rots van de goddelijke raad, ze moeten vasthouden. Terwijl de dwazen vrij en gemakkelijk slingeren en grote vrijheid, energie en vrolijkheid ervaren, verkeren degenen die het dierbare leven volhouden in grote nood, uitgeput, biddend, worstelend, zich met heel hun hart tot God wendend. Terwijl de boosdoeners een grote vreugde voelen en vrijheid zo vrij rondzwaaien, worstelen degenen die hen vasthouden en verkeren in de grootste nood. De barmhartigheid van God komt tot de zwakken en dwazen door hun sterkere medemensen.

De realiteit van deze situatie is dat degenen die worstelen om vol te houden, door deze beproeving veel kracht krijgen en degenen die vrij en gemakkelijk slingeren, worden geestelijk zwak en slap. Aan het einde van dit leven klimt iedereen apart en wordt alleen beoordeeld op wat hij of zij kan. Degene die wanhopig worstelde om vol te houden, zal ontdekken dat de verkregen kracht hem of haar in staat stelde om met gemak naar de top van de berg te klimmen. En degenen die in het leven speelden en vrij en gemakkelijk zwaaiden terwijl anderen ze omhoog trokken, zullen merken dat ze niet kunnen klimmen. Ze zullen te zwak van geest zijn om alleen te klimmen. En zonder dat iemand ze tegenhoudt, zullen ze in de donkere afgrond ver beneden vallen en het lot ontmoeten waarvan ze liever denken dat het niet echt is. Dit alles gaat over geestelijke dingen, niet over fysieke dingen.

Hoe hoger een persoon op de berg staat, des te groter is de last van degenen onder hem die hij moet dragen. Zij die het hoogst zijn, dragen de grootste lasten. En dit maakt ze het sterkst. Dit is waarom de Profeten van God meer lijden en zwaardere lasten dragen dan allen.

Dit alles wordt overduidelijk duidelijk zodra iemands spirituele visie is geopend. Dit alles ziet en ervaart men als dagelijkse realiteit. Maar zolang alleen de fysieke en mentale visie werken, zullen deze dingen niet duidelijk zijn. De geruststellende rationalisatie van de zwakkeren zou zijn dat iedereen die dit principe als waar aanneemt, het slachtoffer is van verbeeldingskracht en waanideeën, misschien zelfs 'gek'. Ze zetten de wereld op zijn kop in hun zelf begoochelende geest in hun

poging om slecht er goed uit te laten zien en goed slecht. Hoe kunnen ze het anders in hun eigen ogen goedmaken? *"Wat betreft degenen die het komende leven ontkennen, Wij laten hun vuile daden eerlijk voor hen lijken, zodat ze in hun dwaasheid blunderen."* (Qur'án, 27:4)

Samengevat, hoewel er lasten in het leven zijn en de sterken kunnen helpen de zwakken te laten zien hoe ze kracht kunnen krijgen, kan alleen ieder individu daadwerkelijk oefenen om die kracht te krijgen. Niemand anders kan voor ons sporten. We worden aan het einde van dit leven getest en zelfs periodiek, om te zien hoe goed we hebben geleerd om zelfstandig te klimmen of te vliegen. *"Geen ziel zal de last van een ander dragen."*

Goede daden maken zonden goed

"Doe je gebeden 's morgens en 's avonds, en ook 's nachts. Goede daden zullen de zonden goedmaken. Dat is een vermaning voor bedachtzame mensen. Heb daarom geduld; God zal de rechtvaardigen hun beloning niet onthouden." (Qur'án, 11:114)

Gebed en meditatie zijn voorbereiding op actie. Op zichzelf zijn ze als een blauwdruk voor een huis dat nog niet gebouwd is. Handelen zonder gebed is misleidend en vaak schadelijk. Bidden zonder actie leidt nergens toe en is vruchteloos. Het is de combinatie van beide, samen met een groot geloof, die uitstekende resultaten oplevert. Het is dus alsof de Schepper mensen aanspoort om te bidden en er vervolgens voor zorgt dat dit gebed gevolgen vindt in goede daden door te zeggen dat het goede daden zijn die de zonden goedmaken, zonder te zeggen dat gebed dit ook zal doen. Het is 'een vermaning voor nadenkende mensen'.

We zijn een beproeving voor elkaar

'Jullie zijn een beproeving voor elkaar. Heb je geen geduld?' (Qur'án, 25:20)

"Gelovigen, jullie hebben een vijand in jullie vrouwen en kinderen: pas op voor hen. Maar als jullie hun overtredingen door de vingers zien en hen vergeven en vergeven, weet dan dat God vergevingsgezind en barmhartig is." (Qur'án, 64:14)

Slechte daden werpen een sluier over het hart

"Nee! Hun [de ongelovigen] eigen daden hebben een sluier over hun hart geworpen." (Qur'án, 83:6)

Als een mens de Waarheid duidelijk wil zien en de Werkelijkheid wil begrijpen, vrij van alle illusies en vervormingen, dan moet het hart worden gezuiverd en bevrijd van alle gehechtheden, van alle liefde en haat, alle vooroordelen en ideeën. De beker van de geest en het hart moet volledig worden gelegeerd voordat het kristalheldere Water erin kan worden gegoten. Naast het reinigen van de spiegel van de geest en het hart, zodat ze in staat zullen zijn om de Waarheid duidelijk weer te geven, moet die spiegel plat zijn en vrij van alle verdraaiingen en vervormingen die zijn ontstaan door onrecht, vooroordelen, vooroordelen en geïndoctrineerde opvattingen. De kromgetrokken spiegel vervormt alles wat hij ziet. Wanneer iemand liegt, bedriegt en oneerlijk handelt, probeert hij deze spiegel te vervormen. Wanneer hij afdaalt in het koninkrijk van het dier in hem en het zijn leven laat beheersen, dan bedekt de donkere, stinkende modder van dat moerassige gebied de spiegel van het hart totdat er weinig wordt weerspiegeld in die spiegel van de geest en het hart. De woorden van de Heilige Boeken kunnen voor hem worden neergezet en ze betekenen niets voor hem. Hij zal ze op zijn best alleen letterlijk en materieel begrijpen. Hij wordt blind en doof voor de wereld van de hogere geest. Zoals dit citaat zegt, hebben die duistere daden "een sluier over hun hart geworpen". Ze zien het niet en ze begrijpen het niet. Ze dwalen in een mist.

Ogen kunnen verblind worden door naar de zon te staren. Oren kunnen doof worden door te luisteren naar extreem harde geluiden. Een neus kan zijn reukvermogen verliezen als ammoniak hem overweldigt. Smaakgevoel wordt afgestompt wanneer te veel hete chilipepers de smaakpapillen doden en laten alleen de zenuwen achter die warmte en kou, pijn en druk voelen, om berichten naar de hersenen te sturen die deze sensatie verwarren met proeven. Wanneer zeer ruw werk de handen vereelt, kunnen ze geen delicate zijde meer voelen.

Harde emoties en slechte daden werken om de sluier over het hart te trekken en te voorkomen dat het ziet en begrijpt.

Wanneer een wind over het oppervlak van een watermassa, zoals een vijver of meer, waait, verstoort hij dat water met golven, turbulentie en rimpelingen. Wanneer deze winden volledig zijn gekalmeerd, wordt het oppervlak van het waterlichaam als een gepolijste spiegel en weerkaatst alles wat erboven en eromheen is met perfecte helderheid. Het hart is als dit meer. Wanneer de winden van hartstochten, van liefdes en haat, van vooroordelen en vooroordelen, van gehechtheid aan mensen en dingen, door het hart waaien, wordt er helemaal niets weerspiegeld. De persoon die gehecht is aan deze wereld en haar mensen heeft een hart dat heen en weer wordt geslingerd door deze wereld. Maar degene die uiteindelijk vrijheid bereikt, is degene die eindelijk de pure vreugde leert een rustig hart te hebben. En dit maakt inspiratie gemakkelijk. De beelden van de hemel erboven reflecteren op het rustige spiegelachtige hart. Dan leest een persoon de Heilige Boeken en begint de spirituele boodschappen achter de woorden te begrijpen en deze woorden beginnen logisch te worden. De Profeten van God en de Heilige Boeken bevatten de sleutels om de deur te openen van de verborgen mysteries, die ons vertellen waar dit leven over gaat.

Er zijn zoveel meer principes en ideeën die in de *Qur'án* worden onthuld, maar dit boek mag niet te groot worden.

Hoofdstuk 6

Andere belangrijke zaken van de *Qur'án*

Na de dood zal dit leven lijken alsof het maar een zeer korte tijd heeft geduurd

"En Hij [God] zal vragen: 'Hoeveel jaar hebt u op aarde geleefd?'"

"Ze zullen antwoorden: 'Een dag, of misschien minder. Vraag het aan degenen die de tel hebben bijgehouden.'"

"Hij zal zeggen: 'Inderdaad was uw verblijf kort, als u het maar wist! Dacht u dat Wij u tevergeefs hadden geschapen en dat u nooit meer aan Ons zou worden teruggeroepen?' "(Qur'án, 23:112)

"Op die dag zullen Wij alle zondaars verzamelen. Hun ogen zullen blauw worden van angst en ze zullen onder elkaar mompelen: 'Je bent maar tien dagen op aarde gebleven.'

'We weten heel goed wat ze zullen zeggen. De meest oprechte onder hen zal verklaren: 'Je bent maar één dag op aarde gebleven.' " (Qur'án, 20:104)

"... Op die dag zal Hij u allen bijeenroepen en u zult Hem met lofprijzingen antwoorden. U zult denken dat u maar voor een korte tijd weggebleven bent.' " (Qur'án, 17:52)

"De dag zal komen dat Hij ze allemaal zal bijeenbrengen, alsof ze slechts een uur in deze wereld vertoefd hadden... " (Qur'án, 10:45)

"Op de dag dat het Uur slaat, zullen de onrechtplegers zweren dat ze maar een uur weggebleven waren. Zo worden ze ooit bedrogen." (Qur'án, 30:55)

"Verdraag dan met geduld, zoals de standvastige apostelen voor u deden en probeer hun ondergang niet te haasten. Op de dag dat ze de plaag zien waarmee ze worden bedreigd, zal hun leven op aarde niet langer lijken dan een uur." (Qur'án, 46:35)

Einstein zou hier geen probleem mee hebben. Tijd en ruimte zijn de eigenschappen van de wereld van de materie. Als een rijk zich buiten het materiële en buiten de ruimte bevindt, dan zal het waarschijnlijk ook buiten de tijd zijn. Onze lichamen zijn stoffelijk en bestaan in ruimte en tijd. Onze zielen die op deze lichamen rijden, zijn niet materieel, dus ze kunnen niet in ruimte en tijd zijn. Dus wanneer het lichaam sterft en onze ziel wordt bevrijd als een vogel die wordt bevrijd uit een kooi, zullen we in een andere toestand leven die we ons nu niet kunnen voorstellen (omdat we het nog nooit eerder hebben meegemaakt) en deze toestand is buiten de ruimte en tijd en niet beperkt en beperkt door hen. Dus vanuit het perspectief van die andere wereld, zonder fysiek lichaam, terwijl je

je aanpast aan een nieuwe toestand, zal het lijken alsof de tijd nauwelijks heeft bestaan. Stel je de volgende situatie voor:

"Aan God behoren de geheimen van de hemelen en de aarde. De zaken van het Laatste Uur zullen in een oogwenk of in een kortere tijd worden volbracht. God heeft macht over alle dingen."(Qur'án, 16:77)

Mensen die een bijna-doodervaring hebben gehad, melden dat de tijd lijkt te zijn gestopt. Ze bekijken vaak hun hele leven en ondergaan een reeks interacties met een Wezen van Licht in wat later een ogenblik lijkt te zijn. Een Amerikaanse vriend van deze schrijver vertelde hem dat hij van de top van een hoge waterval was gevallen en er zeker van was dat hij zou sterven als hij de bodem zou raken. Hij zei dat hij op een bepaald punt op weg naar beneden een bijna-doodervaring had, waarbij hij zijn hele leven overzag, interactie had met het Wezen van Licht en een aantal andere ingrijpende levensveranderende ervaringen had. Toen hij hoorde dat hij zijn leven zou voortzetten en niet zou sterven, keerde zijn lichamelijke bewustzijn terug terwijl hij nog viel. Hij overleefde, veranderde zijn leven volledig, trouwde met een geweldige Japanse vrouw en ging in zuidelijk Afrika wonen en dienen. De werelden buiten deze fysieke wereld bevinden zich buiten tijd en ruimte. In feite kunnen tijd en ruimte illusies zijn die het leven in een fysiek lichaam worden opgedrongen. Herinner je je de materiële schaduwen waarover in een eerder hoofdstuk werd gesproken? Ruimte en tijd kunnen als schaduwen zijn, constructies gebaseerd op veel reëlere spirituele essenties.

De rechtvaardigen zullen de aarde beërven

'De rechtvaardigen onder Mijn dienaren zullen de aarde beërven.' " (Qur'án, 21:106)

Het is als de bijbelse profetie van de zachtmoedigen die de aarde beërven. De wolken zullen terugkeren naar de oceaan, de modder zal in het water neerslaan en de rook zal teruggaan naar de aarde. Gerechtigheid zal heersen en degenen wiens huis op de hoogste plaats is op de hoogste plaats plaatsen; en degenen van wie het natuurlijke huis op de laagste plaats is, zullen naar dat huis worden teruggebracht. Wanneer het hogere de controle heeft over het lagere, resulteert

dit in vrede, orde en immense productiviteit. Het is het Koninkrijk van God op aarde, de Gouden Eeuw geprofeteerd in alle Heilige Boeken.

De Djinn, Engelen, Satan (Iblis), Adam en de Hof van Eden

Dit is een zeer interessant en breed onderwerp, waarover de schrijver nog geen definitieve conclusies heeft getrokken. Hij is nog steeds op zoek naar de ware betekenis van deze symbolen en verhalen. De lezer zou graag met hem mee willen kijken naar wat de zeer frequente verwijzing in de *Qur'án* naar de djinn betekent. Omdat het erg interessant lijkt, wordt er wat ruimte besteed aan deze verkenning. Maar houd er rekening mee dat dit geen definitieve waarheden zijn.

"Hij schiep de mens uit pottenbakkersklei en de djinn uit rookloos vuur ...."
(*Qur'án*, 55:14 e.v.)

Andere vertalers (Yusuf 'Ali, Pickthal en Shakir) hebben "rookloos vuur" hier vertaald als "vuur vrij van rook", "een vuurvlam", "het vuur van een verschroeiende wind", "essentieel vuur" en "intens heet vuur". Nu weten we waar djinn van gemaakt zijn - of toch niet? De *Qur'án* stelt ook dat wij mensen zijn gemaakt van "droge klei, van zwart gevormde leem" (Dawood, *Qur'án*, 15:26) of, in een andere vertaling, van "klei die geluid voortbrengt, van zwarte modder gevormd in vorm" (Shakir, *Qur'án*, 15:26). Op nog een andere plaats stelt de *Qur'án*: "Weten de ongelovigen niet... dat Wij alles wat leeft van water hebben gemaakt?" (*Qur'án*, 21:29)

De Bijbel zegt ook dat we van klei of stof zijn gemaakt. Maar moeten deze letterlijk genomen worden? Klei wordt gebruikt om op poëtische wijze de materiële natuur van ons lichaam weer te geven. Het staat in contrast met geest en ziel. Wij, net als de meeste levende wezens, zijn ook grotendeels water, dus het is waar dat we van water zijn gemaakt. Maar het is ook vrij duidelijk dat we niet alleen water zijn, en ook niet letterlijk van klei.

Evenzo is de term "rookloos vuur" die wordt gebruikt om te beschrijven hoe de djinn werden gemaakt, zeker ook een poëtische of versluisde en indirecte manier om aan te tonen dat de aard van de djinn niet volledig materieel is, dat ze zijn wat sommigen geesten zouden noemen. In feite is er één vertaling van de *Qur'án* die "jinn" eenvoudig vertaalt als "geesten". Het woord "jinn" zelf is

afgeleid van een Arabisch woord dat "verborgen" betekent. Dit suggereert een wezen dat uiterlijk niet duidelijk is, misschien niet volledig materieel en zichtbaar.

De Arabieren uit de tijd van Mohammed geloofden in het bestaan van deze djinn, en velen wendden zich tot hen voor hulp, zelfs in de overtuiging dat ze geassocieerd waren met God. (Het verhaal van de djinnie of geest in de lamp van Aladdin is een voorbeeld.) Ze geloofden ook in veel goden en afgoden. Het is heel interessant dat de *Qur'án* en andere Heilige Boeken zich zeer krachtig uitspreken tegen alle goden en afgoden en toch, in schril contrast, bevestigt de *Qur'án* de realiteit van de djinn en spreekt hij heel vaak over hen in de *Qur'án* met vermelding van dat ze door God zijn geschapen.

Enkelen hebben af en toe "jinn" vertaald als "boze geesten" of zelfs "satan". Maar dit lijkt een fout te zijn, en dit wordt door de meeste vertalers bevestigd door simpelweg het woord "jinn" te gebruiken. Veel uitspraken in de *Qur'án* maken heel duidelijk dat de djinn, net als mensen, van goed tot slecht kan variëren. Het idee dat door sommigen wordt gepropageerd dat ze altijd slecht zijn, of een symbool van het kwaad, wordt duidelijk niet ondersteund door de *Qur'án*. Hier zijn een paar citaten die dit duidelijk maken en ons iets meer vertellen over de aard van de djinn:

"Zeg: 'Het is mij geopenbaard dat een bende djinn luisterde naar Gods openbaringen en zei: "We hebben een wonderbaarlijke Qur'án gehoord die leiding geeft op het juiste pad. Wij geloofden erin en zullen voortaan niemand anders dienen dan Onze Lieve Heer. Hij (verheven zij de glorie van onze Heer!) heeft geen vrouw genomen, noch heeft Hij kinderen verwekt. De lasteraar [Iblis, Satan] onder ons heeft een moedwillige leugen tegen God geuit, hoewel we hadden aangenomen dat geen mens of djinnie van Hem zou kunnen vertellen wat niet waar is.'"

"(Sommige mannen hebben de hulp van djinn gezocht, maar ze hebben hen misleid tot nog meer fouten. Net als jij dachten ze dat God de doden nooit zou kunnen opwekken.)"

" ' "We gingen naar de hoge hemel, en vonden het gevuld met machtige bewakers en vurige kometen. We zaten af te luisteren, maar afluisteraars vinden vlammende pijlen op hen te wachten. We kunnen niet zeggen of dit kwaad"

voorspelt voor de bewoners van de aarde of dat hun Heer van plan is hen te leiden.

' **Sommigen van ons zijn rechtvaardig, terwijl anderen dat niet zijn; we volgen verschillende wegen.** We weten dat we op aarde niet aan God kunnen ontsnappen en evenmin kunnen we op de vlucht aan Zijn greep ontsnappen. **Toen we Zijn leiding hoorden, geloofden we in Hem:** hij die in zijn Heer gelooft, zal oneerlijkheid noch onrecht vrezen.

' **Sommigen van ons zijn moslims en sommigen zijn overtreders.** Degenen die de islam omarmen, volgen het juiste pad; maar degenen die kwaad doen, zullen de brandstof van de hel worden.' (Qur'án, 72:1 e.v.) [nadruk van auteur]

"Op de dag dat Hij ze allemaal samenbrengt, zal Hij zeggen: 'Jinn, je hebt de mensheid in groten getale verleid.' En hun aanhangers onder de mensheid zullen zeggen: "Heer, we hebben genoten van elkaars gemeenschap. Maar nu hebben we het einde bereikt van de vastgestelde termijn die U voor ons hebt bepaald." "Hij zal zeggen: 'Het Vuur zal je thuis zijn en daar zul je voor altijd blijven tenzij God het anders beveelt.' Jouw Heer is wijs en alwetend.

"Zo geven Wij de goddelozen heerschappij over elkaar als straf voor hun wandaden.

"Dan zal Hij zeggen: 'Jinn en mannen! Zijn er geen eigen apostelen tot jullie gekomen die jullie Mijn openbaringen verkondigden en jullie waarschuwden voor deze dag?"

"Ze zullen antwoorden: 'Wij getuigen tegen onze eigen ziel.' Inderdaad, het leven van deze wereld heeft hen verleid. Ze zullen tegen zichzelf getuigen dat ze ongelovigen waren." (Qur'án, 6: 128f)

"Zo hebben Wij voor elke profeet een vijand toegewezen: de duivels onder de mensen en de djinn, die elkaar inspireren met ijdele en gelakte leugens." (Qur'án, 6:112)

"Vertel hoe Wij een groep djinn naar jullie hebben gestuurd die, toen ze kwamen en naar de Qur'án luisterden, tegen elkaar zeiden: 'Stil! Stil!' Zodra het was

afgelopen, wendden ze zich tot hun volk en waarschuwden ze. 'Ons volk,' zeiden ze, 'we hebben zojuist geluisterd naar een geopenbaarde Schriftplaats sinds de tijd van Mozes, die eerdere geschriften bevestigde en naar de waarheid en op een recht pad. Ons volk, beantwoord de oproep van Gods oproeper en geloof in Hem! Hij zal u uw zonden vergeven en u verlossen van een ellendige plaag. Zij die geen acht slaan op Gods oproeper, zullen niet ongestraft op aarde blijven, noch zal er iemand zijn om hen buiten Hem te beschermen. Ze zijn zeker in duidelijke dwaling.' " (Qur'án, 46:29)

"Ik heb de mensheid en de djinn geschapen opdat ze Mij zouden aanbidden." (Qur'án, 51:59)

Laten we de discussie over de vraag of djinn echt bestaan of niet, of ze slechts een symbool zijn om naar een principe te verwijzen in plaats van naar entiteiten, voor wat later bewaren. Laten we voorlopig gewoon goede wetenschappers zijn en geen conclusies trekken totdat we genoeg informatie hebben om die conclusies op te baseren. Laten we eerst kijken naar wat de Heilige Boeken zeggen en proberen het oordeel op te schorten in plaats van te proberen alles in een vooropgezet systeem van uitleg te dwingen dat onze cultuur of subcultuur ons misschien heeft geleerd dat het de enige juiste en ware is.

Aangezien het onderwerp van de djinn nauw verbonden is met dat van Iblis (Satan), engelen, Adam en de Hof van Eden, laten we nu naar deze anderen kijken:

"Wij hebben u geschapen en u vorm gegeven. Toen zeiden Wij tot de engelen: 'Komt u neer voor Adam.' Ze knielden allemaal neer, behalve Satan [Iblis], die weigerde zichzelf neer te werpen.

'Waarom knielde je [Satan] niet neer toen ik je gebood?' Hij [God] vroeg.

'Ik ben edeler dan hij,' antwoordde hij. 'Je hebt mij van vuur geschapen, maar Je hebt hem van klei geschapen.' "

"Hij zei: 'Weg met je hier! Dit is geen plaats voor je minachtende trots. Weg met jou! Voortaan zul je nederig zijn.'

"Hij antwoordde: 'Geef mij uitstel tot de Dag der Opstanding.'

" 'Je krijgt uitstel,' zei Hij.

"Omdat U mij tot zonde hebt geleid", verklaarde hij, "zal ik Uw dienaren belagen terwijl ze op Uw rechte pad lopen en van voren en van achteren op hen springen, van rechts en van links. Dan zult U zal het grootste deel van hen ondankbaar vinden.'

" 'Ga weg!' Hij zei: "Een verachtelijke verschoppeling zul je voortaan zijn. Wat betreft degenen die je volgen, ik zal de hel met jullie allemaal vullen."

"Tot Adam zei Hij: 'Blijf bij je vrouw in het Paradijs en eet van elke vrucht die je wilt, maar nader deze boom nooit, anders worden jullie allebei overtreders.'

"Maar Satan verleidde hen, zodat hij hun hun naaktheid zou openbaren, die ze nog nooit eerder hadden gezien. Hij zei: 'Uw Heer heeft u verboden deze boom te naderen, alleen om te voorkomen dat u engelen of onsterfelijken wordt.' Toen zwoer hij hun dat hij hun vriendschappelijke raad zou geven.

"Zo verleidde hij hen sluw. En toen ze van de boom hadden gegeten, werd hun schaamte zichtbaar voor hen, en ze bedekten zich allebei met de bladeren van de tuin.

"Hun Heer riep naar hen, zeggende: 'Heb ik u niet verboden om die boom te naderen, en heb ik u niet gewaarschuwd dat Satan uw onverbeterlijke vijand was?'

"Ze antwoordden: 'Heer, we hebben onze zielen onrecht aangedaan. Vergeef ons en heb medelijden met ons, of we zullen zeker onder de verlorenen zijn.'

"Hij zei: 'Ga vandaar, en moge uw nakomelingen elkaars vijanden zijn. De aarde zal voor een tijdje uw woning en uw comfort verschaffen. Daar zult u leven en daar zult u sterven, en van daaruit zult u tot leven worden opgewekt.' ' " (Qur'án 7:10)

Dit is in wezen het verhaal dat in Genesis van de Bijbel wordt verteld over Adam, Eva, de Hof van Eden en Satan, de slang. Maar het vertelt meer over de oorsprong van Satan.

*"Toen we tegen de engelen zeiden: 'Komt u neer voor Adam', wierpen allen zich neer, behalve Satan, die een djinn was die ongehoorzaam was aan zijn Heer."
(Qur'án 18:30 e.v.)*

Dit maakt duidelijk dat Satan (Iblis) een *djinnee* was die voorheen een engel was. Zoals we eerder zagen, zijn sommige djinn goed en andere slecht. Satan is natuurlijk een gevallen engel, de ergste van de *djinn*. De *Qur'án* vertelt dit verhaal keer op keer, maar elke keer met wat andere informatie. Laten we er nog een paar verhalen over bekijken:

"Wij sloten een verbond met Adam, maar hij vergat het en Wij vonden dat het hem aan standvastigheid ontbrak. En toen Wij tot de engelen zeiden: 'Komt u neer voor Adam', wierpen zij zich allemaal neer, behalve Satan [Iblis], die weigerde.

" 'Adam', zeiden Wij, 'Satan is een vijand voor jou en je vrouw. Laat hem jullie beiden niet uit het Paradijs verdrijven en jullie in ellende storten. Hier zul je niet hongeren of naakt zijn, je zult niet dorsten, of voel de verzengende hitte.'

"Maar Satan fluisterde hem toe en zei: 'Zal ik je de Boom der Onsterfelijkheid en een eeuwigdurend koninkrijk laten zien?'

"Ze aten allebei van de vrucht, zodat ze hun naaktheid zagen en zich begonnen te bedekken met de bladeren van de Hof. Zo werd Adam ongehoorzaam aan zijn Heer en dwaalde hij af." (Qur'án ', 20:115)

Als dit een verslag is van een werkelijke gebeurtenis, zodat deze woorden letterlijk moeten worden genomen, dan is het inderdaad vreemd dat God wil dat we zo'n verhaal weten. Maar er zijn manieren om gebeurtenissen te begrijpen als symbolen die de ware zin van het leven uitleggen aan degenen die er echt om willen weten.

Aangezien sommigen misschien geïnteresseerd zijn in een van de interpretaties van de symboliek van Adam, Eva en Satan (of de slang) in de Hof van Eden, wordt

de volgende uitleg gegeven, gebaseerd op de Genesisversie van de Bijbel. De Engelse vertaling [en natuurlijk ook de Nederlandse. Vertaler] hiervan kan een paar problemen hebben. Er is enige moeite met het vertalen van woorden in een zeer beperkte Engelse woordenschat als het om zaken van ziel en geest gaat. Naar de mening van deze schrijver zouden de woorden "geest" "ziel" moeten zijn, de hoogste realiteit van een mens, en "ziel" zou "ego" of "zelf" moeten zijn - het middelste menselijke zelf tussen onze hoogste goddelijke ziel en onze laagste dierlijke natuur. Hier is het:

“Nemen wij dit verhaal in zijn letterlijke betekenis, volgens de algemeen aanvaarde uitlegging, dan is het met recht een zonderling verhaal. Het verstand kan het niet aanvaarden, noch bevestigen of het zich voorstellen, want dergelijke afspraken, dergelijke details, uitspraken en verwijten lijken in de verste verte niet op die van een intelligent mens, hoeveel te minder op die van de Godheid – die Godheid welke dit oneindige heelal in zijn volmaaktste vorm en de ontelbare bewoners ervan heeft gemaakt volgens een absolute kracht en volmaaktheid. Wij moeten even nadenken: als de letterlijke betekenis van dit verhaal zou worden toegeschreven aan een wijze man, zou zeker iedereen op logische gronden ontkennen dat deze ordening, deze uitvinding afkomstig is van een verstandig wezen. Daarom moet men dit verhaal van Adam en Eva, die van de boom der kennis aten en uit het Paradijs werden verdreven, eenvoudig als een symbool zien. Het bevat goddelijke geheimen en algemene betekenissen, en prachtige uitleggingen zijn er mogelijk. Alleen degenen die in mysteriën zijn ingewijd en zij die de Hof van de Almachtige nabij zijn, zijn met deze geheimen bekend.

Vandaar dat deze verzen in de Bijbel talloze betekenissen hebben. Wij zullen er één van uitleggen en wij zeggen: Adam betekent de hemelse geest van Adam, en Eva zijn menselijke ziel. Want in sommige passages in de Heilige Boeken, waar sprake is van vrouwen, vertegenwoordigen zij de ziel van de man. De boom van goed en kwaad stelt de menselijke wereld voor, want de geestelijke en de goddelijke wereld is volmaakt goed en volkomen verlicht, maar in de menselijke wereld bestaan licht en duisternis, goed en kwaad als tegenstellingen. De betekenis van de slang is de gebondenheid aan het aardse leven. Deze gehechtheid van de geest aan het aardse leven voerde de ziel en geest van Adam uit de wereld van vrijheid naar de wereld van slavernij en daardoor keerde hij zich af van het Koninkrijk van Eenheid en richtte zich op het aardse leven. Toen de ziel en geest van Adam het rijk van de mens binnenging, verliet hij het paradijs van

vrijheid en verviel tot de wereld van slavernij. Vanuit de hoogten van zuiverheid en volstreckte goedheid ging hij de wereld van goed en kwaad binnen.

De boom des levens is de hoogste graad van de bestaanswereld, de rang van het Woord van God en de universele Manifestatie. Daarom is die rang beschermd en werd pas bij het verschijnen van de edelste universele Manifestatie duidelijk zichtbaar. Want de rang van Adam was ten opzichte van de verschijning en openbaring van de goddelijke volmaaktheden nog maar in de embryonale staat, de rang van Christus was de staat van volwassenheid en het tijdperk van de rede, en de opkomst van het Grootste Licht was de staat van de volmaaktheid der essentie en van de eigenschappen. Daarom is in het verheven Paradijs de boom des levens de uitdrukking voor het middelpunt van volstrekt zuivere heiligheid – dat wil zeggen, van de goddelijke universele Manifestatie. Vanaf de dagen van Adam tot de dagen van Christus werd er weinig gesproken over het eeuwige leven en de hemelse universele volmaaktheden. Deze boom des levens was de rang van de Werkelijkheid van Christus; door Zijn openbaring werd hij geplant en voor altijd met vruchten getooid.

Overweeg nu hoezeer deze betekenis met de werkelijkheid overeenkomt. Want toen de geest en de ziel van Adam nog aan het aardse leven gebonden waren, gingen ze van de wereld van vrijheid over in de wereld van slavernij en zijn afstammelingen bleven in slavernij. Deze gebondenheid van de ziel en geest aan het aardse leven, hetgeen zonde is, werd door de afstammelingen van Adam geërfd en dit is de slang die altijd in de geest van de afstammelingen van Adam aanwezig is en ermee in vijandschap leeft. Die vijandschap duurt voort en blijft bestaan. Want door gebondenheid aan de wereld ontstond de slavernij van de geest, en deze slavernij is identiek aan de zonde die van Adam is overgegaan op zijn nageslacht. Vanwege deze gebondenheid zijn de mensen beroofd van wezenlijk geestelijk leven en een verheven staat.

Toen de geheiligde ademtocht van Christus en de heilige uitstraling van het Grootste Licht zich verspreidden, werd de werkelijkheid der mensen, dat wil zeggen zij die zich naar het Woord van God keerden en Zijn overvloedige gaven ontvingen, bevrijd van deze gehechtheid en zonde. Zij verwierven het eeuwige leven, werden vrijgemaakt uit de banden van slavernij en bereikten de wereld van vrijheid. Zij werden verlost van de ondeugden van het aardse leven en werden gezegend met de deugden van het Koninkrijk. Dit is de betekenis van Christus'

woorden: "Ik heb al deze lasten, dit lijden, deze rampspoeden en zelfs het grootste martelaarschap verkozen om dit doel, [Johannes 6:51] namelijk vergeving van zonden, te bereiken, dat wil zeggen, de onthechting van de geest aan het aardse leven en de aantrekking tot de goddelijke wereld, opdat er zielen mogen opstaan die de kern zullen vormen van de leiding der mensheid en de volmaaktheden van het Hoogste Koninkrijk zullen manifesteren.

Merk op dat, als overeenkomstig de veronderstellingen van het Volk van het Boek [joden en christenen] de betekenis exoterisch zou worden opgevat, dit volstrekte onrechtvaardigheid en volledige voorbeschikking zou betekenen. Als Adam zondigde door de verboden boom te naderen, welke zonde beging dan de glorierijke Abraham en waaruit bestond de dwaling van Mozes die met Gods sprak? Welke misdaad pleegde Noach, de Profeet? Welke overtreding beging Jozef, de waarheidlievende? Wat was de zondigheid van de Profeten van God en wat was de overtreding van Johannes de Doper? Zou de gerechtigheid van God hebben toegestaan dat deze verlichte Manifestaties, vanwege de zonde van Adam, helse folteringen ondergingen, totdat Christus kwam en hen door zich te offeren van deze afschuwelijke folteringen verlost? Een dergelijke gedachte gaat alle grenzen te buiten en kan door geen weldenkend mens worden aanvaard.

Neen, zoals reeds gezegd, betekent het dat Adam de geest is van Adam, en Eva zijn ziel; de boom is de wereld van de mens en de slang is die gehechtheid aan deze wereld, welke zonde is, en die de afstammelingen van Adam heeft besmet. Door Zijn heilige ademtocht redde Christus de mensen van deze gehechtheid en verlost hen van deze zonde. De zonde van Adam staat in verhouding tot zijn rang. Hoewel uit deze gehechtheid resultaten voortkomen, wordt niettemin gehechtheid aan het aardse leven, vergeleken met gehechtheid aan de geestelijke wereld, als zonde beschouwd. De goede daden van de rechtvaardigen zijn de zonden van Hen die God nabij zijn. Dit is een vaststaand feit. Zo is lichamelijke kracht in verhouding tot geestelijke kracht niet alleen onvolkomen, maar is daarbij vergeleken ook zwakte. Evenzo wordt het aardse leven, in vergelijking met het eeuwige leven in het Koninkrijk, als dood beschouwd. Christus noemde het lichamelijke leven dan ook dood en zei: "Laat de doden hun doden begraven." (Mattheus 8:22) Hoewel deze mensen lichamen leefden, was zo'n leven in Zijn ogen toch dood.

Dit is één van de betekenissen van het Bijbelverhaal over Adam. Denk na totdat u de andere ontdekt.

Gij zijt gegroet" ('Abdu'l-Bahá', Beantwoorde vragen, hfdst. XXX Adam en Eva)

Dat wil zeggen, Adam symboliseert de hoogste goddelijke natuur van een mens, wat andere vertalers de ziel zouden noemen en Eva symboliseert de menselijke natuur of het zelf dat voortkomt uit het lichaam en dat we het 'ego' en 'Id' zouden kunnen noemen.

Dit zou suggereren dat het verhaal van Satan [Iblis] die een engel is die weigerde voor Adam te buigen en die werkt om de nakomelingen van Adam (ons) op een dwaalspoor te brengen, ook als symbolisch moet worden opgevat. Men kan Satan begrijpen als een algemeen principe waarmee het lagere werkt om het hogere neer te halen. De geest van plantengroei zorgt ervoor dat de boom in opstand komt tegen de zwaartekracht van het mineralenrijk eronder. Deze zwaartekracht van een lager koninkrijk werkt in tegenstelling tot de plantengroei van een hoger koninkrijk. De geest van het dier stelt het dier in staat te zwerven, zwemmen en vliegen, vrij van de beperkende invloed van de plantenwereld die het tot één plek zou beperken. De menselijke geest kan het opnemen tegen de tegengestelde dierlijke geest van het lichaam waarop hij rijdt en rijdt. Het symbool van Satan biedt een enkele collectieve manier om te verwijzen naar de krachten die op een lager niveau dan het menselijke werken om ons naar beneden te trekken en ons ervan te weerhouden ons als mensen te ontwikkelen. De zaailing die niet opgroeit om vrucht te dragen, die uitgehongerd is door het onkruid, die niet het zonlicht en water krijgt die ze nodig heeft of die in een te rotsachtige grond zit die niet vruchtbaar is; het dier dat niet beweegt om zijn voedsel te vinden; de mens die de hulpeloze gevangene blijft van zijn lagere dierlijke en ego-natuur en nooit groeit met innerlijke kracht in zijn spirituele realiteit - dit zijn degenen die de manifestaties van Satan worden, dat symbool van het lagere dat weerstand biedt aan de groei en ontwikkeling van het hogere. Mensen of intelligente wezens die er niet in slagen zich in hun ware spirituele realiteit te ontwikkelen, en alleen hun dierlijke en ego-natuur voeden, worden "duivels", "manifestaties van Satan" door hun effect van het uitoefenen van een invloed om anderen naar hun eigen niveau te trekken.

Criminelen, tirannen, schurken en anderen die we 'het kwaad' noemen, zijn eigenlijk gewoon mensen die te onvolwassen en te zwak zijn om hun hogere vrije wil in het spel te brengen om boven de driften, driften, instincten en ingevingen van het dieren- en egorijk uit te stijgen. De hoogste uitdrukking van deze menselijke vrije wil wordt gewekt door de invloed van de Openbaring van God en

de Profeet van God. Geloof en de volledige kracht om de geboden en adviezen van de Heilige Boeken op te volgen, zijn een geschenk van God.

Kunnen de djinn, net als Satan, een symbool zijn van een bepaald principe? Satan is duidelijk het symbool van het kwaad. Maar aangezien sommige djinn goed zijn en andere slecht, zou het geen zin hebben om hier iets soortgelijks toe te passen. Zouden de djinn een referentie kunnen zijn, ontleend aan oude Arabische overtuigingen en in een nieuwe betekenis toegepast op een deel van de menselijke natuur dat niet zo materieel is? Of gebruikt God gewoon een geloof waarmee de Arabieren vertrouwd en vertrouwd waren als een instrument om een hoger principe te onderwijzen? Zo ja, wat is dit principe dan?

Sommigen zouden erop kunnen wijzen dat de bijbel geen melding maakt van djinn of soortgelijke wezens. Dit kan verkeerd zijn. Hier is een citaat dat de auteur van het internet heeft gehaald en (waarvan hij niet kan vinden aan wie het wordt toegeschreven). Het lijkt op iets heel interessants te wijzen en leidt ons naar een fascinerende ontdekking.

"En Aäron zal over de beide bokken het lot werpen; één lot voor de HERE, en één lot voor Azazel." [Leviticus 16:8 (NBG51)]

[korte uitleg: God gebod Aäron, de broer van Mozes, om de zonden van Israël ceremonieel op deze tweede bok te leggen en dan een sterke man de bok de woestijn in te laten nemen en hem daar te laten rondzwerven. Het moderne gebruik van het woord "zondebok" - iemand die de schuld op zich neemt voor de fouten van anderen - komt van dit woord.]

"Deze reeks verzen die handelen over Aäron die een os offert als zondoffer en vervolgens kiest tussen twee bokken, heeft heel diepe spirituele implicaties. Wat belangrijk is voor deze discussie is het Hebreeuwse equivalent van het woord 'zondebok'. Het woord dat daadwerkelijk wordt gebruikt, is 'Azazel'. [korte uitleg: een van de geiten is "voor Jehova" en de andere is "voor Azazel" volgens de joodse traditie.] De meeste mensen hebben nog nooit van het woord gehoord. Als je echter het Boek van Henoch leest, zul je ontdekken dat Azazel toevallig de naam is van een van de leiders van de tweehonderd engelen die hun hemelse domein verlieten en in opstand kwamen tegen God door de liefde te bedrijven met aardse vrouwen en de mensheid andere dingen te leren ook.

"Zoals kan worden gezien, zou deze vermelding van Azazel in de moderne Bijbel volledig over het hoofd worden gezien als het Boek van Henoeh er niet was... en wat interessant is, is dat dit het enige vers in onze Engelse(!) Bijbel is waar er zelfs maar een schaduwwijze verwijzing naar de zonden van Azazel en zijn volgelingen Zou het kunnen dat dit er een is die over het hoofd werd gezien door degenen die zo vriendelijk de Bijbel voor ons zuiverden?

"Want hoewel gij, naar de tijd gerekend, leraars behoort te zijn, hebt gij weer nodig, dat men u de eerste beginselen van de uitspraken Gods leert, en gij hebt nog melk nodig (en) geen vaste spijs. Want ieder, die nog van melk leeft, heeft geen weet van de rechte prediking: hij is nog een zuigeling. Maar de vaste spijs is voor de volwassenen, die door het gebruik hun zinnen geoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad." (Hebreeën, 5:12-14)

De verwijzing naar de tweehonderd gevallen engelen in het Boek van Henoeh is erg interessant. We zullen er zo nader naar kijken. Laten we met dit in gedachten eens kijken naar een interessante passage uit Genesis in de Bijbel.

"Toen de mensen zich op de aarde begonnen te vermenigvuldigen en hun dochters geboren werden,

*zagen de **zonen Gods**, dat de **dochteren der mensen** schoon waren, en zij namen zich daaruit vrouwen, wie zij maar verkozen.*

En de Here zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich misgaan hebben; hij is vlees; zijn dagen zullen honderd twintig jaar zijn.

*De reuzen [Nephilim] waren in die dagen op de aarde, en ook daarna, toen de **zonen Gods** tot de dochteren der mensen kwamen, en zij hun (kinderen) baarden; dit zijn de geweldigen uit de voortijd, mannen van naam.*

Toen de Here zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was,

berouwde het de Here, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem in zijn hart." (Genesis, 6:1-6) [nadruk van auteur]

De term "zonen van God" komt van het Hebreeuwse *b'nai Elohim*. *Elohim* is een meervoudsvorm voor God en kan een respectvolle verwijzing naar Hem zijn. De letterlijke vertaling is "goden". Er zijn sommigen die deze laatste betekenis aannemen en geloven dat dit een verwijzing is naar de technologisch geavanceerde inzittenden van UFO's die zich eeuwenlang met mensen hebben bemoeid en momenteel door ontvoering bezig zijn met een andere genetische vermenging van deze "zonen van goden" met mensen. Maar misschien is een spirituele betekenis meer in lijn met waar de Heilige Boeken over spreken. De Hebreeuwse taal is nauw verwant aan het Arabisch. Het zijn beide Semitische talen. In beide talen kan naar een groep mensen worden verwezen als "zonen van X", waarbij X de gemeenschappelijke mannelijke voorouder is van iedereen in de groep. Alle mensen worden bijvoorbeeld vaak *Bani Adam* genoemd, de "zonen van Adam". Dit *bani* is het meervoud van *bin* of *ibn*, wat "zoon (van)" betekent, dat we vaak zien in de namen van Arabieren. In het Hebreeuws is *b'nai* het meervoud van *ben* - zoals in "Ben Goerion" (zoon van Goerion). De Joodse organisatie *B'nai Brith* zou "Sons of Brith" betekenen en verwijst naar alle nakomelingen van *Brith*, niet alleen de mannen.

Sommigen zullen volhouden dat *zonen van God* hier niets meer betekenen dan aardse mensen. Maar waarom zeggen "zonen van **God**" maar "dochters van **mensen**"? Wie zijn de *zonen van God* die de "dochters van mensen" zagen, hen tot vrouw namen en een opstandig ras van mensen fokten die reuzen of *Nephilim* waren? Zijn dit de "tweehonderd engelen" onder Azazel waarnaar in het Boek van Henoch wordt verwezen "*die hun hemelse domein verlieten en in opstand kwamen tegen God door de liefde te bedrijven met aardse vrouwen en de mensheid ook andere dingen te leren*"? (Boek van Henoch, hfdst. 6-7)

Welnu, zoals gezegd, sommigen zullen beweren dat *zonen van God* gewoon een andere manier is om naar menselijke mensen te verwijzen en weinig meer. Maar er zijn meer aanwijzingen dat dit niet zo is. Er zijn slechts drie andere verwijzingen naar *b'nai Elohim*, *zonen van God*, in het hele Oude Testament, en deze staan allemaal in het boek Job:

"Op zekere dag nu kwamen de zonen Gods om zich voor de Here te stellen, en onder hen kwam ook de satan."

En de Here zeide tot de satan: Vanwaar komt gij? En de satan antwoordde de Here: Van een zwerftocht over de aarde, die ik doorkruist heb.

Toen zeide de Here tot de satan: Hebt gij ook acht geslagen op mijn knecht Job? Want niemand op aarde is als hij, zó vroom en oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad." (Job, 1:6-8,) [nadruk van auteur]

Satan suggereert aan God dat Job alleen goed is omdat zijn leven gezegend is en vraagt of Hij hem niet zal kwellen met weeën en problemen, zolang zijn lichaam niet verontrust is, om te laten zien dat Job er niet in zal slagen zijn liefde voor God te tonen en vervloek Hem. Maar Job slaagt voor zijn beproeving. Dus opnieuw keren deze zelfde zonen van God vergezeld van Satan terug naar God.

" In dit alles zondigde Job niet en schreef Gode niets ongerijmds toe.

*Op zekere dag kwamen de **zonen Gods** om zich voor de Here te stellen, en onder hen kwam ook de satan om zich voor de Here te stellen." (Job, 1:22-2:1) [nadruk van auteur]*

De volgende keer dat Satan suggereert dat Job zich uiteindelijk tegen zijn Heer zal keren door problemen over het lichaam van Job te brengen. Natuurlijk, voor degenen die het verhaal kennen, Job komt er weer uit in glanzende kleuren. Deze *zonen van God* en Satan komen tweemaal voor God. Suggereert dit dat het gewone mensen zijn? Komen gewone mensen met van Satan om zichzelf te presenteren voor de Heer? Waarom is Satan hier altijd in het gezelschap van de "zonen van God"? Is het dat ze van dezelfde aard zijn, zoals Satan of Iblis een van de djinn was? De laatste verwijzing naar hen in het boek Job vindt plaats in Gods antwoord aan Job en maakt het heel duidelijk dat deze *zonen van God* geen mensen zijn:

"Toen antwoordde de Here Job uit een storm en zeide:

Wie is het toch, die het raadsbesluit verduistert met woorden zonder verstand?

Gord nu als een man uw lendenen, dan wil Ik u ondervragen, opdat gij Mij onderricht.

Waar waart gij, toen Ik de aarde grondvestte? Vertel het, indien gij inzicht hebt!

Wie heeft haar afmetingen bepaald? Gij weet het immers! Of wie heeft over haar het meetsnoer gespannen?

Waarop zijn haar pijlers neergelaten, of wie heeft haar hoeksteen gelegd,

terwijl de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden?"

(Job, 38:1-7,) [nadruk van auteur]

God vraagt Job hier of hij aanwezig was toen Hij de aarde schiep. Het is duidelijk dat hij, als mens die later werd geschapen, niet aanwezig was. Maar de zonen van God waren aanwezig: zij "jubelden" bij deze schepping van de aarde. Het is heel moeilijk om dit te interpreteren als iets anders dan dat de zonen van God geen mensen zijn. Zoals de *Qur'án* aangeeft, werden mannen na de djinn geschapen. Aangezien de enige andere vermelding van deze zonen van God in het Oude Testament in de hierboven geciteerde Genesis-passage is, lijkt ons vermoeden dat zonen van God van een andere aard zijn dan de "dochters van mensen" te worden bevestigd.

In het Nieuwe Testament wordt de uitdrukking "zonen van God" zelden alleen gebruikt om te verwijzen naar de ware gelovigen in Christus - of het equivalent ervan in het Grieks wordt vertaald als "demonen". Aangezien deze terminologie zo veel later werd gebruikt, en zo heel anders wordt gebruikt, heeft het weinig invloed op het gebruik in het Oude Testament

Het Boek van Henoch werd verworpen door de vroege kerkvaders van Europa vanwege deze verwijzing naar gevallen engelen die een fysieke vorm aannamen om aardse vrouwen als echtgenotes te nemen. Dus waarschijnlijk hebben ze de kopieën die ze hadden vernietigd. Maar een andere christelijke kerk, een Ethiopische, behield haar. En het was zo algemeen bekend bij de Joden in de tijd van Jezus dat Judas er uit citeert en de Openbaring van Johannes zijn stijl lijkt te kopiëren. Veel van zijn profetieën verwijzen blijkbaar naar een verre tijd in de toekomst, zoals de tekst zelf zegt. Die tijd zou de dagen kunnen zijn van de verschijning van de Messias, Jezus of Mohammed, of nu. Dus duizend jaar lang wist de overgrote meerderheid van de christenen er weinig van.

Sinds het midden van de 19e eeuw beginnen we het te herstellen. Ene Dr. Bruce kwam terug uit Ethiopië met drie exemplaren ervan. Meer recentelijk werden er

fragmenten ervan gevonden tussen de Dode Zee-rollen, waaronder die over deze gevallen engelen die aardse vrouwen namen. Er is ook een Griekse tekst. De *zonen van God* worden ook wel *zophim* genoemd, wat "de Wachters" betekent, en *malakh*, wat "boodschappers" betekent, maar de term wordt meestal vertaald als "engelen".. Hier zijn enkele relevante gedeelten uit dat Boek van Henoch.

Het Bijbelse Boek van Henoch is vertaald door Michael A. Knibb in het Engels (1978) en in 2009 herzien om recente ontdekkingen over de Dode Zee rollen en andere Griekse fragmenten te verwerken. Een moderne Engelse Vertaling met introductie en noten werd verzorgd door Andy McCracken.

[Vertaler: Het boek mag vrij van rechten worden gedownload. De vertaling van de tekst is van Willem Jongman en is zo letterlijk mogelijk in het Nederlands overgezet.]

“[Hoofdstuk 6]

6.1 En het geschiedde toen de zonen van de mensen waren toegenomen, dat er in die dagen mooie en aantrekkelijk dochters geboren werden.

6.2 En de Wachters, de zonen van de hemel, zagen ze en verlangden naar hen. En zij zeiden tot elkaar: “Kom, laat ons vrouwen kiezen voor onszelf van de kinderen der mensen, en laat ons vader zijn voor de kinderen van onszelf.”

6.3 Maar Semyaza, die hun leider was, zei tot hen: “Ik vrees dat jullie niet volgbaar in deze daad en ik alleen zal de straf betalen voor deze grote zonde.”

6.4 En zij allen antwoordden hem, en zeiden: “Laat ons allen een eed zweren, en ons verbinden aan-elkaar met een onderlinge vloek, dat een ieder van ons zich niet zal afwenden van dit plan, maar om het effectief uit te voeren.”

6.5 Toen zwoeren zij allen met elkaar en allen verbonden zij zich met elkaar met een onderlinge vloek.

6.6 Ze waren in totaal tweehonderd, en zij daalden af in de dagen van Jared op de top van de berg Hermon. En zij noemden deze berg Hermon, omdat zij daar zwoeren en zich aan elkaar verbonden met vloeken.

6.7 En dit zijn de namen van hun leiders: Semyaza, welke hun leider was, Urakiba, Ramiel, Kokabiel, Tamiel, Ramiel, Daniel, Ezeqiel, Baraqiel, Azazel, Armaros, Batriel, Ananel, Zaqiel, Samsiel, Satael, Turiel, Yomiel , Araziel.

6.8 Dit zijn de leiders van de groepen van tien van de tweehonderd engelen, hun luitenants, en alle anderen met hen.

[Hoofdstuk 7]

7.1 Ze namen elk een vrouw van hun keuze en ze begonnen met hen samen te wonen en werden promiscue met hen. Ze leerde hen toverij en banspreuken, en ze leerden hen het insnijden van wortels en bomen.

7.2 De vrouwen werd zwanger en baarden drie rassen, in de eerste plaats de grote reuzen, waarvan de lengte van elk dertig cubits werd. De grote reuzen werden de vaders van de Nephilim, en de Nephilim brachten de Elioud voort. En ze bestonden, groeiend in macht op basis van hun grootheid.

7.3 Deze allen verslonden wat de arbeid van de werkende mannen voortbrachten, totdat deze mannen niet meer in staat waren om ze te onderhouden.

7.4 Toen keerden de reuzen zich tegen de mensheid om ze te verslinden.

7.5 Ze begonnen te zondigen tegen de vogels, en tegen de dieren en tegen de reptielen, en tegen de vissen, en ze verslonden elkaars vlees en dronken hun bloed.

7.6 Toen klaagde de Aarde over deze wettelozen.

[Hoofdstuk 8]

8.1 Azazel leerde de mensen zwaarden, dolken, schilden en borstplaten maken, en hoe ze gouden munten konden maken. En hij liet hen de fabricage zien van spiegels, de kunst van het maken van armbanden en ornamenten, en de kunst van het opmaken van de ogen en de verfraaiing van hun oogleden, en de meest waardevolle stenen, en alle soorten van kleurstoffen. En de wereld was veranderd.

8.2 Er was een grote goddeloosheid en nog veel meer hoererij, vrouwen begonnen grof te worden en velen dwaalden, en al hun wegen werden verdorven.

8.3 Semyaza leerde al diegenen de banspreuken en het versnijden van wortels, Armaros leerde het opheffen van banspreuken, Baraqiel leerde de astrologie, Kokabiel leerde de voortekenen, Tamiel leerde de tekenen van de zon, en Asradel onderwees over de baan van de maan.

8.4 En hoe meer mannen er werden vernietigd, hoe meer riepen zij, en hun stemmen bereikten de hemel.

[Hoofdstuk 9]

9.1 Vervolgens keken Michaël, Gabriël, Rafaël en Uriël naar beneden uit de hemel en zagen de massa van het bloed dat werd vergoten op de aarde en al het kwaad, dat werd gedaan op de aarde.

9,2 En zij zeiden tot elkaar: “Laat de verwoeste aarde roepen met het geluid van hun geroep, tot aan de poorten van de hemel.”

9.3 En nu tot u, O Heilige Enige in de hemel, de zielen van de mensen klagen, zeggende: “Breng gerechtigheid aan ons van de Allerhoogste.”

9,4 En zij zeiden tot hun Heer, de Koning: “Heer der heren, God der Goden, Koning der koningen! Uw glorieuze troon duurt voor alle generaties van de wereld, gezegend en geprezen zij Uw naam!

9.5 U hebt alles gemaakt, en hebt macht over alles wat van U is. Alles is geopenbaard en ligt open voor U, en U ziet alles, er is niets dat kan worden verborgen voor U.

9.6 Zie wat Azazel gedaan heeft, hoe hij alle ongerechtigheid heeft geleerd op aarde en de eeuwige geheimen heeft onthuld die gemaakt zijn in de hemel.

9.7 En Semyaza heeft hen bekend gemaakt met de banspreuken, hij, aan wie U de autoriteit hebt gegeven om te heersen over degenen die met hem zijn.

9.8 Zij hebben gepaard met de dochters van de mensen, rustten bij die vrouwen, die onrein werden, en hebben deze zonden aan hen geopenbaard.

9.9 Deze vrouwen hebben reuzen gebaard, en vanwege dat, is de hele aarde gevuld met bloed en ongerechtigheid.

9.10 Nu, de zielen die zijn gestorven schreeuwen en klagen tot aan de poorten van de Hemel, en hun klaagzang is opgestegen, en zij zullen niet ophouden vanwege de ongerechtigheid, die wordt gepleegd op de aarde.

9.11 U weet alles voordat het gebeurt, en U weet dit, en wat elk van hen verwacht. Maar u zegt niets tegen ons. Wat moeten we nu doen met hen over dit alles?”

[Hoofdstuk 10]

10.1 Toen sprak de Allerhoogste, de Grote en Heilige en zond Uriël naar de zoon van Lamech, en zeide tot hem:

10.2 “Zeg tegen hem in Mijn Naam, verberg jezelf! En openbaar hem het einde, dat komt, omdat de hele aarde binnenkort zal worden vernietigd. Een grote overstroming staat op het punt om over de gehele aarde te komen en al wat daarin is, zal worden vernietigd.

10.3 Nu leer hem, zodat hij kan ontsnappen met zijn nakomelingen om te kunnen overleven voor de hele aarde.”

10.4 En verder zei de Heer tegen Rafaël: 'Bind Azazel's handen en voeten en gooi hem in de duisternis. Splijt de woestijn open in Dudaël, en gooi hem daar in.

10.5 Bedek hem met puntige scherpe stenen en met duisternis. En laat hem daar

altijd blijven. Bedek zijn gezicht, zodat hij niet het licht kan zien.

10.6 Zodat hij op de Grote Dag des Oordeels kan worden geworpen in het vuur.

10.7 En herstel de aarde van wat die engelen hebben verwoest. En kondig het herstel aan van de Aarde. Want Ik zal de Aarde herstellen, zodat niet alle kinderen der mensen zullen worden vernietigd door de kennis die de Wachters bekend hebben gemaakt en geleerd aan hun zonen.

10.8 De hele aarde is vernield door het werk en de leer van Azazel, daarom zal alle zonde aan hem worden toegeschreven.

10.9 En de Heer zei tot Gabriël: "Trek op tegen deze bastaards en deze verworpenen, tegen de zonen van de hoereerders. Vernietig de zonen van de hoereerders en de zonen van de Wachters van onder de mensen. Stuur ze weg en zet ze tegen elkaar op, en laat ze zichzelf vernietigen in de strijd, want hun dag zal niet lang meer duren.

10.10 Ze zullen echter een verzoek doen, maar de indieners zal niets worden toegestaan ten aanzien van hen, want zij hopen op het eeuwige leven, en dat elk van hen nog vijfhonderd jaar zal leven."

10.11 En de Heer zei tot Michaël: "Ga, vertel het Semyaza, en de anderen met hem, die zich hebben verbonden met de vrouwen, en zichzelf hebben verdorven samen met hen in al hun onreinheid.

10.12 Als al hun zonen elkaar vermoorden, en wanneer ze de vernietiging van hun geliefden zien, bind hem voor zeventig generaties onder de heuvels van de aarde, tot de dag van hun oordeel en hun einde, tot het oordeel dat voor alle eeuwigheid is, volbracht is.

10.13 In die dagen zullen zij worden geleid naar de afgrond met vuur, in kwelling, en ze zullen worden opgesloten in de gevangenis voor alle eeuwigheid.

10.14 Dan zal Semyaza verbrand worden, en de anderen met hem vernietigd, samen zullen zij gebonden worden tot het einde van alle generaties.

10.15 Vernietig alle zielen van lust, en de zonen van de Wachters, want zij hebben onrecht gedaan aan de mensheid.

10.16 Vernietig alle slechtheid van de bodem der Aarde, zodat allerlei kwade praktijk zal ophouden.

10.17 Dan zullen de rechtvaardigen nederig zijn, en zullen leven totdat ze vader van duizenden zijn. En alle dagen van hun jeugd en hun ouderdom zullen zij gaan in vrede.

10.18 In die dagen zal de hele aarde bebouwd worden in gerechtigheid en alles zal worden beplant met bomen, en het zal worden gevuld met zegen.

10.19 Zij zullen al de aangename bomen erop planten en zij zullen wijnstokken

planten. En de wijnstok die is aangeplant zal fruit produceren in overvloed, en elk zaad dat daarop gezaaid; elke maat zal duizendvoudig zijn, en elke maat van olijven zal tien kuipen aan olie produceren.

10.20 En u zult de aarde reinigen van alle kwaad, en van alle ongerechtigheid, en van alle zonde, en van alle goddeloosheid, en van alle onreinheid, die is gebracht over de aarde.

10.21 Alle kinderen der mensen zullen rechtvaardig worden, en alle volken zullen Mij dienen en Mij zegenen en allen zullen Mij aanbidden.

10.22 En de aarde zal gereinigd worden van alle corruptie, en van alle zonde, en van alle toorn, en van alle kwelling, en Ik zal niet opnieuw een overstroming sturen voor alle generaties, voor altijd.

Hier is een gedeelte uit datzelfde Boek van Henoch dat naar deze gevallen engelen verwijst als "zonen van God", b'nai Elohim:

[Hoofdstuk 69]

69.1 En na deze uitspraak zal ik hen doen schrikken, en maak dat ze beven, want zij hebben aangetoond dat dit voor degenen is die wonen op het droge."

69.2 En dit zijn de namen van de engelen: De eerste van hen is Semyaza, en de tweede Artaqifa, en de derde Armen, en de vierde Kokabiël, en de vijfde Turiël, en de zesde Ramiël, en de zevende Daniël, en de achtste Nuqaël, en de negende Baraqiël, en de tiende Azazel, en de elfde Armaros, de twaalfde Batriël, de dertiende Basasaël, de veertiende Ananel, de vijftiende Turiël, de zestiende Samsiël, de zeventiende Yetarel, de achttiende Tumiël, de negentiende Turiël, de twintigste Rumiël, en de eenentwintigste Ezazeël.

69.3 Dit zijn de hoofden van hun engelen, en de namen van de leiders van honderden, en hun leiders van vijftig, en hun leiders van tientallen.

69.4 De naam van de eerste is Jequn, dit is de rebel, die een dwaalspoor was voor alle kinderen van de heilige engelen, en hij bracht hen naar beneden op de droge grond, en leidde hen op een dwaalspoor door de dochters van de mensen.

69.5 En de naam van de tweede is Asbeël, die dit kwade plan suggereerde voor de kinderen van de heilige engelen, en hen leidde op een dwaalspoor, zodat zij hun lichaam bedierven met de dochters van de mensen.

69.6 En de naam van de derde is Gadreël, die is degene die alle dodelijke inblazingen deed bij de zonen van de mensen. En hij misleidde Eva. En hij toonde de wapens van de dood aan de kinderen der mensen, de schilden en de borstplaten, en het zwaard voor de moordenaar en al de wapens van de dood aan de zonen der mensen.

69.7 Van zijn hand zijn ze uitgegaan tegen degenen die op de droge grond woonden vanaf die tijd en in alle eeuwigheid.

69.8 En de naam van de vierde is Penemuël deze liet de kinderen der mensen het bittere en de zoete zien, en liet ze alle geheimen van hun wijsheid zien.

69.9 Hij leerde de mensen de kunst van het schrijven met inkt en papier, en daardoor zijn velen afgedwaald, van eeuwigheid tot eeuwigheid, tot aan deze dag.

69.10 Omdat de mensen niet waren gemaakt hiervoor, dat zij hun geloof zouden bevestigen met pen en inkt.

69.11 Omdat de mensen niet anders waren gemaakt dan de engelen, zodat ze rechtvaardig en zuiver kunnen blijven, en de dood, die alles vernietigt, hen niet zou hebben aangeraakt, maar door deze kennis worden ze vernietigd en door deze kracht vinden ze de dood.

69.12 En de naam van de vijfde is Kasdeyae, deze liet de kinderen der mensen al het kwade geluid horen van de geesten en van de demonen, en de inblazingen om het embryo aan te vallen in de baarmoeder, zodat een miskraam volgt. En de inblazingen die de ziel aanvalt: de beet van de slang. En de inblazingen die zich voordoen op de middag, en de zoon van de slang, die sterk is.

69.13 En dit is de taak van Kesbeël, de chef van de eed, die de eed liet zien aan de heiligen toen hij nog woonde in de hoge in glorie. En zijn naam is Beqa.

69.14 En deze vertelde de heilige Michaël dat hij hem de geheime naam zou laten zien, zodat zij die zullen vermelden in de eed, zodat zij alles laten zien aan de kinderen der mensen wat geheim is bevende voor die naam en eed.

69.15 En dit is de kracht van deze eed, want het is krachtig en sterk en hij plaatste deze eed, Akae, onder de hoede van de Heilige Michaël."

[Einde Boek van Henoch]

Zou het kunnen dat, zoals het verhaal van Adam en zelfs in de Hof van Eden, de verwijzing naar de "zonen van God" die paren met de "dochters der mensen" symbolisch is en een spirituele betekenis heeft? Dit is heel goed mogelijk, zelfs waarschijnlijk. Als Eva het menselijke zelf symboliseert terwijl Adam de hogere menselijke geest vertegenwoordigt die dat zelf verlicht, dan is deze paring van de "zonen van God" met de "dochters der mensen" misschien een soortgelijke verwijzing naar onze tweeledige natuur in dit leven, naar de toestand van een goddelijke menselijke ziel die gevangen zit in het netwerk van verlangen in deze wereld.

Er zijn enkele delen hiervan die erg onwaarschijnlijk lijken, zoals de lengtes van de reuzen. Verschillende versies geven heel verschillende lengtes - allemaal vrij ongelooflijk als we ze letterlijk moeten nemen. Maar dat kan te wijten zijn aan een opeenstapeling van overdrijving. Aangezien deze teksten waarschijnlijk zeer oud zijn en teruggaan tot wat onze kindertijd of vroege kinderjaren had kunnen zijn, zou de kinderlijke neiging om te overdrijven, waarbij elke kopieermachine de vorige overtrof, hier mogelijk een rol hebben gespeeld. De prestaties van mythische helden kunnen een enorme vergroting zijn van de oorspronkelijke daden. De oorspronkelijke tekst zou eenvoudigweg naar reuzen kunnen verwijzen en de mythemakers hebben misschien de behoefte gevoeld om te verfraaien. Merk op hoe verschillende versies van dezelfde tekst significant verschillende namen hebben voor de gevallen engelen. Dit suggereert sterk dat sommige van de Schriftgeleerden misschien niet de discipline hadden die voor dat werk werd vereist.

En er is deze verklaring in Genesis: *"Toen de Here zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was, berouwde het de Here, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem in zijn hart."* (Genesis, 6:5-6) Als mensen het slachtoffer waren van deze gevallen engelen, waarom zouden mensen hier dan volledig de schuld van krijgen? Waarom zou de Heer zich bekeren "dat Hij de mens op aarde had gemaakt"? Deze kunnen ons hints geven dat het verhaal lijkt op dat van Adam en Eva en de slang in de Hof van Eden. Er is hier zeker een verborgen betekenis.

Laten we hier de uitspraken herinneren die eerder zijn gedaan over de ware aard van een mens. We zijn een ziel die een dierlijk voertuig door dit leven berijdt - zoals die cowboy op een paard. De ziel leeft in een geestelijke wereld, een wereld van geest en ziel, terwijl het lichaam in de wereld van materie leeft. Materie wordt in steeds grotere mate van organisatie opgebouwd door evolutionaire processen - van het mineraal tot de plant tot het dier - totdat het een vorm bereikt die geschikt is om de troon en het voertuig voor een menselijke ziel te worden. Onze dierlijke lichamen zijn de hoogste ontwikkeling van de wereld van de materie. Het is alsof materie hoog genoeg reikt naar de werelden van de geest om te kunnen weerspiegelen wat werkelijk menselijk is. De krachten van de ziel worden weerspiegeld in dit lichaam, net zoals de zon haar krachten op de aarde weerkaatst en er leven op voortbrengt, ook al is het miljoenen kilometers

verwijderd. Dat wil zeggen, de ziel is niet in het lichaam, maar wordt ermee geassocieerd. De dood van het lichaam is de dissociatie van de ziel in haar wereld van geest en het lichaam in haar wereld van materie. De ziel leeft in dat rijk van de 'ultieme werkelijkheid' waarnaar Sir James Jeans verwijst en reflecteert haar kracht op het lichaam als een object dat haar beeld in een spiegel weerkaatst.

Dit betekent dat onze menselijke geest en zijn bewustzijn wordt beperkt en beperkt door de beperkingen van de hersenen en het lichaam. We hebben de illusie dat onze realiteit hier in dit lichaam is, omdat de hersenen en het lichaam dit bewustzijn door hun aard focussen. We denken door deze hersenen, zien door deze ogen, horen door deze oren, bewegen door deze benen, enz., en dit geeft ons het definitieve gevoel dat we deze lichamen zijn - tenzij we een uittredingsstaat hebben zoals als een bijna-doodervaring. En wanneer de dood van het lichaam komt, werkt de kracht van de ziel niet langer door het lichaam.

Dit betekent dat onze zielen in zekere zin in de hemel zijn en dat we geesten of zelfs engelen zijn in een zeer algemene zin van het woord. En deze engelachtige realiteiten van ons worden in deze dierlijke lichamen geboren wanneer de conceptie plaatsvindt. Er wordt een verband gelegd tussen de engelziel en het dierlijke lichaam. We zouden zelfs kunnen zeggen dat de engelziel is afgedaald in het fysieke rijk van het lichaam. En dan betreedt de ziel dat gebied van strijd, waarbij het lagere dier naar beneden trekt en de hogere ziel omhoog trekt - tenzij een ziel weigert deze strijd te voeren en zich volledig overgeeft aan het lagere dier.

Kleine kinderen drukken vaak de schoonheid, glorie, vreugde en geest van het hemelse rijk uit. Een dichter heeft geschreven dat ze in onze wereld komen "achter wolken van glorie". Ze zijn wonderbaarlijk zuiver van hart, gevoelig en geneigd soms wijze dingen te zeggen, terwijl ze nauwelijks weten wat ze zeggen. Deze schoonheid en zuiverheid trekt ons hart sterk aan. Welke normale moeder en vader hebben hun hart niet onbeschrijflijk opgewonden gevonden bij het staren naar hun pasgeboren kind? Er is iets in jonge kinderen dat het hart enorm aantrekt. Maar al deze beminnelijke aard van baby's en kleine kinderen (voordat veel kleine jongens in demonen veranderen) is door zwakte, niet door kracht. Zuiverheid van hart betekent niet spiritualiteit.

Op het moment dat de fysieke wereld het zwakke kind beproeft, faalt het vanwege zijn zwakte. Dit falen informeert geleidelijk de ziel en geest over waar het moet werken om sterk te worden. Maar de geest accepteert deze informatie niet onmiddellijk. Het speelt spelletjes met zichzelf en projecteert al zijn zwakheden en tekortkomingen op anderen om zo een goed zelfbeeld te behouden. Zulke kinderen moeten dus denken dat ze een externe oorzaak hebben van hun ondeugendheid of slechtheid. "De duivel heeft me ertoe gebracht." 'Iets bezat me.' "Zie je wat je me hebt laten doen!?" 'Jij bent het! Ik niet.' Misschien moet de openbaring van God zoiets als een extern symbool van dwaling en kwaad gebruiken om met het kind en de adolescent te communiceren.

Volgens een Joodse legende vroeg Azazel voordat hij was gevallen aan God waarom Hij niet gewoon alle Joden vernietigde omdat ze ongehoorzaam waren aan Zijn bevel. God antwoordt Azazel door hem te vragen of hij zeker weet dat hij ook niet zo zou falen als hij in de positie van mensen zou zijn. Azazel verzekert God met al te veel vertrouwen dat hij Hem onder alle omstandigheden zal blijven prijzen en gehoorzamen en vraagt vervolgens om naar de aarde te worden gestuurd om het te bewijzen. Nauwelijks is hij op aarde of hij begint te vallen. Dit is hetzelfde als degenen die zich niet bewust zijn van hun eigen zwakheid omdat ze nog niet zijn beproefd. Dan onthullen de beproevingen een andere toestand. De mensen in de dagen na Adam waren beslist onvolwassen en zich niet bewust van hun zwakheid.

Om de menselijke ziel te laten groeien, moet ze tegen een of andere vorm van weerstand vechten - net zoals een gewichtheffer sterk wordt door te worstelen om zware gewichten op te tillen tegen de neerwaarts trekkende zwaartekracht in. Zonder elektrische weerstand zou de gloeidraad in een gloeilamp niet fel schijnen. De menselijke ziel heeft iets nodig om tegen te strijden om haar de spirituele oefening te geven die nodig is om spirituele "spieren" te ontwikkelen. De dierlijke toestand van deze lichamen zorgt voor die tegengestelde kracht. Deze weerstand wordt collectief gesymboliseerd door Satan. Als deze spirituele spieren sterk genoeg zijn, worden de tests gemakkelijk doorstaan. De kindertijd, kindertijd en adolescentie zijn tijden van zwakte, van moeilijkheden om zwakte te erkennen. Volwassenheid is de toestand van kracht waarbij de hogere natuur de lagere domineert.

Het verhaal van de Wachters, de engelen die de aardse wereld binnenkomen, lijkt erg op de realiteit van de menselijke ziel die het dierlijke lichaam binnengaat en is tijdens de vroegste stadia erg zwak. Er moet een aantrekkelijk principe zijn dat de ziel om uit haar hemel "af te dalen" en zich te associëren met deze lichamen in deze materiële wereld. Het eenvoudige verhaal van de engelen die aardse vrouwen begeren, brengt netjes in termen over dat de meeste mensen dit idee kunnen begrijpen van wat het ook is dat ervoor zorgt dat de ziel zich verbindt met een dierlijk lichaam en een tijdje binnen zijn beperkingen leeft. Dan is de missie van de Profeten van God om ons weer op de been te brengen, de strijd om dat te doen brengt ons kracht.

De dierlijke **Id** domineert in de kindertijd en de kindertijd. De uitspraken over deze gevallen engelen die zoveel kennis aan de mens brengen, zouden de waarheid kunnen illustreren dat de menselijke geest een kennis verwerft die de dierlijke toestand nooit kan weten. Door de menselijke geest worden mensen in deze lichamen mentale "reuzen", leren dingen die dieren nooit zouden kunnen weten en gebruiken dit om de wereld te veranderen - net zoals de vereniging van de engelen met mensen reuzen voortbracht. Ze aten van de boom der kennis en kregen de verantwoordelijkheid die daarbij hoort. Degenen zonder kennis worden niet verantwoordelijk gehouden voor wat ze niet weten - tenminste waar het spirituele zaken betreft. Maar omdat ze zwakke kinderen zijn, weten ze niet hoe ze hun kennis verstandig en goed moeten gebruiken. Ze doen eerst alle verkeerde dingen.

Kinderen leren meestal door eerst het verkeerde te doen, dat wil zeggen door te zakken voor beproevingen. Geleidelijk aan wordt kracht gewonnen. Het kleine kind probeert honderd keer op te staan en valt naar beneden - net zoals wij mensen een geschiedenis van 6000 jaar hebben van zo herhaaldelijk vallen. Maar het kind geeft nooit op en uiteindelijk blijft het op een dag over. En uiteindelijk zullen wij mensen eindelijk opstaan en daar blijven, en zelfs leren lopen, rennen en dansen. Dit verhaal van de eerste dagen na Adam is het verhaal van onze vroege zwakheid.

De leider van de gevallen engelen, Semyaza, bekeerde zich uiteindelijk en realiseerde zich zijn zwakheid. Dit is als een persoon die tot besef komt van zijn zwakte en wil veranderen en groeien. Maar Azazel deed dat niet en volhardde in zijn eigenzinnigheid. Er is geen verbetering als men niets verkeerd ziet.

Dergelijke verhalen in de Heilige Boeken kunnen vele betekenissen hebben. Dit zou er een van kunnen zijn: een verhaal waarvan het doel niet werd begrepen door onvolwassen mensen die zich voorstelden dat het een sterk verhaal was en het verfraaiden. We kunnen zijn als een kleine worm in een zaadje in een appel op een tak aan een boom in een boomgaard die wordt onderhouden door een tuinman. We weten een beetje over het zaad en misschien maar het kleinste beetje over de appel. Maar we zijn onwetend van de andere appels aan onze tak, en volkomen onbewust van andere takken. Wat weten we dan van de hele boom, laat staan van de boomgaard of de tuinman die hem verzorgt?

Er was een tijd dat we ons niet realiseerden dat vreemde volkeren van andere rassen in verre landen medeleden zijn van onze enige menselijke soort. Wat weten we nu van wezens van de planeten van andere sterren- en planetenstelsels en hun relatie tot ons? Wat weten we van de verbindingen en relaties tussen sterrenstelsels? Wat weten we van de onderlinge verbindingen tussen uitgestrekte rijken van de geest en dit fysieke universum? We kijken naar de kleine, bekrompen overtuigingen van de ouden die dachten dat deze wereld het centrum van alles was als amusant. Maar misschien zullen de mensen van een toekomstig tijdperk onze huidige opvattingen in hetzelfde licht zien. De openbaring van God komt tot ons uit sferen ver boven ons in een vorm die we kunnen begrijpen en verteren. De worm in het zaad van een appel zou zich kunnen voorstellen dat Gods openbaring naar beneden komt van de tak waaraan die appel is vastgemaakt en begrijpt misschien niet dat hij uit een veel hoger rijk is neergedaald.

Bedenk hoe onze dromen ons in een zeer symbolische vorm de diepe waarheden overbrengen die nodig zijn voor onze groei. Deze symbolische dromen communiceren met onze diepste geest, wat meestal onder het niveau van ons bewustzijn is. Waarom kunnen deze Heilige Boeken niet op dezelfde manier met ons communiceren? – spreken tot ons diepste onderbewustzijn in symbolische vorm, zelfs als ons wakende bewustzijn de betekenis misschien niet begrijpt en niet begrijpt hoe te reageren. Naarmate we volwassen worden, komt steeds meer hiervan, dat diep van binnen in een symbolische vorm is geplant, beschikbaar voor ons bewuste begrip. We bijten er zoveel af als we op elk moment kunnen kauwen en verteren.

Er wordt ons verteld wat we moeten weten in overeenstemming met ons ontwikkelingsstadium en dit kan in een symbolische vorm gebeuren, zodat de meer ontwikkelde ook vooruitgang kunnen boeken. We hebben de neiging om te verwerpen en ons te verzetten tegen alles wat ons bevattingsvermogen te ver gaat en kunnen onszelf zelfs schade toebrengen door een dergelijke oppositie, dus bepaalde waarheden worden in een cryptische vorm overgebracht, zodat de eenvoudigen ze alleen zullen zien als verhalen die letterlijk zijn gebeurd - hoe bizar en onwaarschijnlijk - terwijl degenen die zich echt willen ontwikkelen, worden geholpen om te zien wat enkele van de verborgen betekenissen zouden kunnen zijn.

Hoewel het verhaal van de Hof van Eden zeker symbolisch is en verborgen betekenissen heeft die alleen worden geopenbaard aan degenen die dicht bij God staan, is het ook waar dat de mens erin, Adam, heel echt is. Mensen zijn niet alleen symbolen. En het kan zijn dat, aangezien de *Qur'án* en de Bijbel andere verwijzingen maken naar *djinn* of geesten of *zonen van God* waar het lijkt alsof ze niet volledig materieel zijn (althans om mee te beginnen), dat de mogelijkheid bestaat dat er een ander type is van zijn dat niet volledig fysiek is zoals wij zijn. Maar deze schrijver heeft hierover geen harde conclusies getrokken – de zaak staat voor hem nog open. Het lijkt gewoon een haalbare mogelijkheid.

Symbolische gebeurtenissen kunnen ook actueel zijn en vice versa. Bahá'u'lláh werd bijvoorbeeld in een diepe, donkere kerker geworpen in Teheran, de toenmalige hoofdstad van Perzië (Iran). Die door ratten geteisterde kerker had een stank die ondraaglijk was vanwege het gebrek aan sanitaire voorzieningen. Om zijn nek werd een immens zware metalen halsband bevestigd aan enorme zware kettingen. Niet ver weg was het paleis van de tirannieke koning, Násiri'd-Dín Sháh, die verantwoordelijk was voor zijn plaatsing daar. Soms hoorde de koning Bahá'u'lláh en degenen die bij hem waren gebeden reciteren en was er verbaasd over. In zekere zin is dit een uiterlijk symbool van wat er gebeurt binnen het koninkrijk van elk individu. In onvolwassenheid nemen de tirannen van het **Id** en ego, zoals de koning en zijn kwaadaardige premier, de troon van dat koninkrijk toe. Het resultaat is chaos, onrust en verwarring. Het hoogste zelf is verborgen in de donkere kerker van het onderbewuste en roept af en toe in nood uit. Ten slotte wordt de tiran in volwassenheid van de troon geduwd wanneer het hoogste zelf uiteindelijk domineert, de ware koning dan op de troon zit die voor hem is ontworpen, en vrede, orde, productiviteit en welzijn verschijnen in het koninkrijk.

Wanneer het innerlijke koninkrijk van de meeste mensen wordt geregeerd door het tirannieke en onrechtvaardige lagere zelf, dan wordt dit weerspiegeld in het grotere koninkrijk of de grotere natie. En wanneer de individuen van een natie volwassen worden, weerspiegelt de hele samenleving dit.

Echte fysieke situaties kunnen dus spirituele toestanden symboliseren. Dus misschien kan er ook enige realiteit zijn in dit verhaal van de gevallen engelen en de reuzen die ze voortbrachten.

Zou het kunnen dat er "engelen" zijn, misschien zijn er een paar gevallen, ook in de fysieke hemelen? - engelen uit andere delen van onze Melkweg die al duizenden jaren met ons mensen omgaan? Het idee lijkt velen vreemd, maar er is een opeenstapeling van bewijzen dat dit waar zou kunnen zijn. Het lijkt deze schrijver zeer waarschijnlijk dat er intelligente wezens op andere planeten zijn, dat zulke wezens zelfs het doel en de vrucht van een planeet zouden kunnen zijn. Als dit waar is, zijn er zeker sommigen die verder zijn geëvolueerd dan wij en de middelen hebben om te bezoeken. En het lijkt waarschijnlijk dat er een soort ordelijke ontwikkeling is tussen deze vele verschillende soorten waar ze de onvolwassenen moeten helpen in hun ontwikkeling. Misschien zijn er zelfs schurkenwezens die op een bepaald moment niet slagen voor hun beproevingen en anderen problemen bezorgen. Maar wij, of in ieder geval deze schrijver, zijn nog steeds in grote onwetendheid van het meeste hiervan en kunnen alleen maar speculeren wat onze relatie is met deze anderen in onze Melkweg. En dit gaat iets te ver buiten de bedoeling van dit boek.

Als zulke "engelen", goed of slecht, naar onze aarde afdalen om ons op bepaalde manieren te bezoeken en met ons om te gaan (de meeste zijn duidelijk subtiel, ontwijkend en verborgen), betekent dit niet dat er geen andere soorten engelen zijn buiten de materiële universum die ook een grote rol spelen in de menselijke ontwikkeling. "*Zo boven zo beneden.*" Dit verhaal kan veel betekenissen hebben op veel verschillende niveaus, waarbij op elk niveau een soortgelijk patroon verschijnt. Het zou kunnen gaan over onze eigen menselijke natuur als zielen die door lichamen functioneren, of over relaties tussen ons en degenen die ons ver vooruit zijn in dit fysieke universum, of over de diepe banden die menselijke zielen binden met engelachtige wezens in andere niet- materiële rijken. Wat het niveau ook is, het zijn *zophim*, Wachters, die zien hoe we ons ontwikkelen.

We zien dat er soortgelijke engelachtige wezens zijn in de heilige boeken van het jodendom-christendom en dat ze, net als de *djinn*, goed of slecht kunnen zijn, dat de *djinn* en engelen eerst werden geschapen en dat er veel interactie tussen de twee. [Ik heb net vernomen dat er een boek van Jung is met de titel zoiets als *Fallen Angels in Judaism, Christianity and the Muhammadan Religion*. Moet een kopie krijgen en dat lezen.]

Sommigen beweren dat de *djinn*, net als Satan, een symbool zijn van het "beginsel van het kwaad". Het is moeilijk om de redenering hierachter te begrijpen na het lezen van de vele uitspraken van de *Qur'án* over de *djinn*, waarbij sommige ervan goed zijn en andere slecht. Satan, die een van de *djinn* is, is zeker een symbool van het kwaad. Maar als de *Qur'án* stelt dat sommige djinn in de waarheid van Mohammeds openbaring geloofden en moslims waren, is het vrij moeilijk te accepteren dat sommigen van degenen die moslim zijn en de openbaring van God accepteren een symbool van het kwaad kunnen zijn. " ' "Sommigen van ons zijn rechtvaardig, terwijl anderen dat niet zijn; we volgen verschillende wegen." ' " (*Qur'án*, 72, 1 e.v.)

Er is nog een verklaring dat de *djinn* een bepaald type mens vertegenwoordigen waarin het element 'vuur', tussen de elementen vuur, lucht, water en aarde waaruit de mens is gemaakt, overheerst. Andere mensen gemaakt van 'klei' zouden het element 'aarde' dominant hebben. Deze elementen verwijzen misschien niet naar wat we normaal beschouwen als vuur, lucht, water en aarde, maar kunnen deze gebruiken als symboliek voor dieper gelegen elementen die nog niet volledig begrepen zijn waaruit materiële dingen zijn opgebouwd. Misschien is dit waar. De vraag rijst waarom de *Qur'án* zou verwijzen naar de schepping van djinn en mannen afzonderlijk, en ook zegt dat mannen na de *djinn* werden geschapen, wat suggereert dat *djinn* en mannen twee verschillende soorten wezens zijn. Waarom verwijzen naar "djinn en mannen" als djinn eigenlijk één soort man zijn? Hoe stemt dit overeen met de vertaling van "jinn" als "geesten" in dezelfde context? En hoe zou zo'n begrip in overeenstemming zijn met het algemene Arabische begrip van *djinn* als enigszins ongrijpbare wezens wiens naam is afgeleid van het woord voor "verborgen"? Hoe komt de uitspraak dat *djinns* één soort van mensen zijn overeenkomstig met... 'We gingen naar de hoge hemel en vonden die vol met machtige bewakers en vurige kometen. We zaten afluisteren, maar afluisteraars vinden vlamme pijlen op hen te wachten. We kunnen niet zeggen of dit kwaad voorspelt voor de bewoners van de aarde of

dat hun Heer van plan is hen te leiden."...!..." Al deze uiteenlopende uitspraken dienen om deze schrijver meer vragen dan antwoorden te geven.

Het huidige begrip van de auteur is dat de woorden "engel" en "duivel" twee tegengestelde uitersten beschrijven op een schaal van zeer goed tot zeer slecht. Dit is een ander onderscheid dan dat tussen *djinn* en mensen. Sommige mensen zijn goed en sommige zijn slecht; en sommige *djinn* zijn goed en sommige zijn slecht. Satan is een symbool van het principe van het kwaad. Maar *djinn* lijken, net als mensen, wezens te zijn. Beide zijn door God geschapen en kunnen goed of slecht zijn. Zijn *djinns* dan hetzelfde als de *zonen van God*, de Wachters?

Er zijn ook enkele andere dingen in de *Qur'án* geschreven waar de schrijver nog geen idee van heeft. Waarom zou God ons bijvoorbeeld uitleggen dat "*Hij de engelen uitzendt als Zijn boodschappers, met twee, drie of vier paar vleugels.*"? *Wat is de betekenis van verschillende aantallen vleugels? (Qur'án, 35:1)* Is het om de engelen of boodschappers in te delen in overeenstemming met hun verschillende vermogens van spirituele "vlucht"?

Voor degenen die volhouden dat er geen spoken of geesten bestaan en die het materialistische perspectief van het moderne westerse of westers opgeleide wereldbeeld onderschrijven, moet worden gezegd dat dit gewoon een kwestie van cultureel geloof is. Het heeft weinig **met** wetenschap te maken, ook al gaat het **over** wetenschap. Als de wetenschap (d.w.z. wetenschappers) een zaak niet heeft onderzocht, kan ze er niets anders over zeggen dan "We weten het nog niet; we hebben de zaak nog niet voldoende onderzocht." Wanneer mensen, inclusief wetenschappers, volhouden dat er niet zoiets bestaat als immateriële wezens, doen ze gewoon uitspraken die zijn afgeleid van geloofsartikelen en overtuigingen die hun cultuur of subcultuur hen heeft geleerd - zelfs als deze doctrines zijn ingeprent in onze onderwijsinstellingen. Er zijn seculiere geloofsartikelen, net zoals er religieuze geloofsartikelen zijn. Iedereen moet ergens in geloven – zelfs als het iets oppervlakkigs en tijdelijks is als een politieke ideologie.

Het is nogal verbazingwekkend dat medische onderzoekers en andere levenswetenschappers naar steeds meer anachronistische uitersten van de materialistische filosofie gaan in de fundamentele veronderstellingen van hun werk, terwijl de 'moeilijkste' en meest rigoureuze wetenschappen, de

natuurkunde, gedwongen zijn die materialistische filosofie op te geven als een oud bijgeloof. Wetenschapsschrijver Arthur Koestler stelt:

*"Dus gedurende de laatste vijftig jaar [geschreven in 1978], sinds de komst van de kwantumtheorie, is het een gemeenplaats geworden onder natuurkundigen van de dominante school (de zogenaamde Copenhagen School) dat het strikt deterministische, mechanistische wereldbeeld niet langer kan worden bevestigd; het is een Victoriaans anachronisme geworden. Het negentiende-eeuwse model van het universum als een mechanisch uurwerk is een puinhoop en aangezien het concept van materie zelf gedematerialiseerd is, **kan het materialisme niet langer aanspraak maken op een wetenschappelijke filosofie.**" (Arthur Koestler; Qur'án, pp 249-50. [nadruk op zijn])*

Hier is nog een verklaring die hetzelfde algemene idee weergeeft:

"Wat er is gebeurd, is dat biologen, die ooit een bevoorrechte rol voor de menselijke geest in de hiërarchie van de natuur poneerden, meedogenloos zijn opgegaan in de richting van het harde materialisme dat de negentiende-eeuwse fysica kenmerkte. Tegelijkertijd zijn natuurkundigen, geconfronteerd met overtuigend experimenteel bewijs, afgestapt van strikt mechanische modellen van het universum naar een visie die de geest ziet als een integrale rol in alle fysieke gebeurtenissen. Het is alsof de twee disciplines zich in snel bewegende treinen bevinden, die in tegengestelde richting gaan en niet opmerken wat er over de sporen gebeurt." (Harold Morowitz, "Herontdekking van de geest", Psychology Today 14 (augustus 1980): 12) (p 226)

Dit is een zeer bizarre situatie, waarin zoveel wetenschappers zelf niet hebben gereageerd op het beste van de wetenschap, alsof verschillende takken van wetenschap verschillende waarheden zijn die niet met elkaar overeen hoeven te komen en consistent hoeven te zijn. Zelfs onder zoveel natuurkundigen lijkt er een koppige onwil te bestaan om de realiteit onder ogen te zien van wat de kwantumfysica inhoudt. Zovelen van hen zien gewoon niet wat de grondleggers van de kwantumfysica zagen en verzetten zich tegen de implicaties van het werk van hun medemensen. Het duurde niet lang voordat de wereld de noties van Einsteins relativiteitstheorie begreep - ook al begreep ze haar ideeën niet gemakkelijk. Maar om de een of andere reden leken de extreem revolutionaire ideeën van de nieuwe verschuiving in begrip die door de kwantumfysica werd

gebracht, nooit bij het publiek te zijn geregistreerd - zelfs niet bij de subcultuur van de hoogopgeleiden aan de meeste universiteiten van de wereld. Het is geen wonder dat zovelen van de geschoolden nog steeds geloven dat iets 'wetenschappelijk' moet zijn in overeenstemming met een materialistisch perspectief dat meer geschikt is voor de 19e eeuw, dat driekwart eeuw geleden zijn geldigheid en bruikbaarheid in de wetenschap verloor. Hoe vreemd inderdaad! Er is hier duidelijk meer aan de hand dan wetenschap. Het is een soort moedwillige blindheid en onwetendheid.

Zoals elke student in een beginnende cursus universitaire filosofie leert tijdens zijn studie van de wetenschapsfilosofie, is materialisme niet langer een levensvatbare manier om naar de werkelijkheid te kijken. Desalniettemin beschouwen veel wetenschappers en het grootste deel van het moderne ontwikkelde publiek de werkelijkheid nog steeds in overeenstemming met het oude en meest onrealistische materialistische paradigma en geloven zij dat deze in overeenstemming is met goede wetenschap. Dit is niet alleen onwetenschappelijk; het is irrationeel.

Bedenk hoe moeilijk het zou zijn om te bewijzen dat iets **niet** bestaat. Hoe zou iemand onomstotelijk aantonen dat geesten of ontlichaamde geesten zoals *djinn* **niet** bestaan? Het is gemakkelijk te bewijzen dat iets bestaat; men toont slechts een voorbeeld. Om te bewijzen dat een dier bestaat met een nek langer dan zijn rug of een neus zo lang als zijn poot, hoef je alleen maar naar een giraf of een olifant te wijzen. Maar hoe bewijs je dat er geen grote zeeslangen, leviathans, draken, Bigfoot-aapmensen, buitenaardse wezens uit andere delen van de Melkweg of onzichtbare en immateriële wezens zoals engelen of *djinns* zijn? Het feit dat de meeste mensen er geen hebben gezien en dat we geen exemplaren bij de hand hebben, is geen bewijs; ze zijn misschien heel zeldzaam en vermijden mensen goed. Er worden voortdurend nieuwe diersoorten gevonden. De *coelacanth*, volgens wetenschappers al miljoenen jaren uitgestorven, dook op een dag plotseling op in de vangst van een visser. Om te bewijzen dat een zeeslang of leviathan niet bestaat, zouden we een waanzinnig moeilijk proces moeten bedenken, zoals het voorzichtig over elke locatie in de oceaan gaan en vervolgens geen wezens terug laten keren in de gebieden die we hebben onderzocht - wat zeer onwerkbaar en een ongelooflijke verspilling van tijd en middelen. Dus hoe zou iemand bewijzen dat er geen immateriële geesten zijn? Geen enkele wetenschapper zou zo dom zijn om er zelfs maar aan te denken zoiets te

proberen. Wanneer sommigen met een beetje opleiding beweren dat de wetenschap niet in geesten en geesten gelooft, beweren ze gewoon een artikel van cultureel geloof en geloof dat hun geleerd is waar is. Het is een cultureel geloof **over** wetenschap, niet een geloof **in** de wetenschap. Noch zij, noch enige wetenschappers hebben de waarheid ervan aangetoond.

Natuurlijk heeft de vooruitgang van de wetenschap sommige moderne subculturen van de wereld beïnvloed, waarvan de leden zichzelf als opgeleid beschouwen. We hebben veel spiritistisch bijgeloof opgegeven waar we tijdens het tijdperk van de Verlichting niets aan hadden. En toen gingen we naar het tegenovergestelde materialistische uiterste. Beide uitersten zijn bijgelovig; beide zijn gebaseerd op onhoudbare veronderstellingen over de werkelijkheid. Waarheid en werkelijkheid bevinden zich ergens tussen deze twee uitersten van spiritisme en materialisme - en hoog boven hen.

Deze schrijver is er vrij zeker van dat er hele werelden bestaan waarvan we ons niet bewust zijn - zelfs als blijkt dat de *djinn* een symbool van iets zijn in plaats van echte wezens. Theoretische natuurkundigen zijn geen vreemden voor dergelijke ideeën. Er is zelfs één theorie dat er oneindig veel universums zijn; dat elke keer dat er een keuze moet worden gemaakt, het ene universum de richting van een van de keuzes gaat en het andere universum de andere kant op. En veel natuurkundigen nemen het heel serieus (hoewel deze schrijver dat niet doet) omdat de wiskunde ervan goed lijkt te werken. Er is geen reden om aan te nemen dat onze fysieke zintuigen zouden moeten kunnen reageren op alles wat bestaat. Dat zou aanmatigend zijn. Onze ogen pikken slechts een kleine band van golflengten op langs het elektromagnetische spectrum, omdat ze vrij blind zijn voor infrarood en ultraviolet licht en wat zich daarachter bevindt. Onze oren horen geen geluiden die honden en vleermuizen horen. Onze neuzen zijn jammerlijk ongevoelig in vergelijking met wat zoveel dieren zoals honden kunnen ruiken. We voelen geen röntgenstralen of microgolven of radiogolven of een groot aantal dingen die er zijn. Welke veronderstelling brengt een mens ertoe te veronderstellen dat het rijk van het bestaan beperkt is tot datgene waarop deze nietige zintuigen kunnen reageren? – of naar wat we kunnen omzetten in wat kan worden gevoeld?

Wat als er andere zintuigen waren, zoals die van het hart, de geest en de ziel, die zouden kunnen worden gewekt en verfijnd, zodat we nieuwe werkelijkheden

leren kennen? Bewijst ons huidige gebrek aan bekwaamheid op dergelijke gebieden dat ze niet bestaan? De houding dat iets niet bestaat als je het niet ziet, is hoe een klein kind denkt!

Iedereen die de vele boeken over bijna-doodervaringen heeft gelezen, of ze daadwerkelijk heeft gehad, weet dat wij geesten zijn die deze lichamen kunnen verlaten en er van buitenaf naar kunnen kijken. Velen hebben "uittredingen" ervaringen. Wat deze schrijver altijd fascineerde, waren de velen die dergelijke ervaringen hebben gehad en vertelden hoe walgelijk het idee was om terug te keren naar hun klamme lichaam nadat ze de opwindende, vreugde en vrijheid hadden ervaren om ervan losgekoppeld te zijn. Sommigen waren gewoon woedend omdat ze weer terug in een lichaam moesten worden opgesloten en het kostte wat tijd om hun woede en wrok hierover te overwinnen. Als we geesten zijn die in deze lichamen kunnen rondrijden en af en toe onafhankelijk van hen kunnen functioneren, zoals wanneer we slapen of tijdens een uittreding, hoe zou het dan onmogelijk kunnen zijn dat er wezens zijn die helemaal geen stoffelijke lichamen hebben ?

Dit is geen argument dat de *djinn* een werkelijk bestaan hebben zoals het onze; het is een argument voor de **mogelijkheid** van zoiets, dat er ontastbare wezens zouden **kunnen** zijn.

De schrijver is ervan overtuigd dat de Heilige Boeken ons informeren over bestaansgebieden, over andere wezens en werkelijkheden die bestaan - zelfs als we ze nu niet kunnen voelen. En hij is er ook van overtuigd dat veel van de verhalen die in de Heilige Boeken worden verteld, als we via mythische overdrijvingen en verdraaiingen naar het origineel kunnen terugkeren, in werkelijkheid een gecodeerde vorm zijn om informatie over te brengen aan degenen die de sleutel tot de code hebben door het zuiveren van de spiegel van het hart zodat het de realiteit van de werelden van de geest zal weerspiegelen, en door diepe contemplatie en meditatie.

Nogmaals, de schrijver is niet tot harde conclusies gekomen over de kwestie van de *djinn* van de *Qur'án* of de *zonen van God* van de Bijbel en hun mogelijke symboliek. Hij kan alleen maar concluderen dat hij (althans nog) niet behoort tot de zuiveren van hart, de spirituele, de uitverkorenen die de sleutel tot de diepere betekenissen van deze verhalen in de Heilige Boeken hebben ontdekt. Dit

betekent niet dat hij niet gelooft dat er veel bestaande wezens zijn van veel verschillende soorten die niet materieel zijn. Hij is er zeker van dat ieder van ons na de dood van het lichaam doorgaat in een niet-materiële vorm. Het is alleen dat hij niet weet waar hij de *djinn* tussen deze moet plaatsen, als de *djinn* in feite echte wezens zijn en niet alleen symbolisch voor een of ander principe.

Het is meestal op dit punt dat iemand zonder enige studieachtergrond, die tot rotsvaste conclusies is gekomen op basis van een oppervlakkig geïndoctrineerd cultureel of religieus geloofssysteem en zonder de minste gedachte of onderzoek, opstaat om precies te verklaren wat de djinns zijn en verwerpt al het andere als puur bijgeloof. Ze verklaren vervolgens de zaak voor gesloten en doen hun best om elk verder onderzoek van de werkelijkheid te voorkomen in naam van de absolute onbetwiste en niet-onderzochte waarheid waarvan zij de hoogste bewaarders zijn. De denkers doen er goed aan zulke arrogante en aanmatigende onwetendheid te omzeilen. Het is veel beter om te zeggen "ik weet het niet" dan te stellen dat men bepaalde kennis heeft terwijl dat niet het geval is, om verdere overweging van de zaak te voorkomen.

Wat tot nu toe is gezegd, is geen volledig verslag van alles wat de schrijver denkt over wezens en invloeden die geen overeenkomstig materieel lichaam lijken te hebben. Zijn ervaringen in Afrika en elders hebben een grote rol gespeeld in zijn begrip. Maar het lijkt niet gepast om die aspecten hier te bespreken, behalve om te zeggen dat de meeste, maar niet alle, van welke gevoelige 'mensen van het hart'-ervaring afkomstig kan zijn van andere levende mensen die niet fysiek aanwezig zijn, die misschien dromen, of die het stervensproces niet hebben voltooid en zich in een toestand en wereld bevinden die tussen deze en de volgende in ligt. Maar dat is een heel groot onderwerp en kan het beste ergens anders worden overwogen. Het lijkt onwaarschijnlijk dat dit de *djinn* zijn waarnaar in de *Qur'án* wordt verwezen.

Maar als hier geen definitieve conclusies zijn getrokken, zijn deze inspanningen niet verloren. Er is veel geleerd over andere zeer interessante zaken tijdens het proberen deze vergrendelde doos te openen. Dit zijn de gedachten op dit moment rond zijn zoektocht naar een dieper begrip hiervan. Een deel hiervan kan worden gebruikt als hulpmiddelen voor de eigen zoektocht van de lezer naar betekenis hier.

Lezers kunnen hier hun eigen gedachten uitwerken of, net als de schrijver, de zaak gewoon onbeslist laten totdat er meer informatie of inzicht komt. Als God het wil, zullen we, zoals moslims en bahá'ís zeggen, op een dag een beter begrip krijgen van dit mysterie.

Mensen veranderen in afschuwelijke apen en zwijnen

Laten we nu van het sublieme naar het belachelijke gaan, van engelen naar apen, van heiligen naar zwijnen.

"... En toen ze minachtend volhardden in hun verboden manieren, zeiden Wij tegen hen: 'Verander in verafschuwde apen.' " (Qur'án, 7:166)

"Zeg: 'Zal ik u vertellen wie een slechtere beloning van God zal ontvangen? Degenen die God heeft vervloekt en op wie Hij boos is geweest, hen veranderend in apen en zwijnen, en degenen die de duivel dienen...' " (Qur'án, 5:60)

"Jullie hebben gehoord van degenen onder jullie die de sabbat hebben gebroken. We zeiden tegen hen: 'Jullie zullen veranderd worden in verafschuwde apen.' We maakten van hun lot een voorbeeld voor hun eigen generatie en voor degenen die hen volgden en een les voor de rechtvaardigen." (Qur'án, 2:65)

Velen van ons geven in het geheim of openlijk toe dat we mensen hebben gezien die op apen, zwijnen en andere dieren lijken. In China, waar deze schrijver ooit les gaf aan een universiteit, verwezen sommige studenten naar een bepaald type persoon wiens uiterlijk enige gelijkenis vertoont met een karikatuur van een varken. Maar **eruitzien** als een aap of een varken is iets heel anders dan er echt een te **zijn**. Misschien heeft dit een spirituele betekenis, dat de persoon de kwaliteiten en attributen van apen of zwijnen heeft verworven. Veel van ons hebben mensen gekend met kenmerken van apen, zwijnen en runderen. Het lijkt goed mogelijk dat deze laatste betekenis de bedoeling is.

Deze schrijver heeft een bijzonder begrip van hoe verworven eigenschappen, over een periode van een paar generaties, genetisch kunnen worden opgesloten in een groep mensen, zodat de eigenschap nu wordt geërfd en automatisch wordt doorgegeven aan de volgende generatie. Mensen met een lichte huid die

bijvoorbeeld een groot deel van hun leven in de felle zon blijven, generatie na generatie, kunnen er uiteindelijk achter komen dat de eigenschap erfelijk wordt. De meeste mensen in de wereld kunnen koemelk niet goed verteren. Maar generaties van proberen lijkt het vermogen te brengen om dit te doen en uiteindelijk is het verzegeld in de genen.

Een goede verklaring hiervan vereist begrip van de hypothese van bioloog Rupert Sheldrake van morfogenetische vorming die het bestaan postuleert van immateriële velden die interageren met ons lichaam en hun genen, veranderingen die eerst opgesloten raken in iets in het veld voordat ze worden weerspiegeld in de materiële structuur van het lichaam en zijn genen. Dit is niet de plaats voor een zorgvuldige bespreking van dit idee. Onze suggestie hier is dat groepen mensen die hun hoogste menselijke natuur verlaten en zich door de dierlijke natuur laten regeren, over een periode van generaties geleidelijk zullen veranderen om eruit te zien als de apen met wie we genetisch zo nauw verwant zijn. Onthoud dat het enige echte verschil tussen ons en die apen is dat onze dierlijke lichamen een menselijke ziel hebben die ermee verbonden is, terwijl de apen dat niet hebben. Biologen hebben er ook op gewezen dat we genetisch en anderszins sterke overeenkomsten vertonen met varkens. Onderzoek dat de mogelijkheid onderzoekt om dierlijke organen te gebruiken ter vervanging van falende menselijke organen, zoekt hiervoor momenteel de varkens.

Dit idee suggereert dat mensen die erin slagen de hoogste natuur in zich een aantal generaties lang de lagere te laten domineren, door hetzelfde proces geleidelijk minder op apen en zwijnen gaan lijken. Dit is slechts een hypothese, een voorgestelde verklaring.

Schepping

"Zijn de ongelovigen zich er niet van bewust dat de hemelen en de aarde slechts één vaste massa waren die Wij uit elkaar scheurden en dat Wij al het levende van water maakten?" (Qur'án, 21:29)

"In zes dagen schiep Hij de hemel en de aarde en alles wat daartussen ligt en besteeg toen Zijn troon." (Qur'án, 25:58)

In de Heilige Boeken vertegenwoordigt het woord "dag" vaak een veel langere periode:

"Hij is de Heer van de Ladders, waardoor de engelen en de Geest in één dag tot Hem zullen opstijgen: een dag waarvan de ruimte vijftigduizend jaar is." (Qur'án, 70:2)

In andere vertalingen wordt deze "dag" vertaald als "span", zodat *"Hij in zes overspanningen de hemel en de aarde schiep en alles wat daartussen ligt"*. Een span kan verwijzen naar een lange periode. Ons moderne wetenschappelijke begrip is dat deze "dagen" van de schepping elk een enorm lange tijdsperiode in beslag namen volgens onze tijdschaal.

"Er zijn ook zeven hemelen en zeven aardes: "Het is God die zeven hemelen en aardes heeft geschapen, evenveel." (Qur'án, 65:12)

Het zou geweldig zijn om te weten wat de betekenis hiervan is. Bedenk dat in de dagen van de openbaring van de *Qur'án* de fysieke hemelen, afgezien van de relatief vaste sterren, de zeven bewegende lichamen van de zon, de maan, Mercurius, Venus, Mars, Jupiter en Saturnus omvatten. De aarde werd niet gezien als een planeet. Wat zouden de zeven aardes kunnen zijn? De directe en nogal wilde gok van deze schrijver is dat het symbolisch verwijst naar zeven materiële rijken of koninkrijken, waarvan het mineralen-, planten- en dierenrijk er drie zijn. Of misschien zijn er eigenlijk zeven verschillende graden van werlds bestaan. Bioloog Lyall Watson stelt in zijn boek over het proces van de dood, *The Romeo Error*, dat de dood achtereenvolgens verschijnt in de verschillende lagen van ons fysieke wezen. Eerst sterft het grofstoffelijke lichaam, daarna sterven minder tastbare lichamen totdat het proces is voltooid. Met dit begrip kunnen geesten mensen zijn die het stervensproces nog niet hebben voltooid en op een of andere manier een tijdje vastzitten in deze overgang. Sommige mensen in het oude en moderne India spreken heel zakelijk over deze verschillende lagen van het menselijk lichaam en geven ze allemaal een naam, 'astraal lichaam' is er een van. Traditionele en zelfs moderne Chinezen dringen aan op het bestaan van deze quasi-fysieke, semi-tastbare soorten werkelijkheid in het lichaam. De zeer effectieve acupunctuur is gebaseerd op dit idee van een onzichtbare **Chi**-stroom langs goed gedefinieerde lijnen in het lichaam. Sommige moslimfilosofen en mystici spreken van verschillende graden van geest. Shaykh Ahmad, hoofd van de

Shaykhi School of Muslim theology, en aankondiger van de komst van de Báb en Bahá'u'lláh, verwijst naar twee fysieke lichamen (het zichtbare is afhankelijk van het onzichtbare) en daarnaast nog twee spirituele lichamen (met dezelfde relatie waarbij de een voor zijn bestaan afhankelijk is van de ander), alle vier zijn weerspiegelingen van een ziel of goddelijke geest. Maar deze schrijver moet bekennen dat dit alles meer vragen dan antwoorden voor hem oproept.

Misschien is dit een manier om naar verschillende niveaus van de fysieke wereld te verwijzen, aangezien deze in zeven verschillende lagen bestaat. De moderne materialistische natuurkunde en de mensen van culturen die hebben geleerd de wereld als strikt materieel te zien, zullen natuurlijk alleen de meest tastbare van deze lagen erkennen die ze kunnen voelen of meten.

Een rol die wordt gespeeld door de laagste hemel, die een spiritueel rijk lijkt te zijn waarvoor de nachtelijke hemel die we zien een symbool is, is om te voorzien in middelen om duivels en afluisteraars te bekogelen die proberen te luisteren naar wat er in de hogere hemelen wordt gezegd (zoals we binnenkort zullen ontdekken).

"Hij schiep zeven hemelen, de een boven de ander. Je zult geen fout zien in de schepping van de Barmhartige. Sla je ogen op: kun je een enkele barst [fout] ontdekken?"

"Kijk dan nog een keer en nog een keer: je ogen zullen uiteindelijk zwak en vermoeid worden."

"We hebben de laagste hemel versierd met lampen, projectielen om duivels te bekogelen. We hebben een plaag van vlammen voor hen voorbereid, en de plaag van de hel voor degenen die hun Heer verloochenen: een slecht lot!" (Qur'án, 67:2 e.v.)

Het lijkt redelijk om te begrijpen dat de zeven hemelen de notie van een fysieke "hemel" of lucht gebruiken, zoals dat over het algemeen werd gezien in de dagen van de openbaring van de *Qur'án* als een symbool voor spirituele hemelen.

Sommigen staan erop de schepping te interpreteren als iets dat op een bepaald moment plaatsvindt, dat wil zeggen, ze geloven dat er een moment of tijd van

schepping is. Maar God en de andere werelden bevinden zich zeker buiten onze wereld van ruimte en tijd. Hoe kan de Schepper worden beperkt door de beperkingen en grenzen van Zijn schepping? Dus Zijn schepping vindt zijn oorsprong zeker buiten de tijd en dan, als het ons fysieke rijk binnenkomt, verschijnt het als continu. Dat wil zeggen, het moet een continu proces zijn, zoals de straling van licht van de zon. Maar er zijn ook cycli van groei en ontwikkeling in alle dingen: stadia van conceptie, geboorte, groei, volwassenheid, verval en dood. Het nieuwe zaad groeit in de vrucht van de oude boom en begint het nieuwe leven van een boom als de oude boom sterft. Het universum heeft waarschijnlijk ook zo'n "begin" in de zaadfase (zoals in de oerknal). Dus schepping kan in zekere zin worden gezien als een continu proces van vernieuwing, evenals de vernieuwing van het leven wanneer elk nieuw ding wordt geboren, wanneer elke cyclus opnieuw begint.

"Hij neemt de schepping op en vernieuwt die dan: dat is voor Hem gemakkelijker." (Qur'án, 35:27)

En het vermoeide Hem ook niet. (Hij is almachtig en almachtig!)

"In zes dagen schiepen Wij de hemel en de aarde en alles wat daartussen ligt, noch waren Wij ooit vermoeid." (Qur'án, 50:38)

En de reden voor het bouwen van deze enorme structuur van de schepping is om ons te trainen en te beproeven:

"Getroond boven de wateren, schiep Hij de hemel en de aarde in zes dagen, om uit te vinden wie van jullie het beste zichzelf kan vrijspreken." (Qur'án, 11:7)

Het kostte Hem slechts twee dagen om de aarde te maken, en ook twee dagen om de hemel te maken.

"Zeg: 'Geloof je inderdaad niet in Hem die de aarde in twee dagen heeft geschapen? En maak je andere goden tot zijn gelijken? De Heer van het Universum is Hij.'

"Hij zette op de aarde bergen die er hoog boven uitstaken. Hij sprak er Zijn zegen over uit en voorzag het in vier dagen van voedsel voor iedereen. Toen keerde Hij

zich naar de lucht, die slechts een wolk van damp was en zei er tegen en aan de aarde: 'Kom beide naar voren, vrijwillig of gedwongen.'

" 'We zullen gewillig komen', antwoordden ze. In twee dagen vormde Hij de hemel in zeven hemelen, en aan elke hemel wees Hij zijn taak toe. We versierden de laagste hemel met schitterende sterren en beschermengelen. Dat is het ontwerp van de Machtige Eén, de Alwetende." (Qur'án, 41:9)

"We hebben de lagere hemel versierd met sterrenbeelden. Ze bewaken het tegen opstandige duivels, zodat ze niet kunnen luisteren naar degenen die in de hoogte zijn. Meteoren worden van alle kanten naar hen geslingerd; dan worden ze verdreven, overgeleverd aan een eeuwige plaag. Afluisteraars worden achtervolgd door vurige kometen." (Qur'án, 37:8)

We hebben eerder de mogelijkheid uitgelegd dat het fysieke rijk een soort beeld is van het spirituele rijk. Dus de fysieke hemelen kunnen een beeld zijn van de spirituele hemelen. Deze uitspraken kunnen in de eerste plaats verwijzen naar spirituele werkelijkheden die tegenhangers hebben in onze fysieke wereld.

Wat er ook tussen hemel en aarde is

Er is een typische uitdrukking die men vaak in de *Qur'án* tegenkomt: *"de hemelen en de aarde en alles wat daartussen ligt."* (bijv. *Qur'án, 37:1*) Dit lijkt soms vreemd voor westerse oren die denken dat er alleen maar de hemel en de aarde zijn. Bahá'ís zullen misschien opmerken dat de gebeden van de Báb, vooral die voor bescherming, deze uitdrukking vaak gebruiken. Misschien had dit tussenliggende rijk ook twee "dagen" of tijdspannes nodig om te scheppen, waardoor de scheppingstijd tot zes dagen kwam.

Het helpt bij het visualiseren van wat er tussen de hemelen en de aarde ligt als je hier eerst in strikt materiële termen aan denkt - zoals de vroege moslims dit misschien hebben begrepen. De aarde is in zo'n beeld een platte uitgestrektheid van land en water, terwijl de hemel een systeem is van zeven vaste maar doorzichtige oppervlakken van roterende bollen waarin de zon, de maan, de planeten en de sterren zijn ingebed. Het is de lucht en de regen-aanbrengende wolken die tussen die aarde en die hemel liggen.

Laten we nu, met dit fysieke beeld in gedachten, proberen ons een voorstelling te maken van wat deze drie rijken zouden kunnen symboliseren, zodat de uitspraken van de *Qur'án* logisch zijn, logisch consistent zijn (d.w.z. geen tegenstrijdigheden bevatten) en betekenisvol zijn. De aarde kan de materiële wereld vertegenwoordigen, de hemelen kunnen staan voor de geestelijke werelden van de werkelijkheid en de lucht en de wolken kunnen overeenkomen met een tussenrijk dat de kwaliteiten van beide deelt. De lezer zou de eerder opgestelde analogie willen beschouwen over hoe de eigenschap van barmhartigheid het water door verdamping optilt om wolken te worden en de aarde door wind en vuur optilt om stof en rook in de lucht te worden. Als bahá'ís dit lezen, herinnert het zich misschien dat ze gelezen hebben over het 'gemeenschappelijke vermogen' waarmee de vijf fysieke zintuigen hun gegevens in de elektrische patronen van de hersenen overbrengen naar de vermogens van verbeelding, denken, begrijpen en geheugen van de ongreepbare geest. De verwijzingen naar de krachten van de sympathische zenuw (autonoom zenuwstelsel) als zijnde niet geheel materieel of geheel spiritueel, evenals de opmerkingen over de ether, suggereren het bestaan van zo'n tussengebied.

Dit is slechts speculatie door de schrijver, maar zijn huidige opvatting is dat de ongreepbare vorm van het menselijk lichaam die lijkt te scheiden van het tastbare lichaam tijdens uittredingen, zoals 'bijna-doodervaringen, tot dit tussenliggende rijk behoort sinds de attributen van ruimte, tijd en vorm of vorm van het fysieke rijk worden behouden terwijl de materiële component ontbreekt. Degenen die dergelijke bijna-doodervaringen ervaren, vertellen vaak over een rivier of een soort barrière die hen scheidt van de "volgende wereld". Ze zeggen dat ze weten dat als ze over die barrière gaan, er geen weg meer terug is. Nou, als ze nog niet echt in de "next world" en "next life" zijn, maar duidelijk niet in hun fysieke lichaam zijn en gebonden zijn aan de wetten van fysica die die lichamen regeert, waar zijn ze dan? Misschien is dit dat tussengebied van 'en wat er ook tussen zit'.

Als het fysieke menselijke lichaam een beeld is in materie van de menselijke werkelijkheid of ziel, dan is er misschien ook een beeld van die menselijke essentie in het tussengebied. We hebben al vermeld dat bioloog Lyall Watson een studie heeft gemaakt van het proces van de dood in een boek met de titel *The Romeo Error*. Hij concludeert wat veel culturen al eeuwenlang geloven: dat er stadia van de dood zijn en dat het proces niet is voltooid voordat alle lagen of

niveaus van het lichaam, van het zichtbare lichaam tot de minst tastbare vormen, allemaal zijn gestorven. Nogmaals, sommigen suggereren dat geesten niets meer zijn dan mensen die het stervensproces nog niet hebben voltooid, dat hun minder tastbare vorm of vormen in het tussenliggende rijk nog niet zijn gestorven – misschien door de intense gehechtheid van het hart dat zulke mensen aan bepaalde mensen en plekken, of misschien omdat ze de transitie niet te snel aankunnen en tijd nodig hebben om zich aan te passen. Dus, als deze speculatie realistisch is, dan is misschien de beste reactie voor degenen die de aanwezigheid van geesten voelen of ze zelfs zien, te bidden dat ze hun sterke gehechtheden loslaten en het proces van "graduatie" naar de "volgende wereld" voltooien. Voor degenen die bang zijn voor geesten of voor wat ze niet kunnen zien, ze zouden kunnen bedenken dat zulke mensen mogelijk nog banger en verwarder zijn en hulp nodig hebben om door te gaan naar "de andere kant" door het proces van fysieke dood en geboorte te voltooien bewust worden van een nieuw rijk.

In een behoorlijk aantal culturen over de hele wereld bestaat de angst dat degenen die onlangs zijn 'gestorven' zich in hun verwarring wanhopig in een spookvorm zullen vastklampen aan dierbaren. Mensen in zulke culturen hebben misschien manieren om mensen weg te jagen die, in tegenstelling tot rijp fruit, in dit leven niet gemakkelijk van de boom van het materiële bestaan kunnen worden genomen. Vuurwerk, handgeklap en verschillende andere activiteiten zouden het scheidingsproces helpen. Veel van deze culturen hebben een ceremonie 40 dagen of zo na de dood om voor te bidden en de overledene te helpen het proces van overlijden te voltooien. Een volwassen vergeestelijkt persoon zou geen sterke aardse gehechtheden hebben en zou gemakkelijk en snel door het doodsproces gaan - als een rijpe vrucht die van de levensboom valt.

Natuurlijk, voor degenen die nog steeds alles in overeenstemming zien met het moderne bijgeloof van het materialisme, zal dit allemaal onzin zijn en als "onwetenschappelijk" worden afgedaan. Dat dit geloofsartikel weinig met wetenschap te maken heeft, is al uitgelegd. Aangezien dit tussengebied zo dicht bij het fysieke gebied ligt dat fysieke instrumenten kunnen detecteren, is het in feite mogelijk dat wetenschappers binnen de kortste keren de werkelijkheden van zo'n gebied beginnen te ontdekken en de wetten en principes ervan leren kennen, misschien eerst indirect door middel van gevolgtrekkingen uit fysiek gedrag - net zoals we de wiskundige wetten van immateriële elektrisch-magnetische en zwaartekrachtsvelden hebben afgeleid door het gedrag van

fysieke objecten in dergelijke velden te analyseren. In feite, misschien zijn deze krachtvelden van het niet-levende mineralenrijk evenals de hiërarchie van biologische velden die vorm en differentiatie in planten en dieren tot stand brengen - misschien maken deze velden ook echt deel uit van dat tussenliggende rijk.

Het zou zelfs mogelijk zijn dat de *djinn*, als ze een echt bestaan hebben zoals de *Qur'án* lijkt te benadrukken en niet alleen symboliek zijn, in dit tussengebied zouden kunnen bestaan, aangezien ze in staat lijken om met mensen om te gaan en zelfs bepaalde soorten werk te doen. Is hun aard als "rookloos vuur" de aard van dat rijk tussen hemel en aarde? Hoe zit het met al deze mensen die vreselijke daden verrichten die beweren dat stemmen hen vertelden deze slechte dingen te doen? Waarom beweren sommige anderen die in hun buurt zijn ook diezelfde stemmen te horen? Zijn deze stemmen echt slechts manifestaties van innerlijke mentale stoornis? Deze schrijver heeft gezien dat deze zogenaamd zieke mensen een verbazingwekkende kennis aan de dag legden van sommige dingen die moeilijk te verklaren zijn door het gebruikelijke materialistische rationalisatiesysteem. Zouden ze kunnen reageren op wat ze voelen in dit tussengebied dat de meesten van ons niet voelen? Zou dit de reden kunnen zijn waarom zoveel zogenaamd geesteszieke mensen zien wat we niet zien, horen wat we niet horen en voelen wat we niet horen?

Nou, dit is allemaal maar speculatie, gewoon brainstormen over mogelijkheden. De bekrompen geest kan dat niet eens tolereren; men mag niet eens mijmeren en nadenken over mogelijkheden in de simplistische dwangbuiswereld van bepaalde antwoorden. Zo gaat goede wetenschap niet vooruit. Men moet openstaan voor nieuwe ideeën en mogelijkheden - maar zonder te proberen ze te bevriezen in onveranderlijke eeuwige waarheden. Zoals meermaals vermeld, is dit een boek waarin de lezer de ontdekkings- en ontdekkingsreis van de schrijver deelt. Er is niets blijvends aan zijn ideeën. Als zijn geest groeit en zich ontwikkelt, dan moeten deze ideeën zeker groeien en evolueren. Dit is waar ze nu zijn. Neem wat je lekker vindt; gooi weg wat je niet weggooit.

Nou, zolang we ons hier op een ledemaat wagen en zeggen wat een hele uitdaging zou kunnen zijn, laten we nog verder gaan. De schrijver woonde meer dan 12 jaar in Afrika en had een groot deel van die tijd intiem contact met de Afrikaanse mensen die in traditionele culturen leefden. Wat hij heel vaak zag en

meemaakte, ging zo in tegenspraak met veel van wat hij op de universiteit had geleerd over hoe de wereld werkt, dat hij uiteindelijk geen andere keuze had dan de manier waarop hij de werkelijkheid zag te herstructureren, zodat dit nieuwe bewijs in het plaatje zou passen. Het verhaal van de verbazingwekkende dingen die hij zag en beleefde is een boek op zich en zou deze pagina's niet moeten vullen. Hij wil alleen maar zeggen dat zijn Afrikaanse vrienden hem leerden over een wereld van werkelijkheden die hij voorheen niet kende. En veel hiervan lijkt verband te houden met dit tussenliggende rijk. Hij heeft geen manier om veel van de volkomen ongelooflijke dingen die zijn gebeurd te verklaren, behalve te veronderstellen dat een ander onzichtbaar rijk dat dicht bij deze materiële wereld ligt, het op veel verschillende manieren behoorlijk sterk beïnvloedt. Ik zal met geen woord over hekserij spreken, opdat sommige lezers niet te veel op de proef worden gesteld. Maar voor degenen die met Afrikanen en andere volkeren hebben gewoond die van deze dingen afweten (en we hebben het niet over degenen die in de dorpen en steden van Afrika wonen als onderdeel van een expatgemeenschap en die Afrikaanse culturen van buitenaf zien), ze zullen het er waarschijnlijk over eens zijn dat er geen andere manier is om ze uit te leggen zonder een beroep te doen op zulke ongrijpbare gebieden.

Samenvattend, de uitdrukking die verwijst naar de hemelen en de aarde en alles wat daartussen ligt, die zo vaak voorkomt in de *Qur'án* en in de geschriften van De Báb, spreekt zeker symbolisch over drie verschillende rijken: de materiële wereld, de spirituele wereld en een tussenrijk dat enkele kenmerken van beide rijken deelt.

Frequente verwijzing naar tekenen

"Zie je niet hoe de schepen door Gods genade over de oceaan varen, zodat Hij je Zijn wonderen kan openbaren? Hier zijn toch zeker tekenen voor elke standvastige, dankbare man.

'Als de golven hen als reusachtige schaduwen omhullen, bidden ze met alle toewijding tot God. Maar zodra Hij ze veilig aan land brengt, wankelen sommigen van hen tussen geloof en ongeloof.' (*Qur'án*, 31:31)

Er zijn zoveel manieren om een fysiek ding of een fysieke situatie te interpreteren als een teken of symbool van een spiritueel principe. In dit voorbeeld van een schip op de oceaan zou je de oceaan kunnen zien als het leven in deze materiële wereld waar een persoon gemakkelijk zou kunnen verdrinken in een zee van materialisme. Het schip zou de Religie van God kunnen symboliseren die een persoon hoog en droog houdt boven die oceaan. De Ark van Noach zou Gods Toevlucht kunnen symboliseren waar Hij Zijn meer responsieve dienaren beschermt en iedereen buiten deze "Ark van Verlossing" achterlaat om in de wereld te verdrinken, om geestelijk te sterven. Er zijn ook veel andere manieren waarop dit kan worden geïnterpreteerd.

"We zullen hun Onze tekenen laten zien in alle regio's van de aarde en in hun eigen ziel, totdat ze duidelijk zien dat dit de waarheid is." (Qur'án, 41:53)

De hele wereld is gevuld met tekenen en hints om ons te leren over spirituele realiteiten, de echte betekenis van het leven en hoe we goed door het leven kunnen gaan. Hoeveel lessen zitten er in een eenvoudige boom, of een bloem, of de vrucht van die boom! Wat een oceaan van tekenen van wijsheid is er in het menselijk lichaam! Het is de ideale analogie.

Bedenk hoe een boom ons over het leven vertelt: hij begint zijn leven op de grens waar aarde en lucht elkaar ontmoeten, stoffelijke en spirituele symbolen. Terwijl het zijn wortels neerzet in de vaste aarde met praktische zin en realisme, groeit het ook omhoog met onthechting van die aarde in de atmosfeer van de geest die het rijk van de ziel is. De vrucht verschijnt in dit rijk van lucht, niet in de donkere en zware grond van het fysieke dier en lichaam. Hoe kan een boom opgroeien met onthechting van de aarde, tenzij hij eerst zijn wortels in die grond steekt om een stevige basis te vormen van waaruit hij uit die grond kan groeien? Hoe kan een mens ware onthechting en vrijheid van gebondenheid aan deze wereld van materie en lichamen verkrijgen zonder eerst in wereldse situaties te leven, zoals gezinnen, werkomgevingen enzovoort? De asceet die denkt dat hij onthechting zal bereiken door de arena van het dagelijks leven te verlaten om zijn leven door te brengen weg van de samenleving, houdt zichzelf voor de gek en faalt door zwakte door gebrek aan beproeving in die arena van het dagelijks leven op het moment dat hij wordt beproefd. *"We hebben jullie tot beproevingen voor elkaar gemaakt; hebben jullie geen geduld?"* Hoe zal iemand sterk worden zonder te strijden tegen een tegengestelde kracht? Hoe zal de gewichtheffer zijn spieren

trainen en versterken als er geen zwaartekracht is die zijn inspanningen tegenwerkt? Hoe zal de elektrische gloeilamp schitteren als er geen elektrische weerstand is in de gloeidraad waardoor de elektriciteit wordt gedwongen? Hoe zal een mens innerlijke kracht van geest verkrijgen zonder beproefd te worden in de sociale arena? De prachtige bloemen van kennis bloeien voordat de vrucht van wijze actie verschijnt. De vrucht van de boom is niet alleen voor de boom zelf, maar wordt gegeven in dienst van een koninkrijk erboven. De zaden van nieuw leven zitten in deze vrucht.

De wijsheid en lessen van God staan overal op al het geschapene geschreven. Onze Schepper spreekt tot ons met duizend stemmen in alle dingen om ons heen – als we ogen hebben om te zien en oren om te horen, dat wil zeggen, als ons hart en onze geest niet versluierd zijn. Hoevelen, zelfs onder de grote wetenschappers, zien en horen niets en zijn als koeien die niets in de wereld herkennen behalve wat hun honger stilt. Of we nu een glorieus meesterwerk van volmaakte wijsheid in het universum zien of niet, of een hartverscheurende symfonie van vreugdevolle schoonheid horen in de sterren, de bergen, de oceanen, de zingende en zwevende vogels, en de geurige bloemen of niet, hangt af van ons eigen hart. Hoe meer de spiegel van het hart wordt gereinigd van alle modder en bevrijd van de vervormende krommingen van vooroordelen en passies, des te opwindender en verrukkelijker zijn de duizenden berichten vol glorieuze muziek, geparfumeerde geuren en vreugdevolle kleuren die een alwijze en alwetende -krachtige Schepper in al deze dingen om ons heen heeft geplaatst. De kalme vijver van het hart weerspiegelt de glorieuze beelden van de hemel erboven.

Zullen we naar doven luisteren voor een zorgvuldige analyse van een symfonie op basis van zijn evaluatie van de bewegingen van de armen van de muzikanten? Zullen we veel aandacht besteden aan de blinde man die ons vertelt over zijn studie van een geschilderd meesterwerk door met zijn handen over de uitgeharde verf te gaan? Zullen de blinden van hart en bekrompen geest die beweren wetenschappers en denkers te zijn, onze enige gidsen zijn voor een helder begrip van de wereld om ons heen? Of moeten we ook rekening houden met degenen die zien en begrijpen wat ze niet zien?

Er is een bepaalde gesteldheid van geest en hart voor nodig om deze boodschappen van de Schepper te zien die overal in Zijn schepping staan geschreven. Wij mensen zijn de hoogste vorm van leven; onze ziel is geschapen

naar het beeld van God en bezit mogelijk al die goddelijke universele eigenschappen waar we eerder over spraken.

Hier is een citaat van Bahá'u'lláh die dezelfde passage hierboven citeert (in een andere vertaling). Het verwijst naar een openbaring van God die verschilt van de openbaringen van God die van tijd tot tijd door de profeten aan mensen komen. Deze andere soort openbaring verwijst naar dat "witte zonlicht", hier "dat Allergrootste Licht" genoemd, van alle eigenschappen van God gecombineerd dat onophoudelijk schijnt vanuit de Bron van de Schepping. Deze openbaring is de bron van alle bestaande geschapen dingen. Het volgende laat zien hoe de ziel en de werkelijkheid van de mens is geschapen naar het beeld van God.

“Ja, al wat is in de hemelen en op aarde, is een direct getuigenis van de openbaring der attributen en namen van God, aangezien in ieder atoom, als in een heiligdom, de tekenen worden bewaard die welsprekend getuigen van de openbaring van dat grootste Licht. Mij dunkt dat zonder de kracht van die openbaring geen wezen ooit zou kunnen bestaan. Hoe glansrijk zijn de lichten van kennis die in een atoom schitteren en hoe uitgestrekt de oceanen van wijsheid die in een druppel golven! Tot de hoogste graad is dit waar voor de mens die te midden van al het geschapene bekleed is met het gewaad van zulke gaven en is uitgekozen voor de glorie van zulk een onderscheiding. Want in hem zijn alle attributen en namen van God latent geopenbaard in een mate die geen ander geschapen wezen heeft overtroffen. Al deze namen en attributen zijn op hem toepasselijk. Zoals Hij heeft gezegd: “De mens is Mijn mysterie en Ik ben zijn Mysterie”. Veelvuldig zijn de op dit meest subtiele en verheven onderwerp betrekking hebbende verzen, die in alle hemelse Boeken en heilige Schriften bij herhaling zijn geopenbaard. Evenals Hij geopenbaard heeft: “Wij zullen hun voorzeker Onze tekenen tonen in de wereld en in henzelf”. Nogmaals zegt Hij: “En ook in uzelf: Zult gij dan de tekenen Gods niet zien?” En wederom openbaart Hij: “En weest niet als zij die God vergeten hebben, zodat Hij hen zichzelf doet vergeten”. In dit verband heeft Hij Die de eeuwige Koning is - mogen de zielen van allen die binnen de mystieke Tabernakel verblijven een offer aan Hem zijn - gesproken: “Hij die zichzelf kent, kent God.”

.... Uit hetgeen gezegd is wordt duidelijk dat alle dingen, in hun innerlijkste realiteit, in zich getuigenis afleggen van de openbaring van de namen en attributen van God. Alles vertoont naar eigen vermogen de kennis van God en

geeft er uitdrukking aan. Zo machtig en universeel is deze openbaring dat zij alle dingen, zichtbaar en onzichtbaar, omvat. Aldus heeft Hij geopenbaard: "Heeft iets anders buiten U een openbaringskracht die Gij niet bezit, zodat het U kenbaar kon hebben gemaakt? Blind is het oog dat U niet waarneemt."

Eveneens heeft de eeuwige Koning gesproken: "Niets heb Ik waargenomen of Ik zag God er in, God er voor en God er na." Ook staat in de overlevering van Kumayl geschreven: "Zie, een licht heeft geschienen vanuit de Morgenstond van eeuwigheid, en kijk, zijn golven hebben de innerlijke werkelijkheid van alle mensen doordrongen." De mens, het edelste en meest volmaakte van al het geschapene, overtreft hen allen in de kracht van deze openbaring en hij is een meer volledige uitdrukking van de glorie ervan. En van alle mensen zijn de Manifestaties van de Zon der Waarheid het meest volmaakt, het meest onderscheiden en het meest uitmuntend. Wat meer is, al het andere buiten deze Manifestaties leeft door de werking van hun Wil en beweegt en bestaat door de uitstortingen van hun genade." (Bloemlezing uit de geschriften van Bahá'u'lláh, hfdst. XC)

Deze tekst bevat een zee van wijsheid die zijn verborgen parels alleen onthult als je alles achter je laat en in de diepte duikt. Echte totale onderdompeling is vereist. Maar we kunnen het oppervlak ook afromen als zeilers in plaats van duikers en toch een oppervlakkig begrip krijgen van de belangrijkste punten.

"Op aarde en in uzelf zijn er tekenen voor vaste gelovigen. Kunt u dat niet zien?" (Qur'án, 51:19)

Er zijn zoveel passages die verwijzen naar tekens. Slechts enkele zullen hier worden geciteerd. Het onderwerp kan een dik boek of meer vullen. Het wordt aan de lezer overgelaten om na te denken over de betekenissen en lessen van deze tekens.

"In de schepping van de hemelen en de aarde, in de afwisseling van dag en nacht, in de schepen die de oceaan bevaren met ladingen die gunstig zijn voor de mens, in het water dat God uit de lucht zendt en waarmee Hij de aarde doet herleven na zijn dood, die allerlei beesten erover verspreidt, in de beschikking van de winden en in de wolken die tussen aarde en lucht worden voortgedreven, hierin zijn zeker tekenen voor redelijke mensen." (Qur'án, 2:164)

"Hij zendt water uit de lucht en daarmee brengen Wij de knoppen van elke plant voort. Hieruit brengen Wij groen gebladerte en dichtgroeïend graan voort, palmbomen beladen met trossen dadels, wijngaarden en olijfboomgaarden en granaatappels, gelijk en verschillend. Zie hun vruchten wanneer ze rijpen. Hierin zijn zeker tekenen voor ware gelovigen." (Qur'án, 6:99)

"Weten ze niet hoeveel generaties Wij voor hen hebben vernietigd? Ze lopen tussen hun verwoeste woningen. Hier zijn toch zeker echte tekenen. Hebben ze geen oren om mee te horen?" (Qur'án, 32:26)

"Dus stuurden Wij (plagen) op hen [het volk van de farao]:

"Massaal sterven,

"Sprinkhanen,

"Luizen,

"Kikkers,

"En

"Bloed:

"Tekens verklaarden zichzelf openlijk: maar ze waren doordrenkt van arrogantie, - een volk dat tot zonde was overgegaan." (Qur'án, The Heights, 7:133)

"Zeker, in Jozef en zijn broers zijn er tekenen voor twijfelende mensen." (Qur'án, 12:7)

Frekwente verwijzing naar twee zeeën, paren

"Hij was het die de twee zeeën deed rollen, de ene zoet en fris, de andere zout en bitter en zette een wal tussen hen in, een onoverkomelijke barrière." (Qur'án, 25:53)

"Hij heeft de twee oceanen losgelaten [Dawood: zout water en zoet water]: ze ontmoeten elkaar. Maar tussen hen staat een barrière die ze niet kunnen overschrijden. Welke van de zegeningen van jouw Heer zou je ontkennen?

"Parels en koralen komen van beide. Welke van de zegeningen van jouw Heer zou je ontkennen?

'Van hem zijn de schepen die als bergen op de oceaan varen. Welke van de zegeningen van uw Heer zou u weigeren?' (Qur'án, 55:19 e.v.)

"De twee zeeën zijn niet gelijk. De ene is fris, zoet en aangenaam om uit te drinken, terwijl de andere zout en bitter is. Van beide eet je verse vis en haalt je ornamenten tevoorschijn om je mee te dekken. Kijk hoe de schepen er hun koers doorheen ploegen, terwijl u wegvaart om Zijn milddadigheid te zoeken. Misschien zult u dankbaar zijn." (Qur'án, 35:12)

"Waarlijk waardiger is Hij die de aarde heeft gegrondvest en bevloed met stromende rivieren, die er bergen op heeft gezet en een barrière heeft geplaatst tussen de twee zeeën." (Qur'án, 27:61)

Sommigen zeggen dat de Twee Zeeën de twee rijken van de hemel en de aarde vertegenwoordigen, van het spirituele rijk dat pure zoetheid en vreugde is en het aardse materiële rijk dat de bron is van lijden en pijn, strijd en verdriet. De mens is het punt waar deze twee zeeën elkaar ontmoeten. Er is een barrière tussen deze twee rijken die verhindert dat degenen in het lagere rijk het hogere rijk kennen. De menselijke ziel en werkelijkheid bevinden zich op het laagste punt van de wereld van spiritualiteit. Het dierlijke lichaam van een mens is het hoogste punt van evolutie van de koninkrijken van het leven op aarde. De zoete oceaan van de geest ontmoet de zoute oceaan van de wereld van de materie. De ziel en de realiteit van de mens wordt door deze ervaring getraind terwijl hij gevangen zit in dit dierlijke lichaam. Bij de dood van het voertuig van het dierlijke lichaam, gaat zijn bestuurder, de menselijke ziel, verder volledig vrij van de illusie die het tijdens zijn leven had dat het dat dierlijke lichaam was. De barrière zou zich kunnen bevinden in dat tussengebied waarnaar wordt verwezen in "en wat er ook tussen hen [de hemel en de aarde] ligt".

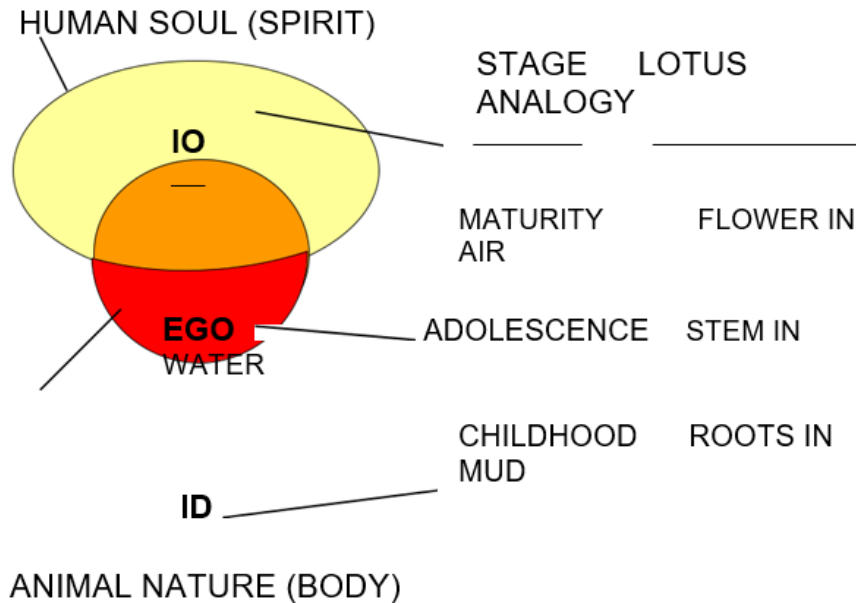
Deze ontmoeting van de twee werelden van geest en materie produceert drie verschillende niveaus of gebieden van bewustzijn en zelf. Men komt voort uit het dierlijke lichaam met al zijn instincten. Dit lijkt een beetje op de **Id** die door sommige psychologen wordt beschreven. Een ander zelf, het hoogste zelf, misschien zoiets als het **superego** waarnaar Freud verwijst (deze schrijver geeft de voorkeur aan het woord **Io**), komt volledig voort uit de hoogste spirituele natuur. Het kent geweten en deugd. Waar de twee elkaar ontmoeten en elkaar kruisen, treedt een mengsel op; dit is de wereld van het slimme ego. Dit is als twee

bundels van verschillend gekleurd licht die op een oppervlak schijnen, zodat er een gebied is van gedeeltelijke overlapping. Er worden drie gebieden van drie verschillende kleuren gevormd. Als de ene straal bijvoorbeeld rood is en de andere geel, is het overlappende gebied waar ze elkaar ontmoeten oranje. Dus drie kleuren, geel, oranje en rood, verschijnen in drie verschillende regio's.

In de kindertijd en de kindertijd domineert het dierlijke Id het groeiende ego en het hoogste zelf. Wanneer het slimme en egocentrische ego plotseling de overhand krijgt over het Id, dan zien we de kenmerken van de adolescentie verschijnen. Wanneer het hoogste zelf dominant is, komen de kwaliteiten van wijze, kalme volwassenheid naar voren. Natuurlijk bevindt het grootste deel van de wereld zich nu in de stadia van onvolwassenheid - anders zou er wijsheid, vrede en voorspoed zijn voor iedereen: het Koninkrijk van God op aarde!

De mens begint met het dierlijke zelf-dominant, breekt dan door in een tussentoestand waarin de twee verschillende naturen, de goddelijke en de wereldse, in grote spanning en conflict verkeren, ongeveer even sterk zijn, en dan uiteindelijk volwassen worden met de hoogste natuur dominant. Dit is net als de cowboy die het dierlijke paard dat hij berijdt breekt, temt en traint, waar we het eerder over hadden. Eerst heeft het dier de leiding. Dan is er een tussenfase waarin dier en mens strijden om de voorsprong op de ander te krijgen. Eindelijk krijgt de mens volledige controle.

De yogi's drukken deze menselijke ontwikkeling uit door de analogie van de groei van een lotusplant in het meer. Het begint als een wirwar van wortels in de donkere modder van de bodem van het meer. Dit is de donkere en onwetende wereld van het dier. Het heeft een nabijheid die primitief en blind is. Dan schieten vanuit deze wirwar van wortels in de modder rechte stengels omhoog in het heldere water. Het water vertegenwoordigt de wereld van de geest waar het slimme ego leeft. Net als ego's zijn de stengels gescheiden en gaan ze elk hun eigen weg naar het wateroppervlak. Aan dat oppervlak gaat de knop van de bloem open en bloeit een prachtige lotusbloem in de frisse zonovergoten lucht. Deze lucht vertegenwoordigt het spirituele rijk. Er zijn dus drie rijken: het materiële, het mentale en het spirituele, die worden vertegenwoordigd door de vaste stof, vloeistof en gas van de aarde, water en lucht. Het Id kent de modder van het materiële dier, het ego kent het water van het gewone menselijke intellect, en de hoogste o kent de lucht van het verlichte begrip.

Het tussengebied van het ego bestaat alleen door de interactie van de spirituele natuur met de fysieke dierlijke natuur die in het lichaam weerspiegeld wordt. Wanneer de dood van het lichaam aanbreekt, verdwijnen zowel het Id- als het ego-bewustzijn omdat ze afhankelijk zijn van de wereld van het fysieke lichaam, en alleen de hoogste natuur die met de ziel zelf is geassocieerd, blijft bestaan. Maar de geest die wordt geassocieerd met de ziel, die haar uitstraling is, gaat door. Dit is anders dan de ego-manifestatie van de geest.

Nogmaals, er moet op gewezen worden dat dit de eigen ideeën van de schrijver zijn in zijn zoektocht naar de betekenis van de woorden van de Heilige Boeken. Anderen zijn niet verplicht om ze te accepteren. Ze zijn gewoon een poging om te begrijpen wat er is. Het kan zijn dat er velen zijn die het pad van de schrijver niet acceptabel voor hen zullen vinden. Zoals ze in Australië zeggen: "Geen zorgen, maat!" Vind een manier die het beste bij jezelf past!

Een andere interpretatie van de Twee Zeeën suggereert dat ze de paren vertegenwoordigen waarin God alle dingen heeft gemaakt: mannelijk en vrouwelijk.

"We bouwden de hemel met Onze macht, gaven het een enorme uitgestrektheid en strekten de aarde eronder uit. Genadig is Hij die het uitspreidde. En alle dingen hebben We in paren gemaakt, zodat jullie kunnen nadenken." (Qur'án, 51:47)

*"Hij schiep je uit een enkel wezen, en uit dat wezen schiep Hij zijn partner..."
(Qur'án, 39:5)*

Vrouwen zijn over het algemeen aardiger, liefdevoller en vergevingsgezinder - hoewel velen van ons hier enkele belangrijke uitzonderingen kunnen bedenken. En mannen kunnen de neiging hebben om harder, agressiever en onaangener te zijn - hoewel er zeer vriendelijke en aangename mannen bestaan. Er moet een reden zijn waarom iemand het rijm heeft uitgevonden:

*"Kleine jongens zijn gemaakt van ratten en slakken en puppyhondenstaarten.
Maar kleine meisjes zijn gemaakt van suiker en kruiden en alles leuk."*

Dit bestaat al lang voordat feministen op het toneel donderden om gelijkheid met mannen te bereiken door te laten zien dat ze ook van ratten en slakken en puppyhondenstaarten konden zijn. Er moet dus iets aan de hand zijn. Zijn het niet mannen die altijd oorlogen beginnen in de wereld? Misschien is het een onvolwassen uiting van gerechtigheid. Nou, ik neem aan dat we allemaal harde vrouwen en lieve mannen hebben ontmoet, maar over het algemeen zouden we het zoete water misschien kunnen zien als vrouwen en het zoute water als vertegenwoordigers van mannen.

Er zijn bahá'í-gebeden voor het huwelijk die het citaat uit de *Qur'án* gebruiken over de ontmoeting tussen de twee zeeën. De implicatie lijkt te zijn dat de twee zeeën man en vrouw vertegenwoordigen.

God maakte de slechte daden van de ontkenners als eerlijk voor ze

"Wat betreft degenen die het komende leven ontkennen, Wij laten hun slechte daden eerlijk voor hen lijken, zodat ze in hun dwaasheid blunderen. Dat zijn degenen die streng gestraft zullen worden en in het hiernamaals het meest zullen verliezen." (Qur'án, 27:4)

"Bij de Heer, Wij hebben apostelen voor u naar andere naties gestuurd. Maar Satan maakte hun slechte daden eerlijk voor hen en tot op de dag van vandaag is hij hun beschermheer. Een ellendige plaag wacht hen." (Qur'án, 16:63)

"Inderdaad, hun smerige plannen lijken eerlijk voor de ongelovigen, want ze zijn uitgesloten van het rechte pad. Niemand kan degenen leiden die God op een dwaalspoor heeft gebracht." (Qur'án, 13:33)

"Beschimp de afgoden die zij naast God aanroepen niet, opdat zij in hun onwetendheid God niet met rancune beschimpen. Zo hebben Wij ervoor gezorgd dat de daden van alle mensen hen behaaglijk lijken." (Qur'án, 6:108)

"Is hij wiens vuile daden hem rechtvaardig lijken, zoals de man die op de juiste manier wordt geleid? God laat in de dwaling wie Hij wil en leidt wie Hij wil." (Qur'án, 35:8)

Er werd al vermeld hoe wij mensen een verbazingwekkende rationalisatiekracht hebben om onze onverstandige en schadelijke acties te rechtvaardigen. Dit is kenmerkend voor de adolescentie, waar de slimme geest redenen weet te vinden die tot gewenste conclusies zullen leiden, maar waar de wijsheid en het geweten van het hoogste zelf nog niet sterk genoeg zijn om de persoon duidelijk te maken dat hij zichzelf bedriegt. De volwassen persoon laat de logica vooruit werken en laat de rede hem tot conclusies brengen. Maar de onvolwassen persoon in de adolescentie gebruikt achterwaartse logica, eerst beginnend bij de conclusie dat hij waar wil zijn en dan achteruit gaan om redenen en excuses te vinden die hem tot de conclusies zullen leiden waarvan hij heeft besloten dat hij waar wil zijn. Vervolgens oefent hij druk uit op anderen om zijn "redenering" te accepteren om zijn onverstandige gedrag te rechtvaardigen. In plaats van zichzelf te veranderen om te passen bij de realiteit van onze wereld, probeert hij alles en iedereen buiten zichzelf te veranderen om hem te rechtvaardigen en bij hem te passen.

Welke leugenaar, schurk, bedrieger, dief, seksueel afwijkende, corrupte politicus of terrorist heeft geen rationalisatiesysteem om zijn schadelijke acties te rechtvaardigen? En als ze een enigszins georganiseerde groep zijn, werken ze standaarddoctrines uit op basis van valse informatie om hun standpunt te rechtvaardigen voor het liberale publiek - dat de onzin vaak slikt. Modes volgen in gedachten is niet hetzelfde als denken en realistisch zijn. Sommigen hebben zelfs wetenschappelijk bewijs vervalst om tot de gewenste conclusies te komen. Het verschijnt in de kranten en velen accepteren het als waar. Als andere wetenschappers zeggen dat ze de resultaten niet kunnen dupliceren en er

vermoedens zijn van oneerlijkheid, verschijnt het in een klein artikeltje achterin de kranten en merkt bijna niemand het op. Dus het publiek accepteert het valse verhaal als waar. Wat een enorm web van leugens en zelfbedrog zullen sommige groepen met een gemeenschappelijk defect weven totdat ze er zelfs in slagen de samenleving om hen heen te beïnvloeden. Hoevelen rechtvaardigen hun afschuwelijke vernietigingsoorlogen met hun eigen systeem van rationalisatie. Mensen in de stadia van onvolwassenheid worden naar beneden gesleept om te handelen op een manier die schadelijk is voor zichzelf en anderen, en dan, niet verlangend naar het ongemak van een schuldgevoel, bedenken ze een systeem van redenen om het gedrag te rechtvaardigen. De tekenen hiervan zijn overal in onze wereld. Maar wanneer volwassenheid komt, zal het heel gemakkelijk zijn om door dit zelfbedrog, vaak collectief zelfbedrog, heen te kijken, de muziek onder ogen te zien en het juiste te doen.

De reden waarom mensen die bekeerd zijn in tranen uitbarsten en zich plotseling hun "zondigheid" en dwaling realiseren, is omdat het systeem van rationalisatie waarmee ze zichzelf hebben bedrogen om hun fouten te rechtvaardigen plotseling instort en ze de realiteit en waarheid over zichzelf zien die ze probeerden te ontwijken. Zoveel mensen leven een leugen, houden zichzelf voor de gek – omdat ze nog niet de kracht hebben om het juiste te doen. Dus terwijl ze zichzelf bedriegen, lijken hun "slechte daden eerlijk voor hen". Het is psychologie 101A! De Heilige Boeken staan vol met dergelijke inzichten in de menselijke psychologie.

Honing is een genezing voor de mensen

"Uw Heer inspireerde de bij, zeggende: 'Maak uw huizen in de bergen, in de bomen en in ... de bijenkorven die men voor u zal bouwen. Voed u met alle soorten fruit en volg de betreden paden van uw Heer.'

"Uit zijn buik komt een siroop van verschillende tinten voort, een genezing voor de mensen. Hierin is zeker een teken voor degenen die willen nadenken." (Qur'án, 16:68 e.v.)

Openbaring is een genezing voor de geest

"Mensen, er is een vermaning tot jullie gekomen van jullie Heer, een genezing voor de geest, een gids en een zegen voor ware gelovigen.

"Zeg: 'Laat ze zich verheugen in de genade en barmhartigheid van God, want deze zijn beter dan de wereldse rijkdommen die ze vergaren.' " (Qur'án, 10:57)

Geestelijke honing om de ziel te genezen! Het lijkt een enorme schande dat degenen onder ons hier op aarde niet kunnen genieten van die naar gember smakende drank die uit de fontein van Salsabíl in het Paradijs stroomt. Laten we stoppen - zucht! - en waardeer deze "Healing Honey tot Heaven's Happy Hour" arriveert! [H-H-H-H taalkundig grapje, onvertaald gelaten. Vertaler]

Goede daden worden tienvoudig terugbetaald

"Hij die een goede daad doet, zal tienvoudig vergolden worden; maar hij die kwaad doet, zal met kwaad worden beloond. Niemand zal onrecht worden aangedaan." (Qur'án, 6:160)

*Alleen degenen die niet in Gods openbaring geloven, zijn leugenaars
"Niemand verzint onwaarheden behalve degenen die Gods openbaringen niet geloven; zij alleen zijn de leugenaars." (Qur'án, 16:105)*

Satan verleidt allen die geen gelovige dienaren zijn

'Heer,' zei Satan, 'aangezien U mij zo hebt verleid, zal ik de mensheid op aarde verleiden: ik zal ze allemaal verleiden, behalve degenen van hen die uw gelovige dienaren zijn.' " (Qur'án, 15:37)

Gods gerechtigheid zal de aarde vernietigen

"Als God de mensen zou straffen voor hun zonden, zou geen enkel schepsel in leven worden gelaten. Hij geeft hen uitstel tot een bepaalde tijd; wanneer hun tijd

daar is, zullen ze geen uur achterblijven: noch kunnen ze ervoor gaan." (Qur'án, 16:59)

"Als het Gods wil was om mensen te straffen voor hun wandaden, zou er geen enkel schepsel in leven blijven op het aardoppervlak. Hij geeft hen uitstel tot een vastgestelde tijd. En wanneer hun uur komt, zullen ze beseffen dat God al Zijn dienaren in de gaten heeft gehouden ." (Qur'án, 35:45)

God initieert soms vernietiging met "de (vreselijke) kreet"

"Hij [Lot] zei [tegen de homoseksuelen]: 'Hier zijn mijn dochters: neem ze, als je op het kwade uit bent.'

"Bij je leven, ze blunderden in waanzin! Bij zonsopgang haalde de Roep hen in. We legden hun stad in puin en lieten een regen van kleistenen op hen los.

"Hierin zijn zeker tekenen voor verstandige mensen. De weg waarop hun stad stond is nog steeds betreden. Hierin is zeker een teken voor ware gelovigen." (Qur'án, 15:73 e.v.)

"En Korach, Farao en Haman! Mozes kwam tot hen met echte tekenen, maar ze gedroegen zich met ijdelheid in het land, hoe machteloos ze ook waren om aan Ons te ontsnappen: en in hun zondigheid, een en al, sloegen Wij hen. Op sommigen zonden Wij een gewelddadige wervelwind neer, anderen grepen we door de vreselijke kreet, sommigen werden verzwolgen door de aarde en weer anderen werden overweldigd door de zondvloed. God deed hen geen onrecht, maar zij deden zichzelf onrecht." (Qur'án, 29:39)

"Na hem [een gelovige die een stad, mogelijk Antiochië, vertelde over Gods openbaring], zonden Wij geen leger uit de hemel tegen zijn volk: dit doen we nooit. Er was maar één kreet - en ze vielen levenloos neer." (Qur'án, 36:26)

"Thamúd en 'Ad [twee stammen waar de profeten Sálíh en Húd naartoe kwamen] ontkenden het Laatste Oordeel. Met een oorverdovende kreet werd Thamúd vernietigd en 'Ad door een huilende, hevige storm die Hij zeven nachten en acht opeenvolgende dagen: je zou ze dood kunnen zien liggen alsof het holle palmstammen waren. Kun je er maar één zien die nog leeft?" (Qur'án, 69:3 e.v.)

De vloedwateren in Noach's tijd kwamen uit "The Oven"

"Dus bouwde hij [Noach] de ark. En telkens als de oudsten van zijn volk hem passeerden, bespotten ze hem. Hij zei: 'Als u ons bespot, zullen wij u bespotten zoals u ons bespot. U zult weten wie zal worden gegrepen door een plaag die hem te schande zal maken en worden geslagen door een eeuwige plaag.'

"En toen Onze wil werd gedaan en er water uit de Oven stroomde, zeiden Wij tot Noach: 'Breng een paar in de ark van elke soort, uw stam (behalve degenen die al gedoemd zijn), en alle ware gelovigen.' Maar niemand behalve enkelen geloofde met hem." (Qur'án, 11:40)

Is dit een verwijzing naar water dat naar boven komt uit het verwarmde binnenste van de aarde - dat lijkt op een oven? Geisers en warmwaterbronnen onthullen kokend water dat uit de zeer hete ingewanden van onze planeet komt. Was er een zeer grote afzetting van dergelijk water dat naar de oppervlakte werd gebracht? Hoe zou men uitleggen wat "de Oven" is? De verklaring dat het "goed uitkwam" suggereert zoiets als dit. Dit is een onderwerp voor studie door geologen en vulkanologen en wat men ook noemt degenen die geisers en warmwaterbronnen bestuderen.

Ieder mens heeft beschermengelen

'Het is hetzelfde, of je nu in het geheim of hardop spreekt, of je je nu verbergt onder de mantel van de nacht of rondloopt in het licht van de dag. Elk heeft beschermengelen voor zich en achter zich, die hem bewaken op Gods bevel.'
(Qur'án, 13:10)

Duivels zijn behoeders over ongelovigen

"We hebben de duivels tot behoeders gemaakt over de ongelovigen." (Qur'án, 7:27)

"Hij die geen acht slaat op de waarschuwing van de Barmhartige zal een duivel als zijn metgezel hebben (duivels keren mensen van het rechte pad af, ook al denken

ze dat ze op de juiste manier geleid worden). En wanneer hij voor Ons komt, zal hij [tegen zijn metgezel] zeggen: 'Zouden we maar zo ver van elkaar verwijderd zijn als het oosten van het westen is.' Echt, het kwaad is die metgezel." (Qur'án, 43:34)

Er was eens alleen maar één religie en volk op aarde

"Er was een tijd dat mannen maar één religie volgden. Toen waren ze het onderling oneens: en zonder een Woord van jouw Heer, lang geleden bepaald, zouden hun meningsverschillen definitief zijn opgelost."

Hoe interessant: het is het Woord van God dat de verschillen in stand hield. Hier moet enige wijsheid in zijn geweest – zoals de scheiding en diversificatie van de mensheid voordat ze op een later tijdstip (in onze toekomstige Gouden Eeuw) herenigd werden.

Huichelachtigen

"Als ze je ontmoeten, zeggen ze: 'Ook wij zijn gelovigen.' Maar als ze alleen zijn, bijten ze van woede op hun vingertoppen. Zeg: 'Moge je omkomen in je woede! God heeft kennis van je diepste gedachten.'

Als je gezegend bent met geluk, treuren ze; maar als het kwaad je overkomt, verheugen ze zich. Als je volhardt en jezelf beschermt tegen het kwaad, zullen hun machinaties je nooit schaden. God heeft kennis van al hun daden." (Qur'án, 3:120)

De mens is flagrant omstreden

"Weet de mens niet dat Wij hem uit een kleine kiem hebben geschapen? Toch is hij flagrant omstreden. Hij antwoordt met argumenten en vergeet Zijn eigen schepping..." (Qur'án, 36:77)

Kwaaddoeners worden gekend zijn door hun uiterlijk

"De kwaaddoeners zullen worden herkend aan hun uiterlijk; ze zullen worden gegrepen door hun voorhoofd en hun voeten." (Qur'án, 55:37)

Onze goede en slechte daden staan in de boeken van Sijjin en Illiyyun

'Waarlijk, het verslag van de zondaars is in Sijjín. Zou u willen weten wat Sijjín is! Het is een verzegeld boek.' ((Qur'án, 83:3)

'Maar het verslag van de rechtvaardigen zal in 'Illiyyún staan. Zou je willen weten wat 'Illiyyún is! Het is een verzegeld boek, dat alleen door de begenadigden wordt gezien.' ((Qur'án, 83:21)

Veel verwijzingen naar "Mensen met begrip", "Mensen met kennis"

"Zeg: '... Zijn de wijzen en de onwetenden gelijk?' Waarlijk, niemand zal er acht op slaan dan mensen van begrip." ((Qur'án, 39:9)

"Dit wordt geopenbaard door de Barmhartige, de Barmhartige: een goed uiteengezet boek met openbaringen, een Arabische Qur'án voor mensen met kennis." ((Qur'án, 41:1)

Een paar overeenkomsten met Bijbelse termen

Verwoesting van Gog en Magog (en Alexander de Grote)

"Ze zullen je vragen stellen over Dhúl-Qarnayn [Alexander de Grote]. Zeg: 'Ik zal je een verslag van hem geven.

"We maakten hem machtig in het land en gaven hem middelen om alle dingen te bereiken. ...

" ...

" 'Hij [Dhúl-Qarnayn = Alexander de Grote] reisde toen langs een andere weg totdat hij het oosten bereikte en de zon zag opkomen over een volk dat Wij hadden blootgesteld aan zijn vlamme stralen. Dat deed hij; en Wij hadden volledige kennis van alle de troepen onder zijn bevel.

'Toen volgde hij nog een andere route totdat hij tussen de Twee Bergen kwam en een volk vond dat nauwelijks een woord verstond. 'Dhúl-Qarnayn,' zeiden ze, 'Gog en Magog verwoesten dit land. Bouw een wal tussen ons en we zullen u eer bewijzen.' Hij antwoordde: 'de macht die mijn Heer mij heeft gegeven is beter dan welke eer dan ook. Leen me een troepenmacht, en ik zal een wal opwerpen tussen jou en hen. Kom, breng me blokken ijzer.'

'Hij damde het dal tussen de Twee Bergen af en zei: 'Pak je balg', en toen de ijzeren blokken rood waren van de hitte, zei hij: 'Breng me gesmolten koper om erop te gieten.'

'Gog en Magog konden het niet beklimmen, en ze konden er ook niet doorheen graven. Hij zei: 'Dit is een zegen van mijn Heer. Maar wanneer de belofte van mijn Heer is vervuld, zal Hij het tot stof vergaan. De belofte van mijn Heer is waar.' " "

David en Goliath

"Toen zij [Sauls leger] Goliath en zijn krijgers ontmoetten, riepen ze: 'Heer, vul onze harten met standvastigheid. Maak ons standvastig en help ons tegen de ongelovigen.'

"Door Gods wil hebben ze hen op de vlucht gejaagd. David versloeg Goliath, en God schonk hem soevereiniteit en wijsheid en leerde hem wat Hij wilde. Als God niet sommigen had verslagen door de macht van anderen, zou de aarde volkomen verwoest zijn. Maar God is overvloedig voor Zijn schepselen." ((Qur'án, 2:250 e.v.)

Noach leefde meer dan 950 jaar

"We zonden Noach uit naar zijn volk, en hij woonde onder hen voor duizend jaar minder vijftig. Toen in hun zondigheid de Vloed hen overweldigde. Maar We bevrijdden hem en allen die in de Ark waren en maakten de gebeurtenis tot een teken voor de mensheid ." ((Qur'án, 29:14)

Bijzondere geschenken, gegeven aan David en Solomon

"Aan David hebben We onze gunsten verleend. We zeiden: 'Bergen, en jullie vogels, echo zijn lofliederen.' We maakten hard ijzer plooibaar voor hem en zeiden: "Maak maliënkolders en meet zorgvuldig hun schakels. Doe wat juist is: ik waak over al je acties."

"Aan Salomo hebben Wij de wind onderworpen, 's morgens en 's avonds een reis van een maand. Wij gaven hem een bron die vloeide van gesmolten koper en djinn die hem dienden met het verlof van zijn Heer. Degenen van hen die Ons bevel niet hebben gehoorzaamd, zullen Wij tuchtigen met de kwelling van het Vuur. Ze maakten voor hem wat hij maar wilde: heiligdommen en standbeelden, bassins zo groot als drinkbakken en ingebouwde ketels. We zeiden: 'Dank u, Huis van David.' Toch zijn maar weinig van Mijn dienaren echt dankbaar.

"En toen Wij zijn dood hadden bevolen, wisten ze niet dat hij dood was totdat ze een worm zagen die zijn staf wegvreet. En toen zijn lijk naar beneden viel, realiseerden de djinns dat als ze kennis hadden gehad van het onbekende, ze niet zouden hebben bleef in schandelijke slavernij." (Qur'án, 34:10)

"Verdraag wat zij [die hun Heer verloochenen] zeggen en denk aan Onze dienaar David, die zowel een machtige als een berouwvolle man was. We lieten de bergen zich 's avonds en 's morgens bij hem voegen in lofprijzing en ook de vogels in al hun kudden; allen waren hem gehoorzaam. Wij hebben zijn koninkrijk sterk gemaakt en hem wijsheid en een scherp oordeel gegeven." (Qur'án, 38:17)

"We hebben Salomo op de proef gesteld en een vervalsing op zijn troon geplaatst, zodat hij uiteindelijk berouw had. Hij zei: 'Vergeef me, Heer, en schenk mij de macht die niemand na mij toekomt. U bent de Vrijgevige Gever.'

"We onderwierpen de wind aan hem, zodat het zacht blies op zijn bevel, waarheen hij het ook leidde; en ook de duivels, waaronder bouwers en duikers en anderen die met kettingen waren vastgebonden. 'Dit alles geven wij u,' zeiden wij. 'Het is aan jou om te schenken of te onthouden, zonder te rekenen.' In de komende wereld zal hij geëerd en goed ontvangen worden." (Qur'án, 38:34)

Hoofdstuk 7

Tekenen en symbolen van de laatste dagen

De opstanding

'God zendt de winden uit die de wolken in beweging zetten. We drijven ze naar een dood land en geven nieuw leven aan de grond nadat deze is afgestorven. Zo is de opstanding.' (Qur'án, 35:9)

"Wij zenden gezegend water uit de lucht waarmee Wij tuinen en het oogstgraan voortbrengen, en hoge palmbomen beladen met trossen dadels, een levensonderhoud voor de mensen, waardoor nieuw leven wordt gegeven aan een dood land. Zo zal de opstanding zijn." (Qur'án, 50:9)

"Waren we uitgeput door de eerste schepping? Toch twijfelen ze aan een nieuwe schepping [Dawood: opstanding]." (Qur'án, 50:15)

Wat is de opstanding? Het betekent weer opstaan, nieuw leven brengen in wat dood was. De Qur'án zou zo kunnen worden geïnterpreteerd dat dit een verwijzing zou zijn naar het nieuwe leven dat elke gelovige zal hebben na de fysieke dood. Het kan ook verwijzen naar het nieuwe leven dat de wereld wordt ingeblazen wanneer elke nieuwe openbaring verschijnt. De islam was de opstanding van een dood christelijk geloof. (Europa's duik in zijn middeleeuwse "donkere middeleeuwen" nadat de christelijke Byzantijnse beschaving instortte, is hiervoor voldoende bewijs.) Het christendom was de opstanding van het dode geloof van het jodendom. Elke lente is de wederopstanding van de laatste lente na de koude, sombere en levenloze periode van de winter. Elke dageraad is de opstanding van de dag ervoor na de lange donkere, koude nacht. De Qur'án vraagt ons keer op keer om na te denken over het teken van de dag, gevolgd door de nacht. Wat betekent het? Wat zou het anders kunnen betekenen dan dat er een opstanding van de dag is na de "dood" van de nacht?

Hebben alle religies levenscycli van geboorte tot volwassenheid tot verval tot de dood? Dat lijken ze zeker. De verschrikkingen van de Spaanse inquisitie en de wrede kruistochten staan ver af van de zuivere en mooie geest van het geloof van Jezus tijdens zijn vroegste dagen. De geest van het christendom was zeker op zijn

oude dag gestorven. Is de islam uniek onder alle religies omdat het niet zo'n levenscyclus heeft, dat het geen verval en dood kent die een nieuwe opstanding vereisen? Is er iemand die beweert dat het niet door de stadia van geboorte, opkomst, volwassenheid en verval is gegaan? Als dit wordt erkend, beweren dan deze allemaal dat het door al deze stadia kan gaan zonder een tijd van overlijden te bereiken wanneer de nieuwe geboorte van een openbaring, een nieuwe opstanding, nodig is om de wereld te versieren met een nieuwe lente? Hoewel elke religie de neiging heeft om de finaliteit voor zichzelf op te eisen als een verdediging tegen degenen die zeggen dat er nog een volgende openbaring van God is verschenen, lijkt het waarschijnlijk dat het niet waar is dat "de hand van God is geketend", zoals de Joden klaagden tegen degenen die suggereerde dat er sinds de dagen van Mozes profeten van God zijn geweest met nieuwe openbaringen.

Niettegenstaande alle profetieën van zowel het Oude als het Nieuwe Testament van de Bijbel betreffende de verschijning van de Heer der Heerscharen, de Koning der Heerlijkheid, de Heerlijkheid van God, de Trooster (Parakleet), soms gegoten als de wederkomst van Jezus Zelf, op andere tijden vermeld als de terugkeer van een ander zoals Hij, blijken ook christenen erop te staan dat het allemaal eindigt met Jezus, dat er geen openbaringen van God meer zullen zijn met een nieuwe naam:

"Volken zullen uw heil zien, alle koningen uw heerlijkheid en men zal u noemen met een nieuwe naam, die de mond des Heren zal bepalen." (Bijbel, Jesaja, 62:2).

"Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt. (Bijbel, Openbaringen, 2:17)

"Wie overwint, hem zal Ik maken tot een zuil in de tempel mijns Gods en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven de naam mijns Gods en de naam van de stad mijns Gods, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel nederdaalt van mijn God, en mijn nieuwe naam." (Bijbel, Openbaringen, 3:12)

Nu zien we dat moslims op hetzelfde aandringen, het equivalent zeggend van wat de joden en de christenen zeiden, bewegend dat de verklaring dat Mohammed

het *Zegel der Profeten* is (*Qur'án*, 33:41) betekent dat hij ook de laatste is. Boodschapper van God, niet alleen de laatste van de profetieën van de profetische cyclus vóór het begin van de cyclus van vervulling. Ze verwarren de term *nabí* (profeterende soort profeet) met *rasúl* (Boodschapper van God). Mohammed is het zegel van de *nabí* (de profetieën), niet het zegel van de *rasúl* (de Boodschappers van God). Hij sluit de profetische cyclus af en is de laatste openbaring vóór de opening van de cyclus van vervulling [cyclus van Volwassenheid. Vertaler].

Bedenk hoe vreemd en bizar het klinkt voor een denkend persoon die de verschillende religies heeft bestudeerd om te zeggen dat nadat God zoveel profeten heeft gezonden – de *Qur'án* ze een voor een opsomt, hun verhalen vertelt en erop staat dat er zelfs vele anderen die het niet heeft genoemd – dat na deze zeer lange rij Boodschappers van Gods openbaring, het plotseling allemaal tot stilstand zal komen, dat God eindelijk de deur van Zijn genade voor de wereld zal sluiten en zal stoppen met het sturen van Zijn Boodschappers, dat al deze verschijningen van een nieuwe lente zullen plotseling stoppen, dat de opkomst van de zon van de waarheid plotseling zal ophouden. Hoe vreemd dat elke religie een voorwendsel, een excuus vindt om de finaliteit voor zichzelf op te eisen - ondanks protesten hiertegen in de Heilige Boeken. Het is zelfs nog interessanter dat God ons eigenlijk een soort excuus of voorwendsel lijkt te bieden, misschien als een beproeving om te zien wie het gebruikt en wie redelijk is. Hoe vaak geeft Hij een uitweg, een excuus, een voorwendsel, een rationalisatie voor degenen die het niet kunnen verdragen om binnen te blijven. Hij plaatst struikelblokken en andere beproevingen in Zijn eigen openbaringen om erachter te komen wie Hem echt herkennen en wie er gewoon voor de rit zijn.

De *Qur'án* lijkt vol te staan met uitspraken die in versluisde en zinspelende taal zinspelen op de komst van een nieuwe openbaring na die welke door Mohammed kwam. In feite is de schrijver er vrij zeker van dat het proces van progressieve openbaring nooit zal stoppen, dat alle profeten van God de realiteit van de profeten uit het verleden hebben geverifieerd en bevestigd en de meesten van hen hebben verteld over de komst van de volgende. Het zijn wij, zeer opstandige mensen, religieuze leiders in het bijzonder, die erop staan dat het allemaal stopt met ons eigen geloof, welk geloof dan ook, om de geldigheid te ontkennen van openbaringen die daarna zijn verschenen.

*"Wee op die dag voor de ongelovigen! In welke **openbaring** zullen zij hierna geloven?" (Qur'án, 77:50) [nadruk van auteur]*

"In welke openbaring zullen zij hierna geloven?" Dit suggereert zeker een voortzetting van de openbaring. Sommigen begrijpen dat de "Opstanding", de "Dag des Oordeels", het Laatste Uur enzovoort zowel een "tijd" na de fysieke dood betekenen wanneer een gelovige wordt beoordeeld op hoe hij of zij zijn of haar leven heeft geleid en een tijd waarin mensen collectief worden beoordeeld op hoe ze reageren op de volgende openbaring van God. Werden de Joden niet door God geoordeeld door de verschijning van de Messias, Jezus? Wat hun reactie op hem ook was en wat hij ook zei, was in werkelijkheid hun reactie op God, omdat de Profeet van God de Boodschap van God draagt. Werden de christenen en joden in de tijd van Mohammed niet beoordeeld op hun reactie op deze volgende openbaring van God? Als het waar is dat er een openbaring van God is verschenen als vervulling van deze aanwijzingen in de *Qur'án* (evenals zoveel profetieën in de Bijbel, het Boeddhisme, het Zoroastrisme en elders), dan zullen zeker de moslims van vandaag, en alle anderen in de wereld, worden beoordeeld op hun reactie erop!

En als zovelen van de vorige religie de ontkenners zijn van de volgende openbaring, dan is het zeker het Uur des Onheils, de Catastrofe, voor hen omdat ze het niet erkennen als hun Dag des Oordeels.

De Dag des Oordeels (Dag van Beslissing of Dag van Splitsing)

"Wanneer de sterren worden uitgewist, wanneer de hemel uiteen wordt gescheurd en de bergen tot stof vergaan, wanneer de apostelen op de vastgestelde dag worden samengebracht - wanneer zal dit alles zijn? de Dag des Oordeels!" (Qur'án, 77:2)

Hier is nog een citaat uit de Qur'án met iets vergelijkbaars:

"Wanneer de zon ophoudt te schijnen, wanneer de sterren naar beneden vallen en de bergen worden weggeblazen, wanneer kamelen zwaar met jongen onbeheerd worden achtergelaten en de wilde dieren worden samengebracht, wanneer de zeeën in brand worden gestoken en de zielen van de mensen worden herenigd,

wanneer het jonge meisje, levend begraven, wordt gevraagd voor welke misdaad ze werd gedood, wanneer de archieven van de daden van de mensen worden opengelegd en de hemel wordt blootgelegd, wanneer de hel hevig brandt en het paradijs nadert: dan zal elke ziel weten wat ze heeft gedaan." (Qur'án, 81:1 e.v.)

Laten we nu eens kijken naar iets vergelijkbaars uit het christelijke Nieuwe Testament van de Bijbel. Het geeft een deel van Jezus' antwoord op de vraag van Zijn discipelen: *"Toen Hij op de Olijfberg gezeten was, kwamen zijn discipelen alleen tot Hem en zeiden: Zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld? " (Bijbel, Mattheüs, 24:3):*

"Terstond na de verdrukking dier dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten der hemelen zullen wankelen.

En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid. En Hij zal zijn engelen uitzenden met luid bazuïngeschal en zij zullen zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste der hemelen tot het andere." (Mattheüs, 24:29-31)

Bedenk hoe erg dit lijkt op die passages uit de *Qur'án*, vooral de eerste. Laten we het eerste citaat van de *Qur'án* (*Qur'án* 1) in twee verschillende vertalingen (Dawood en Shakir) en het tweede citaat van de *Qur'án* (*Qur'án* 2) vergelijken met deze passage uit Mattheüs in de Bijbel:

Qur'án 1: "Als de sterren zijn uitgewist;"

[Shakir: "Dus wanneer de sterren hun licht verliezen,"]

Qur'án 2: "Wanneer de zon ophoudt te schijnen; wanneer de sterren omlaag vallen"

Bijbel: "zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen "

Qur'án 1: "wanneer de lucht uit elkaar wordt gescheurd"

[Shakir: "En wanneer de hemel uiteen wordt gescheurd,"]

Qur'án 2: "en de hemel is ontbloot"

Bijbel: "de machten der hemelen zullen wankelen "

Qur'án 1: "en de bergen brokkelen af tot stof;"

[Shakir: "En wanneer de bergen worden weggedragen als stof,"]

Qur'án 2: "en de bergen worden weggeblazen"

Bijbel: -

Qur'án 1: "wanneer de apostelen samengebracht worden op de afgesproken dag"

[Shakir: "En wanneer de boodschappers verzameld zijn op hun afgesproken tijdstip"]

Qur'án 2: -

Bijbel: "zij zullen zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste der hemelen tot het andere."

Qur'án 1: "wanneer zal dit alles zijn? Op de Dag van Oordeel!" (Degenen die worden uitgezonden, 77:2)

[Shakir: "Op welke dag is de ondergang vastgesteld? Op de dag van beslissing."]

[Yusuf 'Ali: "Tot de dag van het uitzoeken"]

Qur'án 2: "wanneer de archieven van de daden van mensen worden geopend" (*Qur'án*, 81:1 e.v.)

Bijbel: "dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen " "komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid."

Deze correlatie is zeer opmerkelijk! De *Qur'án* en het Nieuwe Testament van de Bijbel zeggen vrijwel hetzelfde in verschillende talen, waarbij vrijwel dezelfde symbolen worden gebruikt. Het zou bijna lijken alsof ze dezelfde auteur hadden. En dat doen ze inderdaad; de Schepper van het universum is hun auteur!

De laatste verzen matchen de "Dag des Oordeels", "Dag van de beslissing" of "Dag van Splitsing" met de verschijning van "het teken van de Zoon des mensen die op [in = King James Bijbel. Vertaler] de wolken des hemels komt met macht en grote heerlijkheid" - die is geen correspondentie maar een vereniging. De suggestie is dat de verschijning van de Zoon des mensen de Dag des Oordeels is, "wanneer de archieven van de daden van de mensen worden opengelegd" op "de dag van de beslissing", "de dag van Splitsing". Als deze laatste regel uit de Bijbel niet goed

lijkt te corresponderen met een van de twee citaten uit de *Qur'án*, laat dan dit volgende citaat uit de *Qur'án* dit gebrek opvullen:

"Wachten ze op God om naar hen toe te komen in de schaduw van een wolk, met alle engelen? Hun lot zal dan beslist zijn..." (Qur'án, 2:210)

De Dag des Oordeels is de dag waarop "hun lot dan is beslecht". En dit is wanneer God "naar hen toe komt in de schaduw van een wolk, met alle engelen". Dit bevestigt de sterke associatie.

Het echte gebrek aan overeenstemming (tussen het eerste citaat van de *Qur'án* en het vers van Mattheüs in de Bijbel) betreft de bergen die "tot stof afbrokkelen". Er is niets dat daarmee overeenkomt in het vers van Mattheüs. We zullen een meer adequate bespreking hiervan met een aantal ondersteunende teksten uit de Heilige Boeken voor even bewaren. Voor nu, als we naar het Oude Testament van de Bijbel gaan, kunnen we meer verwijzingen vinden naar het scheuren van de hemel, het verduisteren van de sterren en de dag van de beslissing:

"Och, dat Gij de hemel scheurdet, dat Gij nederdaaldet, dat voor uw aangezicht de bergen wankelden, zoals vuur rijshout in vlam zet, zoals vuur water doet overkoken – om uw tegenstanders uw naam te doen kennen, zodat de volken voor uw aangezicht sidderen ...' (Jesaja, 64:1-2)

*"Voor hun aangezicht siddert de aarde, beeft de hemel; de zon en de maan worden zwart en de sterren trekken haar glans in.
En de Here verheft zijn stem voor zijn strijdmacht heen, want zijn leger is zeer talrijk; want machtig is (het leger) dat zijn woord volbrengt; want groot is de dag des Heren en zeer geducht! Wie zal hem verdragen?" (Joël, 2:10-11)*

"Ik zal wonderen geven in de hemel en op de aarde, bloed en vuur en rookzuilen. De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt." (Joël, 2:30-31)

*"Menigten, menigten in het dal der beslissing, want nabij is de dag des Heren in het dal der beslissing.
De zon en de maan worden zwart en de sterren trekken haar glans in.*

En de Here brult uit Sion en verheft zijn stem uit Jeruzalem, zodat hemel en aarde beven. Maar de Here is een schuilplaats voor zijn volk en een veste voor de kinderen Israëls." (Joël, 3:14-16)

Als we deze beelden letterlijk en fysiek moeten interpreteren, geeft dat een dramatisch beeld. Maar zijn zulke fysieke gebeurtenissen werkelijk zo belangrijk dat de Schepper er alleen maar over moet spreken in Zijn Heilige Boek? Zelfs de bewering dat 'de lucht uit elkaar wordt gescheurd' lijkt te suggereren dat er misschien andere diepere betekenissen achter zulke uiterlijke beelden van rampspoed zitten.

Het tweede citaat (hierboven) van Joël in het Oude Testament van de Bijbel noemt "rookzuilen" die God zal tonen als "wonderen in de hemel en op de aarde". Laten we, voordat we commentaar geven op deze tekens, een passende verklaring uit de *Qur'án* geven over deze rook:

"Wacht op de dag dat de lucht zichtbare rook naar beneden zal gieten en alle mensen zal omhullen: een vreselijke gesel...." (Qur'án, 44:10) [Rodwell vertaling: "Op de dag dat de hemel een voelbare rook zal verspreiden, die de mensheid zal omhullen: dit zal een kwellende kwelling zijn."]

Hoewel er fysieke gebeurtenissen kunnen zijn die dergelijke dingen daadwerkelijk aantonen, kunnen we ons gemakkelijk "rookzuilen" voorstellen van krachtige kernwapens, rook en wolken die het licht van de zon, maan en sterren blokkeren, bergen die worden afgebrokkeld in machtige aardeveranderingen die enorme veranderingen met zich meebrengen. aardbevingen, enz. – de spirituele betekenissen achter deze tekens en symbolen kunnen veel belangrijker zijn en veel dichterbij het punt van wat de profeten van weleer, van wat Jezus en Mohammed hebben gezegd.

Laten we, om een gevoel te krijgen voor deze veel belangrijkere spirituele betekenissen, eerst de eerder gegeven illustratie (in de paragraaf over het principe van zuiverheid in hoofdstuk 2) in herinnering roepen van de drie soorten materie – vast, vloeibaar en gas, of aarde, water en lucht . Wat het zwaarst is, valt natuurlijk naar de laagste positie, terwijl wat het lichtst is naar de top stijgt. Als we ons de yogi-lotusanalogie herinneren, kunnen rotsen, vuil en modder de lagere aspecten van de menselijke wereld vertegenwoordigen: onze dierlijke

natuur. Water kan de wereld van egoïstisch ego en slimme geest symboliseren. Lucht kan overeenkomen met wat van de geest is, wat het hoogste en beste in ons is. De eigenschap van barmhartigheid verheft wat lager is in het rijk van wat hoger is en vermengt de aarde, het water en de lucht. De zon heft het water door verdamping op in de lucht om wolken te produceren die het licht van de zon die ze optilde blokkeren. De modder van het dierenrijk vertroebelt het water van intelligentie zodat het niet langer goed kan zien en redeneren. Rook is de reductie van de vaste wereld van de aarde tot kleine deeltjes die licht genoeg zijn om op te stijgen in de lucht. Overweeg hoe rook het teken is van vuur, verwarring, chaos en verduistering van de lucht. Vulkanen stoten rookwolken uit, fijne deeltjes uit de aarde, om de lucht zo te vullen dat de zon, de maan en de sterren gedimd worden. Toen de machtige Krakatau (tussen Java en Sumatra in Indonesië) uitbrak, was dat het hardste geluid ooit gehoord en de rook die de atmosfeer instroomde zorgde ervoor dat het licht van de zon afnam, de maan donker en roodachtig leek en de sterren werden nauwelijks gezien. Wat uit de lagere wereld komt, stijgt op naar de hogere werelden om het licht te blokkeren, om verschrikkelijke vernietigende stormen te veroorzaken en de wereld met problemen te vullen.

Gerechtigheid brengt, zoals werd uitgelegd, alles terug naar huis. De rookdeeltjes vallen uiteindelijk terug naar de aarde - vaak door de hulp van de regen, die op zichzelf het terugvallen is naar zijn huis, de oceaan van water, van wat eruit was opgetild. Gerechtigheid scheidt, zuivert en brengt orde, vrede en vruchtbaarheid.

De profeten van God verschijnen elk op een moment dat ze het meest nodig zijn.

"... Wanneer gerechtigheid verdwijnt, o Bharata! wanneer goddeloosheid sterk is, sta ik op, van tijdperk tot tijdperk, neem een zichtbare vorm aan en help de goeden, duw het kwaad terug en breng deugd weer op haar stoel." (Hindu Texts, Bhagavad-Gita , Hoofdstuk 4)

De verschijning van de profeet met de nieuwe openbaring van God brengt de ergste mensen in zo'n felle tegenstand dat ze worden als de rook die de lucht vult met duisternis en als wolken die donker en dreigend opdoemen, het zonlicht blokkeren en de wereld vullen met angstaanjagende stormen. Maar uiteindelijk moeten deze stormen hun energie verbruiken. Na verloop van tijd regenen de wolken hun regen op de aarde om de zon weer helder en warm te laten schijnen.

Deze gerechtigheid haalt de machtigen neer die ooit zo hoog waren en brengt ze terug naar hun lagere thuis. En het verheft degenen die "laag in het land gebracht" en onderdrukt werden. (De gasbellen stijgen door het water en omhoog uit de aarde om terug te keren naar hun huis in de atmosfeer - als we hiervoor een analoog nodig hebben.)

Vast land kan echter hoog oprijzen, zelfs zonder dat het tot poederachtig stof hoeft te worden vermalen om rook en stof in de lucht te creëren. Door krachtige botsingen tussen de (tektonische) platen van vaste aarde die over het aardoppervlak rijden, ontstaan bergen. De hoogste bergen ter wereld, de Himalaya, zijn het resultaat van een groot eiland, wat tegenwoordig het Indiase subcontinent is, dat miljoenen jaren geleden afbrak van Antarctica en andere stukken land, over de oceaan reisde en in botsing kwam met Azië. De hoogste berg die het resultaat is van deze immense botsing, de Mount Everest, heeft een top van bijna negen kilometer of vijf en een halve mijl boven het niveau van de oceaan. De vaste aarde stijgt op naar de hoge hemelen zonder zelfs maar haar vaste thuis achter te laten!

Verstoringsen op het oppervlak van de vloeibare oceaan, gezien tijdens hevige stormen, zorgen ervoor dat de golven hoog opstijgen. Evenzo zorgen nog grotere verstoringen die de aardkorst treffen ervoor dat rotsachtige bergen zich veel hoger opstapelen.

Maar bergen blokkeren ook het uitzicht – zelfs als ze de lucht niet vertroebelen. Er is een verhaal over enkele Amerikaanse toeristen uit de staat Kansas (waarvan de meeste erg vlak zijn, zonder bergen) die naar de Alpen van Zwitserland reizen voor een vakantie of vakantie. Op de vraag hoe ze hun bezoek aan Zwitserland vonden, antwoordden ze: "Het was oké - behalve de bergen die het landschap steeds in de weg stonden." Als er geen bergen of heuvels zijn, als het land zo vlak is als in het grootste deel van Kansas, kun je heel ver kijken. Het zicht is vrij. Zulke bergen en valleien kunnen de turbulentie, de ups en downs van een verstoord leven symboliseren. En zoals we zeiden, het waren verstoringen in de aarde die ervoor zorgden dat zulke bergen ontstonden. De manisch-depressieve of bipolaire persoonlijkheid heeft een emotioneel leven dat hem of haar een tijdje op de toppen van vreugde, opwinding en enthousiasme plaatst, en daarna in de donkere en sombere valleien van wanhoop, ellende en depressie. Heen en weer gaat het. De wereld is ook zo. Het ene moment bevindt ons land zich op de

hoogten van zogenaamd succes en het andere moment bevindt het zich in de donkere kuilen van ondergang en mislukking, misschien na een dwaze oorlog of een natuurramp. Vlak land, een vlakke, kan vertegenwoordigen wat glad is en vrij van verstoorde uitersten. Het is het product van gerechtigheid, terwijl barmhartigheid de vermenging en verstoring veroorzaakt. Zoals gezegd, barmhartig handelen om de wolf vrij te laten om zich met de schapen te mengen, is een ramp. Hen scheiden met gerechtigheid is vrede.

Deze schrijver is net klaar met het herlezen van de woorden van Bahá'u'lláh die de betekenis van deze tekenen van de Laatste Dagen uitlegt in zijn Kitáb-i-Iqán (Perzisch) of Kitábu'l-Iqán (Arabisch) oftewel “Het Boek van Zekerheid” en is zo overweldigd door hun kracht, schoonheid en vermogen om deze ideeën duidelijk te maken, dat hij het gek vindt om te proberen deze briljante verklaringen te parafaseren. Waarom vervangen wat veruit superieur is door een ver inferieure vertolking? Dus staat u Bahá'u'lláh zelf toe om door te gaan met deze uitleg. Hij interpreteert de betekenis van ditzelfde citaat uit het Nieuwe Testament van de Bijbel dat hierboven werd geciteerd. Omdat het zo nauw overeenkomt met de soortgelijke passages in de *Qur'án*, is het gepast om het hier aan te bieden.

Het kan niet genoeg benadrukt worden dat deze ideeën niet begrepen kunnen worden door ze eenvoudigweg te overlopen zonder adequaat na te denken en te mediteren. Om deze reden zullen Bahá'u'lláh's verklaringen met periodieke tussenpozen worden afgewisseld met een kort commentaar van deze schrijver om weinig andere reden dan de lezer aan te moedigen enige tijd te besteden aan wat Bahá'u'lláh heeft gezegd om tot je door te laten dringen en te registreren. gevolg van een zorgvuldige overpeinzing.

En nu wat betreft Zijn [Jezus] woorden - „De zon zal verduisterd worden en de maan zal geen licht geven en de sterren zullen van de hemel vallen.” Met de termen „zon” en „maan” die in de geschriften van Gods Boodschappers zijn vermeld, zijn niet uitsluitend de zon en de maan van de zichtbare wereld bedoeld. Neen, veelvoudig zijn de betekenissen die zij met deze termen hebben bedoeld. In elk afzonderlijk geval hebben zij een speciale betekenis aan deze woorden toegekend. Zo wordt er met de „zon” enerzijds bedoeld die Zonnen der Waarheid die opkomen aan de dageraad van aloude glorie en de wereld vullen met een milde uitstorting van genade uit den hoge. Deze Zonnen van Waarheid zijn de universele Manifestaties van God in de werelden van Zijn hoedanigheden en

namen; evenals de zichtbare zon die op bevel van God, de Ware, de Aangebedene, helpt bij de ontwikkeling van alle aardse dingen, zoals de bomen, de vruchten en de kleuren, de mineralen en alles wat men in de wereld der schepping kan waarnemen, zo maken de goddelijke Hemellichten door hun liefhebbende zorg en opvoedende invloed, dat de bomen van goddelijke eenheid, de vruchten van Zijn éénheid, de bladeren van onthechting, de bloesems van kennis en zekerheid en de mirten van wijsheid en uiting tot leven komen en zichtbaar worden. Zo wordt door de opkomst van deze Hemellichten van God de wereld nieuw, stromen de wateren van eeuwig leven voort, golven de baren van liefderijkheid, worden de wolken van genade vergaard en gaat de ademtocht van barmhartigheid over al het geschapene. Door de warmte van deze Hemellichten van God en het onsterfelijke vuur dat zij doen ontvlammen, laait het licht van de liefde Gods op in het hart der mensheid. Door de overvloedige genade van deze Symbolen van Ongehechtheid wordt de Geest van eeuwig leven geademd in de lichamen der doden. De zichtbare zon is zonder twijfel slechts een teken van de pracht van die Zon der Waarheid, een Zon die nimmer haar weerga of een mededinger kan hebben. Door Hem leven en bewegen alle dingen, en hebben hun bestaan. Door Zijn genade zijn zij zichtbaar gemaakt en tot Hem keren zij allen terug. Uit Hem zijn alle dingen voortgesproten en allen hebben zich naar de schatkamers van Zijn openbaring begeven. Van Hem ging al het geschapene uit en naar de verblijfplaatsen van Zijn wet keerden zij terug." (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 31)

In deze passage laat hij zien hoe de zon een symbool is van de profeten van God. De zon is de oorzaak van het leven op aarde. Zonder de zon kunnen bomen hun fruit niet voortbrengen, zullen planten niet groeien, wordt het water niet uit de oceaan opgetild om wolken te vormen om deze bomen en andere planten water te geven. Net zoals wolken en rook en hoge bergen de zon kunnen blokkeren en ons ervan weerhouden die zon te zien, weerhouden andere soorten wolken, die binnenkort zullen worden besproken, de mensen van de wereld om de openbaring van God te herkennen. Hij gaat door:

" De term „zonnen” is menigmaal gebruikt in de geschriften van de „onbevleete Zielen” voor de Boodschappers van God, die lichtende Symbolen van Onthechting. Uit die geschriften zijn de volgende woorden opgetekend in het „Gebed van Nudbih” „Waar zijn de stralende Zonnen naar toe gegaan? Waarheen hebben die glansrijke Manen en schitterende Sterren zich begeven?” Aldus is het

duidelijk geworden dat de termen „zon”, „maan” en „sterren” in de eerste plaats duiden op de Boodschappers van God, de heiligen en hun metgezellen, de Hemellichten Die het licht van Hun kennis hebben uitgestort over de werelden van het zichtbare en het onzichtbare.” (Bahá’u’lláh, Boek van Zekerheid, nr. 33)

Hier wordt de betekenis van de symboliek uitgebreid tot de heiligen en heiligen. Deze geven ook licht, ook al wordt het gereflecteerd. Maar in de volgende sectie wordt een andere betekenis toegevoegd:

“In een andere betekenis worden met deze termen de geestelijken van de vorige Beschikking bedoeld, die leven ten tijde van de daaropvolgende Openbaring en de teugels van de godsdienst in handen houden. Indien deze geestelijken verlicht worden door het licht van de nieuwe Openbaring, zullen zij voor God aanvaardbaar zijn en met een eeuwig licht schijnen. Anderszins zullen zij als blind verklaard worden, zelfs al zijn zij ogenschijnlijk leiders der mensen, aangezien geloof en ongeloof, leiding en dwaling, geluk en ongeluk, licht en duisternis, alle afhankelijk zijn van de bekrachtiging van Hem die de Dagster van Waarheid is. Wie ook onder de geestelijken aller tijden op de Dag der Vergelding het getuigenis van trouw ontvangt van de Bron van ware kennis, wordt waarlijk de ontvanger van kennis van goddelijke genade en van het licht van waarachtig begrip. Anderszins wordt hij gebrandmerkt als schuldig aan dwaasheid, verloochening, godslastering en verdrukking. (Bahá’u’lláh, Boek van Zekerheid, nr. 34)

Leiders van religie zijn gewoonlijk de voornaamste tegenstanders van de nieuwe openbaring van God wanneer deze verschijnt. Ze keren hun onnadenkende volgelingen af van de nieuwe openbaring van God. De nieuwe profeet van God daagt hun gezag uit. Ze willen het niet opgeven. (Hun positie als priesters en leiders heeft sowieso meestal geen basis in de woorden van de profeten!) Afgezien van een handvol mensen die de nieuwe openbaring erkennen en haar aanhangers en verdedigers worden, hebben de meesten de neiging om verduisterd te worden, hun licht te verliezen, hun volgelingen op een dwaalspoor. Ze zijn als sterren die donker worden of vallen. Dat er van hen wordt gezegd dat ze "op de aarde vallen", betekent zeker dat hun hart en geest misschien ooit in de hemel van hoge idealen en nobele principes hebben geleefd, dicht bij de hogere geest van heiligheid, maar ongehoorzaamheid aan Gods wetten en geboden, corruptie en wereldsgezindheid trekken hen naar de aarde van dierlijke en

egoïstische eigenschappen. Ze waren eens in de 'hemel' van hun hogere zelf, en dan vallen ze naar 'de aarde' van hun lagere zelf.

" Het is voor ieder scherpzinnig opmerker overduidelijk dat, evenals het licht van een ster verbleekt voor de schitterende pracht van de zon, ook het licht van aardse kennis, wijsheid en begrip in het niet verzinkt, wanneer het van aangezicht tot aangezicht wordt gebracht met de schitterende glorie van de Zon der Waarheid, de Dagster van goddelijke verlichting. " (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 35)

De maan en de sterren vallen 's nachts erg op omdat ze afsteken tegen de donkere lucht. Wanneer de duisternis van onwetendheid overal is, schijnen zelfs degenen met een beetje kennis en begrip in deze duisternis. Er wordt gezegd dat de eenogige koning is in het land der blinden. Maar wanneer de dageraad van een nieuwe Dag aanbreekt en de Zon van Waarheid opkomt, dan is zijn licht zo krachtig, zo schitterend, dat het licht van de maan en de sterren vervaagt tot onbeduidendheid. Wie ziet de sterren midden op de dag? Wat hebben menselijke leiders, priesters, predikers en andere geestelijken te zeggen wanneer God Zijn nieuwe openbaring zendt? Wat hebben de nietige tweedehands ideeën van mensen te vergelijken met de frisse nieuwe openbaring van onze Schepper? Wat is de eenogige en halfblinde in vergelijking met Hem die ziet met twee ogen zo scherp als die van een havik of een arend? De nieuwe openbaring is de opkomst van de Zon van Waarheid. In de volgende paragraaf wordt nog een andere betekenis gegeven aan de zon, de maan en de sterren.

" In een ander zinsverband zijn met de bewoordingen „zon”, „maan” en „sterren” zulke wetten en leringen bedoeld als zijn ingesteld en verkondigd in iedere Beschikking, zoals de wetten van het gebed en de vasten. Toen de schoonheid van de Boodschapper Muhammad achter de sluier was verdwenen, zijn deze wetten overeenkomstig de Qur'án beschouwd als de meest fundamentele en bindende van Zijn beschikking. Hiervan getuigen de teksten van de overleveringen en kronieken waarnaar, daar zij wijd en zijd bekend zijn, hier niet hoeft te worden verwezen. Neen, veeleer is in iedere Beschikking de nadruk gelegd op de wet met betrekking tot het gebed en allerwegen gehandhaafd. Hiervan getuigen de opgetekende overleveringen, toegeschreven aan de lichten die zijn voortgekomen uit de Dagster van Waarheid, het wezen van de Profeet Muhammad (Qur'án, 67:2).” (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 38)

Vasten en gebed worden vergeleken met de zon en de maan omdat ze een "licht" zijn voor de ziel en geest van de mens.

" Bovendien zijn in de overleveringen de termen „zon” en „maan” toegepast op het gebed en de vasten, gelijk gezegd is: „Vasten is verlichting, gebed is licht. ...

... We antwoordden [aan een bezoekende moslim]: Muhammad, het Zegel der Profeten, en de meest onderscheiden van Gods Uitverkorenen, heeft de Beschikking van de Qur'án vergeleken met de hemel, vanwege de verhevenheid, de overheersende invloed, de majesteit ervan en het feit dat deze alle godsdiensten omvat. Zoals de zon en de maan de helderste en meest op de voorgrond tredende lichten aan de hemel vormen, zo zijn er eveneens aan de hemel van Gods religie twee helder schijnende lichten verordend - vasten en gebed.” „Islam is de hemel; vasten is de zon en gebed de maan ervan.” (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 40)

Hij vat nu samen:

" Dit is de strekking die aan de symbolische woorden van de Manifestaties van God ten grondslag ligt. Bijgevolg is de toepassing van de termen „zon” en „maan” op de reeds vermelde zaken aangetoond en gerechtvaardigd door de tekst van de heilige verzen en de opgetekende overleveringen. Daarom is het overduidelijk, dat met de woorden „de zon zal verduisterd worden en de maan zal haar licht niet geven, en de sterren zullen van de hemel vallen” de eigenzinnigheid van de godgeleerden is bedoeld. Ook is door de Manifestatie van God in symbolische taal de afschaffing aangekondigd van door goddelijke Openbaring hecht ingestelde wetten. Geen ander dan de rechtvaardige zal deel hebben aan deze beker, geen ander dan de godvruchtige kan erin delen. „Waarlijk, de rechtvaardigen drinken uit een beker, gemengd aan de kamferbron. (Qur'án, 76:5)” (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 41)

Bahá'u'lláh stelt hier dat deze subtiele spirituele ideeën niet kunnen worden begrepen zonder de hulp van God. De "ongelovigen" zullen niet begrijpen wat hier wordt gezegd, verkeerd interpreteren en verkeerd begrijpen in

overeenstemming met de verwrongen spiegel van hun eigen geest en hart en klagen over wat ze verkeerd hebben begrepen. Hun protesten draaien allemaal om zichzelf en raken nooit echt aan wat God aan de mensheid probeert over te brengen. In werkelijkheid klagen ze niet over wat God heeft gezegd, maar over hun verkeerd begrip ervan. Het is God die geloof geeft en het licht van verlichte kennis die achter de uiterlijke betekenissen van woorden kijkt. "Geen ander dan de rechtvaardige zal deel hebben aan deze beker, geen ander dan de godvruchtige kan erin delen." De ene lezer vindt zijn hart en geest geopend met vreugde en verlichting, terwijl een ander niet in staat is veel van het licht van openbaring te weerkaatsen en, net als de vleermuizen van de nacht, het licht misschien zelfs aanstootgevend vindt.

Bahá'u'lláh legt nu uit hoe een dergelijk verkeerd begrip van deze termen door veel christenen ertoe leidde dat ze het licht van de openbaring van God door Mohammed niet herkenden.

" Het valt niet te betwijfelen, dat in iedere volgende Openbaring de „zon” en „maan” van de leringen, wetten, geboden en verboden die zijn ingesteld in de voorafgaande Beschikking en de mensen van die tijd hebben beschermd, verduisterd worden, d.w.z. uitgeput raken en ophouden hun invloed uit te oefenen. Overweeg nu: hadden de mensen uit de tijd van het Evangelie de betekenis ingezien van de symbolische uitdrukkingen „zon” en „maan”, hadden zij, anders dan de weerspanningen en onredelijken, klaarheid gezocht bij Hem die de Onthuller is van goddelijke kennis, dan zouden zij zeker de bedoeling van deze uitdrukkingen hebben begrepen en zouden zij niet zijn bezocht en verdrukt door het duister van hun zelfzuchtige begeerten. Ja, maar aangezien zij in gebreke Zijn gebleven om ware kennis te verkrijgen van de Bron zelf, zijn zij omgekomen in de gevaarlijke vallei van eigenzinnigheid en dwaling. Zij zijn nog niet ontwaakt om te bemerken dat alle voorspelde tekenen openbaar zijn gemaakt, dat de beloofde Zon verrezen is boven de horizon van goddelijke Openbaring en dat de „zon” en „maan” van de leringen, de wetten en de kennis van een vorige Beschikking zijn verduisterd en ondergegaan.” (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 42)

Betreffende het "de hemel is uit elkaar gescheurd" of "de hemel is in tweeën gespleten" zegt Bahá'u'lláh:

“Streeft gij er eveneens naar uit deze doorzichtige, deze machtige, afdoende en ondubbelzinnige uiteenzettingen de betekenis te begrijpen van het „splitsen van de hemel”, één van de tekenen die noodzakelijkerwijs de komst van het laatste Uur, de Dag der Opstanding, moeten aankondigen. Zoals Hij heeft gezegd: „Wanneer de hemel vaneen gespleten wordt.” Met „hemel” wordt bedoeld de hemel van goddelijke Openbaring die met iedere Manifestatie wordt hooggeheven en met iedere volgende vaneengescheurd. Met „vaneen gespleten” wordt bedoeld, dat de vorige Beschikking vervangen en herroepen wordt. Ik zweer bij God! Dat deze hemel vaneen wordt gespleten is voor de scherpzienden een daad die machtiger is dan het splitsen van het uitspansel! Overdenk dit. Een goddelijke Openbaring die hecht gegrondvest was; onder de bescherming waarvan alle gelovigen zijn grootgebracht en gevoed; waarvan de verlichte wetten generaties van mensen hebben gedisciplineerd; waarvan het verheven woord van geslacht op geslacht aan de mensen verteld is, op zodanige wijze, dat het menselijk oog niets dan de doordringende invloed van de genade ervan heeft aanschouwd, en het sterfelijk oor niets dan de weergalmende majesteit van haar gebod heeft gehoord - welke daad is machtiger dan dat een dergelijke Openbaring door de kracht van God zou worden „vaneen gespleten” en vernietigd bij de verschijning van één ziel? Overdenk: is dit een machtiger daad dan die, welke naar de inbeelding van deze verachtelijke en dwaze mensen met het „vaneen splitsen van de hemel” wordt bedoeld?” (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 46)

Dit was het punt dat eerder werd gemaakt: hoe dramatisch de fysieke verduistering van de zon, de maan en de sterren, het scheuren van de lucht en de vernietiging van de bergen tot stof ook mogen zijn, zulke fysieke gebeurtenissen hebben lang niet het belang van de spirituele gebeurtenissen die ze symboliseren. Voor astronomen en aardwetenschappers zouden dergelijke natuurkundige verschijnselen van het grootste belang zijn als ze zouden plaatsvinden. Maar op het gebied van religie zijn het de spirituele gebeurtenissen die deze symboliseren die van vitaal belang zijn. Bahá'u'lláh wijst erop hoe krachtig deze verduistering van de zon, de maan en de sterren, dit splitsen van de hemel, de Profeten van God beïnvloedt:

"Bovendien: overweeg de ontberingen en de bitterheid van de levens van die Onthullers der goddelijke Schoonheid. Bedenk hoe zij geheel alleen tegenover de wereld en al haar volkeren kwamen te staan en de Wet van God verkondigden!

Hoe hevig ook de vervolgingen waren waaraan men deze heilige, deze dierbare en liefdevolle Zielen blootstelde, toch bleven zij, in de volheid van hun macht, geduldig en, in weerwil van hun overwicht verdroegen zij hun lijden tot het einde." (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 47)

Bedenk hoe de sterren zijn gevallen. Priesters van alle vroegere religies vallen al geruime tijd. Maar nu wordt het zichtbaar, duidelijk en openbaar gemaakt. Hoeveel duizenden ontaarde priesters en leiders van religies over de hele wereld worden ontdekt als gedegeneerd in plaats van heilig, verdorven in plaats van goddelijk, werelds in plaats van hemels! De sterren zijn gevallen!

Laten we nu een belofte nakomen die iets eerder is gedaan en kijken naar het teken van het afbrokkelen van de bergen tot stof. Hier zijn nog enkele citaten uit de *Qur'án* hierover. Er zijn ook anderen.

'De bergen, hoe stevig je ze ook denkt, zullen als wolken voorbijgaan. Dat is de macht van God, die alle dingen heeft vervolmaakt. Hij weet van al je daden.' (*Qur'án*, 27:88)

"Ze vragen je naar de bergen. Zeg: 'Mijn Heer zal ze tot fijn stof verpletteren en ze reduceren tot een desolaat woestijn, zonder holtes of uitstekende heuvels te zien.' (*Qur'án*, 20:105)

"En de dag waarop Wij de bergen zullen doen verdwijnen en jullie de aarde als een geëgaliseerde vlakte zullen zien en Wij zullen ze verzamelen en geen van hen achterlaten." (*Shakir, Qur'án*, 18:48)

"Wanneer de hemel uiteen wordt gescheurd, en luistert naar (het bevel van) zijn Heer, en het moet (dit doen); - en wanneer de aarde wordt afgeplat en uitwerpt wat erin is en (schoon) leeg wordt, o gij mens! Voorwaar, u zwoegt altijd voort naar uw Heer - pijnlijk zwoegend - maar u zult Hem ontmoeten." (*Yusuf 'Ali, Qur'án*, 84:1 e.v.)

Er zijn al enkele opmerkingen gemaakt over wat bergen symboliseren. Deze schrijver heeft het grootste vertrouwen in alles wat Bahá'u'lláh over deze dingen zegt, dus laten we eens kijken naar wat hij te zeggen heeft over het afvlakken of egaliseren van de bergen tot een vlakte "zonder holtes of uitstekende heuvels".

"Als de geleerde en wereldwijze mensen van deze tijd zouden toestaan dat de mensheid de geur van kameraadschap en liefde inademde, dan zou ieder begrijpend hart de betekenis van ware vrijheid beseffen en het geheim ontdekken van ongestoorde vrede en volmaakte geestelijke rust. Zou de wereld deze staat deelachtig worden en verhelderd worden met het licht ervan, dan kon waarlijk van haar worden gezegd: "Gij zult in haar geen diepten of opwaarts glooiende heuvels zien."(Qur'án 20:106). (Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh, hfdst. CXXIII)

Het citaat uit de *Qur'án* daar gebruikt een andere vertaling. Laten we, om een idee te krijgen van wat dit zou kunnen betekenen, na de eerder gemaakte hint even denken aan de vloeibare oceaan in plaats van aan het meer vaste land. Als de wind is gekalmeerd, ligt de oceaan vlak en ongestoord. Het is "ongestoorde vrede en absolute kalmte". Maar wanneer de wind het oppervlak van de oceaan oppikt en verstoort, zwellen en stapelen de golven zich op. Naarmate de wind nog sterker wordt, torenen de toppen of toppen van de golven hoog boven de donkere dalen ertussen uit. Een boot die op zo'n stormachtige zee wordt gevangen, wordt van de hoogste punten naar de laagste punten geslingerd. Stormen zijn symbolen van de verstoring die de laagste onder de mensheid in onze wereld teweegbrengt – vooral wanneer ze de hoogste posities innemen. Ze maken het leven een zware rit voor iedereen, vooral de hogere soort persoon.

*"Dus, daarom bewegen ze zich op deze drie verschillende gebieden, het begrip en de woorden van de reizigers zijn verschillend en daarom verschijnt het teken van conflict voortdurend op aarde. Voor sommigen zijn er die op het gebied van eenheid wonen en spreken over die wereld en sommigen bewonen de rijken van beperking en sommigen de graden van het zelf, terwijl anderen volledig versluierd zijn. Zo doen de onwetende mensen van de dag, die geen deel hebben van de uitstraling van goddelijke schoonheid, bepaalde beweringen en in elk tijdperk en elke cyclus brengen de mensen van de zee van eenheid wat ze zelf verdienen. "Als God de mensen zou straffen voor hun perverse daden, zou Hij geen ontroerend ding op aarde achterlaten! Maar tot een vastgestelde termijn geeft Hij hen uitstel... ." (Qur'án, 16:63) (Bahá'u'lláh, *The Seven Valleys and the Four Valleys*, blz. 21, ongeautoriseerde vertaling)*

Vast land, zelfs rotsen, hebben ook een zekere mate van vloeibaarheid en veranderlijkheid. Maar om dit te zien moet men over een zeer lange tijdsperiode kijken, zelfs miljoenen jaren. Geologen vertellen ons dat er tijden zijn geweest in de oude geschiedenis van de aarde dat immense bergketens uit de bodem van de oceanen omhoog gestuwd werden - zo kwamen die sedimentgesteenten daar - toen enorme hoeveelheden gesmolten gesteente, lava, naar buiten stroomden om de land en zelfs vulkanische bergen en richels vormen. Door de eeuwen heen slijten regen- en winderosie deze bergen langzaam tot ze als heuvels zijn. En dan worden deze uiteindelijk gladgestreken tot meer vlak land - tenzij er plotseling weer een catastrofale verandering optreedt.

Enorme bergen zijn ook verpletterd en naar beneden gevallen door enorme krachten. Deze catastrofale gebeurtenissen gebeuren niet vaak op onze menselijke tijdschaal, maar op een tijdschaal van het leven van de aarde komen zulke grote veranderingen vrij regelmatig voor. Aardwetenschappers hebben er al geruime tijd op gewezen dat de magnetische oriëntaties van het afkoelende gesmolten gesteente dat uit de mid-oceanische ruggen tevoorschijn komt, ons laat zien dat de magnetische polen van de aarde plotseling ruwweg elke 20.000 of 30.000 jaar of zo omslaan. Sommigen hebben zelfs gesuggereerd dat dit te wijten is aan een daadwerkelijke fysieke flip. Een onderzoeker berekende dat enorme ijseilanden die van de Antarctische ijsplaten afbreken en naar het noorden gaan, voldoende zouden kunnen zijn om een dergelijke omkering van de rotatie-as van de aarde te veroorzaken. (Eén zo'n immens ijseiland was zo groot als het Europese land Luxemburg en begon noordwaarts richting Zuid-Amerika te reizen. Dit gaat door terwijl het mondiale klimaat opwarmt.) De meeste mensen, waaronder veel goede wetenschappers, lachten alleen maar om het idee. Maar toen het onder de aandacht van Albert Einstein werd gebracht, zei hij dat het een redelijk valide idee was, wiskundig en fysiek verantwoord en serieus genomen moest worden. Einsteins reputatie was zodanig dat het snel een einde maakte aan het geginnik en de spot van sommigen.

Op een veel grotere schaal lijkt het erop dat er immense rampen zijn die ongeveer eens in de 26 miljoen jaar plaatsvinden om een enorm uitsterven van zoveel soorten planten en dieren op aarde te veroorzaken. Het gaat waarschijnlijk om enorme veranderingen op het aardoppervlak. Enkele van de grotere hiervan bepalen de grenzen van de grote tijdperken en perioden van het fossielenarchief.

Vast land, zelfs massief gesteente, beweegt inderdaad - maar misschien op een zeer grote en langzame schaal. Het continent Afrika stijgt elk jaar een paar millimeter. De continenten Zuid-Amerika en Afrika schuiven langzaam uit elkaar. En bergketens worden langzaam afgesleten door regen en wind. Van tijd tot tijd zijn er immense catastrofale veranderingen die gemakkelijk hele bergketens glad kunnen strijken en ze zelfs en ander droog land op de bodem van een oceaan kunnen brengen.

Het punt hier is echter niet dat dergelijke catastrofale gebeurtenissen in ons leven zullen plaatsvinden (hoewel ze mogelijk zouden kunnen), maar eerder dat de vorm van het land, of het nu in de vorm van bergen en valleien of vlakke vlaktes is, een grote schaalanalogie (groot in zowel grootte als tijd) voor dezelfde veranderingen die we zien op de veel sneller werkende oceanen. De vlakke vlaktes staat voor vrede, rust, orde en een lange ononderbroken visie - het resultaat van gerechtigheid. En de bergen en valleien vertegenwoordigen verstoring en grote verandering met een kortere afstandsvisie.

Bergen lijken immens, sterk, stabiel en stevig. Bedenk hoe hartstochtelijk de volgelingen van een religie zich eeuwenlang vastklampen aan hun leringen. Zoals Bahá'u'lláh opmerkt, bedenk eens wat een enorme daad van moed en macht het is voor een profeet van God om de wereld te betreden, de oude wetten te veranderen, nieuwe in te stellen en alles uit te dagen wat zo dierbaar en kostbaar was door zovelen voor zo lang. Hoe gewelddadig weerstonden de inwoners van Ur, met inbegrip van Abrahams eigen vader, hem toen hij hun vertelde dat hun reeds lang bestaande religieuze gewoonten om zoveel goden te aanbidden verkeerd waren! Hoe hevig werd Mozes door Farao en zijn volk tegengewerkt toen hij een nieuwe openbaring van God aankondigde! Zelfs zijn eigen volk verzette zich zo krachtig en keerde terug naar de aanbidding van het Gouden Kalf toen hij een tijdje afwezig was. Hoe krachtig hebben de joden Jezus Christus weerstaan en hem veroordeeld om gekruisigd te worden! Hoe krachtig werd Mohammed tegengewerkt en vervolgd door degenen die vonden dat hij niet het recht had om de oude gebruiken te veranderen! En hoe wreed was de ongelooflijke onderdrukking, marteling en massamoord van meer dan 20.000 volgelingen van de jonge Báb en Bahá'u'lláh in het Perzië van de 19e en 20e eeuw, toen deze twee heilige stichters van het Bábí- en het Bahá'í-geloof beweerden om de volgende tweelingopenbaring te brengen na die van Mohammed! Tot op de dag van vandaag duurt die onderdrukking voort. Wat interessant dat de Báb de

komst van Bahá'u'lláh voorspelde en Bahá'u'lláh duidelijk maakte dat er een lange opeenvolging van Profeten van God na Hem zou komen, de volgende die na [tenminste, Vertaler] duizend jaar zou verschijnen.

Een berg kan alles vertegenwoordigen dat ooit zo solide, gevestigd en veilig was in een samenleving door zijn dominante religie. Het verschijnen van de volgende openbaring reduceert het tot stof, net zoals het de hemelen van religieuze waarheid splijt ter voorbereiding op de volgende fase in de spirituele en religieuze ontwikkeling van de mensheid. Het heeft ook andere betekenissen zoals al eerder werd aangeboden.

Voor degenen die misschien geïnteresseerd zijn, hier zijn nog een paar selecties uit de Bijbel die spreken over het neerhalen of veranderen van de bergen, samen met nog meer verwijzingen naar het donker worden van de zon, de maan en de sterren, die heel veel in dezelfde taal spreken als de *Qur'án*:

"Zie, Ik stel u tot een scherpe, nieuwe dorsslede met dubbele sneden; gij zult bergen dorsen en verbrijzelen, en heuvelen zult gij tot kaf maken. Gij zult ze wannen, en de wind zal ze opnemen en de storm zal ze verstrooien; maar gij zult juichen in de Here, u beroemen in de Heilige Israëls." (Jesaja, 41:15-16)

"Ik zal snuiven en hijgen tegelijk. Ik zal bergen en heuvels verschroeien en al hun gewas zal Ik doen verdorren; Ik zal rivieren tot land maken en plassen zal Ik doen opdrogen." (Jesaja 42:15)

"Want zie, de Here gaat uit van zijn woning, en Hij daalt neder en treedt op de hoogten der aarde. De bergen versmelten onder Hem en de dalen splijten, als was voor het vuur, als water dat afgutst van een helling." (Micha, 1:3-4)

"En ik zag, toen Hij het zesde zegel opende, en daar geschiedde een grote aardbeving en de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd geheel als bloed. En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgenboom zijn wintervijgen laat vallen, wanneer hij door een harde wind geschud wordt."

En de hemel week terug als een boekrol, die wordt opgerold, en alle berg en eiland werd van zijn plaats gerukt." (Openbaring, 6:12-14)

"En de zevende goot zijn schaal uit in de lucht en er kwam een luide stem uit de tempel, van de troon, zeggende: Het is geschied.

En er kwamen bliksemstralen en stemmen en donderslagen, en er geschiedde een grote aardbeving, zo groot als er geen geweest is, sedert een mens op de aarde was: zó hevig was deze aardbeving, zó groot.

En de grote stad viel in drie stukken uiteen en de steden der volken stortten in. En het grote Babylon werd voor God in gedachtenis gebracht, om daaraan de beker met de wijn van de gramschap zijns toorns te geven.

En alle eilanden vluchtten weg en bergen werden niet (meer) gevonden.

En grote hagel(stenen), een talent zwaar, vielen uit de hemel op de mensen, en de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, want de plaag daarvan was zeer groot. " (Openbaring 16:17-21)

We hebben hier geruime tijd doorgebracht omdat deze zaken van het grootste belang schijnen te zijn.

Het bazuingeschal

"Op die dag zal de bazuin klinken en iedereen die in hemel en aarde woont, wordt door angst gegrepen, behalve degenen die God zal uitkiezen om te sparen. Allen zullen tot hem komen in uiterste nederigheid.

"De bergen, hoe stevig je ze ook denkt, zullen voorbijgaan als wolken. Dat is de macht van God, die alle dingen heeft vervolmaakt. Hij heeft kennis van al je daden. "Degenen die goed hebben gedaan, zullen worden beloond met wat is beter, en zal veilig zijn voor de verschrikkingen van die dag.

"Maar degenen die kwaad hebben gedaan, zullen halsoverkop in het Vuur worden geslingerd. Zult u niet worden beloond naar uw daden?" (Qur'án, 27:85 e.v.)

"Ze moeten wachten op een enkele ontploffing, die hen zal overvallen terwijl ze aan het discussiëren zijn. Ze zullen geen tijd hebben om een testament te maken, noch zullen ze terugkeren naar hun verwanten.

"De bazuin zal worden geblazen en zie, zij zullen opstaan uit hun graven en zich naar hun Heer haasten. 'Wee ons!' zullen zij zeggen. 'Wie heeft ons uit onze rustplaats gewekt? Dit is wat de Heer der Barmhartigheid beloofd heeft: de apostelen hebben de waarheid gesproken!' En met één stoot zullen ze allemaal voor ons verzameld worden.

"Op die dag zal geen enkele ziel het minste onrecht ondergaan. Je zult worden beloond naar je daden." (Qur'án, 26:49 e.v.)

"De bazuin zal klinken en allen die in hemel en aarde zijn, zullen neervallen, behalve degenen die door God zullen worden gespaard. Dan zal er opnieuw op de bazuin worden geblazen en zij zullen opstaan en om zich heen staren. De aarde zal stralen met het licht van haar Heer en het boek zal worden geopend. De profeten en de getuigen zullen worden gebracht en allen zullen eerlijk geoordeeld worden; niemand zal onrecht worden aangedaan. Elke ziel zal worden terugbetaald naar zijn daden, want Hij weet het beste wat ze allemaal hebben gedaan." (Qur'án, 39:68)

In veel uitspraken met betrekking tot "het Bazuingeschal" zouden ze kunnen worden opgevat als een tijd waarin elk individu na de fysieke dood wordt geconfronteerd, wanneer elk zal worden geoordeeld. Dat lot vindt plaats in wat de *Qur'án* 'de verblijfplaats van het hiernamaals' noemt (*Qur'án*, 33:28). Het is duidelijk dat die verblijfplaats niet hetzelfde is als deze fysieke wereld, anders zou de *Qur'án* hebben gezegd dat het hier op aarde plaatsvond. En een geschal van een bazuin duidt zeker op iets als een aankondiging van een uitzending, een waarschuwing, een aankondiging. Zo'n aankondiging is zeker meer geschikt voor de Aankondiging van God in Zijn volgende openbaring.

Het laatste citaat, waar tweemaal het geschal van de Bazuin klinkt, suggereert dat er een betekenis is die niet alleen betrekking heeft op het lot van een individu, maar ook op dit leven op deze aarde: *"De aarde zal schijnen met het licht van haar Heer en het Boek zal worden gelegd open."* Dit betekent zeker dat de versluisde en mysterieuze taal van het Boek door de nieuwe openbaring zal worden uitgelegd. Het klinkt opmerkelijk veel als de profetieën van het Oude Testament van de Bijbel:

"En de Verlosser zal tot Sion komen, en tot hen die zich bekeren van de overtreding in Jakob, zegt de Heer.

“Maar als Verlosser komt Hij voor Sion en voor wie zich in Jakob van overtreding bekeren, luidt het woord des Heren.

En wat Mij aangaat, dit is mijn verbond met hen, zegt de Here. Mijn Geest, die op u is, en mijn woorden, die Ik in uw mond gelegd heb, zullen niet wijken uit uw mond noch uit de mond van uw kroost, noch uit de mond van het kroost van uw kroost, zegt de Here, van nu aan tot in eeuwigheid. Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des Heren gaat over u op.” (Jesaja 59:20-21 en 60:1)

" Het gezicht dat ik zag, was als het gezicht dat ik gezien had, toen Hij kwam om de stad te vernielen, en het waren gezichten als het gezicht dat ik gezien had bij de rivier de Kebar. Ik viel op mijn aangezicht.

En de heerlijkheid des Heren ging het huis binnen door de poort die naar het oosten gericht was, en de Geest nam mij op en bracht mij naar de binnenste voorhof, en zie, de heerlijkheid des Heren vervulde het huis.” (Ezechiël 43:3-5)

" Ziet, is het niet van de Here der heerscharen, dat de volkeren zich vermoeien voor het vuur en de natiën zich afmatten voor niets?

Want de aarde zal vol worden van de kennis van des Heren heerlijkheid, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken.” (Habakuk, 2:13-14)

Hier is nog een citaat dat verwijst naar tweemaal het Bazuingschal:

"Door degenen die de zielen van mensen wegrukken en degenen die ze zachtjes loslaten, door degenen die naar believen drijven en degenen die hals over kop rennen, door degenen die de zaken van de wereld regeren! Op de dag dat het Bazuingschal voor de eerste en tweede keer klinkt zullen alle harten met angst vervuld worden en alle ogen zullen met ontzag staren." ((Qur'án, 79:1)

Dit is van grote betekenis voor bahá'ís, die, zoals gezegd, geloven dat er na Mohammed twee Boodschappers van God verschenen - eerst de Báb ["Poort"] en vervolgens Bahá'u'lláh ["Glorie van God, Heerlijkheid des Heren"] - die verschenen snel achter elkaar, slechts 19 jaar van elkaar, in het 19e-eeuwse Perzië. De uitspraak van Ezechiël, *"En de heerlijkheid des Heren ging het huis binnen door de poort die naar het oosten gericht was"*, zou net zo goed met deze Arabische titels kunnen worden vertaald als *"En Bahá'u'lláh ging het huis binnen door de Báb (= de Poort) in het Oosten"*.

Wat kan een verwijzing naar Bazuingeschal anders zijn dan een Grote Aankondiging van God en een nieuwe openbaring van de Schepper? En tweemaal Bazuingeschal suggereren zeker twee onthullingen, de een na de ander.

Hier zijn enkele selecties uit de Bijbel die een "bazuin" noemen in dezelfde context en die heel duidelijk maken dat het de Aankondiging van God aanduidt, wat de openbaring van God is. De secties waar melding wordt gemaakt van trompetten worden benadrukt door de auteur.

*"En het zal te dien dage geschieden, dat er op **een grote bazuin** geblazen zal worden, en zij die verloren waren in het land Assur en die verdreven waren in het land Egypte, zullen komen en zich nederbuigen voor de Here op de heilige berg te Jeruzalem." (Jesaja, 27:13)*

*"Dan zal de Here hun verschijnen, en zijn pijl zal als de bliksem uitschieten, en de Here Here zal **de bazuin** blazen en optrekken in zuiderstormen." (Zacharia, 9:14)*

"Ik kwam in vervoering des geestes op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin, zeggende: Hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten: naar Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamum, en naar Tyatira, en naar Sardes, en naar Filadelfia en naar Laodicea." (Openbaring 1:10-11)

En nog een keer:

"Terstond na de verdrukking dier dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten der hemelen zullen wankelen.

*En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid. En Hij zal zijn engelen uitzenden **met luid bazuingeschal** en zij zullen zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste der hemelen tot het andere." (Mattheüs, 24:29-31) [nadruk van auteur]*

Het uur van onheil, de catastrofe

Dacht je dat dat alles was? Het gaat maar door. Hier is slechts een deel van wat overblijft:

"Hij [Jezus] is een voorteken van het Uur des Onheils. Twijfel niet aan zijn komst en volg Mij." (Qur'án, 41:61)

"Wacht op de dag dat uit de lucht zichtbare rook naar beneden zal komen en alle mensen zal omhullen: een vreselijke plaag. Dan zullen ze zeggen: 'Heer, hef de plaag van ons op. We zijn nu gelovigen.' Maar hoe zal hun nieuwe geloof hen helpen, wanneer een onbetwistbare profeet tot hen was gekomen en zij hem verloochenden, zeggende: 'Een gek, onderwezen door anderen!' " (Qur'án, 44:12)

"Op die dag zal de hemel beven en wankelen en de bergen bewegen en gaan voorbij. Op die dag wee de ongelovigen, die zich nu afleiden met ijdele geschillen." (Qur'án, 52:8)

"Wanneer dat wat komen gaat komt - en geen ziel zal dan zijn komst ontkennen - zullen sommigen worden vernederd en anderen verheven.

"Als de aarde beeft en beeft, en de bergen afbrokkelen en verstrooid worden tot fijn stof, zult u in drie menigten verdeeld worden: die aan de rechterkant (gezegend zullen zij aan de rechterkant zijn), die aan de linkerkant (verdoemden zullen worden degenen aan de linkerkant) en die op de voorgrond (de meesten zullen degenen zijn). Dit zijn zij die tot hun Heer zullen worden gebracht in de tuinen van verrukking: een hele menigte van de mensen van weleer, maar slechts een paar van de latere generaties." (Qur'án, 56:1 e.v.)

"Wanneer de Trompet een enkele stoot laat klinken; wanneer de aarde met al haar bergen hoog wordt geheven en met één machtige klap tot stof wordt verbrijzeld - op die dag zal het Gevreesde Gebeuren plaatsvinden.

"Breed en wankelend, zal de hemel op die dag in stukken scheuren en de engelen zullen aan alle kanten staan met acht van hen die de troon van jouw Heer boven hun hoofden dragen. Op die dag zullen jullie volkomen worden blootgesteld en al jullie geheimen zullen aan het licht komen." (Qur'án, 69:12 e.v.)

Nogmaals, het is moeilijk om dit te lezen zonder te denken aan de hedendaagse blootstelling van zoveel duizenden leiders van religie die tot de laagste diepten van ongehoorzaamheid aan Gods wetten zijn gezonken en hun spirituele positie volkomen hebben verloren.

"De catastrofe: en wat is de catastrofe? Zou je willen weten wat de catastrofe is! "Thamúd en 'Ad [volkeren waaraan de oude profeten Sálíh en Húd verschenen] ontkenden het Laatste Oordeel. Met een oorverdovende kreet werd Thamúd vernietigd en 'Ad door een huilende, hevige storm die Hij zeven nachten en acht opeenvolgende dagen: je zou ze dood kunnen zien liggen alsof het holle stammen van palmbomen waren. Kun je er maar één zien die nog leeft?" (Qur'án, 69:1 e.v.)

De catastrofe, de dag des oordeels, de opstanding, het uur des onheils, de trompet, het splijten van de hemel, het uitwissen van de sterren, de vernietiging van bergen, het schudden van de aarde, de dag waarop de hemel zal gieten zichtbare rook neer - deze lijken allemaal te waarschuwen voor een buitengewoon gewichtige tijd, een tijd van totale ramspoed voor degenen die de tests van de Dag des Oordeels niet doorstaan, een tijd van vreugdevolle overwinning voor degenen die dat wel doen.

Komende in de wolken van de hemel

Er is nog een symbool dat onverklaard is gebleven:
die bedoeld is in -

*"... en zij zullen de Zoon des mensen zien komen **op** de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid." (Mattheüs 24:30)*
[in = King James Bijbel. Vertaler]

De oplettende lezer zal waarschijnlijk in staat zijn geweest deze verklaring samen te zien met de frequente verwijzingen naar wolken als iets van een lager rijk dat wordt opgetild naar een hoger rijk waar ze het licht van de zon blokkeren. De Profeet van God verschijnt te midden van de goddelozen van die tijd, zelfs degenen zoals priesters en andere religieuze leiders die hoog verheven zijn in de hemel van de huidige religie, maar die als donkere wolken zijn geworden. Maar Bahá'u'lláh legt dit veel beter uit en geeft meer interpretaties. In het proces legt

Hij ook een paar andere symbolen uit. De paragrafen uit Zijn Kitab-i-Iqan (Boek van Zekerheid) worden onderbroken door korte parafrasen van wat Hij zegt, nogmaals, niet omdat deze iets van echte waarde toevoegen aan wat er gezegd wordt, maar eerder om een pauze te geven en de lezer te laten nadenken over deze zeer diepe woorden.

"En nu met betrekking tot Zijn woorden: „En dan zullen al de volken der aarde treuren en zij zullen de Zoon des mensen zien, komend in de wolken des hemels met macht en grote heerlijkheid.” Deze woorden betekenen, dat in die dagen de mensen zullen weklagen over het verlies van de Zon van goddelijke schoonheid, van de Maan van kennis en van de Sterren van goddelijke wijsheid. Daarop zullen zij het aangezicht zien van de Beloofde, de aangebeden Schoonheid, neerdalend uit de hemel en rijdend op de wolken. Hiermee is bedoeld, dat de goddelijke Schoonheid kenbaar gemaakt zal worden vanuit de hemel van Gods wil, en zal verschijnen in de gedaante van de menselijke tempel. Het woord „hemel” wijst op hoogheid en -verhevenheid, aangezien het de zetel is van de openbaring van deze Manifestaties van Heiligheid, de Dageraden van aloude heerlijkheid. Deze aloude Wezens zijn, ofschoon voortgekomen uit de moederschoot, in werkelijkheid neergedaald uit de hemel van Gods wil. Ofschoon zij wonen op deze aarde, zijn toch hun ware woningen de verblijven van heerlijkheid in de rijken in den hoge. Terwijl zij zich onder stervelingen bewegen, verheffen zij zich in de hemel van goddelijke tegenwoordigheid. Zonder voeten betreden zij het pad van de geest en zonder vleugelen stijgen zij op naar de verheven hoogten van goddelijke eenheid. Met iedere ademtocht bestrijken zij de onmetelijke ruimte, en ieder ogenblik doorkruisen zij de koninkrijken van het zichtbare en het onzichtbare. Op hun tronen staat geschreven: „Niets, wat dan ook, weerhoudt Hem bezig te zijn met iets anders”; en op hun zetels is gegrift: „Voorwaar, Zijn wegen zijn iedere dag verschillend.” Zij zijn uitgezonden door de alovertreffende macht van de aloude der Dagen en zijn opgestaan door de verheven wil van God, de almachtige Koning. Dit wordt bedoeld met de woorden: „Komend **in** de wolken des hemels.” (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 74)

De Profeet van God heeft een werkelijkheid die uit de "hemel" komt, hoewel Zijn menselijke natuur en lichaam tot deze wereld van materie behoren. De *Qur'án* heeft de menselijke natuur van de Profeet benadrukt, zodat onwetende mensen Hem niet met God zullen identificeren. Deze onwetenden zouden dit doen omdat zelfs hun opvatting van God de Schepper in hoge mate kleineert; ze zouden zich

Hem voorstellen als een mens. Maar als we eenmaal de immense kloof tussen een eindig en beperkt mens en de oneindige en onbeperkte Schepper hebben erkend, is er ruimte voor iemand in dit uitgestrekte traject tussen mensen en de Schepper. En dit is waar de Profeet van God in past. De Profeten staan ver boven ons terwijl ze ver onder God staan. Er is dus geen echte tegenstrijdigheid met de *Qur'án*. Mohammed had inderdaad een menselijke positie, net als alle profeten, en dit is waarnaar in de *Qur'án* wordt verwezen en die Jezus, in Zijn grote nederigheid, soms tegen Zijn volgelingen benadrukte door Zichzelf de "mensenzoon" te noemen. ". Maar deze Profeten van God hebben ook een positie boven de menselijke – een positie die we helemaal niet kunnen begrijpen omdat hij hoog boven ons is. Een zorgvuldige lezing van de Heilige Boeken maakt dit duidelijk. En Bahá'u'lláh's woorden maken het glashelder. Hij gaat door:

"In de uitingen van de goddelijke Hemellichten is het woord „hemel” aangewend voor veel verschillende dingen; zoals de „hemel van Gebod”, de „hemel van Wil”, de „hemel van het goddelijke Doel”, de „hemel van goddelijke Kennis”, de „hemel van Zekerheid”, de „hemel van Uiting”, de „hemel van Openbaring”, de „hemel van Verborgenschap” en dergelijke. In ieder afzonderlijk geval heeft Hij het Woord „hemel” een bijzondere betekenis gegeven, waarvan de strekking aan niemand is geopenbaard, behalve aan hen die zijn ingewijd in de goddelijke mysteriën en gedronken hebben uit de kelk van onsterfelijk leven. Hij zegt bijvoorbeeld: „*De hemel heeft voedsel voor u en het bevat wat u is beloofd*” (*Qur'án* 51:22); terwijl het de aarde is, die zulk voedsel voortbrengt. Eveneens is er gezegd: „De namen komen vanuit de hemel”, terwijl zij voortkomen uit de mond van mensen. Zoudt gij de spiegel van uw hart reinigen van het stof van boosaardigheid, dan zoudt gij de betekenis begrijpen van de symbolische termen die door het alomvattend Woord van God zijn geopenbaard en in iedere Beschikking kenbaar gemaakt; ook zoudt gij de geheimen van goddelijke kennis ontdekken. Gij kunt echter niet de glansrijke morgen van ware kennis aanschouwen voordat gij met de vlam van volkomen onthechting de sluiers van opgeblazen geleerdheid, die onder de mensen gangbaar zijn, hebt vernietigd.” (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 75)

Het woord "hemel" heeft vele betekenissen in de Heilige Boeken, maar men moet al zijn "ijdele kennis" weggooien die mensen zo waarderen en de spiegel van het hart reinigen om te kunnen zien welke betekenis bedoeld is. Een nieuw oog, een nieuw oor, een nieuwe geest, een nieuw hart zijn nodig om deze dingen te begrijpen. Ze zijn een geschenk van God aan hen die "zijn ingewijd in de

goddelijke mysteriën" en die "dronken zijn van de kelk van het onsterfelijke leven". De Woorden van God zelf hebben de kracht om deze transformatie in een persoon tot stand te brengen, zodat ze met een nieuw oog ziet, zodat hij met een nieuw oor hoort. Na deze aanvullende verklaring te hebben afgelegd, legt Hij nu uit wat "de wolken" van de hemel betekent.

"Met deze verlichtende, deze afdoende en heldere uiteenzettingen is de betekenis van „hemel” in het hiervoor vermelde vers overduidelijk gemaakt. En nu wat betreft Zijn woorden dat de Zoon des mensen zal „komen in de wolken des hemels”. Met de term „wolken” zijn die dingen bedoeld, welke tegenstrijdig zijn aan de wegen en begeerten der mensen. Evenals Hij in het reeds aangehaalde vers heeft geopenbaard: „Telkens wanneer dan een Apostel tot u komt met datgene wat uw ziel niet begeert, zwelt gij van trots; sommigen hebt gij bedriegers genoemd en anderen hebt gij gedood.” (Qur’án 2:87) Deze „wolken” betekenen enerzijds de herroeping van wetten, de intrekking van vorige Beschikkingen, de afschaffing van onder de mensen gangbare ritens en gewoonten, de verheffing van de ongeletterde gelovigen boven de geleerde tegenstanders van het Geloof. Anderszins betekenen zij de verschijning van die onsterfelijke Schoonheid in de gedaante van de sterfelijke mens met menselijke beperkingen als eten en drinken, armoede en rijkdom, glorie en vernedering, slapen en wakker zijn, en andere dingen die twijfel veroorzaken in de gemoederen der mensen en maken dat zij zich afkeren. Al deze sluiers zijn zinnebeeldig terug te brengen tot „wolken”. (Bahá’u’lláh, Boek van Zekerheid, nr. 79)

Wolken kunnen symboliseren wat ons zicht en begrip belemmert. Deze belemmering en versluiering wordt teweeggebracht wanneer God openbaart wat in strijd is met onze verlangens en onze favoriete overtuigingen. Als we horen wat we niet leuk vinden en niet willen horen, kunnen de wolken en sluiers in onze geest en hart opkomen. We hebben het grootste deel van ons leven geleerd dat sommige dingen waar zijn en dan komt God ons vertellen dat de zaak anders is. Ons wordt geleerd dat bepaalde wetten voor altijd moeten gelden en God openbaart in een nieuwe openbaring dat de wetten zijn veranderd. Het is een grote beproeving. Zulke ingrijpende veranderingen willen we misschien niet accepteren. De wolken en sluiers stijgen op en voorkomen dat we de waarheid zien en in de realiteit leven. We zouden liever God vertellen hoe Zijn openbaring zal zijn in plaats van ons nederig te onderwerpen en te erkennen dat de

Alwetende Die ons geschapen heeft zeker beter weet dan wij wat het beste is voor onze ontwikkeling. En de wolken symboliseren ook de verschijning van de Profeet in een menselijk lichaam met alle beperkingen die het heeft. Zoals Bahá'u'lláh in de volgende paragraaf stelt. Het zijn deze wolken die ervoor zorgen dat de "hemelen" van het menselijk begrip "uit elkaar worden gespleten".

"Deze zijn de „wolken” die maken, dat de hemelen van kennis en begrip van allen die op aarde wonen vaneen worden gespleten. Evenals Hij heeft geopenbaard: „En ten dage, dat de hemel gespleten wordt door de wolken.” Evenals de wolken de ogen der mensen verhinderen de zon te aanschouwen, zo verhinderen deze dingen de zielen der mensen het licht van het goddelijke Hemellicht te herkennen. Hiervan getuigt hetgeen is voortgekomen uit de mond van de ongelovige, zoals is geopenbaard in het heilige Boek: „En zij zeggen: „Wat is dit voor een boodschapper? Hij neemt voedsel tot zich en loopt door de straten. Tenzij een engel wordt neergezonden, die met Hem een waarschuwer zal zijn, zullen wij niet geloven.” (Qur’án 25:7). Andere Profeten zijn insgelijks onderhevig geweest aan armoede en bezoeken, aan honger en aan het wel en wee van deze wereld. Daar deze heilige Personen onderhevig waren aan zulke behoeften en noden, verdwaalden de mensen bijgevolg in de wildernis van argwaan en twijfel, en werden zij met verbijstering en verwarring bezocht. Hoe, zo vroegen zij zich af, kon zo’n persoon door God zijn neergezonden, Zijn overwicht over alle volkeren en geslachten der aarde doen gelden en beweren dat Hij het doel van de gehele schepping is, - evenals Hij heeft gezegd: „Ware het niet voor U, Ik zou allen die in de hemel en op aarde zijn niet hebben geschapen”, - en toch onderworpen zijn aan zulke alledaagse dingen? U moet ongetwijfeld zijn ingelicht over de kwellingen, de armoede, de rampen en de vernederingen die iedere Boodschapper van God en Zijn metgezellen hebben getroffen. U moet hebben vernomen, hoe de hoofden van hun aanhangers als geschenken naar verschillende steden werden gezonden, hoe smartelijk zij werden verhinderd in de uitvoering van de hun opgedragen taak. Allen vielen zij ten prooi aan de handen van de vijanden van Zijn Zaak en moesten alles ondergaan wat zij geboden. ”. (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 80)

Sommigen riepen Jezus aan het kruis en beschimpten Hem en vroegen Hem waarom Hij Zichzelf niet kan redden als Hij van God is. Dat had hij zeker gemakkelijk kunnen doen. Hij deed veel wonderen. Maar Zijn doel met zijn komst naar de aarde was niet om zichzelf te redden, maar om gewone mensen te

redden. Dus onderwierp Hij zich aan het lijden. Dit ontmoedigde de christelijke gelovigen zo dat men zou kunnen zeggen dat het geloof van Christus ook een paar dagen was gestorven. Het was Maria Magdalena die de spirituele realiteit van Christus en Zijn Geloof begreep, dat een nieuw proces begon dat een groot deel van de mensheid veroverde met nieuwe normen en deugden. Er waren ook tijden dat Jezus zo arm was, zo verworpen door mensen, dat Hij buiten in de velden moest slapen en heel weinig te eten had. Dit moet zeer verrassend zijn geweest voor degenen die Hem de wonderen zagen doen door voor anderen een tafel vol voedsel te voorzien en de blinden te laten zien. De Profeet van God is niet egoïstisch, zelfs niet als hij in grote nood verkeert. Zijn visie is gericht op de verbetering van de menselijke wereld. Maar degenen die in die tijd leven en zien dat de Profeet van God onderworpen is aan dergelijke ontberingen en beperkingen, zouden gemakkelijk kunnen denken dat Hij zoals wij zou moeten zijn en alles zou moeten doen om het leven voor zichzelf goed te maken. Als ze zien dat Hij dat niet doet, vragen ze zich af of Hij wel echt van God komt. De wolken en sluiers bedekken hun zicht.

“Het is duidelijk dat de veranderingen, in iedere Beschikking teweeggebracht, de donkere wolken vormen die hangen tussen het oog van menselijk begrip en het goddelijk Licht dat schijnt vanuit de dageraad van de goddelijke Essentie. Bedenk, hoe de mensen generaties lang blindelings hun vaders hebben nagebootst, en zijn opgevoed volgens de gebruiken en gewoonten als zijn vastgelegd door de voorschriften van hun Geloof. Zouden deze mensen bijgevolg plotseling ontdekken dat een Man, die in hun midden leefde en, wat betreft iedere menselijke beperking, hun gelijke was, zich verhief om ieder, door hun Geloof opgelegd, beginsel af te schaffen - beginselen waarmee zij eeuwenlang zijn getraind, en iedere tegenstander en ontkenner ervan zijn gaan beschouwen als ongelovig, zedeloos en zondig - dan zouden zij zeker verblind zijn en verhinderd Zijn waarheid te erkennen. Zulke dingen zijn als „wolken,” die de ogen versluisen van hen, wier innerlijk wezen niet de *Salsabil* van onthechting heeft geproefd noch heeft gedronken uit de *Kawthar* van de kennis van God. Wanneer zulke mensen met deze gebeurtenissen bekend worden gemaakt, worden zij zo verblind, dat zij, zonder de minste bedenking, de Manifestatie van God voor een ongelovige verklaren en Hem ter dood veroordelen. U moet ervan hebben gehoord dat zulke dingen door alle tijden heen plaats vonden en u neemt ze nu in deze dagen waar. ” (Bahá’u’lláh, Boek van Zekerheid, nr. 81)

In het voorwoord van dit boek werd vermeld dat *Salsabil* de naam is van een fontein in het Paradijs die een drankje met gembersmaak geeft. (*Qur'án*, 76:17f). *Kawthar* is een bron van overvloed, zoals een fontein die naar voren stroomt, een overvloed aan overvloed, die aan Mohammed werd gegeven. (*Qur'án*, 108:1)

Deze woorden zijn zo duidelijk. Het heeft geen zin om ze te parafaseren. En het lijkt dwaas, misschien zelfs oneerbiedig en vol gal, om wat de auteur gelooft de Woorden van God te zijn, die lijken op diamanten die schitteren in het goddelijke zonlicht, met zijn eigen woorden die meer op doffe stenen lijken. Hopelijk kan de lezer hier het enorme verschil zien tussen het goud en het lood en beseffen waar de waarde ligt. Maar geurige en delicate bloemen worden gescheiden door gewoon vuil, en stralende sterren hebben enorme stukken zwarte ruimte ertussen. Begrijp alsjeblieft dat de woorden van de schrijver slechts bedoeld zijn om ruimte te vullen en op zichzelf geen echte waarde hebben, behalve om de lezer een kans te geven om na te denken over de woorden van Bahá'u'lláh hier.

"Het betaamt ons derhalve om ons uiterste best te doen, opdat, met Gods onzichtbare bijstand, deze donkere sluiers, deze wolken van uit de Hemel gezonden beproevingen, ons niet beletten de schoonheid van Zijn stralend Aanshijn te aanschouwen en dat wij Hem alleen door Zijn eigen Zelf mogen herkennen. En zouden wij om een bewijs vragen van Zijn waarheid, dan zouden wij ons tevreden moeten stellen met enkel en alleen één bewijs; opdat wij daardoor Hem mogen bereiken die de Bron is van oneindige genade, in Wiens tegenwoordigheid alle overvloed ter wereld in het niet verzinkt, opdat wij mogen ophouden dagelijks op Hem te vitten en aan onze eigen nutteloze verbeelding vast te houden." (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 82)

"Genadige God! Niettegenstaande de waarschuwing die in prachtige, symbolische taal en subtiele toespelingen in het verleden is geuit, en die bedoeld was om de volkeren der wereld te doen ontwaken en te voorkomen dat Zij verstoken zouden zijn van hun aandeel in de golvende oceaan van Gods genade, zijn toch zulke dingen gebeurd als waarvan reeds is getuigd! Naar deze dingen is ook reeds in de *Qur'án* verwezen, zoals dit vers getuigt: „Wat kunnen dezulken anders verwachten dan dat God tot hen zal komen, overschaduwde door wolken?“ (*Qur'án* 2:210) Een aantal godsdienstleiders, die strikt vasthouden aan de letter van Gods Woord, zijn dit vers gaan beschouwen als één van de tekenen van die

verwachte wederopstanding welke is ontstaan in hun nutteloze verbeelding. Dit, niettegenstaande het feit dat soortgelijke verwijzingen zijn gedaan in de meeste der hemelse Boeken en zijn vermeld in alle passages die handelen over de tekenen van de komende Manifestatie. ” (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 83)

Het is zo gevaarlijk om priester of religieuze leider te zijn. De verleiding is groot om te proberen voor bepaalde mensen een speciale rang te creëren welke boven de rest van de mensheid staat, terwijl er niets in de Heilige Boeken staat om dit te rechtvaardigen. Als zo iemand dan gelooft dat hij een autoriteit en gids voor anderen is, kan hij opgeblazen worden door persoonlijke trots en de baas over anderen willen zijn. Deze ziekte van het hart en de geest komt in extreme problemen wanneer ze de Profeet van God ontmoet. Het gaat in tegen Gods wil. Wat een wolven zijn het gevolg! Aangezien er enkele citaten waren met betrekking tot "rook" uit de hemel of van de aarde, is het passend om deze uitleg van Bahá'u'lláh, waar Hij dit punt behandelt, voort te zetten.

"Eveneens zegt Hij: „Op de dag waarop de hemel duidelijk waarneembare rook zal verspreiden die de mensheid zal omhullen; dit zal een pijnlijke kwelling zijn.” (Qur'án, 44:10) De Alglorierijke heeft bepaald dat juist deze dingen die in strijd zijn met de begeerten van verdorven mensen, de toetssteen en maatstaf zullen zijn waarmee Hij Zijn dienaren op de proef stelt, opdat de rechtvaardigen mogen worden onderkend van de verdorvenen en de gelovigen onderscheiden van de ongelovigen. De symbolische term „rook” geeft ernstige tweedracht, de afschaffing en vernietiging van erkende maatstaven aan, evenals de totale verdelging van hun bekrompen vertolkers. Welke rook is dichter en overweldigender dan die, welke nu alle volkeren der wereld heeft omhuld, die een kwelling voor hen is geworden en waarvan zij hopeloos in gebreke blijven zich te bevrijden, hoezeer zij zich ook inspannen? Zo hevig brandt het vuur van eigenliefde in hen, dat zij ieder ogenblik met nieuwe kwellingen bezocht schijnen te worden. Hoe meer hun wordt verteld dat deze wonderbaarlijke Zaak van God, deze Openbaring van de Allerhoogste, kenbaar is gemaakt aan de gehele mensheid en met de dag grootser en sterker wordt, des te heviger neemt het vuur van woede in hun hart toe. Hoe meer zij de onbedwingbare kracht, de verheven zelfverloochening, de onwankelbare standvastigheid van Gods heilige metgezellen waarnemen die, met Gods hulp, met de dag edeler en roemrijker worden, des te dieper de ontzetting die hun ziel teistert. In deze dagen - God zij

geloofd - heeft de macht van Zijn Woord zulk een overwicht gekregen over de mensen dat zij niets durven zeggen. Zouden zij één van Gods metgezellen ontmoeten die, als hij kon, ongedwongen en vreugdevol tienduizend levens zou offeren voor zijn Geliefde, dan zou hun angst zo hevig zijn dat zij op staande voet hun geloof in Hem zouden belijden, terwijl zij heimelijk Zijn naam zouden belasteren en vervloeken! Evenals Hij heeft geopenbaard: „En wanneer zij u ontmoeten, zeggen zij: „Wij geloven”, maar wanneer zij alleen zijn, bijten zij op hun vingertoppen uit woede over u. Zeg: „Sterf in uw woede.” Waarlijk, God kent de diepste schuilhoeken van uw gemoed. (Qur'án, 3:119)”. (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 84)

Bahá'u'lláh's uitleg van "En dan zal het teken van de Zoon des mensen in de hemel verschijnen" is hier niet behandeld. De lezer wordt aangemoedigd om Zijn Boek van Zekerheid te lezen voor prachtige uitleg van deze en zoveel andere zaken. (Heel kort, het verwijst naar het verschijnen van zowel een fysiek teken aan de hemel, zoals een heldere ster of komeet, als een menselijke ster zoals Johannes de Doper die de nabije komst van de Profeet van God voorspelt.) Dit zal sluit af met een samenvatting uit die passage.

“Eerlang zullen uw ogen de standaarden van goddelijke macht ontplooid zien in alle landstrekken, en de tekenen van Zijn zegevierende macht en soevereiniteit duidelijk waarnemen in ieder land. Aangezien het merendeel der godsdienstleiders heeft gefaald de betekenis van deze verzen te begrijpen, en de betekenis van de Dag der Opstanding niet heeft gevat, daarom hebben zij deze verzen op een dwaze wijze uitgelegd volgens hun ongegronde en onjuiste opvatting. De ene ware God is Mijn getuige! Weinig begrip is er voor nodig om hen in staat te stellen uit de symbolische taal van deze twee verzen alles af te leiden wat Wij van plan waren naar voren te brengen en zo door de genade van de Albarmhartige, de stralende morgen van zekerheid te bereiken. Dit zijn de klanken van de hemelse melodie welke de onsterfelijke Vogel des Hemels, kwelend op de Sadrih van Baha, over u uitstort, opdat gij met Gods toestemming het pad van goddelijke kennis en wijsheid moogt betreden. Dit laatste voorspelt de Dagen van Overwinning, wanneer "de tekenen van Zijn triomfantelijke macht en soevereiniteit" zich "in elk land manifesteren". (Bahá'u'lláh, Boek van Zekerheid, nr. 85)

De dagen van overwinning

"Zeg tegen de gelovigen dat zij degenen die de dagen van de overwinning vrezen [Dawood: verlicht: de dagen van God] moeten vergeven, wanneer God de mensen zal belonen naar hun daden."

Maar waarom zou er zo'n nadruk liggen op het negatieve - al dit onheil en somberheid? Zelfs de dagen van de overwinning worden door sommigen gevreesd. Zou het kunnen zijn dat degenen van de vorige religie zo tegengesteld zijn en hun ziel ruïneren door de test te doorstaan en negatief worden beoordeeld op de Dag des Oordeels? Zou het kunnen zijn dat slechts een kleine minderheid, een klein handjevol daadwerkelijk de test doorstaat en goed wordt beoordeeld? Er zijn maar weinig diamanten, waardeloze rotsen zijn talrijk. En waarom moeten deze strenge waarschuwingen in zeer symbolische en versluisde beelden worden gezet? Dit zijn dingen waar een echte zoeker goed over na kan denken.

Een krachtig antwoord

Een van Farao's verwanten, die in het geheim een ware gelovige was in de openbaring van Mozes, zei tegen Farao:

"... Lang daarvoor kwam Joseph naar u toe met echte tekenen, maar u bleef eraan twijfelen en toen hij stierf, zei u: 'Na hem zal God nooit meer een apostel sturen.' Zo brengt God de twijfelende overtreder in verwarring ..." (Qur'án, 40:34)

"De Joden zeggen: 'Gods hand is geketend.' Mogen hun eigen handen worden geketend! Mogen ze worden vervloekt voor wat ze zeggen! In geen geval. Zijn handen zijn beide uitgestrekt: Hij schenkt zoals Hij wil.' (Qur'án, 5:64)

Dus de Joden, die geloven dat God geen andere Profeet kan sturen, geloven dat Hij geen Boodschappers meer heeft gestuurd met Zijn openbaring. Ze willen Jezus, de Messias, niet aannemen en ze zullen Mohammed niet accepteren. En de christenen dringen op hetzelfde aan – dat Jezus hun "Zegel" is, het einde van al Gods Manifestaties. Ze negeren de duidelijke verklaring van Jezus volkomen:

" Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.

En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel;

van zonde, omdat zij in Mij niet geloven;

van gerechtigheid, omdat Ik heenga tot de Vader en gij Mij niet langer ziet;

van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is.

Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen;

doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen.

Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het mijne nemen en het u verkondigen." (Johannes, 16:7-14)

En natuurlijk zetten zoveel moslims, die geloven dat ze trouw zijn aan God, de islam en Mohammed, dezelfde traditie voort om de volgende openbaring van God te ontkennen en erop te staan dat hun profeet de laatste is. Ze concentreren zich op de uitdrukking "zegel der profetieën" en negeren de ware betekenis van de "Laatste Dag", de Dag des Oordeels", de "Opstanding", van het "knieven van de hemel, het verduisteren van de zon, de maan en sterren, het verpletteren van de bergen tot stof". En zo vervullen zij zelf de strenge waarschuwingsprofetieën van de *Qur'án* met betrekking tot de "Catastrofe" en het uur van het onheil"

"Wee op die dag voor de ongelovigen! Eet en geniet een tijdje. Jullie zijn slechte mannen....

*"Wee op die dag voor de ongelovigen! **In welke openbaring zullen zij hierna geloven?"** (Qur'án, 77:43 e.v.) [nadruk van auteur]*

Met betrekking tot al deze tekenen is hier het krachtige antwoord van Bahá'u'lláh:

"O Gij die uw aangezicht hebt gewend naar de pracht van Mijn Gelaat! Vage hersenschimmen hebben de bewoners der aarde omgeven en hebben hen ervan weerhouden zich te keren naar de Horizon van Zekerheid, en haar luister en haar manifestaties en haar lichten. Nutteloze verbeelding heeft hen afgehouden van Hem Die de Bij-Zich-Bestaande is. Ze praten zoals ingegeven door hun eigen grillen, en hebben geen begrip. Onder hen zijn degenen die gezegd hebben: 'Zijn de verzen neergezonden?' Zeg: 'Jazeker, bij Hem Die de Heer der hemelen is!' 'Is het Uur gekomen?' Ja, zelfs nog meer, het is voorbij door Hem Die de Openbaarder is van duidelijke tekenen! Waarlijk, het onvermijdelijke is gekomen, en Hij, de Ware, is verschenen met bewijs en getuigenis. De Vlake is ontsloten, en de mensheid is hevig verontrust en angstig. Aardbevingen zijn uitgebroken en de stammen hebben geweeklaagd uit vrees voor God, de Heer van Kracht, de Onweerstaanbare.' Zeg: 'De verdovende trompetstoot is luid aangeheven en de Dag is aan God, de Ene, de Obeperkte.' En zij zeggen: 'Heeft de Catastrofe al plaatsgevonden?' Zeg: 'Ja, bij de Heer der Heerscharen!' 'Heeft de Verrijzenis plaatsgehad?' 'Ja, zelfs meer nog; Hij Die de Bij-Zich-Bestaande is, is verschenen met het Koninkrijk van Zijn tekenen.' 'Ziet gij mensen neergelegd?' 'Ja, bij mijn Heer, de Verhevenste, de Hoogste!' 'Zijn de boomstronken ontworteld?' 'Ja, nog meer; de bergen zijn in stof verstrooid; bij Hem, de Heer van eigenschappen!' Zij zeggen: 'Waar is het Paradijs en waar is de Hel?' Zeg: 'Het ene is vereniging met Mij, het andere uw eigen ik, o gij die u gelijk stelt aan God en twijfelt.' Zij zeggen: 'We zien de Waag niet.' Zeg: 'Zeker, bij mijn Heer, de God van Barmhartigheid! Niemand kan hem zien behalve zij die begiftigd zijn met inzicht.' 'Zijn de sterren gevallen?' Zeg: 'Ja, toen Hij Die de Bij-Zich-Bestaande is verbleef in het Land van Mysterie. (Adrianopel of Edirne in Turkije nabij de Griekse grens) Hoedt u, gij die begiftigd zijt met onderscheidingsvermogen!' Al de tekenen verschenen toen Wij de Hand van Gezag tevoorschijn trokken uit de boezem van majesteit en macht. Waarlijk, de Schreeuwer heeft het uitgeschreeuwd, toen de beloofde tijd kwam, en zij die de pracht van de Sinaï hebben herkend zijn weggekward in de wildernis van twijfel, voor de verschrikkelijke majesteit van uw Heer, de Heer der Schepping. De trompet vraagt: 'Heeft de Bugel geklonken?' Zeg: 'Ja, bij de Koning van Openbaring, toen Hij de troon van Zijn Naam, de Albarmhartige besteeg.' Duisternis is verdreven door het dageraadlicht van de barmhartigheid van uw Heer, de Bron van alle licht. De zachte wind van de Albarmhartige heeft gewaaid en de zielen zijn verkwikt in de graftomben van hun lichaam. Zo is het besluit vervuld door God, de Machtige, de Weldadige. Zij die de verkeerde weg opgegaan

zijn, hebben gezegd: 'Wanneer werden de hemelen vaneen gespleten?' Zeg: 'Terwijl gij in het graf van eigenzinnigheid en dwaling lag.' Onder de achtelozen is hij die zijn ogen uitwrijft en naar rechts en naar links kijkt. Zeg: "Blind zijt gij. Geen toevluchtsoord hebt gij om heen te vluchten.' En onder hen is hij die zegt: 'Zijn er mensen tezamen vergaderd?' Zeg: 'Ja, bij Mijn Heer! Terwijl gij in de wieg van ijdele waan lag?' En onder hen is hij die zegt: 'Is het Boek neergezonden door de kracht van het ware Geloof?' Zeg: 'Het ware Geloof zelf is ontzet. Vreest gij, o gij mensen met een begrijpend hart!' En onder hen is hij die zegt: 'Ben ik met anderen verzameld, blind?' Zeg: 'Ja, bij Hem, Die op de wolken rijdt!' Het paradijs is bedekt met mystieke rozen, en de hel is in lichterlaaie gezet met het vuur van de goddelozen. Zeg: 'Het licht is geschenen van de horizon van openbaring en de hele aarde is verlicht bij de komst van Hem Die de Heer is van de Dag van het verbond!' De twijfelaars zijn omgekomen, terwijl het hem, die zich geleid door het licht van verzekering naar de Dageraad van Zekerheid heeft gewend, goed is gegaan. Gezegend zijt gij, die uw blik op Mij hebt gevestigd vanwege deze Tafel die voor u is neergezonden - een Tafel maakt dat de zielen der mensen zich hoog verheffen. Leer haar uit uw hoofd en zeg haar op. Bij Mijn leven! Het is een deur naar de barmhartigheid van uw Heer. Wel gaat het met hem die haar 's-avonds en bij het ochtendgloren opzegt. Wij, waarlijk, horen uw lofprijzing van deze Zaak, waardoor de berg van kennis werd verbrijzeld en 's-mensen voeten zijn uitgeleden. Mijn heerlijkheid ruste op u en op al wie zich heeft gekeerd tot de Almachtige, de Almiddadige. De Tafel is beëindigd, maar het thema is niet uitgeput. Wees geduldig, want uw Heer is geduldig.' (Tafelen van Bahá'u'lláh, Ishráqát, blz. 97-99)

Hoofdstuk 8

Slotopmerkingen

De Openbaring van Jezus Christus wierp het licht op een nieuw begrip van waar de Openbaring van Mozes werkelijk over ging. De Openbaring van Mohammed licht ons in over het christelijk geloof en laat ons zien dat de ideeën van de Drie-eenheid, van Jezus' gelijkwaardigheid aan God, onjuist zijn. We krijgen een beter begrip van het christendom en het jodendom door de Openbaring van Mohammed eraan toe te voegen. Evenzo, als het waar is dat de Openbaringen

van de Báb en Bahá'u'lláh de volgende graad zijn in Gods leerplan voor de mensheid, dan is het redelijk om te vermoeden dat het verkrijgen van enig begrip van de Bahá'í-openbaring een sleutel is tot het begrijpen van de *Qur'án*. En zelfs als men niet gelooft dat dit waar is, is het heel moeilijk te ontkennen dat de Geschriften van zowel de Báb als Bahá'u'lláh de betekenis van de *Qur'án* en het Nieuwe en Oude Testament van de Bijbel ontvouwen tot een hoogte welke gewoonweg verbluffend en ontzagwekkend is.

Daarom is deze schrijver van mening dat, net zoals de *Qur'án* essentieel is voor het geven van een vollediger uitleg van de Openbaringen van Mozes en Christus, de Bahá'í-openbaring de betekenissen van de *Qur'án* en de oudere Heilige Boeken ontvouwt - zelfs ontzegt! – in een mate die niet alleen verbazingwekkend is, maar ook majestueus en glorieus! Misschien bemerkt de lezer het onvermogen van de schrijver om over te brengen hoezeer deze nieuwe Openbaring de voorgaande verklaart.

Bijgevolg zijn klachten dat een boek over de *Qur'án* geen andere heilige geschriften mag bevatten, in het bijzonder een volgende, niet gerechtvaardigd. Al deze Openbaringen maken deel uit van één groot Goddelijk Proces van opvoeding van de bewoners van deze planeet en elke fase verklaart nog meer van de voorgaande fasen. Het is duidelijk dat het onredelijk zou zijn om de meest recente fase in dit majestueuze proces weg te laten en dit boek onvolledig te laten. Degenen die volhouden dat deze nieuwe Openbaring niet van God is en de betekenissen van de *Qur'án* en andere Heilige Boeken niet grondig opheldert, zouden een soort redelijk argument moeten aanvoeren om hun bewering te staven. Terwijl ze toch bezig zijn, kunnen ze ook proberen te bewijzen dat de zon geen licht geeft. De blinden zouden ervan overtuigd kunnen zijn. De Geschriften van De Báb en Bahá'u'lláh pleiten op voortreffelijke wijze voor hun geldigheid in deze lange reeks Openbaringen, voldoende om deze schrijver, een ooit agnostische, antireligieuze filosoof en wiskundige, ervan te overtuigen dat zijn poging om enige gebreken of tegenstrijdigheden erin en daarmee bewijzen dat deze religie vals was, was een vergeefse poging. Hij werd in een hoek gedrukt en kon nergens anders heen dan te erkennen dat Gods laatste Openbaring logisch solide en waterdicht is in elk opzicht. En alleen door de Bahá'í-Openbaring te aanvaarden, werd hij ertoe gebracht de goddelijke missies van Mozes, Christus en Mohammed te aanvaarden, evenals die van Krishna, Zoroaster en Boeddha.

De algemene Openbaring van God die van de Schepper uitstraalt, is als een helder wit licht dat op de wereld schijnt. Elk ding reflecteert een deel van dit witte licht in overeenstemming met zijn capaciteit. Zwarte teer absorbeert alle frequenties van licht en reflecteert helemaal geen licht en laat dezelfde indruk op het oog achter als wat je ziet in een donkere grot waar geen licht aanwezig is. Een groen blad absorbeert alle kleuren en reflecteert alleen de groene frequenties of golflengten van licht. Een rode roos weerkaatst alleen de rode golflengten van licht. Een wit stuk papier weerspiegelt alle kleuren, maar op een verspreide en onregelmatige manier. En een gepolijste spiegel weerkaatst al dat licht heel getrouw en ordelijk. Elk ding weerspiegelt dat ene volledige en volledige licht in overeenstemming met zijn capaciteit.

Wanneer dit Licht van God naar beneden schijnt in een bepaalde Openbaring, neemt het een vorm aan die past bij de capaciteiten en beperkingen van de mensen tot wie het komt. Toen het door Mozes op de Hebreeuwse slaven van Egypte scheen, nam het een vorm aan die perfect paste bij de vereisten voor hun ontwikkeling. Toen het op een bepaald moment door Krishna op de mensen van India scheen, verscheen het op de ene manier en toen het op een later tijdstip weer door Boeddha kwam, verscheen het op een andere manier. Het nam een vorm aan die we zien in de leringen van Christus wanneer toegepast op de mensen van die tijd. En toen dat Heilige Licht ongeveer 1400 jaar geleden met een centrale focus op de mensen van het Arabische Schiereiland scheen, nam het de vorm aan die we in de Heilige *Qur'án* zien.

We kunnen de Openbaring van God ook vergelijken met een oceaan van vloeibaar water en de cultuur, het temperament en het ontwikkelingsstadium van een volk met een bak met een bepaalde vorm. Het water neemt de vorm aan van de container waarin het wordt gegoten. En de container bevat niet de hele oceaan.

Dat dit ene Complete Licht of Water verschillende vormen aanneemt die beperkt zijn door menselijke omstandigheden, zou ons niet moeten verbazen of ons niet doen denken dat de religies van God verschillende bronnen hebben en met elkaar in conflict zijn. Dit punt wordt heel mooi uitgedrukt in het volgende:

O ZOON VAN SCHOONHEID!

Bij Mijn geest en bij Mijn gunst! Bij Mijn genade en bij Mijn schoonheid! Al hetgeen Ik u met de tong van gezag heb geopenbaard en voor u met de pen van

macht heb neergeschreven, was in overeenstemming met uw ontvankelijkheid en inzicht, niet met Mijn staat en de melodie van Mijn stem." (Bahá'u'lláh, Verborgene Woorden, Arabisch, nr. 67)

Men moet dus niet vragen: "Waarom spreekt God op zo'n dreigende manier in de *Qur'án* en in het Oude Testament?" Men zou eerder moeten vragen: "Waarom waren wij mensen in zo'n toestand dat God op deze manier tot ons moest spreken zodat we geestelijk konden groeien en ontwikkelen?" We moeten niet vragen waarom het Water een bepaalde vorm aannam. We moeten ons afvragen waarom wij en onze samenleving vergaarbakken van die vorm en omvang zijn.

Wanneer men achter de uiterlijke bedreigingen en grote strengheid van de Stem van God in de *Qur'án* kijkt, ontdekt men dat het mededogen en barmhartigheid is die in werkelijkheid overheersen, dat de openingszin "In de naam van God, de Barmhartige, de Genadevolle ", waarmee de meeste hoofdstukken van de *Qur'án* beginnen, is in feite het leidende principe van deze Openbaring. Denk hier goed over na: God stelt heel duidelijk in die *Qur'án* dat Hij degenen die Zijn Openbaring tartten en ontkennen pas na enige tijd vernietigt. Hij geeft ze wat ze maar willen in deze wereld. Barmhartigheid regeert tijdens het leven van de eigzinnige en dwaze, totdat het tijd is voor hen om dit leven te verlaten. Pas dan neemt die Gerechtigheid het over van de Barmhartigheid. En zelfs dan is die "dood" eigenlijk gewoon een transplantatie van de ziel van het ene rijk naar het andere.

"Hij die de beloning van deze wereld verlangt, zal die krijgen; en hij die de beloning van het toekomstige leven verlangt, zal die ook krijgen." (Qur'án, 3:145)

"... Allah wenst u geen moeilijkheden op te leggen, maar Hij wil u zuiveren en dat Hij Zijn gunst aan u kan voltooien, zodat u dankbaar zult zijn." (Shakir, Qur'án, 5:6)

Dit is erg genadig. Degenen die zich onderwerpen en zich spiritueel willen ontwikkelen, gezuiverd willen worden, ondergaan alle oefeningen en trainingen die daarvoor nodig zijn. Degenen die dit niet willen, krijgen de dingen die ze willen van dit leven – en komen dan terecht in spijt na het einde van het leven wanneer ze ontdekken dat ze hun leven hebben verspild. De wolf genade geven is een manier om de schapen te trainen die gezuiverd willen worden, die het doel van het leven willen vervullen. De wolf doet zijn vuile werk en als dat klaar is, ontdekt hij tot zijn diepste verdriet dat hij zijn leven had verspild en een verliezer was

geworden, dat al zijn kwaad weinig anders had gedaan dan degenen die wijzer waren te trainen en te disciplineren en werden uiteindelijk zijn winnaars.

"Wie de oogst van het Hiernamaals verlangt, Wij geven hem een toename in zijn oogst. En wie de oogst van de wereld verlangt, Wij geven hem daarvan, en hij heeft geen deel in het Hiernamaals." (Pickthal, Qur'án, 42:20)

Heb je de persoon gezien die zijn egoïstische verlangens volgt en lacht om de wetten van God? Heb je je afgevraagd hoe het komt dat hij zijn zin lijkt te krijgen, dat er zoveel naar hem toe lijkt te komen? Barmhartigheid omringt hem aan alle kanten. Toch voelt hij geen dankbaarheid. De hoop is dat hij wakker zal worden en na zal denken in plaats van alle zwakke rationalisaties te maken om het doel van het leven niet te bereiken. Barmhartigheid omringt hem en hij krijgt zijn wensen voor dit leven vervuld, want dat is alles wat hij krijgt. Hij is als de hongerige visser die geen geduld heeft en zijn aasvis opeet. Hij verliest de grote vissen die hij kon vangen door de kleine vissen op te offeren als aas en dan geduldig te wachten. Degenen die hun aas willen eten, krijgen genade omdat "dat alles is wat ze krijgen". Ze hebben zichzelf enorm beroofd. Wanneer ze de wijzere zien die het aas van hun lagere verlangens in deze wereld hebben opgeofferd en die weelderig dineren van de veel grotere en smakelijkere vis die naar degenen komt die het goede doen en geduldig wachten, zullen ze hun grote verlies begrijpen.

Dit wekt de schijn dat er geen gerechtigheid in deze wereld is. Het lijkt zo vaak dat de slechten hun leven hebben en de goede eronder lijden. Blijkbaar heeft de Schepper het aan ons overgelaten om de instrumenten te zijn om die meer directe gerechtigheid in deze wereld tot stand te brengen. Tot op de dag van vandaag hebben we graag met onrecht en onderdrukking gehandeld jegens anderen en hebben we onze wereld in chaos achtergelaten. Maar wanneer onze volwassenheid komt, zullen we eindelijk erkennen wat in ons eigen belang is en gerechtigheid in deze wereld vestigen, zodat de goeden worden beloond en de slechten worden gestraft - eindelijk! Wat een verandering zal dit teweegbrengen in onze bloedende, door oorlog verscheurde wereld vol strijd! God heeft dit deel van Gerechtigheid in onze handen gelaten, en het is aan ons om het stevig vast te stellen. God is enorm genadig voor Zijn zwakke kinderen. Ondanks alle strenge taal komt gerechtigheid pas als laatste daad, en zelfs dat wordt vanuit een groter perspectief gezien als barmhartig.

Genade en vriendelijkheid overspoelen de onwetende verliezers die alleen deze wereld zoeken - alsof ze hier voor altijd zouden leven - omdat het alles is wat ze krijgen. Ze mogen hun aas opeten. De strenge woorden van de *Qur'án* zijn een poging om degenen te wekken die kunnen worden gewekt om het doel van het leven te vervullen. De wereld van de baby-foetus in de baarmoeder is donker en beperkt. Het is alles wat nieuw menselijk leven kent. Als het de keuze had of het zijn ogen, zijn mond, zijn armen en benen zou laten groeien, zou het kunnen besluiten dat niet te doen, omdat deze in die baarmoeder weinig of geen zin hebben. Als aan deze foetussen zou kunnen worden verteld dat er een leven is na de dood in de baarmoeder, dat ze in een nieuwe toestand zullen leven nadat ze die baarmoederwereld hebben verlaten die veel breder en vrijer is, en dat ze hun ogen, oren, neus moeten ontwikkelen, mond, armen en benen, misschien zouden sommigen oplettend zijn en anderen niet. Misschien zullen sommigen ontkennen dat er enige waarheid in die boodschap zit en volhouden dat het leven van de baarmoeder alles is wat er is en degenen belachelijk maken die zich zouden voorbereiden op een toekomstig leven buiten die baarmoeder. Maar de Dag des Oordeels komt wanneer de baby sterft in die baarmoederwereld en wordt geboren in deze veel grotere wereld. Degenen die ervoor kozen geen ogen, oren, neus, mond, armen en benen te laten groeien, zouden merken dat ze leven en toch alsof ze dood waren: blind, doof, niet in staat om te eten, niet in staat om ergens heen te lopen of handen en armen te gebruiken. En degenen die deze dingen wel voorbereidden, zouden het nieuwe leven opwindend en geweldig vinden! Hel en paradijs!

Alle Openbaringen van God lijken te suggereren dat dit leven een voorbereiding is op een "volgende leven" in een "volgende wereld" die veel "groter" en veel wonderbaarlijker is dan deze wereld en dat we ons hier in deze wereld zullen moeten ontwikkelen. Leven de spirituele krachten en krachten die nodig zijn in die volgende wereld.

"... Het hiernamaals verschilt evenveel van deze wereld als deze 15-5-97 wereld verschilt van die van het kind dat nog in de moederschoot is. Wanneer de ziel de tegenwoordigheid Gods bereikt, zal zij de vorm aannemen welke het beste past bij haar onsterfelijkheid, en haar hemelse verblijf waardig is." (Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh, hfdst. LXXXI)

" Zeg: Indien gij zoekers zijt naar dit leven en de ijdelheden ervan, dan had gij ze moeten zoeken zolang gij nog in de moederschoot waart, want toen naderde gij ze gestadig, zo gij het slechts kon bevatten. Anderzijds zijt gij u - sinds gij werd geboren en uw volwassenheid bereikte langzaam maar zeker gaan terugtrekken van de wereld en het stof gaan naderen. Waarom dan zulk een hebzucht in het ophopen van aardse schatten, wanneer uw dagen zijn geteld en uw kansen nagenoeg verloren zijn? O, achtelozen, wilt gij dan niet uw sluimer van u afschudden?

Neigt uw oor naar de raadgevingen die deze Dienaar u geeft omwille van God. Hij, waarlijk, vraagt geen beloning van u en heeft zich overgegeven aan hetgeen God voor Hem heeft beschikt, en heeft zich geheel onderworpen aan Gods Wil.

De dagen uws levens zijn weldra verlopen, o mensen, en uw einde nadert snel. Zet de dingen die gij hebt bedacht en waaraan gij u vasthoudt, van u af en houdt u stevig vast aan de voorschriften Gods, opdat gij wellicht datgene moogt geworden wat Hij voor u heeft bestemd, en behoort tot hen die een juiste koers volgen. Schept geen behagen in de dingen van de wereld en haar nutteloze versiersels en verwacht er evenmin iets van. Stelt uw vertrouwen in het gedenken van God, de Verhevenste, de Grootste. Eerlang zal Hij alles wat gij bezit teniet doen gaan. Laat Hij uw vreze zijn, vergeet niet Zijn verbond met u en behoort niet tot hen die als door een sluier zijn afgesloten van Hem. " (Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh, hfdst. LXVI)

Dit is de boodschap van de *Qur'án* in een nieuwe taal die past bij onze huidige tijd. Het is simpel: dit leven is pas een voorbereiding op het echte leven als deze korte training, voorbereiding en testen hier zijn voltooid. Alle wetten, geboden en vermaningen zijn middelen om de ziel voor te bereiden op dat volgende bestaan. Deze zorgen ook voor welzijn, orde en beschaving in deze wereld.

Een bahá'í die de *Qur'án* en de Bijbel diepgaand bestudeert zal merken dat hij doordrenkt is met een diepgaand nieuw begrip van zijn eigen geloof. En hetzelfde zal gebeuren voor een jood, een hindoe, een boeddhist, een zoroastriër, een christen of een moslim die de immense oceaan van openbaring bestudeert in de geschriften van het Bahá'í-geloof. Aangezien al deze religies delen zijn van één grote Religie van God, elk geopenbaard in overeenstemming met de behoeften en het ontwikkelingsstadium van de mens in een bepaalde tijd en plaats, is het zeker dat hoe meer men leert over andere delen van deze ene Religie van God, hoe

groter iemands begrip ervan en hoe waarschijnlijker het is dat iemand zijn levensdoel bereikt.

"Bij Hem, die de Grote Aankondiging is! De Albarmhartige is gekomen, bekleed met ontwijfelbare soevereiniteit. De Waag is ingesteld en allen die op aarde wonen zijn bijeengebracht. De Klaroen heeft weerklonken en zie, alle ogen staren in vreeze omhoog en het hart van allen in de hemel en op aarde beeft, behalve van degenen die door de adem van de verzen Gods zijn bezielde en die zich van alles hebben onthecht.

Dit is de Dag waarop de aarde haar nieuwstijding zal verkondigen. De bedrivers van ongerechtigheid zijn haar last, bemerkte gij het slechts. De maan van ijdele fantasieën is gespleten en de hemel heeft een tastbare rook afgegeven. Wij zien de mensen terneergeslagen en van ontzag vervuld in grote vreeze voor uw Heer, de Almachtige, de Almogende. De Roeper heeft luide geroepen en de mensen zijn weggerukt, zo groot is de furie van Zijn gramschap. De mensen ter linkerhand zuchten en steunen. De mensen ter rechterhand vertoeven in edele woningen; zij drinken met diepe teugen van de Wijn die het ware leven is uit de handen van de Albarmhartige en zij zijn, waarlijk, de gelukzaligen.

De aarde heeft gebeefd, de bergen zijn voorbijgegaan en de engelen zijn in rijen voor Ons verschenen. De meeste mensen zijn buiten zinnen in hun roes en hun gelaat is door woede getekend. Aldus hebben Wij de bedrivers van ongerechtigheid verzameld. Wij zien hen naar hun afgod snellen. Zeg: Niemand zal in deze Dag aan Gods gebod ontkomen. Dit is waarlijk een smartelijke Dag. Wij wijzen hun degenen aan die hen op dwaalwegen hebben gebracht. Zij zien hen, maar toch herkennen zij hen niet. Hun ogen zijn beneveld, zij behoren werkelijk tot de blinden. Hun bewijzen zijn de lasteringen die zij uiten; hun lasteringen worden veroordeeld door God, de Helper-in-Nood, de Bij-Zich-Bestaande. De Boze heeft hun hart tot kwaad aangezet en zij worden bezocht door een kwelling die niemand kan afwenden. Zij haasten zich naar de goddelozen, met zich meevoerende de naamlijst der bedrivers van ongerechtigheid. Zo zijn hun daden. Zeg: De hemelen zijn samengevouwen en de aarde ligt gekluisterd in Zijn greep, de boosdoeners worden aan hun voorlok vastgehouden en nog steeds begrijpen zij niet. Zij drinken van het besmette water en weten het niet. Zeg: De kreet is aangeheven en de mensen zijn uit hun graf naar buiten getreden, en verrijzende keken zij om zich heen. Sommigen hebben zich gehaast om de hof van de God van Barmhartigheid te bereiken, anderen zijn op het gezicht gevallen in het hellevuur, terwijl weer anderen geheel verbijsterd waren. De verzen Gods zijn geopenbaard

en toch hebben zij zich ervan afgekeerd. Zijn bewijs is bekend gemaakt en toch hebben zij er geen besef van. En wanneer zij dan het aangezicht van de Albarmhartige aanschouwen, versombert hun gelaat terwijl zij zich blijven vermaken. Zij spoeden zich naar het Vuur der hel en zien het aan voor licht. Wat zij zich zo gaarne inbeelden is verre van God! Zeg: Of gij u verheugt, of dat gij barst van woede, de hemel is opengespleten en God is nedergedaald, bekleed met stralende soevereiniteit. Al het geschapene hoort men uitroepen: "Het Koninkrijk is aan God, de Almachtige, de Alwetende, de Alwijze". " (Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh, hfdst. XVII)

drg - 12 november 2001 - Lesiaceva, Savusavu, Fiji-eilanden